

Απάτη

Α) Παράσταση **ψευδών** γεγονότων (γίνεται και με συμπερασματικώς συνγαόμενη δήλωση)

Β) **ΠΛΑΝΗ** του διαθέτοντος! Ωστε να έχει στρεβλή εικόνα της πραγματικότητας
- συγκεκριμένου προσώπου, μπορεί να είναι και διά παραλείψεως με ΠΚ15 όταν έχω την ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να την ΑΡΩ

Γ) **βλάβη** της ξένης περιουσίας ΜΕΣΩ της περιουσιακής διάθεσης

Δ) που προκαλεί **ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΗ ΖΗΜΙΑ**

- είναι το **ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ** της απάτης (είναι έγκλημα αποτελέσματος και για αυτό μπορεί να τελεστεί και με παράλειψη)
- θέλουμε μείωση της ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ αλλά **τι είναι η περιουσία**: νομική θεωρία // άθροισμα δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, οικονομική θεωρία// και καταστάσεις αποτιμητές σε χρήμα- όμως κίνδυνος: κέρδη του ναρκέμπορα είναι κέρδη¹, **οικονομική- νομική θεωρία**//
 - έχουν οικονομική αξία αρκεί να μην αποδοκιμάζονται από την έννομη τάξη
- είναι περιουσία το διαφυγόν κέρδος και η προσδοκία ενός χρηματικού οφέλους;

Προσδοκία οικονομικής εισροής αποτελεί στοιχείο της περιουσίας όταν περιβάλλεται

ΑΙΤΙΩΔΗΣ

ΣΥΝΑΦΕΙΑ α β- έχω
στρεβλή εικόνα επειδή
ΕΣΥ με παραπλάνησες

ΑΡΧΗ της αμεσότητας –
αμέσως μετά την απάτη
με νοιάζει να μειώθηκε η
περιουσία!

¹ Υπέρ της οικονομικής θεωρίας τάχθηκε ο ΑΠ με την απόφαση **ΑΠ534/2013** κατά την οποία αμφισβητήθηκε το δκμ κυριότητας κάποιου → μείωση της περιουσίας → δικαστικά έξοδα. ΟΜΩΣ ΛΑΘΟΣ → για να έχω απάτη ΘΕΛΩ ΑΜΕΣΟΤΗΤΑ (περιουσιακή ζημία ΕΞΑΙΤΙΑΣ της απάτης)

- από μία σταθερότητα. Μόνο τότε η ματαίωση της προσδοκίας συνιστά περιουσιακή ζημία.

Ε) **ΣΚΟΠΟΣ** περιουσιακού οφέλους

Κλοπή, 372

Έννοια κατοχής = η φυσική εξουσίαση με βούληση φυσικής εξουσίασης ΚΑΙ ΟΧΙ με διάνοια κυρίου όπως στο αστικό δίκαιο [ο κάτοχος όχι ο νομέας]– κρίνεται κατά τις αντιλήψεις της καθημερινής ζωής και το αν έχω επενέργεια πάνω στο πράγμα.

Κάτι βρίσκεται στην κατοχή μου (και άρα αν μου το πάρουν τελούν ΚΛΟΠΗ) όταν: ¹ του ασκώ άμεση φυσική επενέργεια (πχ στο ρολόι που φοράω), ² βρίσκεται στον ίδιο χώρο με τον κάτοχο (πχ το μπουφάν μου στην κρεμάστρα), ³ γειτνιάζει με εμένα (πχ το αυτοκίνητό μου) ή ακόμα και ⁴ όταν διακόπτεται η επαφή προσωρινά (πχ πάω διακοπές και αφήνω τα πράγματά μου σπίτι).

ΠΡΟΣΟΧΗ: ο κάτοχος δεν μπορεί να τελέσει κλοπή (μόνο υπεξαίρεση!)- **Ο βοηθός κατοχής μπορεί!** = ο βοηθός κατοχής υπόκειται στις οδηγίες του κατόχου (πχ υπάλληλος σε κατάστημα ρούχων)!. Ούτε ο συγκύριος μπορεί. Γενικά δεν θέλουμε να είναι ήδη κάτοχος γιατί τότε είναι συγκυριότητα.

ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΚΛΟΠΗΣ:

Α) **κατάλυση** ξένης κατοχής (εννοείται χωρίς την συγκατάθεση του κατόχου)

Β) **θεμελίωση** νέας (ο δράστης μπορεί ακώλυτα να ασκεί την φυσική εξουσία πάνω στο πράγμα)

➔ **ΕΛΩ ΕΧΟΥΜΕ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΗ ΚΛΟΠΗ**

ΠΟΤΕ ΕΧΩ ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ; Όταν παίρνω το πράγμα (αν είναι μικρό), όταν απομακρύνομαι από την σφαίρα εξουσίας του κατόχου (πχ σε μεγάλα αντικείμενα), όταν διασφαλίζω τα κλοπιμαία μου.

ΔΕΝ χρειάζεται να συμπίπτουν χρονικά τα δύο αυτά στοιχεία (κατάλυση και θεμελίωση)

Γ) Χρειάζομαι **σκοπό παράνομης ιδιοποίησης** = **πρόσκτηση** στην περιουσία του δράστη (αυτό διαφοροποιεί την κλοπή από την απλή φθορά ξένης περιουσίας // πχ με ρολόι που πετάω στην θάλασσα) και **οριστική αποστέρηση** από τον κύριο με σκοπό μια πλήρη κυριαρχική θέση πάνω στο πράγμα σαν αυτή του κατόχου (για την αποστέρηση αρκεί οποιοσδήποτε δόλος) → **έγκλημα υπερχειλούς υποκειμενικής υποστάσεως / σκοπού**

Ποιο είναι το αντικείμενο της ιδιοποίησης/ ΚΛΟΠΗΣ; Θεωρία υποστάσεως (ανεπαρκής)
// το πράγμα κατά την φυσική του υπόσταση, **Θεωρία οικονομικής αξίας του πράγματος (ανεπαρκής)**// αντικείμενο της ιδιοποίησης είναι η αξία που εμπεριέχει το πράγμα- δεν έχουν όλα τα πράγματα αξία πχ ερωτική επιστολή!, **Ενωτική θεωρία** // **το πράγμα νοείται τόσο κατά την υλική του υπόσταση όσο και για την σε αυτό ενσωματωμένη οικονομική αξία.**

Αντικειμενική υπόσταση/ ανακύπτων ζήτημα	Περίπτωση	Σωστή απάντηση
Κλοπή. Προσέχω στην κλοπή και το τι κλέβω. Αν δεν είναι πολύ μικρό ώστε να καταλύσω την ξένη κατοχή αμέσως, χρειάζεται να βγω από το μαγαζί (τότε οριστική αποστέρηση).	Παίρνω από το σουπερμάρκετ στα κρυφά ένα περιοδικό και από πάνω βάζω εμφιαλωμένα νερά για να μην με καταλάβουν. Πριν βγω από το σουπερμάρκετ με εντοπίζουν!	Έχουμε απόπειρα κλοπής . <u>Μπορεί να μην έχει δηλαδή καταλυθεί η προηγούμενη κατοχή</u> αλλά με την ενέργειά του θεωρείται ότι θα γίνει σε εύλογο χρονικό διάστημα [+τελευταία πράξη πριν τέλεση εγκλήματος] <i>Το περιοδικό δεν είναι τόσο μικρό όσο το βαζάκι! Εκεί σίγουρα αμέσως όταν το βάζω στην τσέπη// κλοπή!</i>
Κλοπή. Εδώ έχουμε ένα μικρό αντικείμενο η κατοχή του κατόχου επί αυτού καταλύεται αμέσως.	Παίρνω από το σουπερμάρκετ στα κρυφά ένα βαζάκι κρόκο κοζάνης και από πάνω βάζω εμφιαλωμένα νερά για να μην με καταλάβουν. Πριν βγω από το σουπερμάρκετ με εντοπίζουν!	Έχω τετελεσμένη κλοπή – μικρό πράγμα + ο κύριος/ αληθινός κάτοχος πρέπει να ξεπεράσει ένα εμπόδιο για να το αναλάβει πίσω
Κλοπή.	Είμαι συνοδηγός σε ένα βανάκι που μεταφέρει λεφτά από το σουπερμάρκετ στα κεντρικά, που	Σημασία έχει ότι και οι δύο έχουν κλειδιά και άρα φυσική κατοχή πάνω στο πράγμα! = ισότιμη κατοχή = τελείται ΚΛΟΠΗ

Ποιος τελεί κλοπή. Έχουμε ισότιμο κάτοχο, ανώτερο ή κατώτερο [βοηθό κατοχής];	μαζεύουμε τα λεφτά. Όταν ο οδηγός λείπει παίρνω το βανάκι με τα λεφτά και φεύγω – έχουμε και οι δύο κλειδιά.	(τελείς κλοπή όταν αφαιρείς πράγμα από τον ισότιμο συγκάτοχό σου. επίσης κλοπή τελείς αν αφαιρείς από ανώτερο κάτοχο αλλά όχι από κατώτερο) Αφαίρεση από ΣΥΓΚΑΤΟΧΟ ή βοηθό κατοχής= ΚΛΟΠΗ
	Είμαι σε ένα ταξί και θέλω να πάω αεροδρόμιο. Πριν προλάβω να πάρω την βαλίτσα ο οδηγός του ταξί έχει γίνει λούης!	ΑΠ: ο ταξιτζής τελεί υπεξαίρεση αφού ως προς τα πράγματα που βρίσκονται στο ταξί του έχει κατοχή. ΟΧΙ αποκλειστική όμως!! Μάλλον θα λέγαμε είμαι υποδεέστερος συγκάτοχος και τελώ κλοπή= αφαίρεση από την κατοχή του υπέρτερου συγκατόχου
Ζήτημα λογιστικού χρήματος = λεφτά που έχω στις τράπεζες. Ποιος είναι κύριος αυτών των χρημάτων = η τράπεζα!!! Οι δικαιούχοι έχουν απλά ενοχική απαίτηση εναντίον της τράπεζας να τους δώσει μέρος ή όλα τα χρήματά τους (έχουν απλά κατοχή).	Πάω στην τράπεζα και καταθέτω μια επιταγή στο όνομά μου. Από λάθος ο υπάλληλος μου πιστώνει πιο πολλά λεφτά και εγώ τρέχω να τα «σηκώσω», πχ 10.000 αντί για 1.000.	Απόφ.208/1996- απάτη ΜΟΝΟ vs Αποφ1093/1991 απάτη ΚΑΙ ΥΠΕΞΑΙΡΕΣΗ <u>ΑΠ208/1996</u>: το δικαστήριο δέχεται απάτη με παρασιώπηση από προγενέστερη

		επικίνδυνη ενέργεια. Τζανετής: συναγόμενη παράσταση ψευδών γεγονότων και όχι παρασιώπηση. <i>Με αυτή φαίνεται να συμφωνεί πιο πολύ ο Τζαννετής.</i> <u>ΑΠ1093/1991</u>: βασίζει την υπεξαίρεση στο ότι ο δικαιούχος των χρημάτων ενός λογαριασμού έχει πάντα την κατοχή τους. ΟΜΩΣ είναι προβληματική απόφαση! → λείπει το στοιχείο του ξένου → <i>δεν μπορεί να τελέσει υπεξαίρεση σε πράγμα το οποίο είναι ήδη δικό του</i> (βέβαια είναι ακυρώσιμη δικαιοπραξία) σχέση αλληλοαποκλεισμού → <i>αν είναι δικό μου το πράγμα δεν μπορώ να τελέσω υπεξαίρεση</i>
Γενικά όπου βλέπω την τράπεζα στο παιχνίδι, πρέπει να θυμάμαι ότι κυρία των χρημάτων είναι η τράπεζα. Η τράπεζα για να σου δώσει λεφτά το μόνο που θέλει είναι να έχεις τους κωδικούς ή τηνς κάρτα.	Ξέρω το ebanking κάποιου (που μου το έχει πει για να κανονίζω τις δουλειές του νοικοκυριού) και χωρίς δικαίωμα και να το ξέρει αυτός εγώ μεταφέρω λεφτά στον	<u>ΑΠ742/2012</u> Από τη στιγμή που κάποιος έχει τους κωδικούς, <u>η τράπεζα (κύριος)</u> <u>συγκατατίθεται</u> να γίνονται μεταφορές.

Από την στιγμή που τα έχεις, συγκατατίθεται στο να σου δώσει χρήματα. Αν δεν έπρεπε να έχεις τους κωδικούς ή την κάρτα, τελείς άλλο έγκλημα, απάτη με υπολογιστή.	λογαριασμό μου από τον δικό του. Το κλασικό- ξέρω πχ τα στοιχεία ebanking της αδελφής μου ή του αγοριού μου ή κάποιου φίλου μου και χωρίς δκμ πάω και μεταφέρω χρήματα από τον λογαριασμό τους στον δικό μου.	ΔΕΝ υπάρχει κλοπή (αφού η τράπεζα συγκατατίθεται στην μεταφορά) Υπάρχει υπεξαίρεση; ΟΧΙ. Δεν είναι στην δικιά της κατοχή. Το πολύ πολύ να είναι βοηθός κατοχής που υπόκειται στις εντολές του κατόχου. Απάτη; Όχι την κλασική αλλά εξαπατά το μηχάνημα [τον υπολογιστή/ το σύστημα της τράπεζας] ότι με συγκατάθεση του πραγματικού κατόχου έχει τους κωδικούς // ΠΚ386Α 1.ε. Όχι απιστία: εκεί δεν θέλουμε προσωπικό όφελος <u>ΑΠ260/1992</u>
	Κάποιος παίρνει την χρεωστική σου κάρτα (που ξέρω τον κωδικό) και σηκώνει 800 ευρώ.	<u>Ως προς την κάρτα:</u> Ενωτική θεωρία ιδιοποίησης! Κάρτα και αξία! Δεν μας ενδιαφέρει μόνο η κλοπή της κάρτας σαν πλαστικό αλλά και η αξία που ενσωματώνει!

		Η κάρτα επιστρέφεται μερικώς απαξιωμένης → υπάρχει κλοπή της κάρτας ΠΚ372, <u>επειδή μέρος της αξίας της, έγινε αντικείμενο ιδιοποίησης.</u> <u>Ως προς τα χρήματα που σηκώνω:</u> ΑΠ411/2014 : για να έχω κλοπή πρέπει να μην έχω συναίνεση του κυρίου- <u>κύριος εδώ είναι η τράπεζα</u> η οποία και συγκατατίθεται στο να δοθούν τα χρήματα σε όποιον έχει την κάρτα και τον κωδικό. Κλοπή δεν υπάρχει, μόνο απάτη με υπολογιστή, 386^α.
<i>ΕΔΩ ΠΑΙΖΕΙ ΣΥΡΡΟΗ;</i> Όταν έχω 2 εγκλήματα κατά του ΙΔΙΟΥ εννόμου αγαθού + η πρώτη πράξη οδηγεί ως μέσο τέλεσης της δεύτερης = η πρώτη απορροφάται από την δεύτερη [πρότερη συντιμωρητή] <i>φαινομένη συρροή η κλοπή της κάρτας απορροφάται από την επιγενόμενη</i>	Παίρνω την χρεωστική κάρτα κάποιου και πάω και αγοράζω σκουλαρίκια αξίας 2000 ευρώ. <i>Εδώ δεν σηκώνω τα χρήματα, την παίρνω την κάρτα και πάω και αγοράζω.</i>	ΑΠ2056/2003: κλοπή της κάρτας αφού ξανά επιστρέφεται μερικώς απαξιωμένη Και απάτη κανονική του 386 σε συναλλαγή πρόσωπο με πρόσωπο συναγόμενη ψευδής παράσταση γεγονότων ⇒ φαινομένη συρροή.

απάτη- απορροφάται η κλοπή της κάρτας από την επιγενόμενη απάτη		Πλαστογραφία στην περίπτωση που υπέγραψε ως δικαιούχος της κάρτας (διατάραξη εγγυητικής λειτουργίας του εγγράφου αφού θα υπέγραψε σαν δικαιούχος της κάρτας)
ΕΔΩ ΠΑΙΖΕΙ ΣΥΡΡΟΗ; ΟΧΙ! Η κλοπή χρήσης μένει ατιμώρητη! Για να έχουμε κλοπή θέλουμε οριστική αποστέρηση και πρόσκτηση στην περιουσία του κλέφτη. Όταν την επιστρέφεις ενώ την βρήκες δεν είναι κλοπή αυτό.	Παίρνω την κάρτα κάποιας ηλικιωμένης της λέω α νάτη την βρήκα έξω! Δώσε μου 500 ευρώ αν την θες πίσω!	Αναφορικά με την κάρτα: επιστρέφεται ανέγγιχτη χωρίς μειωμένη αξία, άρα έχουμε ατιμώρητη κλοπή χρήσης Αναφορικά με τα λεφτά που παίρνω μετά: παραστάνω σε κάποιον κάτι ψευδές για να έχω οικονομικό όφελος // ΑΠΑΤΗ με ψευδή παράσταση γεγονότων – περιουσιακή βλάβη – και σκοπούμενο περιουσιακό όφελος
Προσέχω ότι η απάτη είναι έγκλημα αυτοβλάβης ενώ η κλοπή ετεροβλάβης.	Λέω σε κάποιον ότι είμαι ηλεκτρολόγος για να μπω στο σπίτι του και να τον κλέψω ώστε να έχω πρόσβαση στο πράγμα.	Αν απλά χαλαρώσω την κατοχή του άλλου πάνω στο πράγμα, αυτό δεν σημαίνει ότι το έγκλημα μετατρέπεται σε έγκλημα αυτοβλάβης (απάτη). Απλά την χαλαρώνω

Το να χαλαρώνεις την κατοχή κάποιου πάνω στο πράγμα, σημαίνει ότι ακόμα καταλύεις την κατοχή του.		και εξακολουθεί να είναι έγκλημα ετεροβλάβης (κλοπή).
	Λέω σε κάποιον οδηγό λεωφορείου δώσε μου αυτή την βαλίτσα δική μου είναι, ενώ ΔΕΝ είναι.	Αν χρησιμοποιώ κάποιον σαν όργανο για να τελειώσω εγώ την κλοπή μου και να αφαιρέσω το πράγμα – κλοπή κατ' έμμεση αυτουργία
ΟΜΩΣ: Προϋπόθεση στην κλοπή είναι να ΜΗΝ έχω συγκατάθεση του κυρίου. Αν την έχω τότε ΔΕΝ στοιχειοθετείται!!!	Σου δίνω αυτό το τάληρο και σε όποιον φτωχό δεις να του το δώσεις	Γενική εξουσιοδότηση σε έναν τρίτο να δίνει το πράγμα σε όποιον του το ζητήσει, δεν υπάρχει κλοπή εκ μέρους αυτού που πάει να το παραλάβει, υπάρχει απάτη γιατί έχουμε γενική συγκατάθεση του κυρίου
Η γενική συγκατάθεση στο να δώσεις κάτι σε όποιον έχει αυτά τα χαρακτηριστικά αίρει την κλοπή. Στην περίπτωση αυτή μπορεί να έχουμε απάτη. Αν όμως είναι συγκεκριμένη, έχουμε κλοπή κατ' έμμεση αυτουργία.	Ο Χ λέει στον καταστηματάρχη Ψ αγοράζω αυτό το ποδήλατο και θα έρθει ο αδελφός μου σε λίγο να το παραλάβει. Ο Υ ακούει την συζήτηση και παρουσιάζεται αυτός σαν τον αδελφό και παίρνει το ποδήλατο.	Ο ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΕΝΟΣ ΚΑΤΣΤΗΜΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΒΟΗΘΟΣ ΚΑΤΟΧΗΣ. Κάτοχος δεν μας ενδιαφέρει αν είναι ο καταστηματάρχης ή ο αγοραστής γιατί έχουμε αφαίρεση σίγουρα.

	Πχ εγώ παίρνω το ποδήλατο για να το δωρίσω στο αγόρι μου.	Για να δούμε αν έχουμε κλοπή ή απάτη σημαντικό είναι αν υπήρχε ή όχι συγκατάθεση γενική. ΟΜΩΣ είναι συγκεκριμένη εδώ και όχι γενική για αυτό δεν υπάρχει συγκατάθεση και έτσι έχουμε κλοπή κατ' έμμεση αυτουργία και ΟΧΙ απάτη. Ανεξαρτήτως σκοπού, μόνο ο κύριος δωρίζει. Υπάρχει ιδιοποίηση υπέρ τρίτου → κλοπή ασχέτως το τι θα γίνει μετά.
<i>Όργανο χωρίς δόλο</i>	Εγώ συλλαμβάνω το σχέδιο παραπάνω και πείθω κάποιον ανίδεο να πάει να παραλάβει το ποδήλατο και να μου το παραδώσει	Τζανετής: έχουμε ηθική αυτουργία σε κλοπή αφού έστω και για λίγο αυτός ο κάποιος ιδιοποιείται το αντικείμενο και εγώ είμαι ηθικός αυτουργός σε αυτό Δημάκης – άρνηση σκοπού ιδιοποίησης του οργάνου: Κατά άλλη άποψη το όργανο

		που χρησιμοποιώ για να πάρει το ποδήλατο είναι <u>συνεργός και εγώ έμμεσος αυτουργός</u> Άλλη άποψη: εγώ που είχα την ιδέα τελώ υπεξαίρεση γιατί με κάποιον τρόπο βρέθηκε το αντικείμενο στα χέρια μου και το όργανο είναι συνεργός σε υπεξαίρεση
ΒΑΣΙΚΗ διαφορά μεταξύ κλοπής και απάτης: κλοπή// χωρίς την συγκατάθεση του κατόχου – ετεροβλάβη. ΕΝΩ απάτη έχουμε περιουσιακή διάθεση που είναι ενσυνείδητη - αυτοβλάβη	Λέω στον Χ παίρνω αυτό και έλα μετά σπίτι να στο πληρώσω. Το ακούσει αυτό ο Ψ και το παίρνει και έρχεται σπίτι μου και λέει είμαι υπάλληλος του Χ πλήρωσέ με.	Απάτη τελεί σίγουρα: ψευδής παράσταση, σκοπός περιουσιακού οφέλους, περιουσιακή διάθεση χρημάτων, ζημία Κλοπή όμως: θέλω ΣΚΟΠΟ ΠΑΡΑΝΟΜΗΣ ΙΔΙΟΠΟΙΗΣΗΣ- <i>δεν υπάρχει ιδιοποίηση γιατί έχω την τη συγκατάθεση του κυρίου για την παράδοση του πράγματος στο συγκεκριμένο πρόσωπο</i> (Η ΚΛΟΠΗ ΠΡΟΥΠΟΘΕΤΕΙ ΟΧΙ ΣΥΓΚΑΤΑΘΕΣΗ ΚΥΡΙΟΥ) // το πράγμα καταλήγει εξάλλου εκεί που έπρεπε

ΑΠΑΤΗ εδώ Το στοιχείο της πλάνης στην απάτη και πρακτικό	Πάω εικονική απόλυση στον ΟΑΕΔ για να παίρνω επίδομά του. Τελώ απάτη κατ' εξακολούθηση αν το ανακαλύψει ο ΟΕΑΔ κάποια χρόνια μετά;	ΑΠ 3/2019: Αν έχω μία πλάνη, όσες φορές και να υπάρχει περιουσιακή διάθεση, έχω μία απάτη γιατί χρόνος τέλεσης της πράξης ορίζεται η στιγμή ενέργειας Άρα μία πλάνη έχω αφού η ΠΡΑΞΗ = Η ΨΕΥΔΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ έγινε μία φορά Η παράλειψη του να μην άρω την πλάνη (απάτη με παρασιώπηση) έπεται (<u>απορροφάται η παράλειψη από την ενέργεια της παραπλάνησης</u>)
--	---	--

		<u>Εξαιρέσεις από τον κανόνα ότι η παράλειψη απορροφάται:</u> 1. όταν ο δόλος για παράλειψη είναι βαρύτερος πχ 307 2. όταν το έγκλημα ενεργείας έχει παραγραφεί (πχ <u>αν η απάτη παραγράφτηκε έπρεπε να αναβιώσουν οι απάτες που έγιναν με παρασιώπηση</u>)
	Δίνω πλαστό απολυτήριο λυκείου για να προσληφθώ ως υπάλληλος στο Δημόσιο	Γενικά δεν υπάρχει ζημία όταν αντισταθμίζεται από την παροχή της εργασίας. Ο Άρειος Πάγος βέβαια έκρινε ότι πράγματι αυτό ισχύει, εκτός από τις περιπτώσεις στις οποίες απαιτούνται ιδιαίτερες ικανότητες. πχ γιατρός αντί καθαρίστριας

	Είμαι άνεργος και παίρνω το επίδομα του ΟΑΕΔ- ξαφνικά πιάνω δουλειά και παραλείπω να ενημερώσω τον ΟΑΕΔ και συνεχίζω να παίρνω το επίδομα	Υπάρχει ιδιαίτερη υποχρέωση γνωστοποίησης της μεταβολής της κατάστασης – ΠΚ15 Απάτη διά παραλείψεως
ΑΠΑΤΗ και ισάξια αντιπαροχή Δεν είναι απάτη το να παίρνεις ισάξια παροχή αφού κανείς δεν σε ξεγέλασε ούτε σου παρουσίασε κάτι ψευδές.	Παίρνω κάτι που αξίζει τα λεφτά του αλλά εγώ δεν θα το χρησιμοποιήσω	Δεν νοείται περιουσιακή ζημία όταν έχουμε ισάξια αντιπαροχή. ΠΡΟΣΟΧΗ ! <i>Εξαίρεση</i> αποτελεί η περίπτωση στην οποία παρόλο που υπήρχε ισάξια αντιπαροχή, <i>η παροχή είναι εντελώς άχρηστη</i> . Αντίθετη άποψη νομολογίας: ΑΠ2098/2007 → απάτη με την έννοια του ότι οι τηλεθεατές αγόρασαν ένα προϊόν που δεν θα αγόραζαν υπό άλλες συνθήκες. Αντίθετη όμως άποψη <i>Τζανετή: αν δίνω όσο αξίζει, δεν είναι απάτη ΜΟΝΟ αν το αντικείμενο μου είναι παντελώς άχρηστο</i>

Διαφυγόν κέρδος και περιουσία στο πλαίσιο της απάτης ΜΗΠΩΣ ΤΡΙΓΩΝΙΚΗ ΑΠΑΤΗ; Αν άλλος είναι ο ζημιωθείς και ΑΛΛΟΣ ο πλανώμενος τότε έχουμε τριγωνική απάτη. ΣΙΓΟΥΡΑ ΠΛΑΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΔΙΑΘΕΤΩΝ	Εγώ σαν εταιρεία Α έχω συνάψει σύμβαση αποκλειστικής προμήθειας από το κατάστημα της εταιρείας Β για ένα ακριβό λογισμικό. Ο Γ μου λέει ότι στην μισή τιμή θα μου δώσει εκείνος ένα καλό λογισμικό και εγώ πείθομαι – άχρηστη παροχή	<u>Ο Γ σε σχέση με μένα, την εταιρεία Α:</u> Στην αξία της δίνεται η παροχή (δίνεται ισάξια αντιπαροχή) αλλά είναι αντικειμενικά άχρηστη, άρα έχω απάτη <u>Ο Γ σε σχέση με την εταιρεία Β η οποία προμηθεύει αποκλειστικά εμένα με έν λογισμικό:</u> Εξτάζω ποιος είναι ο ζημιωθείς και ποιος ο πλανώμενος. Η εταιρεία Α είναι ο πλανώμενος αλλά υπάρχει αποκλειστική σύμβαση προμήθειας με την εταιρεία Β → υπάρχει σταθερή προσδοκία. Επομένως υπάρχει διαφυγόν κέρδος της εταιρείας Β – άρα έχω τριγωνική απάτη
<u>Χαριστικές παροχές και απάτη</u>	Ψάχνω χορηγούς για ένα συνέδριο. Λέω σε κάποιους ότι ο Χ θα δώσει πιο πολλά από ότι εσείς! (ψέματα) . για να μην υπολείπονται του ανταγωνιστή	Στην χαριστική παροχή ΓΝΩΡΙΖΩ εκ των προτέρων ότι ζημιώνομαι άρα δεν θα είμαι έκπληκτος όταν χάσω και έχω περιουσιακή ζημία.

	μου δίνουν παραπάνω! Τελώ απάτη;	Η κρατούσα γνώμη αποβλέπει στον κοινωνικό-οικονομικό σκοπό της παροχής. Υπάρχει δηλαδή ένα ιδεατό αντάλλαγμα, η πραγμάτωση ενός κοινωνικού-οικονομικού σκοπού. Αν ο σκοπός αυτός εκπληρώνεται δεν έχω απάτη. Κρίσιμο είναι αν εκπληρώθηκε η διαφήμιση. Άρα δεν υπάρχει απάτη.
Υπάρχει απάτη επί δικαστηρίω;		Για να έχω απάτη επί δικαστηρίω, απαιτείται δηλαδή απόφαση που εκ του περιεχομένου της διαμορφώνει τις περιουσιακές σχέσεις, οδηγώντας σε <u>περιουσιακή μεταβολή</u>, Όμως δεν αρκεί να προβάλλεται ένας ψευδής ισχυρισμός, αλλά θα πρέπει ο ισχυρισμός να συνοδεύεται από ψευδή/πλαστά αποδεικτικά μέσα πχ ψευδομάρτυρας, προσκόμιση πλαστού εγγράφου προς ενίσχυση του ισχυρισμού. Η

		απάτη επί δικαστηρίω τελείται με την κατάθεση των προτάσεων και όχι με την κατάθεση της αγωγής
Γενικά απάτη αν υπάρχει επί δικαστηρίω υπάρχει ΜΟΝΟ σε αστικές δίκες αφού τα ποινικά δικαστήρια ΔΕΝ κάνουν περιουσιακές διαθέσεις → ΟΧΙ ΑΠΑΤΗ ΕΠΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΣΕ ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ!!!	Εγώ θέλω ένα ακίνητο που η Πάτρα έχει κληρονομήσει. Λέω στην Κυριακή πήγαινε να περιφράξεις αυτό το ακίνητο και μετά θα σου ασκήσω αγωγή και θα φέρουμε έναν μάρτυρα να πει ότι είναι δικό μου και ομολόγησε το αυτό και εσύ	Τριγωνική απάτη; Εγώ ζημιωθείς και πλανόμενος ο δικαστής; ΑΠ977/2019 : Ακόμη και αν χρησιμοποιείται ψευδές αποδεικτικό μέσο, δεν υπάρχει ούτε απόπειρα απάτης , αφού ο δικαστής δεν δικαιούται να ελέγξει την ουσία του ισχυρισμού. Αν η αγωγή απορριφθεί ως αόριστη: ΑΠ1224/2020 : στάδιο προπαρασκευαστικής πράξης

Έγγραφο, ΠΚ13:

Έννοια...	Λειτουργίες εγγράφου
Εγγράφου: Υλικός φορέας που ενσωματώνει ανθρώπινο διανόημα (vs αντικείμενα αυτοψίας).	Εγγυητική λειτουργία: αυτός που εμφανίζεται ως εκδότης αναλαμβάνει την ευθύνη για την αξιοπιστία του εγγράφου = είναι πράγματι ο εκδότης. Τα ανώνυμα έγγραφα δεν είναι έγγραφα [με φανερή ή συγκεκριμενοποιημένη ανωνυμία πχ Γιάννης Παπαδόπουλος]
Εκδότη: θεωρίες πραγματικού εκδότη: α) σωματική θεωρία= αυτός που έβαλε την υπογραφή στο έγγραφο. Αν άλλος υπέγραψε, πχ η Πάτρα και άλλο όνομα έγραψε πχ Μαρία έχουμε πλαστογραφία. Β) πνευματική θεωρία: το έγγραφο είναι η πνευματική δημιουργία του εκδότη, το αποδέχεται σαν δικό του πχ αυτός που υπαγόρευσε. Γ) κανονιστική- πνευματική θεωρία: όπου εκδότης είναι αυτός που από τον νόμο θεωρείται σαν πνευματικός δημιουργός του εγγράφου- σε εκείνον καταλογίζεται η ενσωματωμένη στο έγγραφο δήλωση.	Αποδεικτική λειτουργία: προορισμένο να αποδείξει ένα γεγονός με ΕΝΝΟΜΗ ΣΗΜΑΣΙΑ και άρα όχι ερωτικά γράμματα πχ. Όμως έχουμε και <u>αποδεικτική προσφορότητα</u> = δεν προορίζεται για απόδειξη αλλά είναι πρόσφορο στην συνέχεια [πχ ερωτική επιστολή για αγωγή διαζυγίου] - <u>μεταγενέστερη αποδεικτική λειτουργία</u>
	Διαιωνιστική λειτουργία: ενσωμάτωση σε κάποιον σταθερό υλικό φορέα ώστε να μπορεί να αναπαράγεται, πχ χαρτί ή mail

Πλαστογραφία, 216:

1. έχουμε έγγραφο;

2. διαταρράσσεται η εγγυητική του λειτουργία; [**κατάρτιση**] ή το περιεχόμενό του είναι άλλο από αυτό που ήθελε αρχικά ο εκδότης [**νόθευση**];

Αντικειμενική υπόσταση/ ανακύπτων ζήτημα	περίπτωση	Σωστή απάντηση
A) κατάρτιση εγγράφου ή με B) νόθευση (=αλλοίωση) εγγράφου. Η κατάρτιση πλαστού προσβάλλει την εγγυητική λειτουργία του εγγράφου. Επίσης, ο σκοπός παραπλάνησης.	Πάει κπ σε ξενοδοχείο με ερωμένη και γράφει άλλο όνομα για να παραπλανήσει ως προς το όνομα [να μην φανεί ότι πήγε αυτός με την ερωμένη στο ξενοδοχείο].	<u>Πρώτη άποψη</u>: δεν παραπλανώ ως προς όνομα αλλά ως προς ταυτότητα : όχι 216. <u>Δεύτερη άποψη</u>: υπάρχει πλαστό έγγραφο αλλά χωρίς σκοπό παραπλάνησης αφού θα πληρώσω εγώ [εγώ αναλαμβάνω την ευθύνη του εγγράφου]. <u>Τζαννετής</u>: υπάρχει και σκοπός παραπλάνησης και έτσι έχουμε 216.
	Ο Σοφοκλής εμφανίζεται αντί του Ευρυπίδη στις εξετάσεις για να γράψει αυτός και πάνω στην κόλλα γράφει το	Υπάρχει συναίνεση του Ευρυπίδη, αν και υπάρχει διάσταση μεταξύ του πραγματικού εκδότη και του φαινόμενου. Με βάση την

	όνομα του Ευρυπίδη	πνευματική θεωρία αφού υπάρχει συναίνεση δεν υπάρχει πλαστογραφία. Μυλωνό: μάλλον έχουμε μόνο απάτη εδώ γιατί αυτός που φαίνεται σαν εκδότης πράγματι αναλαμβάνει την ευθύνη του εγγράφου. ΑΠ1544/84: υπάρχει πλαστογραφία. Τζαννετής: η πλαστογραφία προστατεύει την ορθή απόδοση του εκδότη και αν εκδότης είναι αυτός που φαίνεται (αυτός αναλαμβάνει την ευθύνη) δεν έχουμε πλαστογραφία // σαν Μυλωνό
Τίθεται το θέμα τι εννοούμε ως νόθευση. Νόθευση= επέμβαση το περιεχόμενο του εγγράφου	Ο Σοφοκλής παίρνει μια οικοδομική μελέτη του Θρασύβολου, αφαιρεί το όνομά του (του Θ.), προσθέτει το δικό του και την καταθέτει στην πολεοδομία	ΑΠ395/1992: οικειοποίηση ξένου δημιουργήματος είναι πλαστογραφία. Τζαννετής: η αλλαγή ονόματος δεν είναι νόθευση, αλλά υπάρχει το έγκλημα της υπεξαγωγής εγγράφου του ΠΚ222. Εδώ θεωρεί πως έχουμε μάλιστα υπεξαγωγή με την έννοια της

		καταστροφής, γιατί αφαιρεί το άλλο όνομα. Από εκεί και πέρα έχουμε και μια οικειοποίηση: δεν προστατεύεται από την πλαστογραφία
Είναι ο πίνακας έγγραφο; Ναι από την στιγμή που του βάζω την υπογραφή μου, είναι.	Αν σε κάτι δικό μου βάλω το όνομα τρίτου, τελώ πλαστογραφία; Πχ σε πίνακα μου γράφω το όνομα ΝταΒίντσι	Υπάρχει διάσταση μεταξύ πλαστού και πραγματικού εκδότη. Θέλουμε όμως και σκοπό παραπλάνησης. Αν θέλει να παραπλανήσει, τότε ναι έχουμε πλαστογραφία.
Σε αντίθεση με το Αστικό δίκαιο, εδώ δεν μας ενδιαφέρει ποιος θα υποστεί τις συνέπειες. Μας ενδιαφέρει αντίθετα αν αυτός που προβάλλεται σαν εκδότης είναι πράγματι εκδότης και αναλαμβάνει την ευθύνη. Το αν το περιεχόμενο είναι ψευδές μας είναι αδιάφορο ποινικά.	Χρωστά ο Περικλής στον αδελφό μου 5 χιλιάρικα. Εγώ εμφανίζομαι ως εξουσιοδοτημένος από τον αδελφό μου να τα πάρω. Μάλιστα, συντάσσω εξοφλητική απόδειξη ότι ο Περικλής με πλήρωσε εμένα για λογαριασμό του αδελφού μου	Είναι πλαστό το έγγραφο που συντάσσω/ η εξοφλητική απόδειξη; Καταρτίζω ψευδή απόδειξη αλλά με το δικό μου όνομα. Με βάση το 214 ΑΚ, υπάρχει πλαστότητα αφού ενδιαφέρει ποιος υφίσταται τις συνέπειες της δήλωσης. Το ποινικό όμως δίκαιο το ενδιαφέρει ποιος εμφανίζεται ως εγγυητής της δήλωσης και όχι απλά ποιος δεσμεύεται από αυτήν. → μας ενδιαφέρει στην πλαστογραφία αν δεν αναφέρεται σωστά το όνομα

		<i>του εκδότη και όχι αν το περιεχόμενο του εγγράφου είναι ψευδές.</i>
Διατάραξη της εγγυητικής λειτουργίας του εγγράφου!	Παρουσιάζομαι σαν εκπρόσωπος της εταιρείας εγώ ο Ευρυπίδης και λέω στον Περικλή να μου δώσει 10χιλ. για μετοχές. Αφού αγοράσει του δίνω αποδεικτικό που γράφω το λογότυπο της εταιρείας και το όνομά μου για υπογραφή ως εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος της εταιρείας.	Είναι το έγγραφο αυτός πλαστογραφία; Οργανική θεωρία νομικών προσώπων, όπου αυτός που είναι εντεταλμένος μπορεί να υπογράψει αντί του νομικού προσώπου. ΑΠ δικαστηρίου: μειοψηφία// γνήσιο έγγραφο επειδή ο δράστης έθεσε το όνομα και την υπογραφή την δικιά του - πλειοψηφία// σωστή// πλαστό γιατί εμφανίστηκε ότι αντιπροσώπευε την εταιρεία ενώ στην πραγματικότητα δεν μπορούσε να καταρτίζει έγγραφο στο όνομα του ΝΠ (λόγω και της οργανικής θεωρίας- εδώ ψευδώς αναφέρει ότι είναι εντεταλμένος).

Έννοια της ανυπόστατης δήλωσης: δεν ξέρω καν τι υπογράφω	Ο Ευρυπίδης πάει σε μια θεία με μειωμένες διανοητικές ικανότητες και της δίνει να υπογράψει ένα χαρτί που του μεταβιβάζει όλο το υπόλοιπο του λογαριασμού της – πάει κάποιος σε έναν παππού που δεν βλέπει και του λέει υπογράψε αυτό είναι τα κοινόχρηστα αλλά στην πραγματικότητα είναι κάτι άλλο!	ΑΠ1080/95: δεν έχουμε πλαστογραφία γιατί δεν έχει καταρτιστεί έγγραφο από άλλον αλλά ούτε και έχει νοθευθεί. Μόνο για το έγκλημα της απάτης. Βέβαια μια άλλη απόφαση. ΑΠ1081/85 αντιφατική → η θεία δεν ξέρει καν ότι προβαίνει σε κάποια δήλωση βούλησης (ανυπόστατη κατά το αστικό - πλαστό κατά το ποινικό). Έμμεση αυτουργία (αφού χρησιμοποιώ την θεία σαν όργανο σε μη άδικη πράξη// η θεία δεν θέλει να παραπλανήσει κανένα) // έμμεσος αυτουργός πλαστογραφίας- η γιαγιά χρησιμοποιείται σαν όργανο
---	---	---

Αστικού δικαίου συνέπειες. Δεν διαταράσσεται η εγγυητική λειτουργία αλλά μόνο το περιεχόμενο είναι αναληθές.	Ο Ευρυπίδης δίνει στον Σοφοκλή ο οποίος ήταν κουρασμένος μετά από πάρτυ να υπογράψει μια επιταγή για νοίκι 1000 ευρώ αλλά έλεγε στην πραγματικότητα 10.000 ευρώ.	Δήλωση συνέπεια πλάνης. Έχει επίγνωση της έγγραφης δήλωσης αλλά πλανάται ως προς το περιεχόμενο. ΑΚΥΡΩΣΙΜΗ η δήλωση και μέχρι να ακυρωθεί είναι γνήσιο.
	Όσο λείπει ο καθηγητής που τον έχω επισκεφτεί σε ώρα ακρόασης διορθώνω τις απαντήσεις του γραπτού μου και με περνάει.	Νόθευση εγγράφου. Μπορεί ο ίδιος ο εκδότης να νοθεύσει ένα έγγραφο; ΠΡΟΣΟΧΗ: εγώ σαν εκδότης μπορώ να αλλάξω το έγγραφο μου όσο θέλω ΑΛΛΑ μόνο όσο έχω εξουσία πάνω του. Έτσι αν φύγει από τον έλεγχο μου, γίνεται δεκτό πως δεν μπορώ να επέμβω γιατί θα έχουμε νόθευση εγγράφου.
<u>ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ</u> <u>(διευρυμένη έννοια του εγγράφου)</u> Το ηλεκτρονικό έγγραφο συντιστά έγγραφο καθώς πληρούνται και οι 3 λειτουργίες που θεμελιώνουν ένα έγγραφο [αποδεικτική,	Έκδοση καρτών από skimmers	Οι κάρτες αυτές είναι ΠΛΑΣΤΕΣ αφού υπάρχει διάταξη μεταξύ του πραγματικού και του φαινομένου εκδότη. =

διδιωονιστική, εγγυητική] ➔ - Ο νομοθέτης στέκεται αρκετά στην αποδεικτική λειτουργία του. - Διδιωονιστική: δυνατότητα απεριόριστης αναπαραγωγής - Εγγυητική: πρέπει να προκύπτει ποιος είναι ο εκδότης του εγγράφου Αφού αυτά τα κριτήρια πληρούνται από ένα ηλεκτρονικό έγγραφο, έτσι το ηλεκτρονικό έγγραφο [πχ το μείλ] είναι δεκτικό πλαστογραφίας αν υπάρχει διατάραξη μεταξύ πραγματικού και φαινομένου εκδότη.	Αν μετά από αυτές τις κάρτες κάνουν ανάληψη χρημάτων;	Φαίνεται ότι και καλά εκδόθηκαν από τις τράπεζες αλλά στην πραγματικότητα, είναι οι skimmers αυτοί που εκδίδουν την κάρτα. Απάτη με υπολογιστή, 386^α Μεταξύ πλαστογραφίας και απάτης, ΔΕΝ έχω απορρόφηση γιατί ΔΕΝ προστατεύουν το ίδιο έννομο αγαθό (το ένα περιουσία, το άλλο υπομνήματα). Για τα ανωτέρω: ΑΠ 1087/2019
Εδώ εξετάζουμε την περίπτωση της ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ πλαστού ηλεκτρονικού εγγράφου	Πχ είμαι υπάλληλος σε μια εταιρεία μεταφοράς και εγώ πάνω στο notepad παραλαβών που μου έχουν δώσει βάζω	Αρχικά υπάρχει κλοπή/ υπεξαίρεση των προϊόντων που παραδίδονται ανάλογα αν είναι κάτοχος ή βοηθός κατοχής.

[πλαστογραφία = κατάρτιση ή νόθευση γνησίου]	την υπογραφή των πελατών ώστε να φαίνεται και καλά όταν τα έχουν παραλάβει. Πλαστογραφία;	Η απάτη απορροφάται γιατί πρόκειται για πρότερη μη τιμωρητή πράξη αφού τελικός σκοπός είναι είτε η κλοπή είτε η πλαστογραφία. Υπάρχει πλαστογραφία; → αυτό που δημιουργεί ο υπάλληλος είναι έγγραφο; - <u>Διαιωνιστική</u> λειτουργία: αποθηκεύεται στα αρχεία της εταιρείας αφού είναι ηλεκτρονικό αρχείο - <u>Αποδεικτική</u>: υπάρχει - <u>Εγγυητική</u>: υπάρχει διάσταση μεταξύ πραγματικού και φαινομένου εκδότη; Εδώ η υπογραφή μπαίνει από ένα άλλο πρόσωπο, όχι από τον φερόμενο ως παραλήπτη. ⇒ Υπάρχει επομένως διάσταση μεταξύ πραγματικού και φαινομένου εκδότη. ⇒ Υπάρχει κατάρτιση πλαστού εγγράφου, και άρα πλαστογραφία.
---	--	--

	Γνωρίζοντας ο Χ ότι ο Ψ χρωστά λεφτά στον αδελφό του Υ, φτιάχνει ο Χ μια ψεύτικη διεύθυνση μειλ Y@gmail.com και από αυτή την διεύθυνση στέλνει στον Ψ και του ζητά τα λεφτά δινόντάς του τα δικά του τραπεζικά στοιχεία. Εκτός από απάτη έχουμε και πλαστογραφία;	Αρχικά εννοείται έχουμε απάτη αφού πρόκειται για παράσταση ψευδούς γεγονότος από την οποία προκύπτει περιουσιακή βλάβη με σκοπό οικονομικού οφέλους. Έχουμε όμως και πλαστογραφία μέσω κατάρτισης <u>ψευδούς εγγράφου</u>; <i>Είναι το μειλ έγγραφο ηλεκτρονικό;</i> - <u>Διαιωνιστική</u> λειτουργία: υπάρχει αφού ένα μείλ αποθηκεύεται στον σέρβερ ενός υπολογιστή - <u>Αποδεικτική</u>: εξαρτάται από το περιεχόμενο του μειλ αν θα έχουμε αποδεικτική λειτουργία του - <u>Εγγυητική</u>: φαίνεται με κάποιον τρόπο το πρόσωπο από το οποίο προέρχεται το μείλ// όνομα ηλεκτρονικής διεύθυνσης (από τα μείλ μπορεί να προκύπτουν μέσα από πολλούς τρόπους ο εκδότης, πχ μέσω από το όνομα μείλ, από την υπογραφή ή από το περιεχόμενο)
--	---	--

		⇒ αν υπάρχει διάσταση αυτού που φέρεται ως αποστολέας από τον πραγματικό αποστολέα, έχουμε πλαστογραφία
	Fishing – στέλνω μέιλ σε πολλούς για να αλλάξουν κωδικούς και όνομα χρήστη στην τράπεζά τους και τους κλέβω τα στοιχεία τους αφού τα υποκλέψω και συνδεθώ εγώ εκεί. Κάποιος την πατάει και αλλάζει τα στοιχεία του. Εγώ μετά συνδέομαι και του κλέβω τα στοιχεία – έχω τελέσει πλαστογραφία και αν ναι πόσες;	Ουσιαστικά με το ψεύτικο μέιλ που έστειλα και καλά από την τράπεζα, κατέρτισα έγγραφο (γιατί το μέιλ είναι έγγραφο) το οποίο έπασχε και είχε διαταραγμένη εγγυητική λειτουργία [άλλος ο πραγματικός και άλλος ο φαινόμενος εκδότης]. Αδιάφορο το αν το αγνοήσει ο παραλήπτης, αν το διαγράψει κλπ, μας ενδιαφέρει ότι κατέστη προσιτό. Άρα έχουμε κατάρτιση πλαστού εγγράφου. ➔ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ Η ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΙΑ Η πλαστή ιστοσελίδα την οποία και κατέρτισα για να ξεγελάσω όσους στέλνω μέιλ συνιστά πλαστογραφία; Είναι

		έγγραφο αρχικά; - <u>Διαιωνιστική λειτουργία</u> - <u>Αποδεικτική</u> - <u>Εγγυητική</u> Επίσης στοιχείο του εγγράφου είναι να παράγει έννομες συνέπειες!!! (πχ με ερωτική επιστολή) – ΕΔΩ ΕΧΩ πρόκειται να διατεθούν χρήματα
	Σε συνέχεια του προηγούμενου αν στείλω μόνο μείλ αλλά δεν το ανοίγουν έχω τελέσει απόπειρα απάτης;	Τελειωμένη σίγουρα όχι- απόπειρα; ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΑΡΧΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ Αρχή εκτέλεσης σημαίνει= LAST ACT TEST // Αρχή εκτελέσεως έχουμε όταν οι τελευταίες ενέργειες του δράστη άμεσα συνδεδεμένες με το έγκλημα λογικά και αναγκαία. Πρέπει να οδηγεί η τελευταία πράξη αμέσως και ευθέως στην τελείωση του εγκλήματος Στην προκειμένη υπάρχουν πολλά βήματα

		μετά από την αποστολή του email. Πρέπει να ανοιχθεί, να πατηθεί ο σύνδεσμος, να περάσει τα στοιχεία, ο άλλος να τα υποκλέψει, να μπει στην πραγματική ιστοσελίδα, και να κάνει τη μεταφορά. Ο Τζανετής θεωρεί ότι είναι μη τιμωρητή προπαρασκευαστική πράξη, δεν είναι καν απόπειρα
--	--	---

Απιστία 390

Αντικειμενική υπόσταση εγκλήματος	Περίπτωση	«Ετυμηγορία» - συμπέρασμα
1) διαχείριση ξένης περιουσίας & εξωτερική διαχειριστική ενέργεια, 2) παραβίαση κανόνων επιμελούς διαχείρισης, 3) βλάβη/ ζημία στην ξένη περιουσία σε συνάφεια με την πλημμελή διαχείριση +	Ο πρόεδρος μιας αθλητικής ομάδας χρηματίζει τους παίκτες άλλης ομάδας με 600 χιλιάδες για να χάσουν στον αγώνα τους ώστε να	Σωστή εδώ η αμιγώς οικονομική θεωρία και έτσι όταν δίνει τα λεφτά δεν κάνει απιστία. ➔ Βάσει της θεωρίας αυτής έχουμε αύξηση της περιουσίας και άρα όχι απιστία- αντίθετα οικονομική/νομική θεωρία: κατευθείαν απιστία

υποκειμενική υπόσταση: δόλος α και β βαθμού	κερδίσει και να έχει όφελος 5 εκατ.	γιατί δεν μπορούν να συνυπολογιστούν μη νόμιμα έσοδα.
	Εξαιτίας αυτής της ενέργειας μετά τρώει πρόστιμο η ομάδα	Το πρόστιμο είναι άγνωστο αν θα επιβληθεί αφού δεν ξέρω με σιγουριά αν θα με πιάσουν ή πόσο θα επιβληθεί. Άρα δεν θα το συνυπολογίσουμε για να θεμελιώσουμε την απιστία (το πρόστιμο δεν μας οδηγεί στην απιστία).

ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

για το μάθημα των εφαρμογών

+σε συνδυασμό με διαγράμματα Νικόλ Χρηστάτου

Η εκκίνηση της ποινικής διαδικασίας.

ΕΓΚΛΗΣΗ/ ΜΗΝΥΣΗ

Η ποινική δίωξη ασκείται εναντίον ΟΛΩΝ των συμμετόχων [in rem] έστω και αν καταγγέλει μερικούς μόνο. Αυτή μπορεί να προέρχεται τόσο από έγκληση ή μήνυση σαν πηγή γνώσης αλλά και από την ίδια τις προσωπικές γνώσεις του εισαγγελέα.

- Έγκληση ασκεί ο παθών του εγκλήματος ενώ ο ΠΚ ορίζει κάποια εγκλήματα που μόνο με έγκληση κινείται η ποινική δίωξη [πχ απλή σωματική βλάβη]. Αντίθετα, μήνυση κάνει ο οποιοσδήποτε τρίτος. Έγκληση μπορεί να ασκήσει ο παθών, ο ζημιωθείς (αυτό έχει σημασία στην τριγωνική απάτη). Προθεσμία είαι 3 μηνών και αρχίζει από τότε που έλαβε γνώση του εγκλήματος ο δικαιούμενος. *Η απάτη είτε σε βαθμό πλημμελήματος είτε σε βαθμό κακουργήματος διώκεται πλέον με το νέο ποινικό κώδικα κατ' έγκληση. Η μη υποβολή εμπρόθεσμης έγκλησης σημαίνει εξάλειψη αξιόποινου και ταυτόχρονα έλλειψη μιας διαδικαστικής προϋπόθεσης για την άσκηση ποινικής διώξεως.*

- Μήνυση μπορεί να ασκήσει οποιοσδήποτε τρίτος. Πρόκειται για εγκλήματα που διώκονται αυτεπάγγελα (αν δεν απαιτείται έγκληση = αυτεπάγγελα ή και με μήνυση).

Μήνυση και έγκληση γίνονται απευθείας στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών και στους ανακριτικούς υπαλλήλους, από τον μηνυτή ή εγκαλών ή ειδικό πληρεξούσιο. Ο ανακριτικός υπάλληλος την διαβιβάζει στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Μια παράτυπη έγκληση ισοδυναμεί με απουσία έγκλησης ενώ στην μήνυση που διώκονται και αυτεπάγγελα τα εγκλήματα, μπορεί να συμβάλλει στην προσωπική γνώση του εισαγγελέα (39 ΚΠΔ).

Η ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ/ ΑΝΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΠΡΟΑΝΑΚΡΙΣΗ

Ο εισαγγελέας θέλει αν αξίζει να απασχολήσει την ποινική δικαιοσύνη με την υπόθεση. Για αυτό θέλει **επαρκείς ενδείξεις ενοχής** του υπόπτου. Για αυτό θα διατάξει την διενέργεια **προκαταρκτικής εξέτασης** κατά το 243.

Αφού, δηλαδή, γίνει η έγκληση ή η μήνυση στο εισαγγελέα πλημμελειοδικών αυτός, αν πρόκειται για **κακουργήματα και πλημμελήματα του τριμελούς πλημμελιοδικείου¹**

¹ Στο τριμελές πλημμελειοδικείο πάνε όλα τα πλημμελήματα εκτός από : στο εφετείο πάνε μόνο της ιδιάζουσας δωσιδικίας και στο μονομελές κάτι του τύπου δασικά και τα πολιτικά που πάνε στα ορκωτά

[ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΣΕ ΑΥΤΑ] αλλά και για πλημμελήματα από πρόσωπα ιδιάζουσας δωσιδικίας, τότε διενεργεί προκαταρκτική εξέταση για να συλλέξει αποδεικτικό υλικό και να δει αν τελικά αξίζει να ασκήσει ποινική δίωξη και να απασχολήσει την ποινική δικαιοσύνη με το εν λόγω θέμα. Εκτός από την προκαταρκτική εξέταση μπορεί να έχει προηγηθεί η αυτεπάγγελη προανάκριση που διενεργείται από αστυνομικά όργανα → επαρκείς ενδείξεις ενοχής [245.2].

Αφού, λοιπόν, γίνει η έγκληση ή η αναφορά στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών αυτός θα διενεργήσει προκαταρκτική εξέταση (ΚΠΔ43) που είναι και υποχρεωτική για τα κακουρήματα και για τα πλημμελήματα τριμελούς πλημμελειοδικείου για να συλλέξει αποδεικτικό υλικό. Όμως, αυτό δεν θα το κάνει, αν έχει ήδη διενεργηθεί ΕΔΕ (πχ στα σώματα ασφαλείας) ή αυτεπάγγελη προανάκριση, που γίνεται από τους αστυνομικούς στο αυτόφωρο έγκλημα². Δηλαδή, αν οι αστυνομικοί συλλάβουν κάποιον στα πράσα να κάνει ένα έγκλημα, δεν θα περιμένουν κάποιος να υποβάλλει έγκληση ή μήνυση στον εισαγγελέα και μετά να μιλήσουν με τον ύποπτο! Αντίθετα, θα κάνουν κατευθείαν προανάκριση σε αυτόν. Το ίδιο θα συμβεί και αν υπάρχει κίνδυνος απώλειας αποδεικτικών στοιχείων. Τα αστυνομικά όργανα δεν παύει να πρέπει ταχύτατα να ενημερώσουν για το τί γίνεται και τον εισαγγελέα. Για την ακρίβεια το ένα συνδέεται με το άλλο. Σε ένα αυτόφωρο έγκλημα θες να κάνεις προανάκριση αμέσως ακριβώς για να μην χάσεις τα νωπά αποδεικτικά στοιχεία³.

Απόρριψη έγκλησης/ μήνυσης

Αν μετά όμως από την προκαταρκτική εξέταση καταλάβει ότι δεν υπάρχει νόημα να ασκηθεί ποινική δίωξη ή ήδη από πριν δει ότι η ποινική δίωξη είναι άσκοπη, τότε θα απορρίψει [απορριπτική διάταξη για έγκληση (ΚΠΔ51)]⁴ – δκμ προσφυγής από τον παθόντα κατά της απόρριψης) ή θα βάλει το αρχείο (αρχειοθέτηση για μήνυση).

Απόρριψη επειδή δεν στηρίζεται στον νόμο: Τι σημαίνει νόμω αβάσιμη; = δεν υπάρχει ανθρώπινη συμπεριφορά (εκούσια και εξωτερικευμένη κατά το ΠΚ14), συντρέχει λόγος που αίρει το άδικο της πράξης ή τον καταλογισμό αυτής ή εξαλείφεται το αξιόποιο ή υπάρχει απαλλαγή από την ποινή. Πχ δεν μπορεί κάποιος να καταθέσει έγκληση για φθορά της περιουσίας του όταν είχε πιάσει το σπίτι του φωτιά και δράστης μπήκε για να βγάλει το παιδί έξω → απόρριψη της έγκλησης / αρχειοθέτηση της μήνυσης.

² = εν τω πράττεσθαι, 242.2 – καταλαμβάνεται ο δράστης από την δημόσια κραυγή ή από αστυνομικά όργανα

³ Μπορεί να ακολουθήσει μετά από εδώ η εκδίκαση μέσω του 417 επ για τα αυτόφωρα εγκλήματα. Μόνο όμως για τα πλημμελήματα και ΟΧΙ για τα κακουρήματα!

⁴ Αν απορρίψει την έγκληση ο εισαγγελέας μετά ΚΠΔ52 ο εκκαλών μπορεί μέσα σε 15 μέρες να ΠΡΟΣΦΥΓΕΙ!!! Στον ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΕΦΕΤΩΝ. Αν δεν ασκήσει αυτή την προσφυγή μπορεί μετά από πχ 3 μήνες να πάει νέα στοιχεία στον εισαγγελέα και αυτός να φωνάζει τον ύποπτο για να δώσει εξηγήσεις; Έχει η απορριπτική διάταξη ισχύ δεδικασμένου αθωωτικής απόφασης; → 43.6 ΚΠΔ ΔΕΝ παράγεται πλήρες δεδικασμένο, αλλά οιοσδήποτε δηλαδή ανατρέπεται. Αν νέα στοιχεία// παροχή εξηγήσεων στον εισαγγελέα [διάταξη που εφαρμόζει αναλογικά και στην έγκληση 51.4]

ΑΠΟΦΑΣΗ ΝΑ ΑΣΚΗΣΕΙ ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΩΞΗ

Η ποινική δίωξη ασκείται από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, ΚΠΔ 27 [κατ' εξαίρεση ο εισαγγελέας εφετών 28]. Το όλο πόιντ της ποινικής διαδικασίας είναι ότι άλλος κατηγορεί, άλλος ερευνά και άλλος τελικώς δικάζει // εισαγγελέας – ανακριτής και δικαστής. Επειδή η ποινική δίωξη κινείται εναντίον πράξης (in rem) και όχι εναντίον προσώπου, για αυτό μπορεί κατά το 250 ΚΠΔ μετέπειτα να προστεθούν και άλλα άτομα στην δίωξη ή και να επεκταθεί αυτή κατά το στάδιο της προδικασίας.

Αν αποφασίσει πως αξίζει, με 4 τρόπους μπορεί να ασκήσει την ποινική δίωξη κατά το άρθρο 43.

1. Αν πρόκειται για κακούργημα ή πλημμέλημα που απειλεί με προσωρινή κράτηση θα διατάξει την διενέργεια κύριας ανάκρισης. Αυτή η ανάκριση είναι μέρος της προδικασίας και λήγει με το βούλευμα από το δικαστικό συμβούλιο. – ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ + ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ → για να πάει στο ακροατήριο: παραπεμπτικό βούλευμα + κλήση
 - a. Για να μου επιδοθεί κλήση για εμφάνιση στο ακροατήριο θέλουμε ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΟ παραπεμπτικό βούλευμα = να μην χωρούν ένδικα μέσα [πάροδος προθεσμίας ή απόρριψή τους] → πχ αν έχουμε να κάνουμε με πλημμέλημα:
 - i. ΔΕΝ χωρά έφεση κατά του βουλεύματος από τον κατηγορούμενο (478).
 - ii. Ο εισαγγελέας: πλημμελειοδικών: μπορεί και για πλημμέλημα και για κακούργημα να ασκήσει έφεση 479 + εισαγγελέας ΑΠ που μπορεί να ασκεί αναίρεση 483.3
 - iii. → Η ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΘΕΛΕΙ ΟΜΩΣ ΝΑ ΕΧΕΙ ΚΑΤΑΣΤΕΙ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟ ΜΟΝΟ → άρα στα πλημμελήματα αμέσως (αφού δεν χωρά έφεση) και στα κακούργηματα 10 μέρες μετά η επίδοση της κλήσης
2. Απευθείας κλήση στο δικαστήριο – το λεγόμενο κλητήριο θέσπισμα. Αυτό μπορεί να το κάνει αν πρόκειται για πλημμέλημα μονομελούς ή τριμελούς πλημμελειοδικείου. Στο κλητήριο θέσπισμα αναφέρεται η ποινική διάταξη, 321 → αν δεν το λέει προβάλλεται η ακυρότητα αυτή στο ακροατήριο μέχρι να ξεκινήσει η αποδεικτική διαδικασία του 175.2⁵. ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ → επιτρέπεται προσφυγή κατά του κλητηρίου θεσπίσματος με το 322 όταν παραπέμπεται στο ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟ που είναι οιονεί ένδικο μέσο → απευθείας κλήση στο ακροατήριο / αυτοτελής παραπομπή χωρίς κλήση
 - a. Προσφυγή κατά του κλητηρίου θεσπίσματος: μέσα σε 10 μέρες στον εισαγγελέα εφετών. Αυτός μπορεί:

⁵ Αρμόδιο να κρίνει επί της ακυρότητας του κλητηρίου επειδή δεν αναφέρει την ποινική διάταξη είναι ΤΟ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟ και ΟΧΙ ΟΧΙ ΟΧΙ ο εισαγγελέας

- i. Να απορρίψει την προσφυγή – επικυρώνεται η αρχική παραπομπή με κλητήριο θέσπισμα
- ii. Συμπλήρωση των αποδείξεων με προανάκριση
- iii. Να δεχθεί την προσφυγή – τότε εισάγεται στο δικαστικό συμβούλιο, ώστε αν κλείσει η ποινική δίωξη αν χρειάζεται από το συμβούλιο. Το συμβούλιο έχει τον τελευταίο λόγο για την παραπομπή ή όχι στο ακροατήριο. → **σχετικά με την αναστολή και την παραγραφή: εδώ φτάνουμε να έχουμε και κλητήριο θέσπισμα και κλήση μετά από το δικαστικό συμβούλιο- πότε λοιπόν θεωρείται ότι ξεκίνησε η διαδικασία και άρα έχουμε αναστολή της παραγραφής; ΑΠΑΝΤΗΣΗ:**

⇔ Σε κάθε περίπτωση που ακυρώνεται είτε η κλήση είτε το κλητήριο θέσπισμα, δεν έχουμε αναστολή παραγραφής, για την ακρίβεια, η αναστολή της παραγραφής που είχε επέλθει με την επίδοση τους είναι σαν να μην έχει συμβεί ποτέ και άρα χρειάζεται εκ νέου επίδοση κλήσης ή κλητηρίου θεσπίσματος, και μόνο με την εκ νέου επίδοση μπορεί να ανασταλεί η παραγραφή υπό την προϋπόθεση πάντα ότι υπάρχουν τα χρονικά περιθώρια της αναστολής και δεν έχει συμπληρωθεί ο βασικός χρόνος παραγραφής που είναι η 5ετία.

3. Παραπομπή στον εισαγγελέα εφετών
4. Αίτηση για έκδοση ποινικής διαταγής 409 - Εγκλήματα που μας ενδιαφέρουν και για τα οποία γίνεται ποινική συνδιαλλαγή: Σε κακουρηματική πλαστογραφία και ψευδή βεβαίωση, κλοπή, απάτη. Χωρεί μόνο αναίρεση κατά της απόφασης του δικαστηρίου που κηρύσσει την ενοχή του κατηγορουμένου.

Αν αποφασίσει ο εισαγγελέας να ασκήσει την ποινική δίωξη ΔΕΝ μπορεί μετά να το παρει πίσω και πρέπει να ακολουθηθεί η αρμόδια διαδικασία. Πρέπει δηλαδή, να εκδοθεί απαλλακτικό βούλευμα από το δικαστικό συμβούλιο ή να αθωωθεί στην δίκη [θέλω έκδοση απόφασης ή απαλλακτικού βουλεύματος – ΜΗ ΑΝΑΚΛΗΤΟ]. Επίσης, μετά την άσκηση της ποινικής δίωξης πια μιλάμε για κατηγορούμενο και όχι πια για ύποπτο.

Από την έγκληση ή την μήνυση ή την πληροφόρηση του εισαγγελέα και μέχρι την κίνηση εν τέλει της ποινικής δίωξης ΔΕΝ γίνεται να υπάρξει υπέρβαση των 6 μηνών – εξαιρετικά μόνο +3 μήνες. Ο ύποπτος διαρκούσης της προκαταρκτικής εξέτασης απολαμβάνει τα εξής δικαιώματα: διορισμός συνηγόρου, παραίτηση από διορισμό του, δωρεάν παροχή νομικής βοήθειας, 92.1, δκμ ενημέρωσης, δκμ παροχής εγγράφου που λέει τα δκμτ του, δκ παράστασης μετά συνηγόρου, 99.2 και 99.4, πρόσβασης στο υλικό της δικογραφίας, διερμηνείας, αίτηση διεξαγωγής αποδείξεων, προθεσμία για απολογία και δκμ σιωπής. Αν προκύψουν διαφορές κατά την προκαταρκτική εξέταση μεταξύ υπόπτου και υποστηρίζοντος την κατηγορία ή του εισαγγελέα επιλύονται από το δικαστικό συμβούλιο.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΩΞΗΣ...

Η ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ

Ποινική δίωξη → κύρια ανάκριση (σπάνια προανάκριση) + δικαστικά συμβούλια

Το πρώτο είναι η προδικασία **το οποίο και τερματίζεται με την επίδοση στον κατηγορούμενο του κλητηρίου θεσπίσματος** ή της **κλήσης προς εμφάνιση στο**

ακροατήριο. Μετά έχουμε την κύρια διαδικασία που λήγει με την έκδοση οριστικής απόφασης. Αφού μιλάμε για στάδια της ποινικής δίκης, βρισκόμαστε ΜΕΤΑ την άσκηση της ποινικής δίωξης.

Όταν λοιπόν, ο εισαγγελέας ασκεί ποινική δίωξη για ¹ **κακουργήματα** και ² για σοβαρά πλημμελήματα που ο νόμος απειλεί με προσωρινή κράτηση ή με περιοριστικούς όρους (κατά την κρίση του εισαγγελέα), είναι υποχρεωτικό **ο εισαγγελέας να ασκήσει ποινική δίωξη δίνοντας παραγγελία για την διεξαγωγή κύριας ανάκρισης (246).** Αυτή διενεργείται μόνο από τον ανακριτή (θυμίσου άλλος κατηγορεί και άλλος ερευνά!). **[ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑ → ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΩΞΗ ΜΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΑΝΑΚΡΙΣΗΣ ΓΙΑ ΝΑ ΛΑΒΕΙ Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ ΤΙΣ ΑΠΟΛΟΓΙΕΣ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ].**

Σκοπός είναι η συλλογή στοιχείων για να δούμε αν αξίζει να απασχολήσουμε τα δικαστήρια με την υπόθεση. Κατά το 241 είναι μυστική αυτή και συντάσσεται έκθεση για κάθε πράξη. → **Τόσο σε προανάκριση όσο και σε κύρια ανάκριση θέλουμε απολογία του κατηγορουμένου!**

Την **κύρια ανάκριση** την διεξάγει ΜΟΝΟ ο τακτικός ανακριτής μετά από γραπτή παραγγελία του εισαγγελέα με την οποία έχει ασκήσει και την ποινική δίωξη. Πια δεν συντάσσει το κατηγορητήριο ο εισαγγελέας αλλά αυτός καθορίζει και εξειδικεύει την αξιόποινη πράξη και την ποινική διάταξη που την προβλέπει- μετά, ο ανακριτής καλεί τον κατηγορούμενο σε απολογία με το κατηγορητήριο που ο ίδιος συντάσσει. **ΣΟΣ: αν στα κακουργήματα δεν διενεργηθεί κύρια ανάκριση = απόλυτη ακυρότητα κατά το 171.1.β!!!**

Εννοείται η παραγγελία προς κύρια ανάκριση μπορεί να δοθεί μέσα από την ποινική δίωξη που ασκείται (43) αλλά όπως είδαμε και πιο πάνω, μπορεί να διαταχθεί προανάκριση και εν μέσω της προανάκρισης αν προκύψει ότι έχουμε να κάνουμε με κακούργημα (245.1).

Μετά την άσκηση της ποινικής δίωξης πάντως, μπορεί ο εισαγγελέας να διατάξει για προανάκριση. Είναι ένα στάδιο πριν την κύρια ανάκριση που όμως χάνει την αξία του λόγω της προκαταρκτικής εξέτασης σήμερα. Σε 4 μόνο περιπτώσεις μπορεί να διενεργηθεί αυτή. Οι 2 αφορούν ποινικές δικώξεις και πρόσωπα ιδιάζουσας δωσιδικίας. Επίσης διενεργείται στην εξής περίπτωση: αν ο δράστης παραμένει άγνωστος μετά την προκαταρκτική, θα αρχειοθετηθεί η δικογραφία τίθεται στο αρχείο. Αν όμως αποκαλυφθεί μετέπειτα ο δράστης, ανασύρεται και συνεχίζεται η ποινική διαδικασία με την προανάκριση. Επίσης, σημαντική είναι η 4^η περίπτωση της προανάκρισης: στην περίπτωση που έχουμε προσφυγή κατά κλητηρίου θεσπίσματος και απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο του τριμελούς πλημμλειοδικείου, ο εισαγγελέας εφετών, ο εισαγγελέας εφετών μπορεί να απορρίψει ή να κάνει δεκτή την προσφυγή διτατάζοντας όμως και προανάκριση για την συμπλήρωση των στοιχείων (322.3.α περ.γ). με 3 τρόπους μπορεί να περατωθεί η προανάκριση: είτε με απευθείας κλήση στο ακροατήριο, είτε με πρόταση του εισαγγελέα στο δικαστικό συμβούλιο, είτε με παραγγελία του εισαγγελέα στον ανακριτή για την διενέργεια κύριας ανάκρισης, εφόσον προκύπτει τέλεση κακουργήματος. Την προανάκριση την διεξάγει ανακριτικός υπάλληλος και όχι ειδικά ο ανακριτής, όπως συμβαίνει στην ΚΥΡΙΑ ανάκριση. *Σημειωτέον: το δκμ του 247 το έχει ΜΟΝΟ ο ανακριτής και ΟΧΙ οι ανακριτικοί υπάλληλοι, που είναι επι της ουσίας ΟΡΓΑΝΑ του ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ και ΔΕΝ διαφωνούν μαζί του!*

Τι γίνεται στην κύρια ανάκριση;

Το όλο πόιντ της ανάκρισης είναι να απολογηθεί για την πράξη του ο κατηγορούμενος, να του δώσουμε την ευκαιρία να ακουστεί και να δικαιολογηθεί. Οπότε, όλα κινούνται γύρω από αυτόν τον πυρήνα, της απολογίας. **Μάλιστα κατά το 270, δεν θεωρείται τελειωμένη η κύρια ανάκριση αν δεν πάρουμε την απολογία του κατηγορουμένου –ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ.** Ο ανακριτής δεν εμποδίζεται στην διενέργεια των ανακριτικών πράξεων – διαφωνίες όμως σχετικά με αυτές μεταξύ εισαγγελέα και ανακριτή επιλύονται από το δικαστικό συμβούλιο.

Εξαιρέσεις από λήψη απολογίας ή κλήση προς λήψη απολογίας:

Το όλο πόιντ για το οποίο γίνεται η ανάκριση είναι να κλητεύσουμε προς απολογία τον κατηγορούμενο και να λάβουμε την απολογία του. Αφού την λάβουμε, θα τελειώσει η ανάκριση και θα ενημερώσει ο ανακριτής σχετικά με αυτό τους διαδίκους. Ωστόσο, κατ' εξαίρεση μπορεί να περατωθεί η ανάκριση και χωρίς να λάβουμε την απολογία του κατηγορουμένου. Αυτές είναι 2:

- 1) Δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής μετά την διενέργεια ανακριτικών πράξεων. Με άλλα λόγια, ναι στην ανάκριση θέλουμε την απολογία του κατηγορουμένου αλλά δεν κάνουμε μόνο αυτό! Κάνουμε και άλλες ανακριτικές πράξεις και μετά καλούμε τον κατηγορούμενο να παολογηθεί με βάση και όλα όσα έχουμε βρει (αν ανακύνει μετά ζήτημα της ενοχής του θα πρέπει να ληφθεί η απολογία του)
- 2) **Πιο σημαντικό** –
 - a. αν αν ο κατηγορούμενος κλητευθεί κανονικά για απολογία αλλά από ΑΠΕΙΘΕΙΑ δεν εμφανίζεται; → 272. Η ανάκριση θεωρείται τελειωμένη με την έκδοση του εντάλματος βίαιης προσαγωγής.
 - b. Αν οι ενδείξεις είναι σοβαρές, με την έκδοση εντάλματος σύλληψης, 276.Στις περιπτώσεις αυτές θα προσαχθεί βίαια στον ανακριτή για να απολογηθεί και θα λάβει χώρα του τέλους της ανάκρισης.
- 3) Αν κλητεύθηκε αλλά δεν παρουσιάστηκε επειδή υπήρχε λόγος και όχι απείθεια; Δεν ρυθμίζεται αλλά είναι η αντίστροφη του 270.1.α- η ανάγκη λήψης απολογίας ικανοποιείται με το γεγονός ότι του δόθηκε η ευκαιρία να απολογηθεί – κατά τον Ανδρουλάκη θα τον ξανακαλέσει.

Με άλλα λόγια:

Σημαντικότερη από όλες τις ανακριτικές πράξεις είναι η απολογία του κατηγορουμένου που είναι και απαραίτητος ότος για την ολοκλήρωση της κύριας ανάκρισης. **2 εξαιρέσεις** έχουμε που δεν έχουμε απολογία (και όχι κλήση για απολογία) και αυτές είναι: **α-** δεν προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις εναντίον του από τις

λοιπές ανακριτικές πράξεις που προηγήθηκαν⁶ και β- κλητεύθηκε όμως από απείθεια δεν παρέστη στον ανακριτή. Στην περίπτωση αυτή η ανάκριση θεωρείται περατωμένη με την έκδοση εντάλματος βίαιης προσαγωγής, 272 και β- αν οι ενδείξεις ενοχής είναι πού σοβαρές με την έκδοση εντάλματος σύλληψης, 276 (270.2).

1) υποχρεωτική η παροχή των εξηγήσεων. Αντιθέτως στην ανάκριση το ΚΠΔ 270 θέτει τον κανόνα ότι πρέπει απαραίτητως να απολογηθεί ο κατηγορούμενος – όμως σε αυτό τα κανόνα εισάγονται 2 εξαιρέσεις: Η πρώτη είναι ΚΠΔ 270 παρ. 2: “Αν ο κατηγορούμενος κλήθηκε σε απολογία, από απείθεια όμως δεν παρουσιάζεται και ο ανακριτής κρίνει ότι υπάρχουν ενδείξεις εναντίον του, τότε η ανάκριση μπορεί να θεωρηθεί τελειωμένη με την έκδοση εντάλματος βίαιης προσαγωγής, σύμφωνα με το άρθρο 272 και αν οι ενδείξεις είναι σοβαρές με την έκδοση εντάλματος σύλληψης σύμφωνα με το άρθρο 276.” – άρα λοιπόν, πρέπει να κληθεί σε απολογία αλλά αν δεν εμφανιστεί από απείθεια, δεν υπάρχει δηλαδή κάποιος λόγος να δικαιολογεί την μη εμφάνιση του, τότε η ανάκριση περατώνεται με την έκδοση εντάλματος σύλληψης σε βάρος του κατηγορουμένου. Και η δεύτερη εξαίρεση είναι στο ΚΠΔ 270 παρ. 1 εδ. β: “Μπορεί όμως να θεωρηθεί τελειωμένη, χωρίς κλήτευση και απολογία του κατηγορουμένου, αν μετά την διενέργεια ανακριτικών πράξεων δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις εναντίον του ή συντρέχει περίπτωση εφαρμογής των άρθρων 301 παρ. 4 εδ. α’ και 303 παρ. 5 εδ. α’.” – σε αυτή τη περίπτωση είμαστε στο πρακτικό μας, εδώ έγιναν οι ανακριτικές πράξεις, από τις οποίες προέκυψε ότι πράγματι δεν υπάρχουν ενδείξεις ενοχής σε βάρος του συγκεκριμένου προσώπου, και αυτό δικαιολογεί την ενέργεια του ανακριτή να μην καλέσει καθόλου την Πολυζένη σε απολογία. Εδώ έχει γίνει μια

Κλήση προς απολογία	Η απολογία
Έγγραφο	Ο ανακριτής του λέει ακριβώς γιατί κατηγορείται και τον καλεί να εκθέσει και τα μέσα υπεράσπισής του (π.χ. μάρτυρες)
24 ώρες πριν τουλάχιστον	Παράλειψη του ανακριτή να εξετάσει μάρτυρα που προτείνει ο κατηγορούμενος κατά την απολογία του; Ακυρότητα της προδικασίας – 171.1.δ
Πρέπει να αναφέρει την αξιόποινη πράξη για την οποία διεξάγεται ανάκριση	
Εξαίρεση από την κλήση σε απολογία Αυτό δεν είναι το ίδιο με το ένταλμα βίαιης προσαγωγής: εκεί έχει κληθεί αλλά από απείθεια δεν εμφανίζεται. Εδώ ΔΕΝ καλείται καν.	

⁶ ΑΚΟΜΑ και να μην προέκυψαν και έτσι για αυτό να μην κληθηκε σε απολογία, η ποινική δίωξη έχει ασκηθεί!!! Για αυτό, για να περατωθεί η ποινική δίωξη θα πρέπει το συμβούλιο να εκδώσει απαλλακτικό βούλευμα. Αν το συμβούλιο όμως θεωρεί ότι υπάρχουν αρκετές ενδείξεις, μπορεί να διατάξει περαιτέρω ανάκριση ώστε να ληφθεί απολογία! **ΑΝ ΔΕΝ ΑΠΟΦΑΝΘΕΙ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ → ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΙΡΕΤΕΟ ΒΟΥΛΕΥΜΑ!!!**

Ο ανακριτής εκδίδει ένταλμα σύλληψης-Ένταλμα σύλληψης*// σοβαρές ενδείξεις (για το ένταλμα σύλληψης απαιτούνται οι προϋποθέσεις του 286 για ένταλμα προσωρινής κράτησης)// - Δεν γίνεται κλήση πρώτα για απολογία, όπως δίπλα για ένταλμα βίαιης προσαγωγής Σοβαρές ενδείξεις + προϋποθέσεις του 286 [κίνδυνος φυγής ή τέλεσης νέων εγκλημάτων] = ένταλμα σύλληψης από τον ανακριτή αντί για κλήση για απολογία ΑΝ για αυτά ΥΠΑΡΧΟΥΝ συγκεκριμένα περιστατικά που τα δικαιολογούν	
271.1, 276.2 → 286, 287	

* Σχετικά με την σύλληψη του κατηγορουμένου, που είδαμε πιο πάνω ως πράξη από τον ανακριτή αν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις: Η σύλληψη είναι κάτι πολύ σοβαρό και μπορεί να γίνει μόνο ύστερα από ένταλμα του ανακριτή ή βούλευμα του δικαστικού συμβουλίου ή όταν έχουμε αυτόφωρο έγκλημα. Για να εκδοθεί στην περίπτωση που μας νοιάζει εμάς εδώ από τον ανακριτή θέλουμε **και (κατά την κρατούσα γνώμη σύμφωνη) γνώμη εισαγγελέα** και τις προϋποθέσεις του 286. Αν υπάρχουν διαφωνίες μεταξύ ανακριτή και εισαγγελέα τότε αποφασίζει το δικαστικό συμβούλιο με παρεμπίπτον βούλευμα. → Αφού κάποιος συλληφθεί οδηγείται το αργότερο μέσα σε 24 ώρες στον αρμόδιο εισαγγελέα. → Αν πρόκειται για κακούργημα ή έγινε σύλληψη με εντολή του ανακριτή, **ο εισαγγελέας παραπέμπει στον ανακριτή**. Αν πρόκειται για πλημμέλημα, μπορεί να κάνει τις επιλογές της δίωξης που έχει, πχ κλητήριο θέσπισμα και απευθείας, παραγγελία προς κύρια ανάκριση, 409.

Σκοπός του εντάλματος σύλληψης είναι να τεθεί ο κατηγορούμενος στην διάθεση της ανάκρισης, **να εξασφαιστεί η απολογία του** και να προχωρήσει η κύρια ανάκριση. Σε αυτό διαφέρει το ένταλμα σύλληψης με το ένταλμα βίαιης προσαγωγής – το ένταλμα βίαιης προσαγωγής το έχεις σαν αντικατάσταση της απολογίας, ενώ το ένταλμα σύλληψης το έχεις προς διασφάλισης της λήψης απολογίας.

Αφού λάβει την απολογία ...

Είπαμε πως το όλο ποιντ της ανάκρισης είναι να πάρει την απολογία του κατηγορουμένου κάποιος άλλος από αυτόν που διώκει (αφού άλλος διώκει και άλλος ερευνά και μετά άλλος θα δικάσει). Αφού τελειώσει λοιπόν με την έρευνα της υπόθεσης και έχει πάρει την απολογία του κατηγορουμένου, ο ανακριτής θα την ξαναστείλει πίσω στον εισαγγελέα την δικογραφία της υπόθεσης. **ΔΥΟ ΔΡΟΜΟΙ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟ:**

Ο ανακριτής τελειώνει με την ανάκριση. Πριν στείλει την δικογραφία στον εισαγγελέα θα ειδοποιήσει τους διαδίκους ότι ολοκληρώθηκε η ανάκριση ώστε να ασκήσουν τα δικαιώματα των άρθρων 100, 107 και 108 (308.4) – αυτό είναι το τυπικό πέρας της κύριας ανάκρισης	
Ο εισαγγελέας κρίνει ότι χρειάζεται συμπλήρωση η ανάκριση	<u>Δεν χρειάζεται συμπλήρωση η ανάκριση - Η ανάκριση μπορεί να τελειώσει είτε με βούλευμα είτε με απευθείας κλήση στο ακροατήριο κατόπιν σύμφωνη γνώμης του ανακριτή.</u>
Διατάζει την συμπλήρωσή της και την επιστρέφει στον ανακριτή για συμπλήρωση	1) Εισάγει την υπόθεση στο δικαστικό συμβούλιο πλειμμελειοδικών για να εκδώσει βούλευμα υπέρ ή κατά. Πριν το κάνει αυτό: → συντάσσει πρόταση βάσει της ανάκρισης και ενημερώνει σχετικά τους διαδίκους για την πρόταση του, προκειμένου να ασκήσουν το δκμ ακρόασης υποβάλλοντας τις απόψεις τους με υπόμνημα → Μέσα σε 10 μέρες διαβιβάζεται
	2) Πλημμελήματα: απευθείας παραπομπή στο ακροατήριο με σύμφωνη γνώμη εισαγγελέα και ανακριτή → Εδώ επιτρέπεται το 322 και η προσφυγή! (308.3)
	3) <u>Κατ'εξάιρεση</u> κάποια κακουργήματα του 309 – εισαγγελέας εφετών. Από τα εγκλήματα που μας νοιάζουν εδώ μπορεί να είναι η διακεκριμένη κλοπή και η ληστεία. → Σε αυτά τα κακουργήματα: πρόταση του εισαγγελέα- ενημέρωση διαδίκων- – αναμονή 10 μέρες – πάει στον πρόεδρο εφετών – αν αυτός διατυπώσει σύμφωνη γνώμη τότε απευθείας κλήση στο ακροατήριο χωρίς να χωρά εδώ η προσφυγή του 322

Το σημαντικότερο άρθρο είναι το 250. Ο εισαγγελέας προσδιορίζει την πράξη για την οποία πρέπει να διενεργηθεί η ανάκριση. Αφού κινείται η δίωξη εναντίον μιας πράξης και όχι κάποιου προσώπου, μπορεί να επεκτενει την δίωξη σε όλους τους συμμετόχους του εγκλήματος⁷, **ο οποίος αυτός ο συμμετοχός θα κληθεί από τον ανακριτή σε απολογία στο πλαίσιο της ΗΔΗ ασκημένης από τον εισαγγελέα ποινική δίωξη, ΧΩΡΙΣ να χρειάζεται συμπληρωματική ποινική δίωξη.** ΟΜΩΣ δεν μπορεί να διευρύνει τα όρια της ποινικής δίωξης και σε άλλη πράξη, ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΗ (πχ αποδοχή προϊόντων εγκλήματος ή έχουν τελεστεί από το ίδιο πρόσωπο, 128 ΚΠΔ) → **ΔΕΝ ΕΧΕΙ δκμ συρρίκνωσης ή διεύρυνσης της ποινικής δίωξης**- ούτε επιβαρυντικές περιστάσεις μπορεί να προσθέσει ή να αφαιρέσει → 171.1.β αλλιώς. Χρειαζόμαστε **συμπληρωματική ποινική δίωξη, αφού αναγγείλει ο ανακριτής στον εισαγγελέα (λόγω**

⁷ ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΙ = ηθικός αυτουργός, συναυτουργός, συνεργός

του 38.1) την νέα πράξη που προέκυψε. Αν διαφωνεί ο εισαγγελέας και δεν το κάνει, τότε 307 και επίλυση από το δικαστικό συμβούλιο. Πχ από πρακτικό:

⇒ 3^ο ερώτημα : Η ενέργεια του ανακριτή να καλέσει το Κοσμά σε απολογία είναι εν μέρει νόμιμη, είναι νόμιμη κατά το μέρος ότι τον καλεί σε απολογία για την ηθική αυτουργία στην απάτη, γιατί εκεί είναι συμμετοχος και άρα καλύπτεται από την in rem δίωξη για το αδίκημα της απάτης – ΔΕΝ είναι όμως νόμιμη όσο αφορά την νομιμοποίηση, γιατί αυτή είναι ένα συναφές έγκλημα και για αυτό πριν καλέσει σε απολογία να έχει συμπληρωματική ποινική δίωξη από τον εισαγγελέα.

Πώς θα βρούμε στην προκαταρκτική εξέταση αλλά και στην κύρια ανάκριση τα απαραίτητα στοιχεία; → μέσω των ανακριτικών πράξεων!

Πριν εισαχθεί μια υπόθεση στο ακροατήριο πρέπει να έχουμε τα απαραίτητα αποδεικτικά στοιχεία. Αυτά συλλέγονται στην προδικασία αλλά και στην προκαταρκτική εξέταση αλλά και στην προανάκριση. Στην προκαταρκτική εξέταση μαζεύονται αποδεικτικά στοιχεία για να δούμε απλώς αν πρέπει να ασκηθεί ποινική δίωξη. Μετά την ποινική δίωξη, θέλουμε «μεγαλύτερο βαθμό απόδειξης» γιατί δεν θέλουμε απλά να δούμε αν θα ασκήσουμε δίωξη αλλά αν θα εκδώσουμε και καταδικαστικό βούλευμα πχ για να τον στείλουμε τον κατηγορούμενο να δικαστεί. Ωστόσο, και στις δυο περιπτώσεις, δηλαδή και στην προκαταρκτική και στην κύρια ανάκριση (το 243 παραπέμπει και στην προκαταρκτική). Εννοείται γίνεται και στην αστυνομική προανάκριση για αυτεπάγγελτα εγκλήματα // σωματική έρευνα από αστυνομικούς ή άτομα του Λιμενικού σώματος για κατοχή ναρκωτικών πχ.

Εκτός των αποδεικτικών μέσων, έχουμε και τις ανακριτικές πράξεις, πράξεις που διενεργούνται από τον ανακριτή και τους ανακριτικούς υπαλλήλους

Μετά την απολογία, τον κατηγορούμενο τι τον κάνουμε;

Μετά την απολογία του κατηγορουμένου στον ανακριτή και μέχρι το πέρας της προδικασίας, τι θα τον κάνουμε τον κατηγορούμενο; **Η απάντηση είναι στο 288. → 3 ΕΠΙΛΟΓΕΣ + ΕΠΙΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΜΕ ΣΥΜΦΩΝΗ ΓΝΩΜΗ ΑΝΑΚΡΙΤΗ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ, ΑΛΛΙΩΣ ΕΠΙΛΥΕΤΑΙ Η ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 282 ο ανακριτής, αμέσως μετά την απολογία του κατηγορουμένου, αποφασίζει με την σειρά που αναφέρεται στο άρθρο αυτό αν ¹ θα αφήσει ελεύθερο τον κατηγορούμενο ή ² θα εκδώσει διάταξη επιβολής περιοριστικών όρων ή ³ διάταξη επιβολής κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση ή ⁴ ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένο ένταλμα προσωρινής κράτησης, αφού προηγουμένως και σε κάθε περίπτωση λάβει την **γραφτή σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα**. Ο εισαγγελέας, πριν εκφράσει τη γνώμη του, υποχρεούται να

Υπάρχει μια σειρά κλιμάκωσης στις ενέργειες στις οποίες πρόκειται να προβεί ο ανακριτής μετά την απολογία του κατηγορουμένου. Για όλα τα παρακάτω θέλουμε το 282, δηλαδή σοβαρές ενδείξεις ενοχής και αναλογικότητα:

- 1) **Θα τον αφήσει ελεύθερο, χωρίς κανένα περιοριστικό μέτρο**
- 2) **Θα επιβάλλει περιοριστικούς όρους:**

Πχ: εγγυοδοσία, απαγόρευση εξόδου από την χώρα, εμφάνιση στο ΑΤ της περιοχής, ηλεκτρονική επιτήρηση

Μόνο στην κύρια ανάκριση επιβάλλονται. Ακόμα θέλουμε σοβαρές ενδείξεις ενοχής και κακούργημα ή πλημμέλημα που τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 3 μηνών. Ενδεικτικά παραδείγματα στο 283. Ενδεικτική η απαρίθμηση.

Κατά το 296, αν παραβιαστούν αυτοί οι όροι μπορούν να αντικατασταθούν με προσωρινή κράτηση.

Σημειώνεται πως η εγγύηση στην εγγυοδοσία καταπίπτει αν δεν εμφανιστεί στον ανακριτή όταν προσκληθεί ή αν παραβιάσει κάποιον άλλον περιοριστικό όρο που έχει επιβληθεί και ανήκει αυτοδίκαια στο κράτος.

Ηλεκτρονική επιτήρηση: Προϋποθέσεις, κπδ 184, 6 προϋποθέσεις. ! θέλω αίτημα του κατηγορουμένου!

3) **Προσωρινή κράτηση, 286:**

Εδώ θέλουμε και γραπτή ΣΥΜΦΩΝΗ γνώμη του εισαγγελέα για προσωρινή κράτηση! Για διαφωνίες που μπορεί να προκύψουν, υπεύθυνο είναι το δικαστικό συμβούλιο για να αποφασίσει. Αν εκδοθεί ΧΩΡΙΣ την σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα τότε είναι ΑΚΥΡΟ, 171.1.β.

Πρόκειται για το επαχθέστερο μέτρο αφού του στερείς την ελευθερία του. Αρχή της αναλογικότητας = πρέπει να έχεις λόγο για να το κάνεις αυτό! Τις προϋποθέσεις για να επιβάλλεις προσωρινή κράτηση μετά την απολογία του κατηγορουμένου τις βρίσκεις στο 286 ΚΠΔ. Η βαρύτητα μόνο μιας πράξης δεν αρκεί αλλά θες και πρόσθετες προϋποθέσεις. Αυτές είναι:

- 1) **Σοβαρές ενδείξεις ενοχής**, 282 (σχεδόν βέβαιο ότι ο δράστης τέλεσε την πράξη που του αποδίδουμε)
- 2) Αναλογικότητα του μέτρου και να μην επαρκεί ούτε οι περιοριστικοί όροι ούτε ο κατ' οίκον περιορισμός, 282
- 3) Να κατηγορείται για **κακούργημα**, 286
- 4) Κίνδυνος φυγής (πχ μόνο το γεγονός ότι εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης δεν αρκεί – ειδικά αν κακώς εκδόθηκε!) **ή** να πιθανολογείται πως θα διαπράξει και άλλα παρόμοια εγκλήματα, 286.
 - a. Προσοχή για το δεύτερο και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης : διαχωρίζει ο νόμος τα κακούργηματα σε αυτά

που τιμωρούνται ισόβια ή από 15 έτη και σε αυτά που είναι έως 10 έτη. Για απάτη πχ κατά ιδιώτη που είναι έως 10 έτη θες ένα από τα τρία κριτήρια. Αλλιώς μόνο πχ εάν έχουν υπάρξει και προηγούμενες καταδίκες για ομοειδείς πράξεις.

αριθμός παρόντων " ⇔ Στα ελαφρά κακουρήματα που τα τιμωρούμε μέχρι 10 έτη, όπως η απάτη, για να μπορέσω να πω ότι έχω από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κίνδυνο τέλεσης νέων εγκλημάτων, πρέπει να έχω μια από αυτές τις τρεις περιστάσεις – δηλαδή είτε μεγάλο αριθμό παθόντων, είτε τέλεση κατά εξακολούθηση είτε τέλεση στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης – μόνο τότε, σε αυτές τις κατηγορίες εγκλημάτων μπορώ να επιβάλω προσωρινή κράτηση → Και

ΕΝΩ:

Περσεφόνης ήταν ΠΑΡΑΝΟΜΗ. (Η αφηρημένη αναφορά στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης που γίνεται στο πρακτικό μας, θα είχε σημασία μόνο αν είχαμε βαρύ κακούρημα το οποίο τιμωρείτο είτε με ισόβια κάθειρξη είτε με πρόσκαιρη κάθειρξη μέχρι 15 έτη).

- 5) Να διενεργείται κύρια ανάκριση/ μετά την απολογία που λαμβάνει χώρα σε αυτή (σε προκαταρκτική εξέταση ΔΕΝ νοείται τέτοιος όρος)

ΠΡΟΣΟΧΗ: εδώ θέλουμε 2πλή αιτιολογία για το ένταλμα προσωρινής κράτησης. Μία που να λέει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις και μία που να λέει ότι πράγματι τα άλλα μέτρα δεν αρκούν.

Ανώτατο όριο προβλέπεται στο 292 για την προσωρινή κράτηση, έτσι ώστε να είναι όντως προσωρινή. Είναι 1 έτος (+6 μήνες σε πολύ ειδικές περιπτώσεις). Προσοχή στο ότι μπορεί να έχουμε 2 εντάλματα σύλληψης και έτσι 12 και 12 μήνες ή 18 και 18 μόνο αν δεν εντάσσονται τα γκλήματα στην ίδια υπόθεση (ανήκουν στο ίδιο/ ενιαίο εγκληματικό σχέδιο του δράστη). Η διάρκεια του δεύτερου εντάλματος δεν μπορεί να είναι παραπάνω από ένα έτος. Άρα για 2 εντάλματα θέλω: όχι στην ίδια υπόθεση + πραγματική συρροή (όχι κατ'ιδέαν)

Προσφυγή εναντίον προσωρινής κράτησης: 290. Προσφυγή στο συμβούλιο πλημμλειοδικών. Το συμβούλιο επί αυτού θα αποφασίσει αμετάκλητα, χωρίς δηλαδή δkm έφεσης ή αναίρεσης επί του βουλεύματος που θα εκδώσει. ΣΟΣΟΣΟΣ!!! 463 ΚΠΔ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΟΙΟΝΕΙ ΕΝΔΙΚΟ ΜΕΣΟ ΤΟ 290 και ισχύει η αρχή της ΜΗ χειροτέρευσης της θέσης – δεν μπορεί έτσι να επιβάλλει ποινή μεγαλύτερης εγγυοδοσίας

Άρση της προσωρινής κράτησης και αντικατάστασή της με περιοριστικούς όρους ή με ηλεκτρονική επιτήρηση: 291.

Άμυνα του κατηγορουμένου εναντίον των μέτρων που του επιβάλλονται:

1. μέσα σε 10 μέρες στο δικαστικό συμβούλιο

2. να απευθυνθεί στον ίδιο τον ανακριτή. Η αίτηση αυτή δεν έχει προθεσμία. Αν ο ανακριτής εκδώσει απορριπτική διάταξη: χωρεί προσφυγή κατά της απορριπτικής διάταξης του ανακριτή ενώπιον του συμβουλίου. 291.3: δεν χρειάζεται για την αντικατάσταση των όρων σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα. Αντίθετα, μπορεί μονομερώς **και παρά την αντίθετη γνώμη του εισαγγελέα** να αντικαταστήσει την προσωρινή κράτηση με περιοριστικούς όρους ή να αντικαταστήσει γενικά τους όρους. [θέλουμε γνώμη του εισαγγελέα απλά μπορεί να είναι αντίθετη!]

πραγματικότητα δεν είναι. Πρέπει να θυμηθούμε ποια μέσα άμυνας έχει ο κατηγορούμενος κατά της διάταξης επιβολής περιοριστικών όρων ή κατά του εντάλματος προσωρινής κράτησης.

Έχει 2 τρόπους να αμυνθεί ο κατηγορούμενος: Ο ένας τρόπος είναι αυτός στον οποίο αναφέραμε προηγουμένως και αναφέρεται το ΚΠΔ 290 – δηλαδή να κάνει απευθείας προσφυγή στο συμβούλιο μέσα στη προθεσμία των 10 ημερών. Το ΚΠΔ 291 παρ.2 του δίνει ακόμα μια δυνατότητα, η οποία συνίσταται στο να απευθυνθεί απευθείας στον ανακριτή. **ΚΠΔ 291 παρ.2: “Εκείνος που προσωρινά κρατείται ή εκείνος στον οποίο έχουν επιβληθεί περιοριστικοί όροι ή κατ’ οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση, μπορεί να υποβάλει αίτηση στον ανακριτή για την άρση των μέτρων αυτών ή για την αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης με περιοριστικούς όρους ή με κατ’ οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση ή για την αντικατάσταση του κατ’ οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση με περιοριστικούς όρους ή των περιοριστικών όρων με άλλους.”** η δυνατότητα λοιπόν αυτή παρέχεται στον κατηγορούμενο. Αντί δηλαδή να πάει στο συμβούλιο, πηγαίνει στον ανακριτή, δηλαδή στο ίδιο πρόσωπο το οποίο επέβαλε τον περιοριστικό όρο ή την προσωρινή κράτηση και να ζητήσει από αυτό να άρει τους όρους. Επίσης το ΚΠΔ 291 παρ.2 λέει ότι εάν ο ανακριτής απορρίψει το αίτημα αυτό, τότε μπορεί ο κατηγορούμενος να στραφεί κατά της απορριπτικής διάταξης του ανακριτή με προσφυγή στο δικαστικό συμβούλιο.

1. Προσφυγή κατά του εντάλματος προσωρινής κρατήσεως [ο κατηγορούμενος μετά την απολογία του αν ο ανακριτής με σύμφωνη γνώμη εισαγγελέα θεωρήθηκε πως πρέπει να κρατηθεί προσωρινά –μέσα σε 10 μέρες αυτή η προσφυγή]

2. Προσφυγή κατά διάταξης ανακριτή που επιβάλλει περιοριστικούς όρους [πχ δυσανάλογα υψηλό ποσό εγγύησης ή κακώς του απαγορεύτηκε η έξοδος από την χώρα γιατί δεν μπορεί να ασκήσει την επαγγελματική του δραστηριότητα]

Με την ίδια λογική που μπορείς να αλλάξεις και να μειώσεις μπορείς και να το αυξήσεις // 296 – πχ: φυγή ή μη τήρηση

Ο ρόλος του εισαγγελέα αφού τελειώσει η κύρια ανάκριση:

Ο εισαγγελέας με το που τελειώσει η κύρια ανάκριση παίρνει την δικογραφία και διατυπώνει πρόταση προς το δικαστικό συμβούλιο. Για την πρότασή του αυτή ενημερώνει άμεσα και τους διαδίκους οι οποίοι και μπορούν να υποβάλλουν υπόμνημα με τις απόψεις τους σχετικά. Ο εισαγγελέας θα αναπτύξει την πρότασή του στο συμβούλιο έτσι ώστε να πει ξεκάθαρα πια για ποιον λόγο κατηγορεί τον κατηγορούμενο αναπτύσσοντας την πρότασή του ενώ μετά αποχωρεί και λαμβάνεται μυστικά απόφαση.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ – ΤΟ ΠΕΡΑΣ ΤΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑΣ

ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Αφού λοιπόν έχει γίνει η κύρια ανάκριση, ο κατηγορούμενος πάει στο δικαστικό συμβούλιο το οποίο και θα εκδώσει βούλευμα απαλλακτικό ή καταδικαστικό. Αν είναι καταδικαστικό, μόνο τότε θα πάει στο ακροατήριο να δικαστεί. Βλέπουμε δηλαδή ότι πριν να φτάσει στο ακροατήριο περνάει από πολλά κόσκινα ο κατηγορούμενος (και για αυτό στο στάδιο των ενδίκων μέσων έχει τρωθεί πολύ το τεκμήριο της αθωότητάς του). Αλλιώς τα δικαστικά συμβούλια καλούνται και ενδιάμεση διαδικασία. Πρόκειται για τα συμβούλια πλημμελειοδικών, εφετών και του ΑΠ.

Ο ανακριτής ΔΕΝ έχει θέση στο δικαστικό συμβούλιο.

305 – έχει περατώσει τον ρόλο του (τώρα πάμε σε αυτόν που δικάζει, αυτός που ερευνά δεν έχει θέση). Συμμετοχή του στο δικαστικό συμβούλιο σημαίνει και απόλυτη ακυρότητα του βουλεύματος λόγω κακής σύνθεσης του δικαστικού συμβουλίου, 171.1.α, 173.2.

Παραεπίπτοντα βουλεύματα = σχετιζόμενα με την επίλυση διαφορών πχ 307 μεταξύ ανακριτή και εισαγγελέα για την επιβολή προσωρινής κράτησης μετά την απολογία → τα βουλεύματα αυτά τα προσβάλλει με έφεση ο εισαγγελέας εφετών και με αναίρεση ο εισαγγελέας του ΑΠ. Υπόκεινται όμως σε ανάκληση σαν προπαρασκευαστική πράξη και για αυτό τον λόγο και με αίτηση του κατηγορουμένου μπορεί να ανακληθεί αιτιολογημένως ένα παραπεμπτικό βούλευμα⁸.

Τα απαλλακτικά βουλεύματα είναι 4 ειδών (δες πιο πάνω στην φώτο). Τα πάνοντα προσωρινά είναι επειδή δεν υπάρχουν επαρκείς αποδείξεις και αφορούν και

Τα βουλεύματα που αποφαινόνται τελειωτικά επί της κατηγορίας διακρίνονται σε δύο κατηγορίες:

1. **Παραπεμπτικά** = εκείνα που παραπέμπουν σε δίκη τον κατηγορούμενο, κρίνοντας ότι συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής.
2. **Απαλλακτικά** = απαλλάσσουν τον κατηγορούμενο από την κατηγορία που τον βαρύνει με βάση την παραδοχή ότι δεν συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής.

⁸ Σημειώνεται πως αφού έχει ασκησθεί ποινική δίωξη δεν μπορεί να ανακληθεί και ο εισαγγελέας το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να υποβάλλει αθωωτική πρόταση στο δικαστικό συμβούλιο, το οποίο και τελικά αποφασίζει αν θα βγάλει απαλλακτικό ή καταδικαστικό βούλευμα.

την κλοπή και την ληστεία και το 299. Τόσο ο εισαγγελέας όσο και ο κατηγορούμενος μπορούν να υποβάλλουν νέα αποδεικτικά στοιχεία. Αντίθετα παραπεμπτικό είναι όταν πιθανολογείται πως ο κατηγορούμενος τέλεσε το έγκλημα.

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Ο εισαγγελέας θα αναπτύξει την πρότασή του στο συμβούλιο έτσι ώστε να πει ξεκάθαρα πια για ποιον λόγο κατηγορεί τον κατηγορούμενο αναπτύσσοντας την πρότασή του ενώ μετά αποχωρεί και λαμβάνεται μυστικά απόφαση.

Αν μετά το πέρας της ανάκρισης προκύψουν νέα στοιχεία, αν το συμβούλιο πιστεύει πως ασκούν ουσιώδη επιρροή, οφείλει να ενημερώσει τους διαδίκους ώστε αυτοί να υποβάλλουν προτάσεις. Απόλυτη ακυρότητα έχουμε μόνο αν δεν λάβει γνώση αυτών ο κατηγορούμενος. Τα αυτά και στο συμβούλιο εφετών.

Αν ανακαλύψει ότι συνέβησαν και άλλα εγκλήματα προφανώς δεν μπορεί να τα διώξει μόνο του. Αυτό που πρέπει είναι να συντάξει έκθεση του 39 και να ενημερώσει τον εισαγγελέα ώστε ο ίδιος να ασκήσει την ποινική δίωξη. Αν ασχοληθεί το δικαστικό συμβούλιο και με άλλα εγκλήματα τότε έχουμε απόλυτη ακυρότητα γιατί έχουμε μεταβολή της κατηγορίας λόγω μη νόμιμης άσκησης της ποινικής δίωξης, 171.1.β // συνιστά και λόγο αναίρεσής του.

ΠΕΡΑΣ ΤΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑΣ

Η προδικασία λήγει με την κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο // προπαρασκευαστική διαδικασία. Πώς κλητεύεται στο ακροατήριο;

Η ΚΥΡΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Εισαγγελέας

- Αν κλητήριο θέσπισμα// πρέπει να έχει συντάξει κατηγορητήριο
- Αυτός έχει την ευθύνη και διεύθυνση άρα αυτός προσδιορίζει δικάσιμο , υπογράφει κλήσεις και γνωστοποιεί τους μάρτυρες

	Με κλητήριο θέσπισμα, 320.2	Με κλήση για εμφάνιση, 320
	Είναι οιονεί ένδικο μέσο και για αυτό έχει όλα τα αποτελέσματα των ενδίκων μέσων κατά 463 = επεκτατικό, ανασταλτικό, μεταβιβαστικό	
ΠΟΤΕ	Πότε: όταν ο εισαγγελέας ασκεί ποινική δίωξη σε πλημμελήματα με απευθείας	Πρέπει το βούλευμα να έχει καταστεί αμετάκλητο - αν δεν έχει καταστεί

	κλήση – όταν η κύρια ανάκριση τερματίζεται έτσι με διαταγή εισαγγελέα και σύμφωνη γνώμη ανακριτή + αποχρώσεις ενδείξεις ενοχής Αν το κάνει εκπρόθεσμα: 325	αμετάκλητο υπάρχει ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣ → υπέρβαση εξουσίας
ΤΙ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ	Περιλαμβάνει: καθορισμό της πράξης και μνεία του ποινικού νόμου που την προβλέπει, όνομα, προσδιορισμό δικασίμου..	Δεν περιέχει τον ακριβή καθορισμό της πράξης αυτό το λέει το παραπεμπτικό βούλευμα
		Αν δεν επιδοθεί κλήση τότε απόλυτη ακυρότητα + το ίδιο αν δεν επιδοθεί και το βούλευμα γιατί δεν ξέρει για ποια πράξη κατηγορείται
ΠΡΟΣΦΥΓΗ	Μέσα σε 10 μέρες στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών με αίτημα να παραπεμφθεί η υπόθεση στο συμβούλιο για να έχουμε βούλευμα. Αν ο εισαγγελέας απορρίψει την προφυγή δεν προσβάλλεται με ένδικο μέσο. Κατά του βουλεύματος δεν υπάρχει δκμ έφεσης μόνο αναίρεσης από τον εισαγγελέα του ΑΠ, 483.3	
	Αν δεν περιέχεται στο κλητήριο θέσπισμα ή κλήση κάτι από αυτά που πρέπει έχουμε ΣΧΕΤΙΚΗ ακυρότητα που θεραπεύεται αν παραστεί χωρίς αντιρρήσεις ο διάδικος	
	Προθεσμίες 166 επ – θέλουμε έγκυρη απόδοση για να έχουμε και αναστολή της παραγραφής	

Μάρτυρες:	
Γνωστοποίηση	326: 5 μέρες πριν τουλαχιστόν επιδίδεται στον κατηγορούμενο η λίστα των μαρτύρων αλλιώς απόλυτη ακυρότητα (κατά άλλη γνώμη είναι σχετική) Ο εισαγγελέας οφείλει να κλητεύσει στο ακροατήριο όλους τους μάρτυρες υπεράσπισης και κατηγορίας. Αν δεν το κάνει: απόλυτη ακυρότητα, αν διαπιστωθεί το ουσιώδες της κατάθεσής τους (171.1.δ) → ακυρότητα δημιουργεί και η μη κλήτευση και η εκπρόθεσμη κλήτευση

	Ο κατηγορούμενος εξετάσει όσους μάρτυρες υπεράσπισης θέλει χωρίς γνωστοποίηση Ο κατηγορούμενος μπορεί να προτείνει και να εξετάσει στο δικαστήριο όσους μάρτυρες κρίνει απαραίτητους για την υπεράσπισή του, αλλιώς 171.1.δ
	Οι καταθέσεις μαρτύρων που δόθηκαν στην προδικασία δεν διαβάζονται όλες αλλά μόνο αποκόμματα για να βοηθήσουν τους μάρτυρες να θυμηθούν. → ανάγνωση καταθέσεων απόντων μαρτύρων: λόγος αναίρεσης 510.1

Ανάγνωση εγγράφων	
Αναγνωστέα έγγραφα	Τα έγγραφα πρέπει να διαβάζονται, 362, εκθέσεις ανακριτικών υπαλλήλων..
	Αν όμως δεν διαβαστεί και το δικαστήριο το λάβει υπόψη του → παραβίαση αντιδικίας, προφορικότητας, δημοσιότητας → 171.1.δ // λόγος αναίρεσης της απόφασης
Ανάγνωση απολογίας που δόθηκε στην προδικασία	Όχι ολόκληρη η ανάγνωσή της – παραβίαση αρχής τη μη αυτοενοχοποίησης Αν δεν δοθεί στον κατηγορούμενο ή στον δικηγόρο του ευκαιρία να αγορεύσει επί της ποινής → 171.1.δ

Αίτηση ακύρωσης της διαδικασίας	
Στα πλημμελήματα, 341	Στα κακουργήματα, 435
Μέσα σε 15 μέρες από έκδοση απόφασης	15 μέρες
Στον γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση	Στον γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση
Να πρόκειται για ανέκκλητη απόφαση , που δεν υπόκειται δηλαδή σε έφεση μόλις εκδοθεί (γιατί δεν συντρέχει το μίνιμουμ ποινής για έφεση 489) – αν μπορεί να ασκήσει έφεση, ας ασκήσει έφεση	Δεν απαιτείται σαν προϋπόθεση το ανέκκλητο της απόφασης

Να συνέτρεχε ανυπέρβλητο κώλυμα για το οποίο δεν παρουσιάστηκε στο δικαστήριο – αν και είχε νομίμως κλητευτεί- και δικάστηκε ωσεί παρών αλλά και να μην μπόρεσε να ειδοποιήσει (κώλυμα εμφάνισης και γνωστοποίησης) Πχ ανυπέρβλητο κώλυμα: ασθένεια ή δεν έλαβε της κλήτευσής του ή πρόκειται για μια άκυρη ή εκπρόθεσμη κλήτευση	Για λόγους ανωτέρας βίας ή από άλλα ανυπέρβλητα αίτια δεν εμφανίστηκε στην δίκη κατ'έφεση για έφεση εισαγγελέα που ήθελε να τον καταδικάσει + αλλά και να μην μπόρεσε να ειδοποιήσει Δεν υπάρχει αναστολή της ποινής από αυτή την αίτηση – μπορεί όμως να την διατάξει ο δικαστής
Θέλω λοιπόν 2πλη αιτιολογία (για μη εμφάνιση και για μη ειδοποίηση), αλλιώς ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ	
Αίτηση ακύρωσης και ενώπιον του 2βαθμίου δικαστηρίου	
	Ισχύει και εδώ το 470 και η χειροτέρευση της θέσης
	Σημαντικό εδώ το εξής!! 435.2 τελευταίο εδάφιο: η προθεσμία για την άσκηση της έφεσης ή αναίρεσης αρχίζει από την απόρριψη της αίτησης ακυρώσεως της διαδικασίας, αν έχει υπάρξει τέτοια αίτηση. // σαν επικουρικά όπως η έφεση και η ανακοπή ερημοδικίας. Αν ασκήσει απευθείας έφεση ενώ δεν προσήλθε στο δικαστήριο (δηλαδή αν και μπορεί να ασκήσει 435.2) τότε η 10ημερη προθεσμία της έφεσής του θα εκκινήσει από το πέρας της 15ημερης προθεσμίας αίτησης ακύρωσης της διαδικασίας!! = μετά την παρέλευση της 15ημερης προθεσμίας - Βέβαια μπορεί και αμέσως μετά, ο νόμος δίνει μια δυνατότητα στο 435.

430 ΚΠοινΔ: ακύρωση της αποφασής. Λόγος της ακύρωσης: θεωρήθηκε ως προσωπο αγνώστου διαμονής. Η αίτηση ακύρωσης απόφασης αφορά πρόσωπα αγνώστου διαμονής ενώ η αίτηση ακύρωσης διαδικασίας αφορά την εμπόδιση λόγω ανωτέρας βίας να εμφανιστεί στο δικαστήριο.

ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ

Ο εισαγγελέας δεν υπόκειται στους περιορισμούς στους οποίους υπόκειται ο κατηγορούμενος. Ασκεί ένδικα μέσα κατά αποφάσεων και βουλεύματων, ουσιαστικά χωρίς περιορισμούς.

Με τα ένδικα μέσα, εκφράζεται ένα παράπονο και ζητείται η μεταρρύθμιση μιας απόφασης ή βουλεύματος [διόρθωση ή εξαφάνιση]. Τα οιονεί ένδικα μέσα είναι κατά των πράξεων του εισαγγελέα ή ανακριτή και όχι κατά απόφασης. Πχ: προσφυγή κατά κλητηρίου θεσπίσματος, κατά προσωρινής κράτησης (290). Διαφέρουν όλα αυτά από τα ένδικα βοηθήματα όπως η αίτηση ακυρώσεως της διαδικασίας του 441 (που είναι σαν την ανακοπή ερημοδικίας). Όμως και στα ένδικα βοηθήματα και στα οιονεί ένδικα μέσα εφαρμόζονται οι κανόνες 463 ΚΠΔ ενδίκων μέσων, πχ μη χειροτέρευση θέσης.

Προϋποθέσεις: → απαράδεκτο; Θέλω απόφαση που να το λέει 476

1. Να επιτρέπεται η άσκηση

- ο Εναντίον της απόφασης που κηρύσσει απαράδεκτη την έφεση επιτρέπεται αναίρεση

2. Νομιμοποίηση

- ο Ο εισαγγελέας → του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή το βούλευμα, εκτός αν ο νόμος λέει άλλον πχ 479, 505.1, 506
 - ! ο εισαγγελέας δεν μπορεί να παραιτηθεί από το ένδικο μέσο που έχει ασκήσει
 - Ο εισαγγελέας μπορεί και υπέρ και κατά του κατηγορουμένου
 - Προσοχή!!!! Μόνο αν έχουμε καταδικαστική απόφαση μπορεί να ασκήσει ο δικηγόρος ένδικο μέσο ΧΩΡΙΣ πληρεξούσιο [466.2]. ΟΧΙ να απορρίπτεται ως απαράδεκτη ή ανυποστήρικτη η έφεση!**

3. Έννομο συμφέρον, 464 ΚΠΔ

- ο Πχ δεν μπορεί να επικαλείται πως η πράξη του έπρεπε να χαρακτηριστεί ως βαρύτερη
- ο Ο κατηγορούμενος δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλλει αθωωτική απόφαση ή απαλλακτικό βούλευμα – εξαίρεση αν προσβάλλεται το αιτιολογικό, 486 κ' 506
- ο Ο εισαγγελέας εννοείται δεν χρειάζεται προσωπικό έννομο συμφέρον
- ο Κατά αθωωτικής απόφασης καταρχήν είναι απαράδεκτη λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος // υπάρχουν εξαιρέσεις (// πολιτική δίκη δυσμενές δεδικασμένο= έμπρακτη μετάνοια η οποία σημαίνει κατάφαση του εγκλήματος ή που θίγει την υπόληψή μου)

4. Εμπρόθεσμο και νομότυπο

Προθεσμίες ενδίκων μέσων (αναστολή 1- 31 Αυγούστου)

Αποφάσεις	10 μέρες από την δημοσίευση της απόφασης, 473 (αν δικάστηκε ωσεί παρών επειδή δεν ήταν παρών, από την έγκυρη επίδοση της απόφασης 10 μέρες)
Βουλεύματα	10 μέρες από την επίδοση του βουλεύματος (εδώ υπάρχει μυστικότητα άρα δεν το μαθαίνει στο ακροατήριο – θέλω έγκυρη επίδοση και από τότε 10 μέρες)
Βουλεύματα + εισαγγελέας	1 μήνας από την έκδοση του βουλεύματος
Αναίρεση + κατηγορούμενος	20 ημέρες από την καταχώρισης της καθαρογραμμένης τελεσίδικης απόφασης (της δευτεροβάθμιας ή της ανέκκλητης πρωτόδικης) για τον κατηγορούμενο, 473.2.
Αναίρεση και εισαγγελέας ΑΠ	1 μήνας από την καθαρογραφή

Το εκπρόθεσμο δικαιολογείται μόνο αν // ανωτέρα βία που πρέπει να συντρέχει μέχρι και την τελευταία μέρα άσκησης του ενδίκου μέσου – *αρκεί να συντρέχει την τελευταία μέρα* - επίδοση σε πρόσωπα άγνωστης διαμονής κατά το 157 ενώ αυτά είχαν γνωστή διαμονή και εσφαλμένα έγινε η επίδοση σαν αγνώστου διαμονής

⇒ Συχνός λόγος ανωτέρας βίας: μετακόμισα, έγκυρη επίδοση στην παλιά μου κατοικία

Δικάζεται ερήμην/ ωσεί παρών= 340.4- Εάν ο κατηγορούμενος δεν παραστεί δεν εκπροσωπείται από συνήγορο νομίμως (άρα δικάζεται σαν να ήταν παρών). Θέλουμε έγκυρη επίδοση για τότε, αλλιώς δεν αρχίζει ΚΑΝ η προθεσμία.

Βασικοί κανόνες επίδοσης
156. η επίδοση γίνεται στην διεύθυνση που είχε δηλωθεί κατά την προκαταρκτική εξέταση ή την απολογία του. Αν επιδοθεί αλλού είναι ΑΚΥΡΗ η επίδοση και δεν έχει ξεκινήσει ΚΑΝ η προθεσμία
155.2: αν κάποιος δεν ανευρίσκεται εκεί που έχει δηλώσει για διεύθυνση, η επίδοση γίνεται με θυροκόλληση ΚΑΙ με επίδοση στον αντίκλητο// δεν αρχίζει ΚΑΝ η προθεσμία αν δεν δοθεί και στον αντίκλητο <i>Αν έχουμε επίδοση χέρι με χέρι, δεν γίνεται και επίδοση στον αντίκλητο</i>
Τι συμβαίνει όταν δεν μπορεί να βρεθεί η κατοικία η διαμονή του κατηγορουμένου; Ακολουθεί η Επίδοση σε πρόσωπα αγνώστου διαμονής. (πλασματική επίδοση). Η κληση παραμένει στην εισαγγελία.
Πώς μετράω τις μέρες; 168 ΚΠΔ. + 1 μέρα εκτός αν η τελευταία είναι εξαιρετικά, πχ Σάββατο, Κυριακή ή αργία

ΑΚΥΡΗ ΕΠΙΔΟΣΗ = ΔΕΝ ΞΕΚΙΝΑ ΚΑΝ η προθεσμία. Ζητήματα ανωτέρας βίας μόνο στην έγκυρη επίδοση.

Νομότυπο		
Πώς		Έφεση: Προφορικά στον γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε απόφαση ή βούλευμα ή και γραπτά + έκθεση Ή Με δικόγραφο + <i>έκθεση εγχειρίσεως</i> Αναίρεση: Προφορικά συντασσομένης εκθέσεως Ή Κατάθεση δικογράφου στην γραμματεία του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση. Ή Κατάθεση δικογράφου μέσω δικαστικού επιμελητή ο οποίο επιδίδεται στον εισαγγελέα Αρείου Πάγου 474 → αυτό ισχύει αποκλειστικά και μόνο για την αίτηση αναίρεσης! Όχι έφεση <i>Η ειρηνοδίκη ή προξενική αρχή ή διευθυντή φυλακών που μεταβιβάζουν στον γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση</i>
Λόγοι μέσου	ενδίκου	Αν δεν υπάρχουν είναι απαράδεκτο –αναίρεση επιβάλλεται να αναπτυχθούν

5. Να μην υπάρχει παραίτηση αυτού που άσκησε το ένδικο μέσο [αρνητική προϋπόθεση]

- **Σχετικά με την παραίτηση:** 475 ΚΠΔ. **Σιωπηρή** παραίτηση – μη εμφάνιση- ανυποστήρικτο το ένδικο μέσο [αν κλητεύθηκε νόμιμα- αυτό ελέγχεται αυτεπαγγέλτως]. Η παραίτηση μπορεί να γίνει μέχρι και στο ακροατήριο. Ο εισαγγελέας δεν μπορεί να παραιτηθεί.
 - Απών= δεν παρίσταται αυτός ή ούτε καν διά δικηγόρου⁹ με 340.3 // 501. Για να έχουμε ανυποστήρικτη πρέπει να και είναι φυσικά απών και να μην εκπροσωπείται. **Αναίρεση: μόνο διά δικηγόρου.**
 - Αυτεπάγγελτος έλεγχος νόμιμης κλήτευσης → αν νομίμως: ανυποστήρικτη [**και έφεση και αναίρεση**]- αν μη νομίμως: απαράδεκτη η συζήτηση και ορισμός νέας δικάσιμος στην οποία

⁹ Θέλω πληρεξούσιο με βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής ΚΠΔ42 για να με εκπροσωπήσει ο δικηγόρος. Αν δεν → είναι σαν να μην εκπροσωπούμαι ΚΑΘΟΛΟΥ!!! → **ΑΝΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗ Η ΕΦΕΣΗ ΜΟΥ**

ο εκκαλών πρέπει να κλητευθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα [δεν απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη]. **Αν το δικαστήριο δεν ελέγξει αυτεπαγγέλτως ως όφειλε το αν κλητεύθηκε ορθώς, τότε πρόκειται για υπέρβαση εξουσίας και αναιρετέα απόφαση, αν απορροφθεί ως ανυποστήρικτη¹⁰!** Όταν δεν είναι ο παρών ο κατηγορούμενος και το δικαστήριο προχωρά στη διαδικασία χωρίς να εξετάζει αν είναι νόμιμη η κλήτευση : ασκεί έφεση ο ερήμην κατηγορούμενος. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο διαπιστώνει ότι η κλήτευση ήταν εκπρόθεσμη ,άρα θα πρέπει να διατάξει απαράδεκτη τη συζήτηση και να κηρύξει εκ νέου τη κλήτευση του κατηγορουμένου

- **ΑΠΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΑΙΤΗΜΑ ΑΝΑΒΟΛΗΣ:** Προσοχή στο 349 μέσω του 501: το δικαστήριο αν εγκρίνει το αίτημα αναβολής δεν θα απορρίψει ως ανυποστήρικτο το ένδικο μέσο- θα ορίσει νέα δικάσιμο- μπορεί να εμφανιστεί οποιοδήποτε τρίτο πρόσωπο. Αν δεν ισχύει ο λόγος (αβάσιμος): ανυποστήρικτο το ένδικο μέσο

συνηγόρου μου , γιατί ο συνήγορος μου απουσιάζει. ⇔ Εάν ο κατηγορούμενος στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο ζητήσει αναβολή στο πρόσωπο του συνηγόρου του , τότε η απόρριψη αυτού του αιτήματος αναβολής ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΤΗΣ ΕΦΕΣΗΣ ΩΣ ΑΝΥΠΟΣΤΗΡΙΧΤΗΣ. Γιατί ο κατηγορούμενος είναι εκεί, είναι παρών . Η απουσία του συνηγόρου του τι σημασία έχει ; ➔ Εάν έχουμε πλημμέλημα δεν έχει καμία σημασία γιατί στο πλημμέλημα μπορεί κάποιος να δικαστεί και χωρίς δικηγόρο, εάν έχουμε κακούργημα τότε το δικαστήριο σύμφωνα με το ΚΠΔ 340, οφείλει να ορίσει αυτεπαγγέλτως συνήγορο στο κατηγορούμενο που στερείται συνηγόρου ⇔ Και στις 2 περιπτώσεις ο κατηγορούμενος θα δικαστεί στην ουσία, η έφεση θα δικαστεί στην ουσία, δεν θα έχουμε απόρριψη της έφεσης ως ανυποστήρικτης.

Εάν στη μεταναβολή δικάσιμο ο εκκαλών κατηγορούμενος δεν εμφανιστεί ή δεν εκπροσωπηθεί, τότε η έφεση του θα απορριφθεί ως ΑΝΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗ – π.χ. έχω ζητήσει αναβολή στο πρόσωπο μου για λόγους υγείας, το δικαστήριο τη δέχεται, δέχεται το αίτημα της αναβολής, ορίζει ρητή δικάσιμο που καλούμε εκ νέου, εάν σε αυτή τη δικάσιμο δεν εμφανιστώ ούτε εγώ ως κατηγορούμενος αυτοπροσώπως , ούτε εκπροσωπηθώ από κάποιο συνήγορο ⇔ Τότε η έφεση μου θα απορριφθεί ως ανυποστήρικτη .

- Σημειώνεται πως αν παραγραφεί το έγκλημα διαρκούσης του ενδίκου μέσου προθεσμίας τότε και χωρίς την παρουσία του κατηγορουμένου απορρίπτεται το ένδικο μέσο του [501 κ 368]
 - *Μετά την έκδοση αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης επήλθε παραγραφή. Είναι αυτός παραδεκτός λόγος; Όχι διότι δεν αποδίδεται ένα σφάλμα στην*

¹⁰ Άρθρο 501 Παρ 4 : αν εμφανιστεί στην πρώτη δικάσιμο κατηγορούμενος και δεν εμφανιστεί σε μετά διακοπή / αναβολή δικάσιμο η έφεση **δεν απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη. Θεωρείται παρών** στις υπόλοιπες δικασίμους.

αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση. Όταν εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είχε συμπληρωθεί η παραγραφή. Ορθώς ο δικαστής τον καταδίκασε, ορθώς μπήκε στην ουσία της υποθέσεως. Δεν έχει υπερβεί θετικά την εξουσία του. **ΟΜΩΣ: αν μπει ο ΑΠ στην ουσία της υπόθεσης, τότε κοιτά αν επήλθε η παραγραφή μετά την προσβαλλόμενη/ αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση** → Άρθρο 511 : αν κριθεί παραδεκτή η αίτηση αναίρεσης ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως αν και δεν προτάθηκαν όλους τους λόγους αναίρεσης. Αν υπάρχει ένας βάσιμος λόγος **εξετάζει και την παραγραφή που επήλθε μετά την προσβαλλόμενη απόφαση**. Άρα, ο ίδιος Άρειος Πάγος παύει οριστικά την ποινική δίωξη λόγω επελθούσας παραγραφής

- Μπορεί εκ των προτέρων να παραιτηθεί από την άσκηση ενδίκων μέσων; Ισχυρή αν γίνει και απαράδεκτο το μετέπειτα αυτής ένδικο μέσο
- Γίνεται με: έκθεση στον γραμματέα δικαστηρίου / δικόγραφο/ στο ακροατήριο, 475.
- Αν γίνει άκυρη παραίτηση και μετά ένδικο μέσο αυτό δεν είναι απαράδεκτο.

6. Άπαξ άσκηση

- 466
- Ισχύει για κρίση επί της ουσίας! Απαράδεκτο + μέσα ακόμα προθεσμία = μπορώ εκ νέου

Αποτελέσματα ενδίκων μέσων

Μεταβιβαστικό

Δύο διαφορετικές πτυχές :

- A) αφορά το δικαστήριο στο οποίο μεταβιβάζεται η υπόθεση με την άσκηση του ένδικου μέσου.
B) αφορά την έκταση στην οποία μεταβιβάζεται η υπόθεση

Έφεση κατά απόφασης του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου → Δικάζει το Τριμελές Πλημμελειοδικείο

Έφεση κατά απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου → Δικάζει το Τριμελές Εφετείο

Έφεση κατά απόφασης του Μονομελούς Εφετείου → Δικάζει το Τριμελές Εφετείο

Έφεση κατά απόφασης του Τριμελούς Εφετείου → Δικάζει το Πενταμελές Εφετείο

Έφεση κατά απόφασης του Μεικτού Ορκωτού → Δικάζει το Μεικτό Ορκωτό Εφετείο

* Αρμοδιότητες δικαστηρίων : *άρθρο 111 ΚΠΔ* απάτη, κακούργημα κατά της ιδιοκτησίας. Σε πρώτο βαθμό θα δικαστεί απ' το *τριμελές Εφετείο*. Σε δεύτερο βαθμό θα δικάσει το *πενταμελές Εφετείο*.

ΑΝΑΙΡΕΣΕΙΣ ΜΟΝΟ Ο ΑΠ.

ΕΠΙΣΗΣ:

522 κπολδ – εξαρτάται η έκταση από την δήλωση εκείνου που το ασκεί (πχ άλλο κεφάλαιο αυτό της ενοχής από αυτό της ποινής) μπορεί να προσβάλλει μόνο της ποινής αλλά όχι μόνο της ενοχής αφού η ποινή εμπεριέχεται στην ενοχή //υπαιτιότητα – αποζημίωση. Πια θεωρείται καθολικό, προσβάλλονται όλα τα κεφάλαι εκτός αν το περιορίσεις εσύ.

Το καθολικό αποτέλεσμα περιλαμβάνει τα πάντα- εκτός όμως αν έχουμε να κάνουμε με σχετική ακυρότητα (πχ 175.2) όπου αν δεν τα έχεις προβάλλει στο πρώτο δικαστήριο δεν έχεις μεταβιβαστικό παστέλεσμα για αυτά στο επόμενο, 2βάθμιο δικαστήριο. Για τις σχετικές ακυρότητες, πρέπει να τις έχω συμπεριλάβει σε ειδικό λόγο έφεσης (άρα να έχει προβληθεί σε πρώτο βαθμό). *Αν είμαι απών στον πρώτο βαθμό και δεν προβάλλω την σχετική ακυρότητα; → ακυρότητα πχ κλήσης ή κλητηρίου θεσπίσματος για πρώτη φορά στο 2ο δικαστήριο// απολύτως κρατούσα γνώμη. ΚΑΙ ΕΔΩ ΟΜΩΣ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΩΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΦΕΣΗΣ.*

Για την αναίρεση θέλω συγκεκριμένο λόγο, αλλιώς είναι αόριστη. 511 για αυτεπαγγέλτως +ΑΠ. Για να λάβει ο ΑΠ την παραγραφή υπόψη θέλουμε βάσιμο λόγο αναίρεσης.

Ανασταλτικό

Εμπόδιο στην εκτέλεση ποινής

Έφεση	Αναίρεση
497.1 Θέλω: νομότυπο και εμπρόθεσμο ένδικο μέσο = μια παραδεκτή έφεση [αλλιώς 476.3]	2πλή τρώση του τεκμηρίου αθωότητας 471.2 Μοναδικό κριτήριο: η υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη Πρακτικά, θέλουμε παραδεκτή αίτηση αναίρεσης αλλά είναι σπάνιο να δοθεί

	Όχι η προθεσμία έφεσης αλλά μόνο η άσκησή της	Αναίρεση: προθεσμία και άσκηση δεν αναστέλλουν, εκτός αν υπάρχει αίτηση του εισαγγελέα ή του κατηγορουμένου
		Δεν υπάρχει ανάλογο 497.7
	ΕΦΕΣΗ – αυτοδικαίως ή όχι το ανασταλτικό αποτέλεσμα;	
	Αυτοδικαίως	Άλλο
	497.2- έφεση Ποινή φυλάκισης έως 3 έτη	497.3 3-5 έτη: θέλουμε ειδική αιτιολογία για να μην χορηγήσει ανασταλτικό αποτέλεσμα, άρα χορηγείται 497.4 Πρόσκαιρη κάθειρξη – πχ κακουργηματική απάτη : η κρίση εναπόκειται στο δικαστήριο + αιτιολόγηση απόφασης → 497.8 // σαν την προσωρινή κράτηση- σε : κίνδυνος φυγής ή τέλεσης νέων εγκλημάτων [όχι σωρευτικά] ή [ακόμα και αν συντρέχει μία από τις 2 πριν] θα προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη 497.5 μπορεί να χορηγήσει περιοριστικούς όρους 497.7 <i>αίτηση αναστολής στο 2βάθμιο</i> Μπορώ να ζητήσω εκ των υστέρων από το δικαστήριο που θα δικάσει την έφεσή μου αν ανέκυψε μετά λόγος αναστολής. + στο 2βάθμιο και για ισόβιας κάθειρξης. → άρα όχι στο 1βάθμιο όπως στα άλλα αλλά εκ των υστέρων στο 2βάθμιο → αν καταδικάστηκε και δεν πέτυχε ανασταλτικό αποτέλεσμα σε 1 ^ο βαθμό μπορεί να πάει στο δικαστήριο που έχει μεταβιβαστεί η υπόθεση μετά την άσκηση της έφεσης του και να ζητήσει από αυτό να του χορηγήσει αναστολή. 1. Ανασταλτική δύναμη (πρωτοβάθμιο δικαστήριο) 2. Χορήγηση αναστολής (δευτεροβάθμιο δικαστήριο)

	Όχι σε ισόβια κάθειρξη Εξαιρέσεις: - Δεν αναστέλλεται η διάταξη προσωρινής κράτησης του κατηγορουμένου - Το ανασταλτικό αποτέλεσμα έχει ισχύ ΜΟΝΟ για τον κατηγορούμενο εκείνο που άσκησε έφεση και ΟΧΙ για τον συγκατηγορούμενο που ΔΕΝ άσκησε ένδικο μέσο
Επεκτατικό	// αναγκαίοι ομόδοκοι, ΚΠΔ 469 – ΕΦΕΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΙΡΕΣΗ - 463: ΚΑΙ στα οιονεί ένδικα μέσα ΚΑΙ στα ένδικα μέσα κατά βουλευμάτων - η ωφέλεια της νέα απόφασης επεκτείνεται στους συγκατηγορουμένους- οι επωφελείς διατάξεις επεκτείνονται αν δεν άσκησε ο άλλος. Σε: Συναντουργία, ηθικήαντουργία, συνέργεια και παραντουργία [νοείται ευρέως] ~πχ ο παθών τελικά αποδειχθεί ότι δεν έπαθε καμία ζημιά/ τραυματισμό - προϋπόθεση να μην αρμόζουν οι λόγοι μόνο σε έναν πχ ότι αυτός συγκεκριμένα δεν είχε καταλογισμό αλλά μπορούν να επεκταθούν, όπως άμυνα [λόγοι άρσης αδικού// αντικειμενικοί , λόγοι άρσης καταλογισμού// υποκειμενικοί πχ πραγματική νομική πλάνη, υπαναχώρηση από απόπειρα] - αντικειμενικοί λόγοι [πχ: να είπαν μελλοντικό γεγονός στην απάτη Αντικειμενικοί ουσιαστικοί λόγοι : Είναι εκείνοι που αποκλείουν την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος – π.χ. στην απάτη η αθώωση για το λόγο ότι το γεγονός που παραστάθηκε είναι αληθές είναι ένας αντικειμενικός λόγος, αντιθέτως η αθώωση για το λόγο ότι ήταν μεν ψευδές αλλά δεν τελούσε σε γνώση της αναλήθειας ο κατηγορούμενος αυτός είναι ένας λόγος υποκειμενικός, όπως είναι υποκειμενικοί, όλοι οι λόγους που έχουν να κάνουν με την υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος – ζητήματα δόλου, αμέλεια, ζητήματα έλλειψης ικανότητας προς καταλογισμό, ζητήματα νομικής πλάνης. - παραγραφή: υποκειμενικός λόγος παραγραφής αν επιδοθεί η κλήση ή το κλητήριο θέσπισμα σε έναν από τους συνταυτουργούς μετά από την 5ετία στα πλημелήματα [πχ στην απάτη] – άρα είναι υποκειμενικά στην κλήση/ κλητήριο θέσπισμα - <u>δεν είναι απαραίτητο να κλητευθούν κατά την συζήτηση της υπόθεσης στο ένδικο μέσο 469.γ – το δικαστήριο οφείλει να βελτιώσει αλλιώς υπέρβαση εξουσίας και λόγος αναίρεσης</u> ⇒ Τα ωφελούμενα πρόσωπα έχουν δικαίωμα να εμφανιστούν αυτόκλητα, χωρίς να κλητευθούν στο 2ο δικαστήριο και εκεί μπορούν να ποστηρίζουν μόνο τους λόγους του συγκατηγορουμένου ασκήσαντος το ένδικο μέσο οι οποίοι είναι αντικειμενικοί , δηλαδή προσιδιάζουν και στους 2 κατηγορουμένους

- Και στα συναφή εγκλήματα επεκτείνεται το ευνοϊκό αποτέλεσμα αλλά μόνο για ένδικο μέσο που γίνεται δεκτό λόγω ¹ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ²ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ (πχ: απόλυτης ακυρότητας ή έλλειψης ακρόασης ή ο κανόνας της δημοσιότητας 329 ΚΠΔ). Ποια είναι τα συναφή εγκλήματα; Αυτά που επιβάλλεται να συνεκδικαστούν για λόγους συνέχειας, πχ: συνοδευτικά ή μεταξύ 2 προσώπων αλληλοεγκλήματα ή

Ποια είναι τώρα τα συναφή εγκλήματα κατά το ΚΠΔ 128 :

(α) Αναφέρεται στα εγκλήματα αληθούς κατ' ιδέα ή αληθούς πραγματικής συρροής – συγχρόνως ή με περισσότερες πράξεις (π.χ. κατ' ιδέα αληθούς συρροής είναι η συρροή απάτης και πλαστογραφίας, εάν κάποιος εμφανιστεί με μια πλαστή ταυτότητα στον υπάλληλο τράπεζας και με την πλαστή αυτή ταυτότητα εξαργυρώσει μια επιταγή η οποία είναι στο όνομα τρίτου ατόμου , έχει τελέσει 2 εγκλήματα, έχει τελέσει χρήση πλαστού με την επίδειξη της φωτογραφίας και έχει τελέσει και απάτη γιατί προκαλεί περιουσιακή διάθεση από τον ταμεία της τράπεζας και αποκτά περιουσιακό όφελος – αυτά τα αδικήματα έχουν τελεστεί με την ίδια πράξη ⇔ η απάτη και η

ή πχ

- Λοιπές προϋποθέσεις επεκτατικού αποτελέσματος:
 1. Να έχουν δικαστεί μαζί τα πρόσωπα σε 1^ο βαθμό [νομολογία το λέει]
 2. Να μην μπορούν τα ωφελούμενα πρόσωπα να ασκήσουν ένδικα μέσα [πχ επειδή είναι κάτω του ορίου του εκκλητού, επειδή δεν άσκησε απλά, απορρίφθηκε ως ανυποστήρικτο ή απαράδεκτο] – **ΣΟΣΟΣΟΣΟΣΟΣ!!!!**: αν πχ δεν του έχει επιδοθεί η απόφαση επειδή είναι ερήμην ως προς τον έναν, τότε όσο έχει ενεργό δκμ άσκησης του ενδίκου μέσου αυτός, τότε ΔΕΝ ΝΟΕΙΤΑΙ επεκτατικό αποτέλεσμα
- Μπορώ να έχω επεκτατικό αποτέλεσμα κατά του συγκατηγορουμένου; Πχ στα βουλεύματα μπορεί να χειροτερεύσει η θέση. Αν δεν άσκησε έφεση ο ένας συναυτουργός, μπορεί να χειροτερεύσει και ως προς αυτόν η θέση; ➔ κατ' εξαίρεση ναι – ενότητα της κρίσεως λέει η νομολογία- επέκταση βλάβης και στον μη ασκήσαντα ένδικο μέσο.

! όμως προσοχή! Δεν μπορεί να επεκτείνει (αλλά και για τον ασκήσαντα ισχύει αυτό) σε άλλη πράξη έστω και συναφή! // 250 ΚΠΔ
- Η θεωρία υποστηρίζει ότι θα πρέπει για την ταυτότητα του λόγου να εφαρμόσουμε αναλογικά το άρθρο 469 και σε τέτοιες περιπτώσεις σύμπραξης περισσότερων προσώπων που δρουν από αμέλεια η οποία οδηγεί στο άδικο αποτέλεσμα.
- *Τι θα γίνει αν το δικαστήριο παρέλειψε να χορηγήσει το επεκτατικό αποτέλεσμα;*
 ➔ Υποβάλεται μία αυτοτελής αίτηση στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο ή Άρειο Πάγο από τον κατηγορούμενο που δεν άσκησε το ένδικο μέσο και ζητά με συμπλήρωση της αρχικής αποφάσεως να επεκταθεί και σε αυτόν το αποτέλεσμα.
- Επίσης, γίνεται δεκτό ότι αυτό το επεκτατικό αποτέλεσμα ισχύει και στην περίπτωση που ο εισαγγελέας ασκήσει ένδικο μέσο υπέρ του κατηγορούμενου και δεν το ασκεί ο ίδιος ο κατηγορούμενος.

Απαγόρευση
χειροτέρευσης της
θέσης, 470

Και στα οιονεί ένδικα μέσα και ένδικα βοηθήματα. Πχ για τα οιονεί ένδικα μέσα: δεν μπορεί να αυξήσει την εγγυοδοσία που θα δοθεί από τον κατηγορούμενο γιατί πχ το έγκλημα είναι πιο σοβαρό κατά την κρίση του συμβουλίου. Το ίδιο ισχύει και για το ένδικο βοήθημα της αίτησης ακύρωσης όπου το δικαστήριο που θα επαναδικάσει δεν μπορεί να επιβάλλει μεγαλύτερη ποινή. ΙΣΧΥΕΙ: ΕΦΕΣΗ + **ΜΕΤΑΝΑΙΡΕΣΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ** (524.2 → 470).

⇒ **Μεταναίρεση διαδικασία + ερημοδικία → ανυποστήρικτη**; Ή πρόκειται για χειροτέρευση τη θέσης εκκαλούντος; Πχ πρωτοβάθμια απόφαση: επιβάλλει 4 μήνες – δευτεροβάθμια 1 μήνα. Αν απορριφθεί στην μεταναιρετική διαδικασία ως ανυποστήρικτη θα αναβιώσει η πρωτοβάθμια απόφαση και θα χειροτερεύσει έτσι η θέση του. Ενστικτώδης απάντηση το 501 και απόρριψη ως ανυποστήρικτη. ΟΜΩΣ:

ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ:

που του είχε επιβάλει η αναιρεθείσα απόφαση, εδώ γίνεται δεκτό από την νομολογία, ορθά, ότι **κατ' εξαίρεση σε τέτοιες περιπτώσεις η έφεση δεν θα απορριφθεί ως ανυποστήρικτη, θα συζητηθεί στην ουσία της και το 2° δικαστήριο δεσμεύεται από το όριο ποινής που έχει επιβάλει η αναιρεθείσα απόφαση** – δηλαδή θα δικάσει ως η παρόντα το Θρασύβουλο και αν τον βρει ένοχο δεν μπορεί να τον καταδικάσει σε ποινή μεγαλύτερη του 1^{ος} μηνός ⇔ Έχουμε μια περίπτωση στην οποία κατά εξαίρεση δεν έχουμε απόρριψη της έφεσης ως ανυποστήρικτης. **Η μόνη περίπτωση στην οποία θα μπορούσαμε να έχουμε απόρριψη της έφεσης μετανάιρεση είναι εκείνη στην οποία το 2° δικαστήριο έχει επιβάλει την ίδια ποινή με το 1° δικαστήριο, σε αυτή τη περίπτωση**

Χρειάζεται να πρόκειται για **καταδικαστική απόφαση**. Δεν μπορεί να επιβάλλει μεγαλύτερη ποινή, να χαρακτηρίσει την πράξη νομικά βαρύτερη, να δέχεται άλλο χρόνο τέλεσης της πράξης και έτσι να μην υπάρχει παραγραφή (αυτό είναι και μεταβολή κατηγορίας και 171.1.β) **Μορφές χειροτέρευσης: άμεση**, πχ μη αναγνώριση ελαφρυντικού ή μεγαλύτερη ποινή. Πχ άμεση είναι η παράσταση προς υποστήριξη για κατηγορία σε 2° βαθμό για πρώτη φορά*. **Έμμεση**: πχ ίδια ποινή αλλά βαρύτερος νομικός χαρακτηρισμός. μεταβολή του τρόπου συμμετοχής στο έγκλημα για πρώτη φορά 2βαθμίως; Σημειώνεται πως ηθικός αυτουργός + αυτουργός = ίδια ποινή. Όμως υπάρχει αν 1° βαθμό: συνεργός (ποινή μειωμένη) και 2°: πχ αυτουργός. Επίσης η συρροή εγκλημάτων είναι βαρύτερη από την κατ' εξακολούθηση τέλεση εγκλήματος. * → συνέπεια: απόλυτη ακυρότητα

Αν το εφετείο κρίνει ότι ήταν βαρύτερο το έγκλημα; → αυτό που μπορεί να γίνει είναι η μεταβολή της αιτιολογίας με διατήρηση της ίδιας ποινής. Αν ασκηθεί αναίρεση : νομικά αβάσιμη.

Εξαιρέσεις: όταν ο εισαγγελέας ασκεί αυτοτελή έφεση ή αναίρεση εναντίον του κατηγορουμένου, όταν μιλάμε για **βουλεύματα** (318 ΚΠΔ) αφού το 470 αναφέρεται μόνο σε αποφάσεις ακόμα και αν το ένδικο μέσο το άκρησε ο κατηγορούμενος (όχι επέκταση και στους συγκατηγορουμένους που δεν άσκησαν ένδικο μέσο)

Αν χειροτερεύσει θέση ενώ δεν πρέπει → **ΘΕΤΙΚΗ ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣ**, 510.1.θ'

ΕΦΕΣΗ

Έφεση κατά βουλευμάτων	Έφεση κατά αποφάσεων					
Ο κατηγορούμενος μπορεί να προσβάλλει με έφεση ΜΟΝΟ για 2 ΛΟΓΟΥΣ (πολύ περιορισμένη – όχι η κακή εκτίμηση αποδείξεων πχ): 1. παραπεμπτικά βουλεύματα για λόγους ΑΠΟΛΥΤΗΣ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑΣ στην προδικασία→ 171 (και όχι πχ επειδή το βούλευμα δεν είχε δικιά του αιτιολογία αλλά αναφερόταν πλήρως στην αιτιολογία της εισαγγελικής πρότασης) ⇒ πχ: Ο εισαγγελέας δεν έχει συμμετάσχει στις πράξεις της προδικασίας πχ όταν εκδίδεται ένα ένταλμα προσωρινής κράτησης πρέπει να ληφθεί υπόψη η γνώμη του εισαγγελέα και να είναι σύμφωνη με αυτή του ανακριτή. 2. εσφαλμένης ερμηνείας ή ευθείας εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης (ευθεία ή εκ πλαγίου) (πχ στην απάτη σαν γεγονός εξέλαβε και το μελλοντικό) ! ΔΕΝ μπορεί για λόγους που αφορούν την ουσία- πχ υπήρχαν αποδεικτικά μέσα για το αντίθετο. Για αυτό θα πρέπει να πάει στον εισαγγελέα και να ασκήσει αυτός κατά του βουλεύματος. Κάθε φορά που βλέπω έφεση από κατηγορούμενο και βούλευμα σκέφτομαι αν είναι ο λόγος του οκ = 478 Ο εισαγγελέας εφετών για ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ βούλευμα μέσα σε προθεσμία 1 μηνός [479, 480 ΚΠΔ] – μπορεί για τα ΠΑΝΤΑ, για ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΛΟΓΟ → αρμόδιο είναι το συμβούλιο εφετών ➔ και για βουλεύματα του συμβ. Πλημ. και του συμβ. Εφετών ➔ Αν δεν ασκήσει έφεση, τότε μπορεί να ασκήσει αναίρεση ο εισαγγελέας του ΑΠ	<table><tr><th>Κατά αθωωτικών αποφάσεων</th><th>Κατά καταδικαστικών αποφάσεων</th></tr><tr><td> Κατά αποφάσεων τριμελούς και μονομελούς πλημμελειοδικείου - Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών. Ο ανώτερος εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει έφεση ακόμα και αν ο κατώτερος την αποδέχτηκε, 465. Και οι 2 μπορούν / όποιος προλάβει αφού σε κάθε εισαγγελικό βαθμό μια μόνο κρίση εκφέρεται για την άσκηση του ένδικου μέσου. ΠΛΗΜΕΛΗΜΜΑΤΑ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ- Κατά κακουργημάτων όπου υπήρχε μειοψηφία για ενοχή, 486.2 – ο εισαγγελέας εφετών (ΜΟΔ και τριμελούς εφετείου) – ΟΧΙ αν η απόφαση είναι ομόφωνη + όχι αν η μειοψηφία για άλλο λόγο πέραν της ενοχής </td><td> Ο εισαγγελέας: Την ασκεί υπέρ ή κατά του κατηγορουμένου. Πχ για μεγαλύτερη ποινή ή για να χαρακτηριστεί νομικά βαρύτερη. * η έφεση επεκτείνεται και στα συναφή εγκλήματα * το δικαίωμα ανήκει μόνο στον εισαγγελέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση </td></tr></table>	Κατά αθωωτικών αποφάσεων	Κατά καταδικαστικών αποφάσεων	Κατά αποφάσεων τριμελούς και μονομελούς πλημμελειοδικείου - Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών. Ο ανώτερος εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει έφεση ακόμα και αν ο κατώτερος την αποδέχτηκε, 465. Και οι 2 μπορούν / όποιος προλάβει αφού σε κάθε εισαγγελικό βαθμό μια μόνο κρίση εκφέρεται για την άσκηση του ένδικου μέσου. ΠΛΗΜΕΛΗΜΜΑΤΑ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ- Κατά κακουργημάτων όπου υπήρχε μειοψηφία για ενοχή, 486.2 – ο εισαγγελέας εφετών (ΜΟΔ και τριμελούς εφετείου) – ΟΧΙ αν η απόφαση είναι ομόφωνη + όχι αν η μειοψηφία για άλλο λόγο πέραν της ενοχής	Ο εισαγγελέας: Την ασκεί υπέρ ή κατά του κατηγορουμένου. Πχ για μεγαλύτερη ποινή ή για να χαρακτηριστεί νομικά βαρύτερη. * η έφεση επεκτείνεται και στα συναφή εγκλήματα * το δικαίωμα ανήκει μόνο στον εισαγγελέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση	Και ο κατηγορούμενος πχ αν αθωώθηκε για λόγο διανοητική διαταραχής / καταλογισμού Ο κατηγορούμενος – ΟΡΙΟ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΤΟΥ για να μπορεί να ασκηθεί έφεση. Αν επιβάλλεται μικρότερη ποινή, δεν υπόκειται η έκδοσή της σε έφεση. Για τα
Κατά αθωωτικών αποφάσεων	Κατά καταδικαστικών αποφάσεων					
Κατά αποφάσεων τριμελούς και μονομελούς πλημμελειοδικείου - Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών. Ο ανώτερος εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει έφεση ακόμα και αν ο κατώτερος την αποδέχτηκε, 465. Και οι 2 μπορούν / όποιος προλάβει αφού σε κάθε εισαγγελικό βαθμό μια μόνο κρίση εκφέρεται για την άσκηση του ένδικου μέσου. ΠΛΗΜΕΛΗΜΜΑΤΑ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ- Κατά κακουργημάτων όπου υπήρχε μειοψηφία για ενοχή, 486.2 – ο εισαγγελέας εφετών (ΜΟΔ και τριμελούς εφετείου) – ΟΧΙ αν η απόφαση είναι ομόφωνη + όχι αν η μειοψηφία για άλλο λόγο πέραν της ενοχής	Ο εισαγγελέας: Την ασκεί υπέρ ή κατά του κατηγορουμένου. Πχ για μεγαλύτερη ποινή ή για να χαρακτηριστεί νομικά βαρύτερη. * η έφεση επεκτείνεται και στα συναφή εγκλήματα * το δικαίωμα ανήκει μόνο στον εισαγγελέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση					

Ο υποστηρίζων την κατηγορία ΔΕΝ μπορεί να κάνει έφεση κατά αθωωτικού/ απαλλακτικού βουλεύματος – αν θέλει να κάνει θα πρέπει να απευθυνθεί στον εισαγγελέα για να ασκήσει αυτός		όρια του εκκλητού δεσ: 489 → Κατά απόφαση τειμελούς πλημ: +4 μήνες φυλάκιση Κατά ΜΟΔ απόφασης /μονομελούς τριμελούς εφετείου: 2 έτη για κακούργημα – 1 έτους για πλημμέλημα
	Ο υποστηρίζων την κατηγορία δεν έχει δικμ να ασκήσει έφεση-απεύθυνση στον εισαγγελέα. Αν δεν το κάνει ο πλημμελειοδικών μπορώ να πάω στον εφετών (μέσα σε 10 μέρες)	
		Αν είναι κάτω από τα όρια του εκκλητού είναι ανέκκλητη και υπόκειται ΜΟΝΟ σε αναίρεση, αλλιώς μπορεί να ζητήσει τον εισαγγελέα να ασκήσει έφεση
	Πρέπει να είναι ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένα αλλιώς απαράδεκτη // εισαγγελέας, 487 αλλιώς είναι ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ = όχι απλή παράθεση των αποδεικτικών μέσων, αλλά να αντιπαρατίθεται στο σκεπτικό της αθωωτικής απόφασης → αλλιώς αν γίνει δεκτή αναίρεση για υπέρβαση εξουσίας Ο κατηγορούμενος μπορεί να πει κακή εκτίμηση των	Εισαγγελέας: Απαιτείται πάλι ειδικά και εμπεριστατωμένη αιτιολογία // 491.2 κ' 487, αλλιώς είναι ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ [απορρίπτεται ως απαράδεκτη], εφόσον είναι κατά του κατηγορουμένου.

	αποδείξεων (δεν χρειάζεται να αιτιολογεί ειδικά)	
	Μπορεί να ασκήσει ανεξάρτητα ποας άποψης είχε στην αρχή αυτός ή άλλος ομολογός του dui	
	Αν υποτεθεί ότι κακώς έγινε δεκτή η έφεση του εισαγγελέα, ποιος λόγος αναίρεσης στοιχειοθετείται; Άρθρο 510 : Θετική υπέρβαση εξουσίας, διότι παρά την ύπαρξη κωλύματος εξετάζει την ουσία της υπόθεσης και δεν κηρύσσει απαράδεκτο	
10 ήμερη προθεσμία και μόνο για τον εισαγγελέα προθεσμία 1 μηνός	10 ημέρες (αν ήταν απών από την επίδοση) ή 30 αν μένει αλλοδαπή Όταν ο κατηγορούμενος εκπροσωπείται από συνήγορο, δεν ερμηνοδικάζεται και θέλουμε 10 μέρες από απόφαση και όχι από επίδοση	
- Μεταβιβαστικό αφού πάει στο 3μελές συμβούλιο εφετών, - ανασταλτικό - επεκτατικό. - ΟΧΙ μη χειροτέρευση θέσης (μπορεί να χειροτερεύσει μόνο για όσα προσβάλλονται και όχι για όσα δεν προσβάλλονται)	- Μεταβιβαστικό αποτέλεσμα - Ανασταλτικό έχει μόνο η άσκηση έφεσης και ΟΧΙ η προθεσμία άσκησης έφεσης (δες 497.2 για το πότε έρχεται αυτοδικαίως αναταλτικό αποτέλεσμα). Το 497 εφαρμόζεται και όταν ασκήθηκε έφεση από τον εισαγγελέα υπέρ εκείνου που καταδικάστηκε. Σε κάθε περίπτωση αν το κρίνει απαραίτητο μπορεί να χορηγεί ανασταλτικό αποτέλεσμα το δικαστήριο - Επεκτατικό : 469 + 496- η έφεση αφορά όλα τα συναφή εγκλήματα	
	Αν κατά την συζήτηση της έφεσης δεν εμφανιστεί ο εκκαλών προσωπικώς ή δικονομικώς, τότε ανυποστήρικτη η έφεση [//σαν την πολιτική δίκη!] → η απόφαση που απορρίπτει την έφεση ως ανυποστήρικτη μόνο με αναίρεση προσβάλλεται.	

	Δεν παρέστη από ανωτέρα βία: - Αναβολή υπόθεσης από το δικαστήριο 349 - Αν δεν αναβληθεί: αναίρεση ή αίτηση ακύρωσης διαδικασίας κατά 341 και 435
	Δεν μπορώ να παραιτηθώ από την έφεση που μου παρέχεται και να ασκήσω κατευθείαν αναίρεση.
	ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΩΣ ΑΝΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ: αναίρεση ή ακύρωση της διαδικασίας (= ξαναδικάζεται) Αν συντρέχει λόγος ανυποστήρικτου και απαραδέκτου με συμφέρει το ανυποστήρικτο γιατί ξαναδικάζομαι. Αν το δικαστήριο δεν ελέγξει αυτεπαγγέλτως ως όφειλε το αν κλητεύθηκε ορθώς, τότε πρόκειται για υπέρβαση εξουσίας και αναιρετέα απόφαση, αν απορροφθεί ως ανυποστήρικτη!

ΑΝΑΙΡΕΣΗ

ΛΟΓΟΙ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑΣ = η κύρωση που επέρχεται από τον νόμο για την μη τήρηση του τύπου που προβλέπεται από τον νόμο για την ενέργεια μιας διαδικαστικής πράξης – πρόκειται για νομικό ματς και ελέγχει μόνο το νομικό μέρος (αντίθετα με την έφεση εξετάζεται και το πραγματικό μέρος πχ το αν έγινε όντως ή όχι η πράξη ενώ με την αναίρεση μόνο αν εφαρμόστηκαν καλά οι κναόνες δικαίου ΔΕΔΟΜΕΝΟΥ ότι τα πραγματικά περιστατικά είναι έτσι όπως περιγράφονται)

Αναίρεση ασκώ ΜΟΝΟ αν έχω ανέκκλητη απόφαση κατά το 489 ή αν ασκώ έφεση και αναίρεση κατά της 2βάθμιας.

	Αναίρεση κατά βουλευμάτων	Αναίρεση κατά αποφάσεων
ENANTI ON	483 ΚΠΔ	504. κατά: 1. Ανέκκλητων αποφάσεων 2. Δευτεροβαθμίου ύστερα από έφεση 3. Αν η απόφαση υπόκειται πρώτα σε έφεση, ΔΕΝ δικαιολογείται και είναι απαράδεκτη ή άσκηση αναίρεσης, έστω και αν δεν ασκήθηκε έφεση και η

		απόφαση κατέστη τελεσίδικη ή αν παραιτήθηκε από έφεση						
ΠΟΙΟΣ	Εναντίον βουλευμάτων συμβουλίου πλημ. ή εφετών στις πριπτώσεις του 483 ΜΟΝΟ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΙΣ Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών: κακούργημα + παραπομπή / απαλλαγή/ παύση προσωρινή ή οριστική της ποινική δίωξης Εισαγγελέας εφετών: για βουλεύματα του συμβουλίου εφετών Εισαγγελέας ΑΠ: εναντίον όλων / οποιουδήποτε βουλεύματος Για να ασκήσει κάποιος από αυτούς τους εισαγγελείς αίτηση αναίρεσεως θα πρέπει να μην έχει ασκηθεί έφεση και θα πρέπει να έχει παρέλθει η προθεσμία εφέσεως και του κατηγορουμένου και του εισαγγελέα. = Πρέπει να περιμένει πρώτα να παρέλθει η προθεσμία της άσκησης έφεσης από τον εισαγγελέα εφετών (1 μήνας) και μετά να ασκήσει αυτός αναίρεση, αλλιώς απορρίπτεται ως εκπρόθεσμη αν γίνει νωρίτερα [//τελεσίδικο βούλευμα] <i>Ο κατηγορούμενος ΔΕΝ έχει δkm να ασκήσει αναίρεση κατά βουλεύματος – θα πρέπει να απευθυνθεί στον εισαγγελέα</i>	<table><tr><th>Κατά αθωωτικών</th><th>Κατά καταδικαστικών</th></tr><tr><td>506</td><td>505. 1, 2</td></tr><tr><td>Εισαγγελέας πλημμελειοδικείου ή εισαγγελέας εφετών αν η αθώωση ΜΟΝΟ λόγω εσφαλμένης εφαρμογής ή ουσιαστικής ποινικής διάταξης</td><td>Ο κατηγορούμενος Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών για αποφάσεις 3μελών πλημμελειοδικείων Ο εισαγγελέας εφετών για αποφάσεις κακουργημάτων (ΜΟΔ ή 3μελούς εφετείου) Εισαγγελέας ΑΠ: χωρίς κανέναν περιορισμό</td></tr></table> άρθρο 505 παρ2 : ο εισαγγελέας Αρείου Πάγου μπορεί να ζητήσει αναίρεση οποιαδήποτε απόφασης. Μπορεί να εκκαλεί ακόμα και μη οριστικές αποφάσεις και αποφάσεις που δεν είναι τελεσίδικες.	Κατά αθωωτικών	Κατά καταδικαστικών	506	505. 1, 2	Εισαγγελέας πλημμελειοδικείου ή εισαγγελέας εφετών αν η αθώωση ΜΟΝΟ λόγω εσφαλμένης εφαρμογής ή ουσιαστικής ποινικής διάταξης	Ο κατηγορούμενος Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών για αποφάσεις 3μελών πλημμελειοδικείων Ο εισαγγελέας εφετών για αποφάσεις κακουργημάτων (ΜΟΔ ή 3μελούς εφετείου) Εισαγγελέας ΑΠ : χωρίς κανέναν περιορισμό
Κατά αθωωτικών	Κατά καταδικαστικών							
506	505. 1, 2							
Εισαγγελέας πλημμελειοδικείου ή εισαγγελέας εφετών αν η αθώωση ΜΟΝΟ λόγω εσφαλμένης εφαρμογής ή ουσιαστικής ποινικής διάταξης	Ο κατηγορούμενος Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών για αποφάσεις 3μελών πλημμελειοδικείων Ο εισαγγελέας εφετών για αποφάσεις κακουργημάτων (ΜΟΔ ή 3μελούς εφετείου) Εισαγγελέας ΑΠ : χωρίς κανέναν περιορισμό							
ΛΟΓΟΣ	484 και 510.1 1. ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ πχ κακή σύνθεση συμβουλίου + η έλλειψη ακρόασης (172.2) ! αν το δικαστήριο δεν ασχοληθεί καθόλου με τον αυτοτελή ισχυρισμό έχουμε έλλειψη ακρόασης = απόλυτη ακυρότητα πια με τον νέο ΚΠΔ η έλλειψη ακρόασης για τον κατηγορούμενο ! 177.2 + 171.1.δ: παρανόμως κτηθέντα αποδεικτικά μέσα. Οκ μόνο αν είναι μόνο μέσο αθώωσης κατηγορουμένου και νομολογιακά// ΠΚ 370^A όπου επίσης νόμιμο αν: γίνεται στο πλαίσιο μιας δημόσιας δραστηριότητας και μπορεί να υποπέσει στην αντίληψη άλλων							

ιδιωτών ή αν συνδέεται με άσκηση υπηρεσιακού καθήκοντος (πχ με ταμία που έκανε υπεξαίρεση)

2. **Η σχετική ακυρότητα** που συνέβη στο ακροατήριο και δεν καλύφθηκε [επί αποφάσεων]

! πχ δεν μπορούν να καταθέσουν κάποια άτομα λόγω επαγγελματικού απορρήτου!

3. **Παραβίαση διατάξεων περί δημοσιότητας!!** [επί αποφάσεων]

! αρχή δημοσιότητας 231 + αρχή προφορικότητας 331. Το έγγραφο πρέπει να αναπαραχθεί προφορικά ώστε όλοι οι παράγοντες της δίκης να αντιληφθούν το πειρεχόμενό τους. Το 362 επιβάλλει την ανάγνωση των εγγράφων. Η νεότερη τάση παντως τον εντάσσει στον λόγο ακυρότητας των υπερασπιστικών δικαιωμάτων του κατηγορουμένου. Αυτό το παίρνει η νομολογία από το **358 ΚΠΔ** (η αρχή όμως της προφορικότητας δεν συνιστά αυτοτελή λόγο αναίρεσης) → άρα 2 λόγοι αναίρεσης δημιουργούνται: 510.γ + 510.α. ΟΜΩΣ: ανάλογα με το ποιον λόγο θα δεχθούμε αλλάζει και το επεκτατικό αποτέλεσμα. Αν παραβίαση δικαιώματος: υποκειμενικός – αν 510.γ: αντικειμενικός

4. **Έλλειψη αιτιολογίας**, πχ η αιτιολογία είναι τελείως τυπική παραπέμποντας στα πραγματικά περιστατικά του διατακτικού

! για την απόρριψη ή την αποδοχή **ενός αυτοτελούς ισχυρισμού** [= που ασκεί ουσιώδη επιρροή πχ στον άδικο χαρακτήρα και στην άρση του ή στον αιτιώδη σύνδεσμο, πχ ελαφρυντικής περίπτωσης] απαιτείται **ειδική & εμπειριστωμένη αιτιολογία** [ανδρουλάκης: και για όλους τους υπερασπιστικούς ισχυρισμούς πχ απόρριψη άλλθι]. Παλιά η νμλγ δεν δεχόταν ως αυτοτελείς τις αρνήσεις αλλά πια ναι αρκεί να είναι ουσιώδεις ισχυρισμοί [αρνητικός ουσιώδης ισχυρισμός]

! για αιτιολογία και αναίρεση βουλεύματος: που θέλει το 139 ΚΠΔ. Λείπει τελείως η αιτιολογία όταν το συμβούλιο αιτιολογεί την παραπομπή λέγοντας πως προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής// αυθαίρετο συμπέρασμα. Θέλω μνεία συγκεκριμένων αποδεικτικών μέσων και αξιολόγησή τους

! χρειάζεται να αιτιολογούνται ειδικώς στοιχεία δόλου υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης ή αν απαιτείται ορισμένο είδος δόλου (πχ στην απάτη για το: εν γνώσει + για τον σκοπό)

! η νομολογία δέχεται πως ειδικά στα βουλεύματα αρκεί σαν αιτιολογία η παραπομπή στην αιτιολογία της εισαγγελικής πρότασης που ενσωματώνεται στο βούλευμα. **Νομολογία** : δεν νοείται ιδιαίτερη ανάπτυξη των λόγων για τους οποίους το δικαστήριο έκρινε ότι δεν είναι επαρκείς οι υφιστάμενες ενδείξεις.

! για κατ' έγκληση θέλουμε αιτιολογία για το πότε προέκυψε η γνώση για να δούμε αν είμαστε μέσα στο 3μηνο και να διαπιστώσουμε αν είναι εμπρόθεσμη ή όχι

! πχ δεν αναφέρεται η απολογία του κατηγορουμένου. Δεν χρειάζεται να αναφέρονται συγκεκριμένα τα αποδεικτικά αλλά η κατηγορία τους, πχ έγγραφα ή πραγματογνωμοσύνη. Αν δεν αναφέρονται αυτό είναι λόγος αναίρεσης.

! γενικά κατ' είδος αναφορά σε αποδεικτικό είδος (πχ έγγραφα) → πρόσφατα 2022 οΛΑΠ σχετικά με το ζήτημα της ελαφρυντικής περιστάσεως του προτέρου συννόμου βίου που απαιτούν την αξιολογική συσχέτιση των αποδεικτικών μέσων. Αν υπάρχουν αντιφατικά αποδεικτικά μέσα δεν αρκεί να αναφέρει το δικαστήριο ποια αποδεικτικά μέσα συνηγορούν υπέρ της ενοχής αλλά θα πρέπει να ασχολείται ειδικά στο αιτιολογικό της η απόφαση και με τα αντιφατικά αποδεικτικά μέσα και να εξηγεί γιατί δεν τα λαμβάνει υπόψη

5. Εσφαλμένη εφαρμογή [= // 559.1 ΚΠολΔ κατάληξη σε λάθος διατακτικό] ή ερμηνεία [= λανθασμένος νομικός χαρακτηρισμός] της ουσιαστικής ποινικής διάταξης

! και όταν έχουμε εκ πλαγίου παράβαση ουσιαστικής ποινικής διάταξης [// 559.19 ΚΠολΔ = δεν εκτίθενται τα πραγματικά περιστατικά – έλλειψη νόμιμης βάσης] ουσιαστικά υπάρχει μια αντίφαση μεταξύ των πραγματικών περιστατικών που γίνονται δεκτά στην απόφαση. Πχ έλλειψης νόμιμης βάσης: στις αιτιολογίες λέει ότι έκλεψε δικό του πράγμα

6. Παράνομη απόρριψη έφεσης ως απαράδεκτης ή ως ανυποστήρικτης [= χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις του 476 ή οι προϋποθέσεις του 501 για να απορριφθεί ως ανυποστήρικτη]

! πχ απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη η έφεση ενώ δεν είχε κληθεί νομίμως ο κατηγορούμενος να εμφανιστεί στο κατ' έφεση δικάζον δικαστήριο. Εδώ έπρεπε να έχει κηρυχθεί απαράδεκτη η συζήτηση λόγω μη νόμιμης κλήτευσης.

7. Υπέρβαση εξουσίας // 559.14 ΚΠολΔ [= άσκηση δικαιοδοσίας που δεν του παρέχεται από τον νόμο, πχ όταν εκδίκασε για έγκλημα χωρίς την απαιτούμενη έγκληση]~ πχ το δικαστήριο δεν εξέτασε όπως όφειλε αν δεν κλητεύθηκε ορθώς ο κατηγορούμενος και απέρριψε την έφεση ως ανυποστήρικτη

!!! ακόμα υπάρχει όταν υπάρχει υπέρβαση επεκτατικού αποτελέσματος, παραβίαση του μεταβιβαστικού αποτελέσματος

!!!! και στην περίπτωση της αρνητικής υπέρβασης: πχ δεν εφαρμόζει το επεκτατικό αποτέλεσμα ενώ πρέπει, λανθασμένη απόρριψη ενδίκου μέσου ή λανθασμένη αποδοχή του (πχ έφεση εισαγγελία κατά αθωωτικής χωρίς την αιτιολογία που απαιτείται)

⇒ Αν γίνει δεκτή για αυτούς τους λόγους η αναίρεση θα παραπέμψει σε άλλο ομοειδές και ισόβαθμο δικαστήριο

Άρθρο 511 : όλοι οι λόγοι αναίρεσης (οι παραπάνω), εξετάζονται και αυτεπαγγέλτως αν κριθεί παραδεκτή η αναίρεση εκτός από την σχετική ακυρότητα (δεν λαμβάνεται αυτεπαγγέλτως). Πρέπει ρητά να προταθεί από τον κατηγορούμενο.

Η παραγραφή λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως;

Η παραγραφή που είχε συμπληρωθεί πριν την έκδοση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης λαμβάνεται αυτεπαγγέλτως υπόψη από τον Άρειο Πάγο διότι έχουμε εσφαλμένη εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης και υπέρβαση εξουσίας.

Σχετικά με τον τρόπο		Πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης επιτρέπονται με έγγραφο που κατατίθεται 15 τουλάχιστον μέρες πριν από την συζήτηση 511 - Αν η αίτηση αναίρεσης είμαι εμπρόθεσμη και νομότυπη: ο ΑΠ εξετάζει και αυτεπάγγελτα όλους τους παραπάνω λόγους αναίρεσης, εκτός από την σχετική ακυρότητα + έλλειψη ακρόασης
ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ	10ήμερη και 30μερη αν μένεις εξωτερικό, 473	507 Για εισαγγελέα: από την καταχώριση της καθαρογραμμένης απόφασης στο ειδικό βιβλίο και είναι από τότε 20 ημερών για εισαγγελέα πλημ. και εφετείου και 30 ημερών για ΑΠ εισαγγελέα (μετά την προθεσμία αυτή των 30 ημερών μόνο υπέρ του νόμου) 473 Για κατηγορούμενο: 10 και 30
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ	- Μεταβιβαστικό - Ανασταλτικό, 471 - Επεκτατικό, 469 - Μπορούμε να έχουμε χειροτέρευση της θέσης [485.1, 524.1 όχι παραπομπή σε 470.2]	- Ανασταλτικό αποτέλεσμα: παπαδαμάκης: πρέπει ο χρόνος μέχρι την καθαρογραφή να θεωρείται σαν χρόνος αναστολής εκτέλεσης γιατί αλλιώς με την έκδοση της απόφασης πρέπει να ασκήσει μια τυπική αναίρεση και μετά και άλλη μία πιο λεπτομερή που να προσθέτει - Το εκδόν όμως δικαστήριο μπορεί με αίτηση του κατηγορουμένου ή του εισαγγελέα να αναστείλει - Χειροτέρευση της θέσης ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ - Μεταβιβαστικό αποτέλεσμα: πάει ΑΠ
	Απόρριψη ως ανυποστήρικτης της αναίρεσης αν δεν εμφανισθεί ο αναιρεσείων (αν από παραδρομή απορρίφθηκε ως ανυποστήρικτη : επανεξέταση του 523) – υποχρεωτική η εμφάνιση με συνήγορο!	
	Παραταύτα, επειδή ο νομοθέτης αποσκοπεί στην ορθή εφαρμογή του νόμου, δίνει εφόσον είναι παραδεκτή η αίτηση αναίρεσης, την ευρεία δυνατότητα στον Άρειο Πάγο να εξετάσει και άλλους λόγους πέραν από αυτούς που προβλέπονται. ➤ Βουλευμάτα άρθρο 484 Παρ. 2 ➤ Άρθρο 511 ΚΠΔ λόγοι αναίρεσης που εξετάζονται αυτεπαγγέλτως με εξαίρεση τη σχετική ακυρότητα.	

ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΟΛΟΓΙΑ:

Σχετική ακυρότητα

= μετά από πρόταση εισαγγελέα ή αυτού που έχει έννομο συμφέρον

Δεν προτείνονται για πρώτη φορά στον ΑΠ σαν λόγος αναίρεσης – υπόψη μόνο αν προταθεί

Μου αρκεί μία διάταξη που λέει ότι ποινή είναι η ακυρότητα

Ο νόμος λέει «μη τήρηση συνεπάγεται ακυρότητα...». το λέει γιατί αλλιώς δεν θα είχαμε ακυρότητα αλλά ίσως μια απλή κύρωση.

Παραβίαση διατάξεων σχετικά με την επίδοση που όμως θεραπεύονται αν ο κατηγορούμενος εμφανιστεί και δεν προβάλλει αντιρρήσεις

166 - 167: Ο κατηγορούμενος πρέπει να κλητευτεί με κλητήριο θέσπισμα ή με κλήση τουλάχιστον 15 μέρες πριν από την δικάσιμο. Αν όμως εμφανιστεί χωρίς αντιρρήσεις καλύπτεται αυτό [175.2] ~εκπρόθεσμη ή μη νομότυπη κλήτευση που καλύπτεται (η ακυρότητα κλήσης ή κλητηρίου θεσπίσματος καλύπτεται)

154.2:

π.χ. ΚΠΔ 154 παρ.2 : η διάταξη αυτή αφορά τις επιδόσεις δικογράφων, είχαμε πει πως γίνονται οι επιδόσεις σε προηγούμενα μαθήματα, μπορούν να γίνονται με εγχείρηση του εγγράφου – παράδοση του εγγράφου εις χείρας του ενδιαφερόμενου προσώπου, μπορεί να γίνεται με θυροκόλληση όταν δεν παρευρίσκεται το πρόσωπο στη κατοικία του , μπορεί να γίνεται ως αγνώστου διαμονής κτλπ – το ΚΠΔ 154 παρ.2 αφορά τις επόμενες διατάξεις ΚΠΔ 155 και ΚΠΔ 161 – 165 που περιγράφουν τις επιμέρους περιπτώσεις επίδοσης και λέει το ΚΠΔ 154 παρ.2 ότι η επίδοση ή κοινοποίηση είναι άκυρες εάν δεν τηρηθούν οι διατάξεις των ΚΠΔ 155 και ΚΠΔ 161 επ. – εδώ ο

Η μη τήρηση του άρθρου 188 και η αποδοχή ως πραγματογνωμόνων ατόμων που δεν μπορούν να είναι συνιστά σχετική ακυρότητα + αν δεν ορκιστούν οι πραγματογνώμονες

210: πχ καταθέτει στο ακροατήριο ο γραμματέας του ανακριτή. Άκυρη η διαδικασία. // 210 για επίσης σχετική ακυρότητα μαρτύρων στο ακροατήριο

212: – αν εξεταστούν σαν μάρτυρες άτομα που δεν πρέπει να εξεταστούν στην προδικασία ή στην κύρια διαδικασία

Έλλειψη ακρόασης του παριστάμενου προς υποστήριξη ή του εισαγγελέα – όχι του κατηγορουμένου γιατί εκεί πρόκειται για απόλυτη ακυρότητα, πχ ο παριστάμενος ζητά αναβολή επειδή δεν μπορεί να παραστεί ο δικηγόρος του ή ο εισαγγελέας ζητά αναβολή για να προσκομιστεί καινούριο αποδεικτικό στοιχείο// σχετική ακυρότητα

→ π.χ. Ακυρότητα κλήσης ή κλητηρίου θεσπίσματος – ΚΠΔ 321 : μας λέει ποιο είναι το περιεχόμενο του κλητηρίου θεσπίσματος (κλητήριο θέσπισμα είναι η απευθείας παραπομπή του κατηγορούμενου στο ακροατήριο από τον εισαγγελέα – μονομερώς από τον εισαγγελέα. Οι τρόποι παραπομπής στο ακροατήριο είναι 2 , είτε με κλητήριο θέσπισμα είτε με βούλευμα) . Το ΚΠΔ 321 παρ.1 μας λέει ποια είναι τα στοιχεία που πρέπει να έχει το κλητήριο θέσπισμα, πρέπει να έχει το ονοματεπώνυμο του κατηγορουμένου , το δικαστήριο στο οποίο καλείται να εμφανιστεί, την ημερομηνία της διαδικασίας, τον ακριβή καθορισμό της πράξης για την οποία καλείται ο κατηγορούμενος κτλπ. Τι γίνεται εάν από το κλητήριο θέσπισμα λείπει κάποια από τα στοιχεία της παρ.1 ΚΠΔ 321; Έχουμε λοιπόν μια αόριστη περιγραφή της πράξης, δεν είναι ορισμένη ώστε να προσδιορίζεται αυτή σαφώς κατά χρόνο, τόπο και λοιπές περιστάσεις, λέει το ΚΠΔ 321 παρ.4 ότι η τήρηση των διατάξεων της παρ.1 και 2 (το 2 αφορά την κλήση) επιβάλλεται με ποινή ακυρότητας του κλητηρίου θεσπίσματος ή της κλήσης. Αυτή είναι η συνηθέστερη στην πράξη περίπτωση σχετικής ακυρότητας η οποία έχει και μια ιδιαιτερότητα που θα την δούμε στη συνέχεια.

321.4: ακυρότητα κλητηρίου θεσπίσματος ή κλήσης προς εμφάνιση

ΠΡΟΘΕΣΜΙΕΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ σχετικών ακυροτήτων

Της προδικασίας (εως και τα δικαστικά συμβούλια)

Της ακροαματικής διαδικασίας ή της προπαρασκευαστικής αυτής, δλδ την επίδοση κλήσης ή κλητηρίου

Πχ κατέθεσε πρόσωπο που απαγορεύεται επειδή βαρύνεται με εχεμύθεια

Μέχρι το τέλος της προδικασίας/ **ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ** -174.2.β και **όχι** μέχρι την αμετάκλητη παραπομπή στο ακροατήριο. Εδώ θέλουμε παραπομπή ασχέτως του αν είναι αμετάκλητη.

(μέχρι να εκδοθεί **βούλευμα** από το συμβούλιο εφετών, χωρίς να μας ενδιαφέρει αν υπάρχει δκμ έφεσης ή όχι ή **επίδοση κλητηρίου θεσπίσματος**, χωρίς να μας νοιάζει το δκμ προσφυγής αφού δεν θέλουμε αμετάκλητη παραπομπή όπως στις απόλυτες ακυρότητες)

Μέχρι να εκδοθεί και η απόφαση του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου = οριστική απόφαση σε τελευταίο βαθμό– 174.2.γ Μπορώ να το προβάλλω **όποτε θέλω**, πχ μπορεί και ο συνήγορος κατά την αγόρευση

* *θυμάμαι πως ακόμα και στην έφεση που είναι καθολικό ένδικο βοήθημα, τις σχετικές ακυρότητες πρέπει να τις προβάλλω σαν ειδικό λόγο έφεσης και δεν μεταβιβάζονται αυτόματα → μόνο τότε μπορώ να την προβάλλω και στο 2βάθμιο δικαστήριο*
Αν απορριφθεί από το 2βάθμιο → η σχετική ακυρότητα γίνεται λόγος αναίρεσης [μόνο δλδ αν την έχω προβάλλει 2βαθμίως]

Ιδιαιτερότητα: 175.2// ακυρότητα κλήσης ή κλητηρίου θεσπίσματος (κ' 167) – **όχι όποτε θέλω αλλά πριν αρχίσει η αποδεικτική διαδικασία**

με αυτοτελή αίτηση στο συμβούλιο μέχρι την παραπομπή - αίτηση δεν έχει προθεσμία όχι με ένδικο μέσο – αυτό είναι μόνο για τις απόλυτες ακυρότητες [η έφεση]

Διατάσσεται από το **δικαστήριο** (πρωτοβάθμιο, δευτεροβάθμιο ή ΑΠ) (σπάνια με αυτοτελή αίτηση στο δικαστήριο)

Απόλυτη ακυρότητα = και αυτεπαγγέλτως σε κάθε στάδιο της δίκης ΔΕΝ θεραπεύονται και προτείνονται σαν ΛΟΓΟΙ ΑΝΑΙΡΕΣΗΣ αποφάσεων ΚΑΙ βουλευμάτων Θέλω ζεύγος διατάξεων πχ 14.3 και οδηγεί στο 171 αυτό			
171.1.α. κακή σύνθεση του δικαστηρίου	171.1.β – κίνηση της ποινικής δίωξης και σχετικά με τον εισαγγελέα	171.1.γ – αναστολή ποινικής δίωξης όπου προβλέπει ο νόμος	171.1.δ. – παραβίαση των υπερασπιστικών δικαιωμάτων του κατηγορουμένου
Συγκρότηση δικαστηρίου κατά τρόπο που αντιβαίνει ΚΠΔ	Δεν νοείται έκδοση βουλεύματος χωρίς πρόταση εισαγγελέα, όπως και εκδίκαση υπόθεσης στο ακροατήριο χωρίς την παρουσία του [30.2, 138.1]		
Αφορά τόσα σε δικαστικά συμβούλια όσο και σε δημόσια συνεδρίαση Σε δικαστικά συμβούλια: 305.2// ΔΕΝ μπορεί να συμμετέχει ο ανακριτής! = 305.2 και 171.1.α σε περίπτωση συμμετοχής του	Βούλευμα χωρίς προηγουμένως εισαγγελική πρόταση	Μοναδική περίπτωση σημαντική: 432.1: κακούργημα+ άγνωστης διαμονής +μη παρουσίαση ή σύλληψη μέσα σε 1 μήνα από έκδοση βουλεύματος → υποχρεωτικά αναστέλλεται η διαδικασία // αναστολή και του χρόνου παραγραφής + 432.2	Ο κατηγορούμενος δεν ενημερώθηκε σχετικά με την εισαγγελική πρόταση του εισαγγελέα, 309.2
Πχ συμμετοχή δικαστών που έπρεπε να αποκλειστούν κατά το άρθρο 14	Απουσία προκαταρκτικής εξέτασης στα κακούργηματα και στα πλημελήματα 3μελούς, ΚΠΔ 43 και 171.1.β		Το δικμ της απολογίας!

Δεν τηρήθηκε η αρχή της συνεχούς παρουσίας των δικαστών	Πριν από κάθε έκθεση και βούλευμα πρέπει να ακούγεται ο εισαγγελέας αλλιώς είναι άκυρη η διάταξη. Πχ στο μέτρο της προσωρινής κράτησης πρέπει και ο εισαγγελέας να δώσει έγγραφη σύμφωνη γνώμη, 283.1 Πχ2: για να αποφασίσει το συμβούλιο πρέπει να υποβληθεί πρώτα πρόταση από τον εισαγγελέα Πχ 3: στο ακροατήριο πρέπει να εισακουσθεί ο εισαγγελέας		Αγόρευση συνηγόρου μετά από την πρόταση του εισαγγελέα!
Δίκασε σε δεύτερο βαθμό δικαστής που δίκασε και στον πρώτο την υπόθεση	Δεν άσκησε την ποινική δίωξη ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών		Αίτημα αναβολής και το δικαστήριο αναιτιολόγητα αρνήθηκε να το χορηγήσει
Ο ανακριτής ΔΕΝ έχει θέση στο δικαστικό συμβούλιο – έχει περατώσει τον ρόλο του (τώρα πάμε σε αυτόν που δικάζει, αυτός που ερευνά δεν έχει θέση). Συμμετοχή του στο δικαστικό συμβούλιο σημαίνει και απόλυτη ακυρότητα του βουλεύματος λόγω κακής σύνθεσης του δικαστικού συμβουλίου, 171.1.α	Μεταβολή της κατηγορίας κατά το στάδιο της ανάκρισης από τον ανακριτή, αφού πρέπει πρώτα να σκηθεί ποινική δίωξη από τον εισαγγελέα, 171.1.β Επίσης αν ο ανακριτής διευρύνει και καλέσει σε απολογία χωρίς να έχει ασκηθεί πρώτα ποινική δίωξη, ΕΣΤΩ και για συναφή εγκλήματα.		Για άρθρα: 89-106, 220.2, 309.2, 340, 344 Δκμ συνηγόρου, πέοσβασης στο υλικό της δικογραφίας, αντίγραφα δικογραφίας, χρόνο προετοιμασίας της απολογίας του, σιωπής Τα δικαιώματα αυτά υπάρχουν ΚΑΙ στην αστυνομική προανάκριση, 105.1 και ο συλληφθείς στα αυτόφωρα εξετάζεται ως κατηγορούμενος. Θα εξεταστεί ως κατηγορούμενος ΚΑΙ ΟΧΙ ΩΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ. [ΕΞΕΤΑΣΗ ΩΣ ΜΑΡΤΥΡΑ = ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ (ενόρκως)]
	αν στα κακουργήματα δεν διενεργηθεί κύρια ανάκριση = απόλυτη ακυρότητα κατά το 171.1.β!!!		Κατά άλλους συγγραφείς πχ Καρρά επειδή σχετίζονται με την υπεράσπιση και την εκπροσώπησή τους είναι απόλυτη ακυρότητα του 171.1.δ. η ακυρότητα της επίδοσης

	Ένταλμα προσωρινής κράτησης χωρίς την σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα, 288		Ανάγνωση μαρτυρικών καταθέσεων αντί να διαβαστούν προφορικά και δυνατά, 171.1.δ
			Ανάγνωση προδικαστικών καταθέσεων από μάρτυρες που δεν είναι παρόντες στο ακροατήριο: παραβίαση του υπερασπιστικού δκμς κατηγορουμένου να τους εξετάσει στο ακροατήριο 363.2: μόνο αν συναινεί ρητώς + σαφώς ο κατηγορούμενος <i>Υπό δύο προϋποθέσεις μπορεί να αναγνωστεί μία προδικαστική κατάθεση του απόντος μάρτυρα :</i> A) να μη μπορεί να εμφανιστεί ο μάρτυρας από αδυναμία B) να μπορεί να εμφανιστεί μεν ο μάρτυρας αλλά παραταύτα να συναινεί ο κατηγορούμενος στην ανάγνωση κατάθεσης και τότε επιτρεπτά διαβάζεται η κατάθεση αυτή.
	Αν ασχολήθει το δικαστικό συμβούλιο και με άλλα εγκλήματα τότε έχουμε απόλυτη ακυρότητα γιατί έχουμε μεταβολή της κατηγορίας λόγω μη νόμιμης άσκησης της ποινικής δίωξης, 171.1.β		Αν ο κατηγορούμενος ενοχοποιηθεί για την σιωπή του
	Ανεπίτρεπτη μεταβολή της κατηγορίας [ουσιώδης / επεμβαίνουμε πολύ] – επίσης προκαλεί απόλυτη ακυρότητα και λόγω προσβολής των υπερασπιστικών δικαιωμάτων του κατηγορουμένου		Παράλειψη εξέτασης μαρτύρων υπεράσπισης που πρότεινε ο κατηγορούμενος και εμφανίστηκαν στο ακροατήριο

			Το δικαστήριο δεν έδωσε το δκμ υποβολής ερωτήσεων σε μάρτυρα όπως είχε το δικαίωμα
			Μη γνωστοποίηση στον κατηγορούμενο του τέλους της διαδικασίας στο συμβούλιο και της έκδοσης του βουλεύματος, 308.4
			Η άρνηση του δικαστηρίου να επιτρέψει την χρήση νόμιμων αποδεικτικών μέσων που προσάγει ο κατηγορούμενος δημιουργεί απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας του 171.1.δ.
			Ο κατηγορούμενος δεν κλητεύθηκε σε απολογία τόσο στην προανάκριση όσο και στην κύρια ανάκριση
			Κατά την αστυνομική προανάκριση έχει τα δικαιώματα του 104. Είναι άκυρη αλλιώς. Ακόμα για την προανάκριση: η αξιοποίηση μαρτυρικής κατάθεσης που αρχικά ήταν μάρτυρας και μετά ύποπτος, είναι άκυρη απόλυτα
			Μη ενημέρωση για το πέρας της κύριας ανάκρισης
			Αν μετά το πέρας της ανάκρισης προκύψουν νέα στοιχεία, αν το συμβούλιο πιστεύει πως ασκούν ουσιώδη επιρροή, οφείλει να ενημερώσει τους διαδίκους ώστε αυτοί να υποβάλλουν προτάσεις. Απόλυτη ακυρότητα έχουμε μόνο αν δεν λάβει γνώση αυτών ο κατηγορούμενος.

			Δεν δίνεται ο λόγος στον συνήγορο του κατηγορουμένου για να αγορεύσει
			Δεν δίνεται ο λόγος στον κατηγορούμενο για να απολογηθεί
			Ενημέρωση από τον εισαγγελέα για την πρότασή του μετά το τέλος της ανάκρισης [και για τα εγκλήματα του 309 πρέπει να ενημερώσει τον κατηγορούμενο σχετικά με την πρότασή του]
			Αδικαιολόγητα παρανόμως κτηθέντα αποδεικτικά μέσα
	Και το β έχουμε στην περίπτωση της μεταβολής κατηγορίας		343.2 – αν μεταβληθεί η κατηγορία και από ηθικός αυτουργός γίνω αυτουργός πρέπει να μου δοθεί ο κατάλληλος χρόνος προετοιμασίας <i>Η πάγια νμλγ δέχεται ότι είναι επιτρεπτή η μετάβαση από τον έναν στον άλλο τρόπο συμμετοχής χωρίς περιορισμό</i> ➔ Εάν όμως δεν ζητήσει τον χρόνο αυτό, ουσιαστικά παραιτείται από αυτό το δκμ και δεν δημιουργείται λόγος αναίρεσης εξ αυτού
			In dubio pro reo – παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας και καταδίκη παρά τις αμφιβολίες
171.2: αν το δικαστήριο παρέλειψε να απαντήσει στον ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟ και έτσι απέρριψε σιωπηρά ένα αίτημά του (αν το ζήτησε ο εισαγγελέας ή ο προς υποστήριξη της κατηγορίας είναι σχετική η ακυρότητα) Έλλειψη ακρόασης, 171.2, όπου το δικαστήριο δεν απάντησε ή αρνήθηκε δκμ στον κατηγορούμενο ενώ αυτός το ζήτησε – αντίθετα: 171.1.δ: το ίδιο το δικαστήριο του δίνει την δυνατότητα άσκησης του δικαιώματος			

171.3: παρέστη παράνομα ο προς υποστήριξη της κατηγορίας. ΜΟΝΟ στο ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟ και ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ.

Πότε υπάρχει παράνομη παράσταση του υποστηρίζοντος τη κατηγορίας στο ακροατήριο;

- Δεν νομιμοποιείται ενεργητικά (πχ μέτοχος ΑΕ)
- Μη τήρηση των διατυπώσεων παραστάσεως και ειδικότερα μη διατύπωση των λόγων στους οποίους στηρίζεται το δικαίωμα παραστάσεως

Παριστάμενος προς υποστήριξη της κατηγορίας + παράνομη παράστασή του στην προδικασία → δεν μετράει γιατί μόνο στο ακροατήριο μετράει η παράνομη παράσταση κατά 171.3 → δεν μπορεί ο κατηγορούμενος να επικαλεστεί ως λόγο έφεσης την απόλυτη ακυρότητα αυτή αν παραπεμφθεί με βούλευμα των συμβουλίου πλημμελειοδικών

⇒ Όταν λέμε παράνομη παράσταση εννοούμε ελλείψεις ως προς την ενεργητική νομιμοποίηση και όχι οποιοσδήποτε άλλες διαδικαστικές ελλείψεις ως προς το περιεχόμενο της δήλωσης – αυτές δεν παράγουν ακυρότητα.

→ ΔΕΝ δημιουργούν

απόλυτη ακυρότητα τέτοιες ελλείψεις και για αυτό δεν γίνεται να είναι λόγοι αναιρέσεως για απόλυτη ακυρότητα. Για παράδειγμα, αν και επρεπε να πάω στο ακροατήριο και να κάνω δήλωση προς παράσταση της κατηγορίας μαζί με τον συνήγορό μου, αν πάω μόνη μου χωρίς συνήγορο, αυτό είναι ένα λάθος της διαδικασίας και για αυτόν τον λόγο **ΔΕΝ** συνιστά ΑΠΟΛΥΤΗ ακυρότητα. **Αν ασκηθεί αναίρεση για αυτό, ο λόγος είναι αβάσιμος.** Παράδειγμα έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης είναι να παραστεί ο μέτοχος προς υποστήριξη της κατηγορίας → απόλυτη ακυρότητα → λόγος αναίρεσης

Επίσης: **ΔΕΝ παρίστασαι νόμιμα όταν παρίστασαι υπέρ παραγεγραμμένης αξίωσης/ ζήτημα παραγραφής αξίωσης κατά το αστικό δίκαιο, ΚΠΔ 65** → αν έχει παραγραφεί η αξίωση από πριν από την δήλωση προς υποστήριξη, τότε το αστικό δίκαιο έχει εξαλειφθεί + → δεν υπάρχει δίκμ παράστασης στο δικαστήριο. Αν όμως το αποσβεστικό γεγονός έλαβε χώρα μετά την δλς προς υποστήριξη της κατηγορίας → δεν καθιστά αυτό άκυρη της παράσταση προς υποστήριξη, αφού έγινε πριν το αποσβεστικό γεγονός. → 937: παραγραφή σε 5 χρόνια εκτός αν υπόκειται σε μακρότερη παραγραφή. ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ// πλημелήμματα: **113.1 → τα 5 έτη γίνονται 8 αν έχει αρχίσει η διαδικασία στο ακροατήριο (με επίδοση κλήσης ή κλητηρίου θεσπίσματος~ αν υπάρχουν και τα δύο επειδή έγινε προσφυγή και πήγαμε στο δικαστικό συμβούλιο: εξαφανίζεται το κλητήριο θέσπισμα και έχουμε την κλήση) → ΟΜΩΣ: ΟΛΑΠ: μας ενδιαφέρει το 937 / ο βασικός χρόνος παραγραφής για να δούμε το αν έγινε η δήλωση προς υποστήριξη της κατηγορίας πριν ή μετά την παραγραφή της πράξης και έτσι να διαπιστώσουμε αν είναι νόμιμη η παράσταση αυτή**

Επίσης: οι κληρονόμοι μπορούν να παραστούν. Σύμφωνα με το άρθρο 64 ΚΠΔ μπορούν οι κληρονόμοι να παρασταθούν αν έχει δηλωθεί παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας από τον παθόντα

Αν έχουμε παράνομη παράσταση αυτό συνιστά λόγο απόλυτης ακυρότητας και με την σειρά του αυτό λόγο αναίρεσης (και αν η απόφαση είναι ανέκκλητη, 489 τότε ΜΟΝΟ αναίρεση μπορώ να ασκήσω)

Η παραγεγραμμένη αξίωση συνιστά λόγο αναίρεσης; → ΑΠ: είναι σχετική ακυρότητα και πρέπει να έχει προβληθεί πρώτα με ένσταση στο δικαστήριο της ουσίας // σχετικές ακυρότητες [δεν την λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως το δικαστήριο]

ΠΡΟΘΕΣΜΙΕΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ απόλυτων ακυροτήτων	
Της προδικασίας // αστυνομική προανάκριση	Της ακροαματικής διαδικασίας
<i>Πχ: ο ανακριτής δεν επιτρέπει να παραστεί με συνήγορο ή να λάβει αντίγραφα της δικογραφίας ή δεν δίνει προθεσμία απολογίας</i> Μέχρι να γίνει αμετάκλητη η παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο-174.1 <i>Πότε γίνεται αμετάκλητη;</i> (αμετάκλητο παραπεμπτικό βούλευμα [αν η παραπομπή γίνει με κλήση] γιατί μέχρι να γίνει αμετάκλητο έχω λόγο έφεσης στο βούλευμα την απόλυτη ακυρότητα για κακουργήματα = να έχει παρέλθει 10ημερη προθεσμία έφεσης ή προθεσμία προσφυγής 10 ημερών από κλητήριο θέσπισμα, 322 [MONO επί παραπομπής στο 3μελές πλημ] ή αν δεν επιτρέπεται προσφυγή [πχ για πλημ. μονομ.πλημ.] μέχρι την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος // πχ στην περίπτωση του 309 σχετικά με κάποια εγκλήματα δεν προβλέπεται δυνατότητα προσφυγής και έτσι επίδοση κλητηρίου θεσπίσματος = αμετάκλητη παραπομπή)	ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ανώτατο χρονικό όριο και στον ΑΠ για πρώτη φορά και αυτεπαγγέλτως αλλά και στο δευτεροβάθμιο για πρώτη φορά Δεν έχω κάποιον χρονικό περιορισμό
Διατάσσεται από το συμβούλιο ύστερα από ένδικο μέσο *10 μέρες (σπάνια με αυτοτελή αίτηση στο συμβούλιο)	Διατάσσεται από το δικαστήριο (πρωτοβάθμιο, δευτεροβάθμιο ή ΑΠ) (σπάνια με αυτοτελή αίτηση στο δικαστήριο) !!! Απόλυτη ακυρότητα στην απόφαση του πρωτοβάθμιου → 502.4: δεν ακυρώνει και ξαναστέλνει αλλά δικάζει το δευτεροβάθμιο
Υπάρχουν κάποιες ακυρότητες της προδικασίας, που διαπερνούν και φτάνουν στην ακυρότητα της κύρια διαδικασίας. Πχ αν ο κατηγορούμενος εξεταστεί ως μάρτυρας (ενόρκως) αντί να εξεταστεί	

όπως πρέπει, σαν κατηγορούμενος, αν η κατάθεση αυτή ληφθεί υπόψη από το δικαστήριο μετέπειτα δημιουργείται ουσιαστικά μια νέα ακυρότητα. αξιοποίηση της παράνομης ομολογίας ⇔ <u>Η αξιοποίηση της είναι μια ακυρότητα του ακροατηρίου και όχι της προδικασίας και επομένως ορθώς την προβάλλει και στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο – γιατί είναι κάποιες ακυρότητες οι οποίες επενεργούν και στο ακροατήριο με την έννοια ότι έχουν εκτιθεί αποδεικτικά στοιχεία ακύρως τα οποία καλείται το δικαστήριο να τα αξιοποιήσει, η αξιοποίηση είναι μια δεύτερη ακυρότητα η οποία δεν είναι ακυρότητα της προδικασίας αλλά του ακροατηρίου.</u> . η ρ ς ς ψ .	
---	--

ΠΟΤΕ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΠΡΟΒΑΛΩ ΤΙΣ ΑΚΥΡΟΤΗΤΕΣ (ανακεφαλαιωτικά)	
Της προδικασίας	
Απόλυτη	Μέχρι την ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΗ παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο
Σχετική	Μέχρι την ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ (όχι την αμετάκλητη παραπομπή) στο ακροατήριο
Του ακροατηρίου	
Απόλυτη	Οποτεδήποτε
Σχετική	Οποτεδήποτε, θυμάμαι όμως πως πρέπει να προβληθούν ως ειδικός λόγος έφεσης γιατί αλλιώς δεν συμπεριλαμβάνονται στο καθολικό ένδικο βοήθημα της έφεσης

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ:

Για να δούμε αν ένα έγκλημα είναι δεκτικό υποστήριξης της κατηγορίας πρέπει να ελέγχουμε να αποβλέψουμε στο έννομο αγαθό. Εάν το έννομο αγαθό είναι τέτοιο ώστε ο φορέας αυτού του εννόμου αγαθού να είναι ο παρών τότε υπάρχει δικαίωμα υποστήριξης της κατηγορίας.

Παρ. στο αδίκημα της απάτης που πρόκειται εδώ – το αδίκημα της απάτης προσβάλλει το έννομο αγαθό της περιουσίας, φορέας του εννόμου αγαθού της περιουσίας είναι ο Παντελής, άρα μπορεί να παραστεί για υποστήριξη της κατηγορίας.

Η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική ενέργεια ποιο έννομο αγαθό προσβάλλει; → Δεν θίγεται ο φορέας του εννόμου αγαθού από το βασικό έγκλημα. Ενώ στο ΠΚ 394 – η αποδοχή προϊόντων εγκλήματος είναι έγκλημα κατά της περιουσίας και αναμφίβολα σε αυτό είναι δυνατή η παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας, δηλαδή ο ιδιοκτήτης του αντικειμένου που έχει κλαπεί μπορεί να δηλώσει ότι παρίσταται προς υποστήριξη της κατηγορίας σε βάρος του αποδοχέα. Αλλά η νομολογία είναι ανεκτική στη παράσταση πολιτικής αγωγής και έχει δεχθεί ότι όταν το βασικό έγκλημα στρέφεται κατά ατομικού εννόμου αγαθού, τότε ο φορέας αυτού του εννόμου αγαθού μπορεί να δηλώσει παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας και για το συνοδευτικό έγκλημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική ενέργεια.

Τι γίνεται με τη περίπτωση της ζημίας σε **νομικά πρόσωπα**; Τα νομικά πρόσωπα μπορούν να υποστούν βλάβη από μια εγκληματική συμπεριφορά – δεν νοείται στο δικό μας νομικό σύστημα ποινική ευθύνη νομικών προσώπων, ποινικοί ευθύνη έχουν μόνο οι νόμιμοι εκπρόσωποι – τα φυσικά πρόσωπα που εκπροσωπούν το νομικό πρόσωπο, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι το φυσικό πρόσωπο δεν μπορεί να είναι διάδικος στη ποινική δίκη όταν ένα έγκλημα στρέφεται εναντίων του π.χ. ο ταμίας Α υπεξαίρει χρήματα από το ταμείο μιας ανώνυμης εταιρίας: σε αυτή τη περίπτωση παθών εκ του εγκλήματος είναι η ανώνυμη εταιρία που είναι φορέας της περιουσίας που επλήγει

⇔ Το συγκεκριμένο νομικό πρόσωπο μπορεί να παρασταθεί στην ποινική δίκη για υποστήριξη της κατηγορίας. Πως θα το κάνει αυτό; Θα το κάνει δια των νομίμων εκπροσώπων του. Όταν έχουμε έγκλημα σε βάρος εταιρίας, μόνο η εταιρία μπορεί να παρασταθεί προς υποστήριξη της κατηγορίας και όχι τα μέλη της εταιρίας ούτε βεβαίως οι μέτοχοι της ανώνυμης εταιρίας. Η ζημία του μέτοχου από την μείωση των μετοχών είναι δευτερογενής ⇔ Στη νομολογία έχει επικρατήσει η άποψη ότι όταν έχουμε αδίκημα κατά νομικού προσώπου μόνο το νομικό πρόσωπο και όχι τα στελέχη ή οι μέτοχοι του έχουν δικαίωμα να παρασταθούν ως υποστηρίζοντες της κατηγορίας. Αυτό ισχύει και στη περίπτωση που η εγκληματική συμπεριφορά προέρχεται από εταίρο.

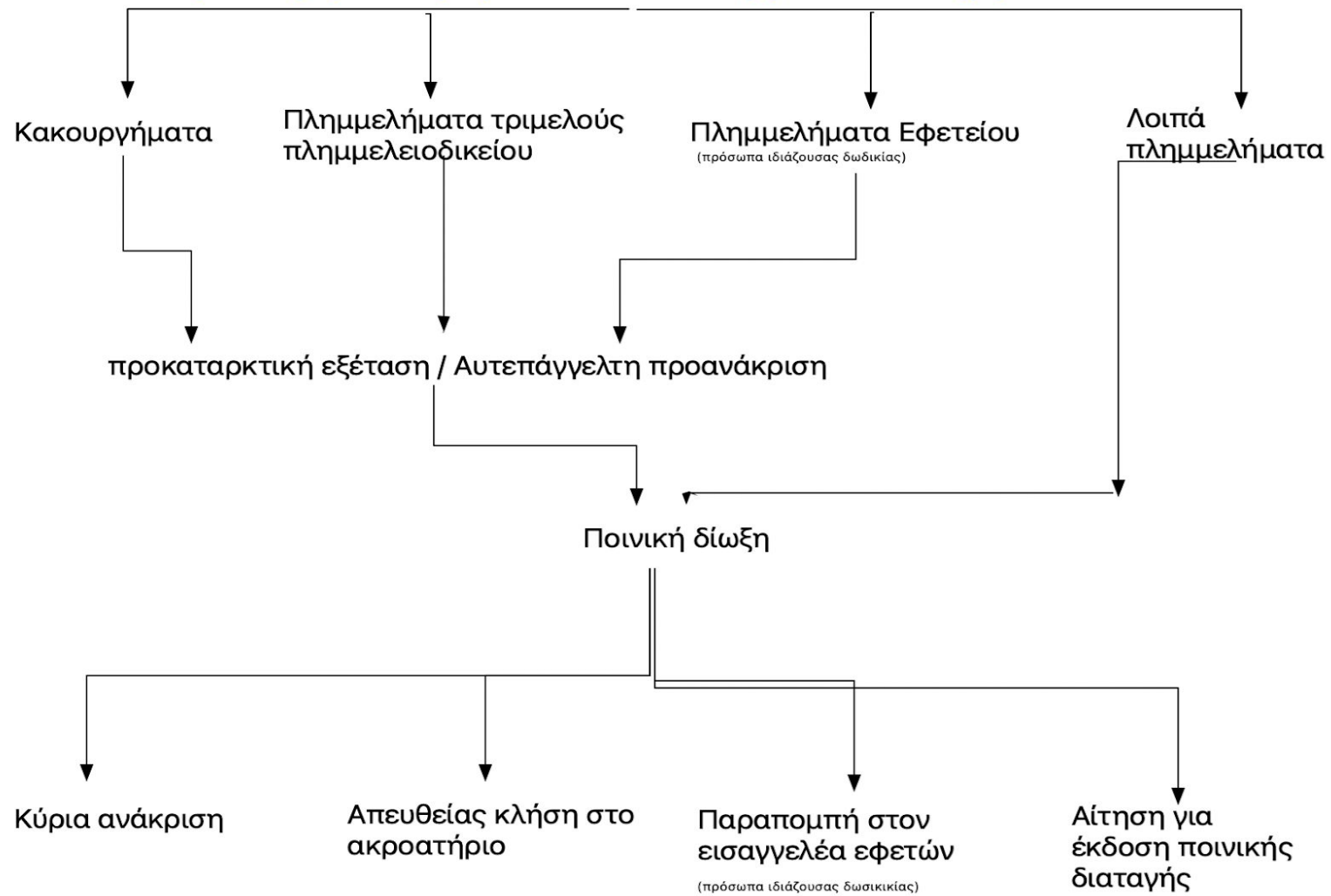
Μπορεί να γίνει με 3 τρόπους η δήλωση στη προδικασία, είτε στο κείμενο της έγκλησης, είτε με χωριστό έγγραφο το οποίο εγχειρίζεται στον εισαγγελέα όσο διαρκεί η προδικασία και μέχρι την παραπομπή στο ακροατήριο, είτε κατά την εξέταση του παθόντος ως μάρτυρα ενώπιων του ενεργούντος την προκαταρκτική εξέταση ή του ανακριτή.

ενδιαφερόμενος θεωρεί ότι πρέπει να ασκηθεί ⇔ Το ότι δήλωσα παράσταση υποστήριξης της κατηγορίας στην προδικασία καθόλου δεν προεξοφλεί ότι θα κάνω το ίδιο και στο ακροατήριο – και το ίδιο στο ακροατήριο μπορεί για πρώτη φορά να δηλώσω ότι παρίσταμαι για υποστήριξη της κατηγορίας, έστω και αν δεν το είχα κάνει στην προδικασία. Στο ακροατήριο όμως έχει πολύ

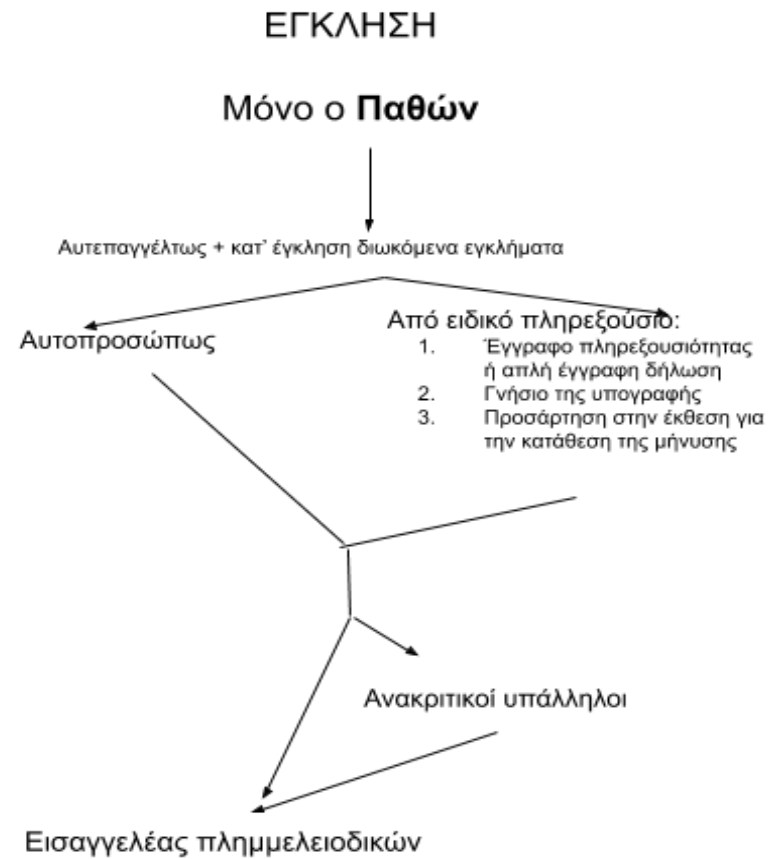
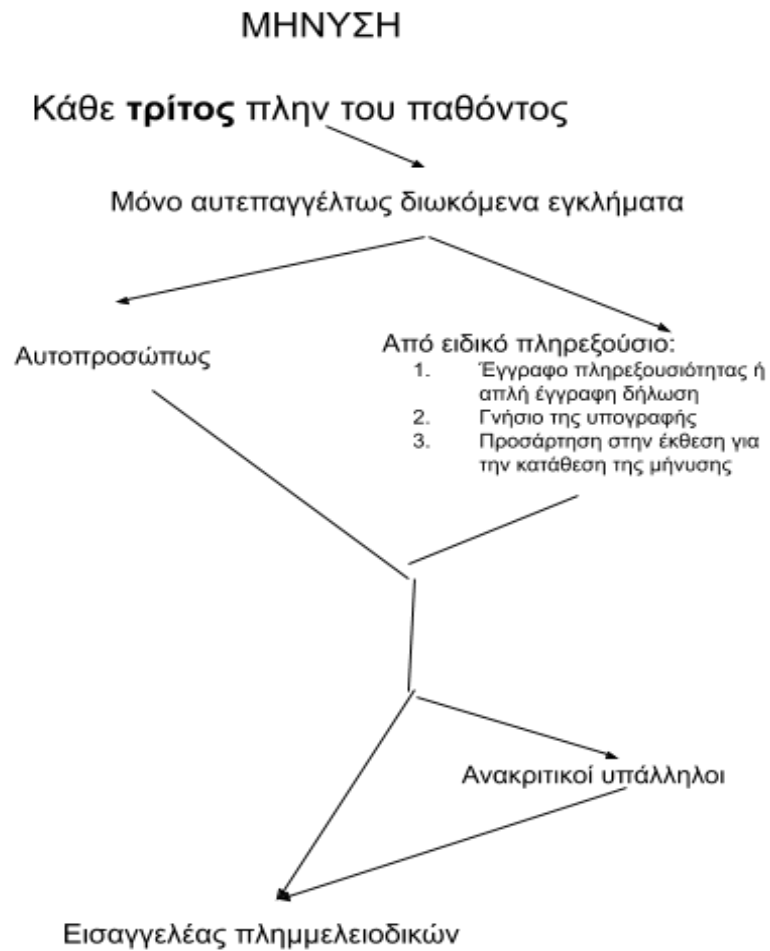
περίπτωση δεν είναι ένας απλός μάρτυρας. Αυτό που ισχύει στο ακροατήριο ρυθμίζεται στο **ΚΠΔ 67 παρ. 1** : “ **Η παράσταση για την υποστήριξη της κατηγορίας στο ποινικό δικαστήριο επιτρέπεται χωρίς έγγραφη προδικασία, το αργότερο ώσπου να αρχίσει για πρώτη φορά η αποδεικτική διαδικασία στο ακροατήριο.**” – Αυτή η διάταξη έχει μεγάλη πρακτική σημασία γιατί μας λέει πρώτον ότι μπορεί να δηλωθεί για πρώτη φορά η υποστήριξη της κατηγορίας στο ακροατήριο έστω και αν δεν είχε γίνει στη προδικασία . Το σημαντικότερο όμως είναι ότι θέτει ένα περιορισμό αναφορικά με το χρόνο στον οποίο μπορεί να γίνει η δήλωση παράστασης προς υποστήριξη της κατηγορίας, και αυτός ο χρονικό περιορισμός είναι μέχρι να αρχίσει για πρώτη φορά η αποδεικτική διαδικασία στο ακροατήριο –αυτό το έχουμε ξανά δει όταν κάναμε την προσφυγή κατά της κλήσης/

- ➔ Πρέπει όμως να γίνεται με συνήγορο, ΚΠΔ83. Δεν μπορεί όπως στην προδικασία να εξουσιοδοτήσει τον συνήγορό του και να πάει αυτός μόνος χωρίς τον υποστηρίζοντα την κατηγορία. Αυτό ισχύει μόνο για την προδικασία, αν και στην νομολογία έχει επικρατήσει η ανάλογη εφαρμογή και μπορεί ο συνήγορος να πάει στο δικαστήριο και να πει έχω πληρεξούσιο από τον παθόντα, δηλώνω για λογαριασμό του υποστήριξη της κατηγορίας και ασκώ τα δικαιώματα.
- ➔ ΚΠΔ 64: αν ο δικαιούμενος **πριν αποβιώσει είχε δηλώσει** παράσταση για την υποστήριξη της κατηγορίας νομιμοποιούνται ενεργητικά τότε οι κληρονόμοι του και μπορούν να υποβάλουν την δήλωση τους παραδεκτώς. Σε διαφορετική περίπτωση είναι απαράδεκτη η δήλωση τους.

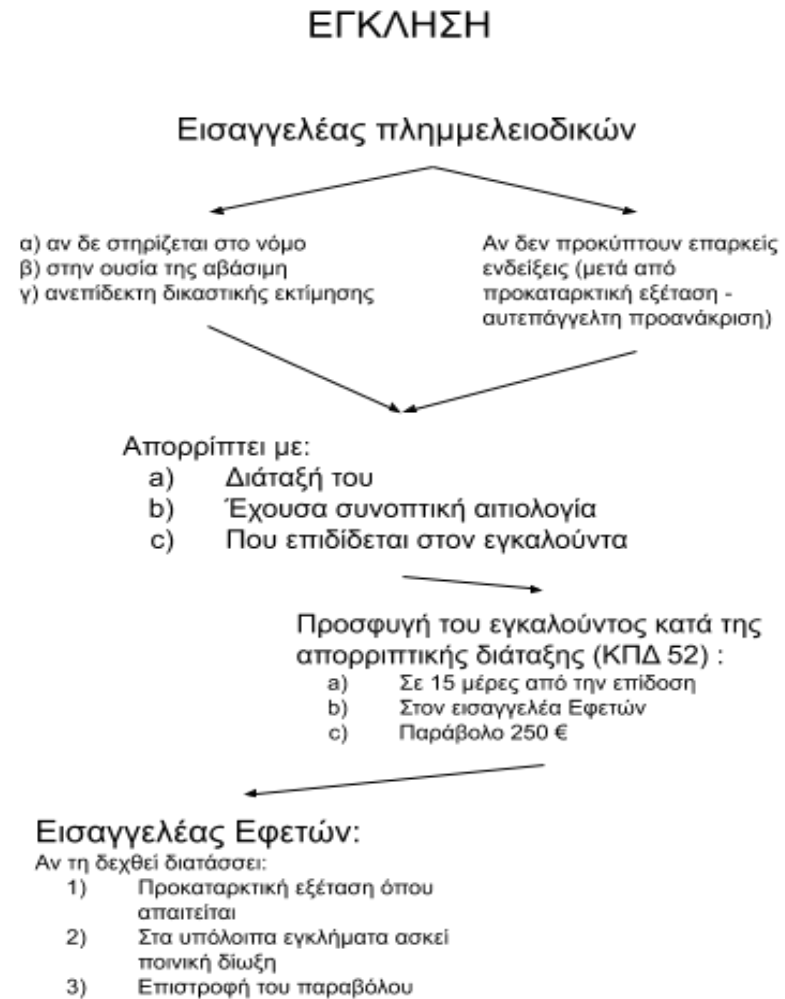
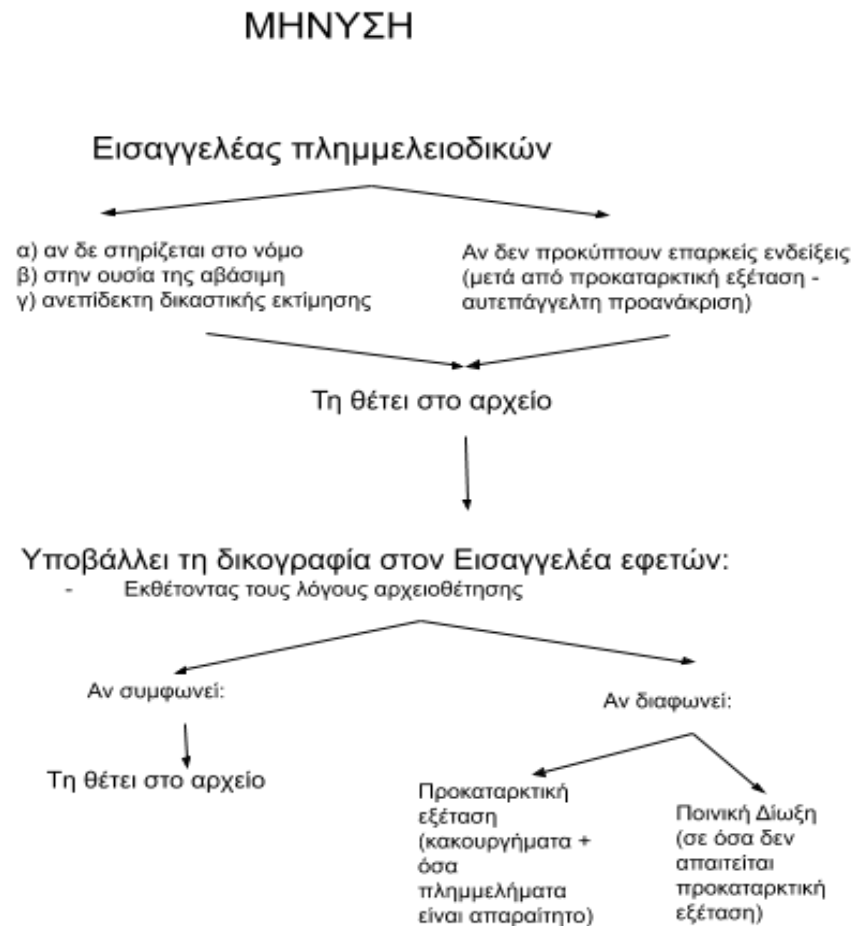
Μήνυση ή αναφορά στον Εισαγγελέα πλημμελειοδικών

Τρόποι κίνησης της ποινικής δίωξης από ιδιώτες:

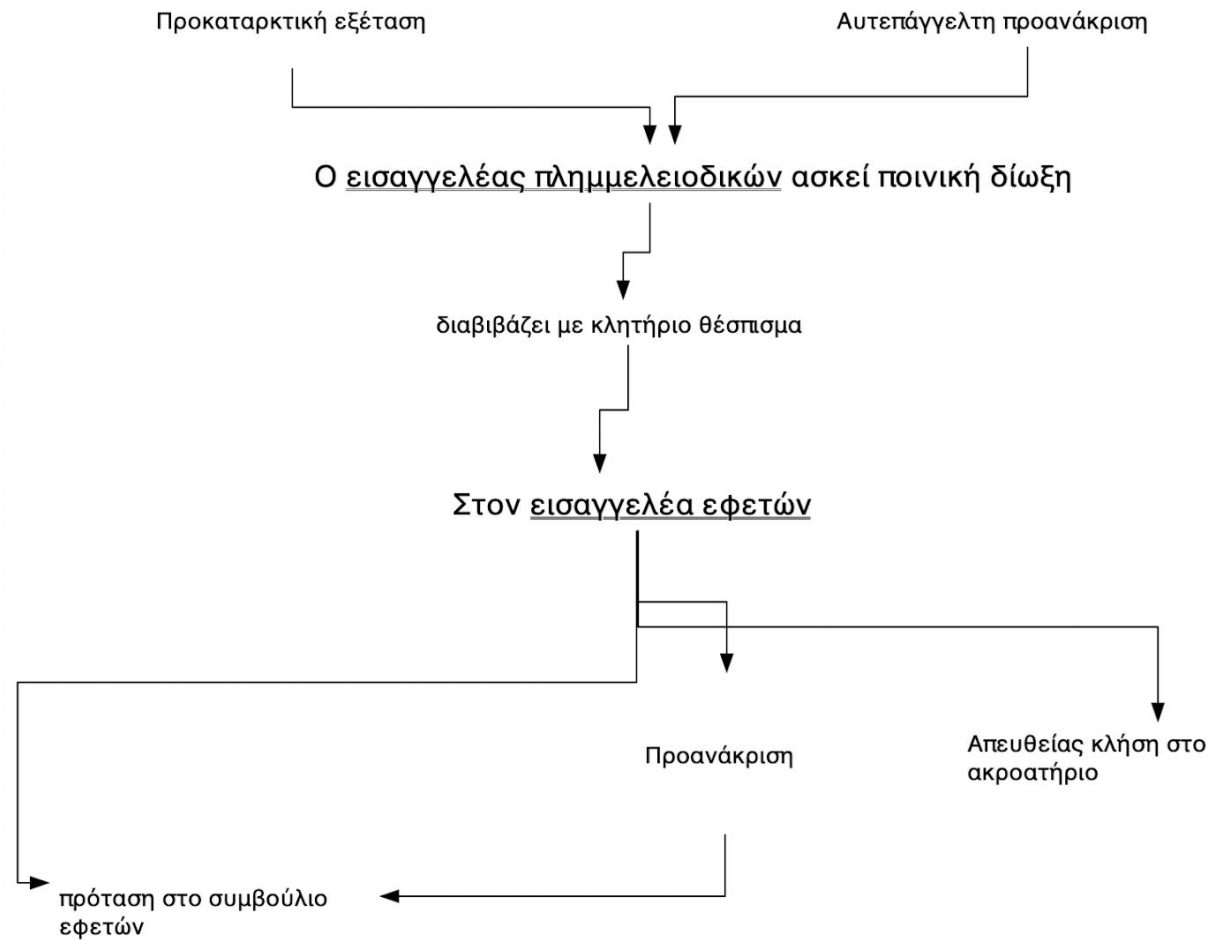

Τρόποι απόρριψης:

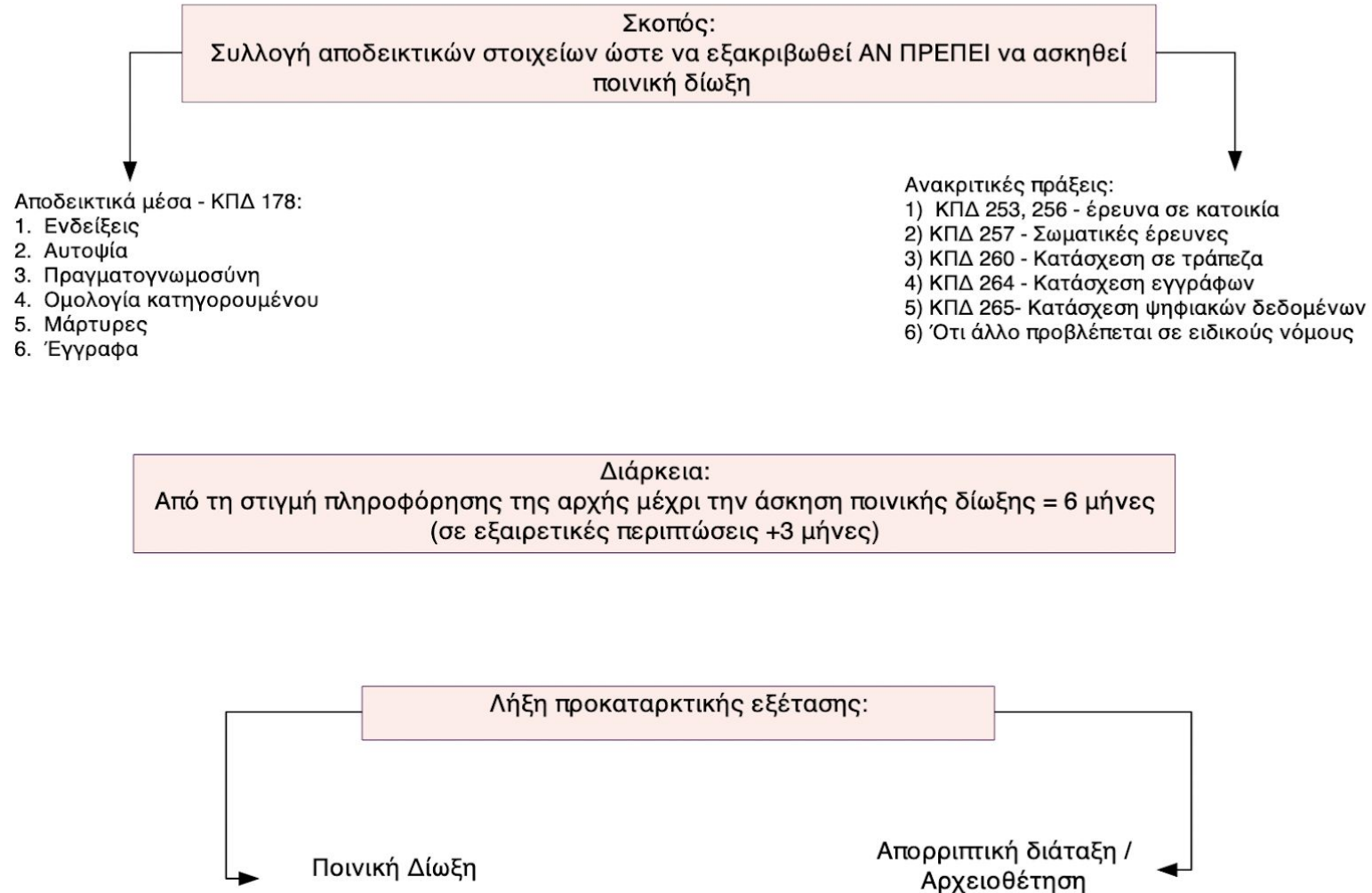

Άσκηση ποινικής δίωξης:
Πρόσωπα ιδιάζουσας δωσιδικίας (ΚΠΔ 111§6)

2

Προκαταρκτική εξέταση (ΚΠΔ 243)

Προανάκριση (ΚΠΔ 245)

Από ποιόν:
Από οποιονδήποτε ανακριτικό υπάλληλο
(μετά από παραγγελία του εισαγγελέα)

Διάρκεια:
Είναι σύντομη

Πότε μπορεί να διαταχθεί προανάκριση:

Όταν μετά από προκαταρκτική εξέταση ο δράστης παραμένει άγνωστος

Πρόσωπα ιδιάζουσας δωσιδικίας:

Αν ο εισαγγελέας εφετών κρίνει ότι δεν συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις για εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο με απευθείας κλήση:
Μπορεί να διατάξει προανάκριση.

Προσφυγή του κατηγορουμένου κατά του κλητηρίου θεσπίσματος:

Ο Εισαγγελέας εφετών μπορεί να διατάξει προανάκριση για συμπλήρωση του αποδεικτικού υλικού.

Προσφυγή προσώπων ιδιάζουσας δωσιδικίας:

Σε προσφυγή προσώπων ιδιάζουσας δωσιδικίας κατά κλητηρίου θεσπίσματος για απευθείας κλήση στο ακροατήριο του τριμελούς εφετείου:
Μπορεί το συμβούλιο εφετών να διατάξει προανάκριση για τη συμπλήρωση του αποδεικτικού υλικού.

Κύρια ανάκριση (ΚΠΔ 246 επ)

1

Ποιός της ενεργεί:

Ο Ανακριτής

Μετά από γραπτή παραγγελία του εισαγγελέα.
εκεί καθιρύζεται και εκειδικοεύεται η αξιόποινη πράξη

Οι ανακριτικές πράξεις:

- a) μπορεί να επαναλάβει ανακριτικές πράξεις που έχουν διενεργηθεί (αυτεπάγγελτη προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση)
- b) Να διενεργήσει νέες

Ο Ανακριτής:

- α) Μπορεί να επεκτείνει τη δίωξη σε όλους τους συμμετόχους
- β) Δεν μπορεί να επεκτείνει τη δίωξη σε άλλη πράξη - ούτε καν συναφή (μπορεί να το κάνει μόνο ο εισαγγελέας).
- γ) Δεν μπορεί να διευρύνει ούτε να συρρικνώνει την ασκηθείσα ποινική δίωξη.

2

Πότε:

1. Κακουργήματα
2. πλημμελήματα με δυνατότητα προσωρινής κράτησης.
3. Πλημμελήματα στα οποία - κατά την κρίση του εισαγγελέα - συντρέχει περίπτωση να επιβληθούν περιοριστικοί όροι.

3

Διάρκεια:

1. Κύρια ανάκριση = 8 μήνες
2. Συμπληρωματική ανάκριση που διατάσσει το δικαστικό συμβούλιο = +2 μήνες
3. αν έχει εκδώσει ένταλμα προσωρινής κράτησης = 4 μήνες
4. εξαίρεση = αν κατά τη φύση της υπόθεσης απαιτείται μεγαλύτερο χρονικό διάστημα

4

Διαφωνία ανακριτή ≠ εισαγγελέα:

Ανακριτής:

Έχει δικαίωμα να μην εκτελέσει την παραγγελία του εισαγγελέα:

1. Αν θεωρεί τον εαυτό του αναρμόδιο
2. αν η πράξη δεν έχει αξιόποινο χαρακτήρα
3. Αν παραγράφηκε το αξιόποινο
4. Αν υπάρχουν λόγοι που εμποδίζουν / αναστέλλουν την ποινική δίωξη.

Τις διαφωνίες ανακριτή ≠ εισαγγελέα επιλύει το δικαστικό συμβούλιο.

Περάτωση Κύριας ανάκρισης

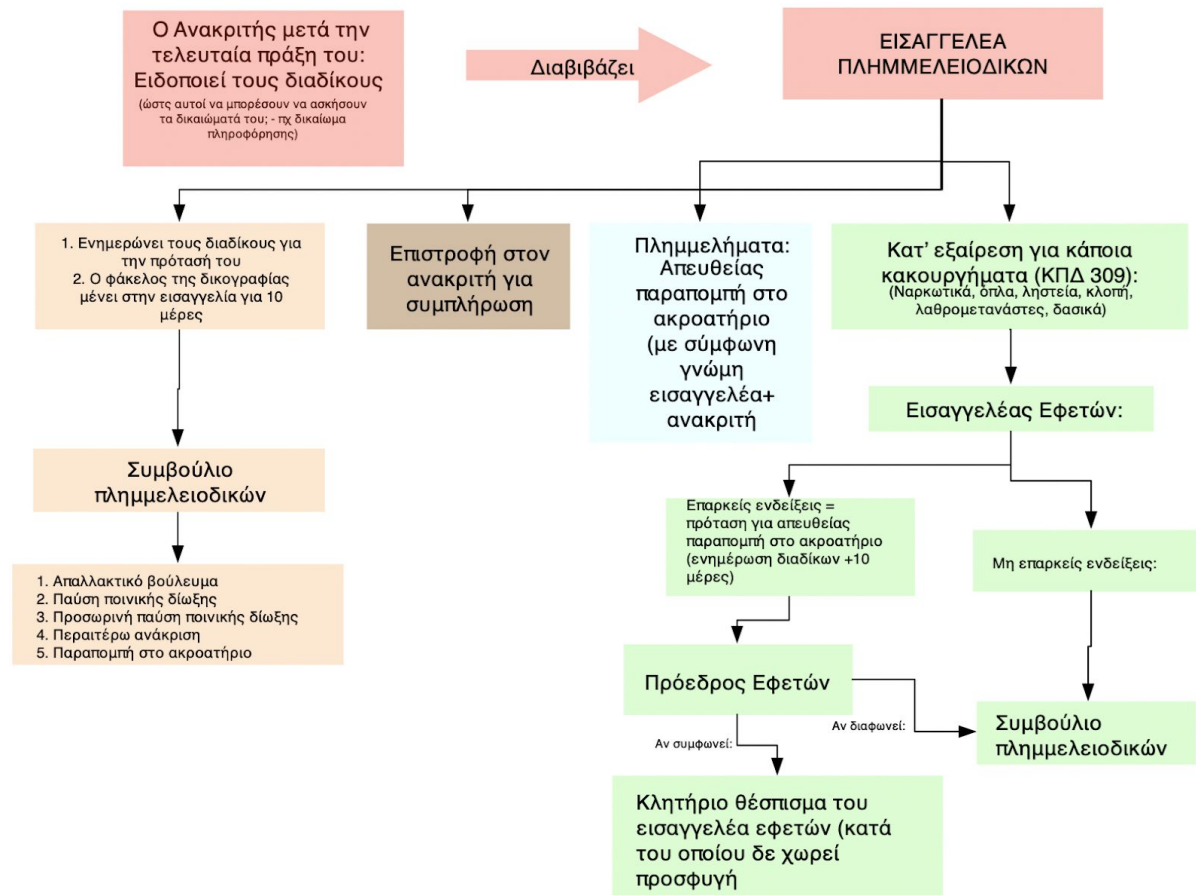
5

Τελευταία πράξη Κύριας ανάκρισης:

1. Απολογία του κατηγορουμένου
2. Αν δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την ενοχή του μπορεί να μην απολογηθεί
3. Αν δεν προσέλθει ενώ έχει κλητευθεί νομότυπα, η ανάκριση θεωρείται περατωμένη με την έκδοση εντάλματος σύλληψης / βίαιης προσαγωγής.

6

Διαδικασία περάτωσης:

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ

A. Κατά την Προδικασία:

Το συμβούλιο πλημμελειοδικών επιλύει τις διαφωνίες που προκύπτουν όταν μετά από πρόταση διαδίκου / εισαγγελέα/ ανακριτή:

1. Ο ανακριτής θεωρεί ότι δεν πρέπει να συμπερφωθεί με πρόταση των παραπάνω
2. Όταν πρόκειται να λάβει χώρα στην προδικασία δύσκολο ζήτημα (πχ κατάσχεση)
3. Επίλυση διαφωνιών μεταξύ διαδίκων ή μεταξύ διαδίκων ≠ εισαγγελέα
4. Αποπεράτωση / εξακολούθηση ανάκρισης
5. Προσφυγή κατηγορουμένου κατά εντάλματος προσωρινής κράτησης
6. προσφυγή κατηγορούμενου / εισαγγελέα κατά διάταξης του ανακριτή που αντικαθιστά προσωρινή κράτηση με περιοριστικούς όρους.
7. Για κάθε ζήτημα που προβλέπεται σε ειδικές διατάξεις.

B. Κατά την κύρια ανάκριση:

Το συμβούλιο πλημμελειοδικών κηρύσσει το τέλος της ανάκρισης με βούλευμα.

Γ. Μετά το πέρας της ανάκρισης:

Το βούλευμα μπορεί να:

1. Αποφαίνεται κατά της κατηγορίας
2. Παύση ποινικής δίωξης
3. Προσωρινή παύση της ποινικής δίωξης (σε ορισμένα εγκλήματα: ανθρωποκτονία από πρόθεση, ληστεία, κλοπή, εμπρησμός, εκβίαση).
4. Περαιτέρω ανάκριση
5. Παραπομπή στο ακροατήριο (παραπεμπτικό βούλευμα)

ΕΦΑΡΜΟΤΕΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Περιεχόμενα

ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ	2
ΤΖΑΝΝΕΤΗΣ.....	15
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ	38

ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ

6/3/2023 – γενικό ποινικό

* Εκ του αποτελέσματος έγκλημα → θέλω δόλο, έστω και ενδεχόμενο

ΓΙΑ ΤΟ ΥΛΙΚΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

1. Πλάνη περί το αντικείμενο και αστόχημα βολής – υλικό αντικείμενο

Διαφορά: Στοχεύω σε ένα υλικό αντικείμενο, θέλω να στοχεύσω κατά του Α, αλλά ρίχνω κατά του αδελφού του. Πλανώμαι ως προς την ταυτότητα του υλικού αντικειμένου, όχι ως προς το αντικείμενο. Θέλω αυτό το υλικό αντικείμενο να θίξω θεωρώντας όμως ότι είναι άλλος, εδώ έχω **ανθρωποκτονία**. Στην δεύτερη περίπτωση όμως, απόπειρα ανθρωποκτονίας. Στο αστόχημα βολής, δεν θέλω να πλήξω το υλικό αντικείμενο που πράγματι επλήγη. Στην πρώτη περίπτωση, έστω και για μια στιγμή, ήθελα -έστω πλανημένα- να πλήξω το υλικό αντικείμενο που έπληξα. Πχ για το αστόχημα βολής, όταν θέλω να πλήξω έναν υπουργό και πετυχαίνω τον σωματοφύλακά του.

Υπάρχει ενδεχόμενος δόλος, αν το γνώριζε και το αποδέχεται. Όμως στο κλασικό αστόχημα βολής, είμαι κακός σκοπευτής και κατά λάθος, χωρίς να το θέλω πληγεί ο άλλος, ο θάνατος του άλλου είναι εξ αμελείας μου. Άρα, στην πρώτη πετυχαίνω ένα άλλο, μόνο στην δεύτερη έχω απόπειρα και εξ αμελείας (**κατ' ιδέαν αληθής συρροή του εγκλήματος εξ αμελείας ανθρωποκτονίας του σωματοφύλακα και απόπειρα ανθρωποκτονίας του υπουργού**, αφού μην ξεχνάς η ζωή είναι προσωποπαγές αγαθό!).

Διαφοροποίηση στην ποινική αντιμετώπιση, γιατί εκπορεύεται από μια πρόθεση. Γιατί στην μία περίπτωση δεχόμαστε ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, ενώ στην άλλη όχι; Πού έγκειται η δογματική διαφοροποίηση; Το υλικό αντικείμενο που στοχεύω δεν αλλάζει, απλά αλλάζει το για ποιο λόγο ήθελα να στοχεύσω αυτόν. Στην πρώτη περίπτωση, έχω πλάνη περί την ταυτότητα του υλικού αντικειμένου (επειδή νομίζω ότι είναι ο Α).

* Αν γινόταν δεκτό ότι η πλάνη αυτού είχε σημασία άμεση, γιατί την στιγμή που προσέβαλα το υλικό αντικείμενο, είχα πρόθεση να το καταστρέψω. Για αυτό διαφοροποιείται με το αστόχημα βολή.

2. Διαζευκτικός δόλος – υλικό αντικείμενο

Εδώ λέω, όποιο αγαθό και αν πλήξω, το αποδέχομαι. Πχ ο καταδιωκόμενος ληστής που για να αναχαιτίσει του διώκτες του, πυροβολεί το περιπολικό, με αποτέλεσμα να δέχεται είτε να πετύχει διερχόμενο άνθρωπο, είτε αστυνομικό, είτε να πλήξει το περιπολικό... Ποια θα είναι η αντιμετώπιση εδώ; Την στιγμή που πυροβολώ αποδέχομαι όλα τα ενδεχόμενα.

Έχω απόπειρα. Αλλά πόσες ανθρωποκτονίες και απόπειρες έχω; Ρίχνω μία σφαίρα, άρα μία απόπειρα έχω.

3. Πλάνη πραγματική

Περίπτωση που κάποιος κυνηγός. Σημειώνεται πως πια αυτοί, πρέπει να έχουν σύστημα ενδοσυνεννόησης και να φοράνε κίτρινα γιλέκα. Πχ, τα αγριογούρουνα, όταν τα πλησιάζουν σε σύστημα βολής ακούν πολύ καλά και για αυτό σταματάνε οι κυνηγοί το σύστημα ενδοσυνεννόησης, αυτός που θα το πλησιάσει λέει την τελευταία κουβέντα και ο τελευταίος που μιλάει (λέει «το 'χω»). Ενώ αυτός το λέει αυτό, ακούγεται ένα πυροβολισμός από έναν άλλον. Αυτό οδήγησε σε καταλογισμό αμέλειας. ΓΙΑΤΙ; Δεν ακολούθησε την **lege artis** συμπεριφορά. Δηλαδή; Αυτός που πυροβολεί, παραβίασε την **lege artis** συμπεριφορά, αφού πυροβολεί ενώ ακούει κάποιον άλλον να λέει «το 'χω».

Γιατί εξ αμελείας; Εδώ αυτός που πυροβολεί με την πεποίθηση ότι πυροβολεί αγριόχοιρο, έχει λάθος στο έννομο αγαθό! ΑΛΛΟ το πυροβολώ τον Α ενώ θέλω τον Β [πλάνη περί το πρόσωπο] και άλλο αυτή η περίπτωση, που άλλο έννομο αγαθό θέλω να πλήξω, δηλ το αγριόχοιρο! Άλλαξε έννομο αγαθό και πάμε στις διατάξεις περί πλάνης.

Θα μπορούσε αυτή η συμπεριφορά να μην είναι πλάνη; Ναι αν δεν είχε καν αμέλημα, πχ αν ο άλλος που κράταγε το αγριογούρουνο και έκανε το αγριογούρουνο για πλάκα. Δημιούργησε δηλαδή την πεποίθηση σε αυτό που πυροβόλησε ότι όντως υπήρχε εκεί ένα αγριογούρουνο. Δύσκολο βέβαια να μην του καταλογιστεί μια πλημμελής συμπεριφορά.

- Αν αυτός είχε το ενδεχόμενο, μπορεί να ήταν και ενδεχόμενη ανθρωποκτονία.

Αιτιώδης συνάφεια

Εάν τρακάρουν συνεπεία αυτού (του πυροβολισμού), τότε αυτό είναι θέμα αιτιώδους συνάφειας. Πχ τρομάζει τον οδηγό και αυτός χάνει τον έλεγχο του αυτοκινήτου. Το σύνθημα είναι όμως ότι έχουμε διακοπή της αιτιώδους συνάφειας. Αν πάθει από τον φόβο του ανακοπή ο συνοδηγός; Αν δεν γνωρίζω ότι ο άλλος έχει πρόβλημα καρδιακό, μπορεί να μου καταλογιστεί εξ αμελείας και όχι εκ δόλου. Εάν όμως γνωρίζω ότι έχει την καρδιά του; Μόνο σαν ενδεχόμενος δόλος θα μπορεί να τιμωρηθεί σαν ανθρωποκτονία εκ δόλου (ενδεχόμενου).

Εάν ο δόλος ήταν να εκτροχιάσει το αυτοκίνητο, ή το αποδεχόταν αυτό, τότε ναι, έχω ευθεία συμπεριφορά. Όχι όμως πχ πυροβολώ στην Πανεπιστημίου για να ξεφύγω από τους διώκτες μου. Η πρόθεσή μου, εξαρτάται πάντως από τις περιστάσεις.

Εγκλήματα διακινδύνευσης

Στην περίπτωση της χειροβομβίδας και στην έκρηξη του 270ΠΚ (δεν πυροβολώ ευθέως) έχω εκ του αποτελέσματος έγκλημα. Αν λοιπόν, η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου, πάω στην περίπτωση δ. Αν όμως με την χειροβομβίδα δεν ήθελα να προκαλέσω μια έκρηξη και ό,τι ήθελε συμβεί, αλλά έχω μια ανθρωποκτονία. Γιατί το έγκλημα του 270β' είναι έγκλημα διακινδυνεύσεως συγκεκριμένης [= εδώ τιμωρείται γιατί μπορεί να προκύψει ο **κίνδυνος** για άνθρωπο, έχουμε επέλευση του κινδύνου] , η έκρηξη όμως είναι έγκλημα αφηρημένης διακινδυνεύσεως [= εγκλήματα όπου η νομοτυπική μορφή αν και δεν προκαλεί βλάβη

ή συγκεκριμένο κίνδυνο, τιμωρείται ακριβώς για αυτή την συμπεριφορά, ακόμα δλδ και αν δεν πληγεί].

Άρα, όταν μέσα στο πλήθος ρίχνω χειροβομβίδα, μετατρέπεται σε συγκεκριμένη διακινδύνευση. Ξεκινάμε από ένα αφηρημένο έγκλημα, πάω στην περίπτωση β σε έγκλημα συγκεκριμένης διακινδυνεύσεως και ύστερα, στην περίπτωση γ καταλήγω σε έγκλημα εκ του αποτελέσματος.

Αμέλεια

Τι μας ενδιαφέρει; Αν τήρησε ο δράστης την προσήκουσα επιμέλεια.

Είναι σαφές ότι τίθεται σαν μέτρο σύγκριση ο μέσος άνθρωπος, ο μέσος κατά το συγκεκριμένο γεγονός, πχ ο μέσος χειρουργός, ο μέσος γιατρός, ο μέσος δερματολόγος που κάνει κοσμετικές επεμβάσεις, ο μέσος αρχιτέκτονας, ο μέσος κυνηγός. Αυτός που θα κριθεί για την συμπεριφορά θα κριθεί βάσει του μίνιμουμ που απαιτεί η έννομη τάξη κατά την συμπεριφορά του μέσου ανθρώπου για την διεξαγωγή της συγκεκριμένης πράξης. Να ενεργεί όπως και ο δράστης, πχ να κυνηγούν και οι δύο/ ανάληψη εγχειρήματος που έχει συγκεκριμένη στόχευση.

Αν πχ πας για κοσμετική εγχείρηση, παθαίνεις μόλυνση και πεθαίνεις; Εάν ο γιατρός έλαβε όλα τα κατάλληλα μέτρα, ή αν είναι υπεύθυνος πχ διοικητικής πτέρυγας [έχει και διοικητική ευθύνη] τότε ναι μπορεί να του αποδοθεί. Όμως αν βάσει του συνήθους συμβαίνοντος, έχει ο γιατρός απλά μια σύμβαση για να χειρουργεί σε μια ιδιωτική κλινική, εκεί δεν μπορεί να του καταλογιστεί. Ποιο είναι το πρόβλημα; Είναι δυσαπόδεικτο το πώς επήλθε όντως από το νοσοκομείο και πώς όχι επειδή πχ ήλθες σε επαφή με κάποια φαγητά που σου έφεραν από έξω.

Ποιο είναι το καθήκον του γιατρού; Υποχρέωση διαφωτίσεως του ασθενούς. Του λέει ο γιατρός, έχω πιθανότητες 60% να σου πετύχω την μύτη που θες. Πρέπει να ενημερώσει και τις πιθανότητες αποτυχίας. Είναι άλλο μια επέμβαση ρουτίνας πχ τα κρεατάκια ή σκωληκοειδίτιδα, αλλά υπάρχουν και ιατρικές επεμβάσεις που δεν είναι δεδομένο το αποτέλεσμα. Εκεί, εφόσον τον κατατοπίσω πραγματικώς και το αποδεχθεί ο ασθενής, εάν συμβεί (το ατύχημα ή δυστύχημα) εφόσον ο γιατρός λειτούργησε *lege artis*, δεν έχει ευθύνη. Εάν το αποτέλεσμα ήταν προϊόν αμελούς συμπεριφοράς, όσες και να ήταν οι πιθανότητες, έχει ευθύνη. Αν έχει αναλάβει με βεβαιότητα ότι θα φέρει επιτυχές αποτέλεσμα, τότε έχει ευθύνη.

13/3/2023

Ο Α γνωρίζει ότι η νοσοκόμος Β χορηγεί συχνά στον Γ ένα φάρμακο για την σωτηρία της ζωής του. Αν ο Α δώσει στην Β ένα αναισθητικό φάρμακο για να κοιμηθεί, περάσουν οι ώρες και δεν δοθεί στον Γ η απαραίτητη βοήθεια. Τι ευθύνη υπάρχει;

Απάντηση:

Ο Α δεν επενεργεί στο σώμα του Γ καθόλου:

Έμμεση αυτουργία?: φυσικός αυτουργός είναι αυτός που πληροί την αντικειμενική υπόσταση. στην έμμεση άμεσος αυτουργός είναι αυτός που δεν του αποδίδεται τελικά η πράξη. Εδώ δεν έχουμε τέτοιο πρόσωπο να παρεμβάλλεται. Εδώ, ο Α χρησιμοποιεί την Β σαν όργανο, χωρίς η Β να δηλώνει κάποια βούληση. Χρησιμοποιεί τον άλλον όπως χρησιμοποιεί κάποιο όργανο, όπως μπορεί κάποιος να χρησιμοποιήσει ένα ζώο [πχ παρακινώντας το να επιτεθεί σε κάποιον → όργανο το σκυλάκι]. Η νοσοκόμα δεν συμμετέχει στην πράξη. **Δεν υπάρχει, λοιπόν, έμμεση αυτουργία αλλά άμεση.**

- Προσοχή αν έχουμε απόπειρα ή τετελεσμένο έγκλημα.
- Συναυτουργία: περίπτωση που κανείς από τους δράστες δεν πλήρωσε την αντικειμενική υπόσταση, αλλά πολλοί δράστες μαζί την ολοκλήρωσαν.

Όποιος πραγματώνει αυτοπροσώπως ή και ιδιοχείρως στα εγκλήματα, όποιος πληροί την αντικειμενική υπόσταση, είναι αυτουργός του εγκλήματος. Τελικά αυτουργός είναι αυτός που έχει την κυριαρχία της πράξεως = αυτός που στην πραγματικότητα επιτυγχάνει το αποτέλεσμα της αντικειμενικής υπόστασης.

- Αυτός που οργανώνει έναν εξουσιαστικό μηχανισμό εξολόθρευσης, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει την ηθική αυτουργία, αφού φυσικός αυτουργός θα είναι ο υπάλληλος που τελεί κάποιες εντολές. Βασικός αυτουργός είναι αυτός που κυριαρχεί επί της πράξεως. **Θεωρία/ αρχή του ισοδυνάμου των όρων [θεωρία σε ιταλικό δίκαιο πχ]**. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να διευρύνεται η έννοια του φυσικού αυτουργού και να μην είναι σε συμφωνία με το 45ΠΚ. Πχ ηγέτη αυταρχικού καθεστώτος εγκλεισμού ομάδας πληθυσμού με σκοπό την εξόντωσή τους. Με βάση αυτή την θεωρία, αυτός πρέπει να είναι φυσικός αυτουργός αφού έχει την **κυριαρχία** της πράξης. **Όμως, 45ΠΚ, θεωρεί αυτουργούς αυτούς που πραγμάτωσαν μέρος της αντικειμενικής υποστάσεως. Αλλιώς, δεν μπορεί να έχει την ιδιότητα του φυσικού αυτουργού.** Η μόνη περίπτωση διεύρυνσης είναι αυτή της έμμεσης αυτουργίας.

Συμμέτοχος είναι αυτός που δεν ευθύνεται πρωτογενώς. Ευθύνεται όμως παρακολουθηματικώς. Παρακολουθηματική η ευθύνη του συμμετόχου, **ΠΟΤΕ πρωτογενής**. Ο συμμετοχος στην πραγματικότητα δανείζεται την εγκληματικότητα από τους συνεργούς του.

Έμμεση αυτουργία:

1. Μία περίπτωση ορίζει ο ίδιος ο κώδικας. ΠΚ242. **Πχ υπάλληλος που ανοίγει το συρτάρι και καταστρέφει ένα έγγραφο.** → 242.2: 2. *Με την ίδια ποινή τιμωρείται ο υπάλληλος ο οποίος με πρόθεση νοθεύει, καταστρέφει, βλάπτει ή υπεξάγει έγγραφο που του εμπιστεύθηκαν ή του είναι προσιτό λόγω της υπηρεσίας του.* → έγκλημα ιδιαίτερο, όπου το υποκείμενο του εγκλήματος πρέπει να έχει κάποια συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, να είναι υπάλληλος, ΠΚ13.

Κατάχρηση της υπαλληλικής ιδιότητας. Με το ημέτερο δίκαιο, πρέπει να πληρώνει την αντικειμενική υπόσταση. **ΠΚ49.** → Αν όμως υπάρχουν μόνο στο πρόσωπο των συμμετόχων, οι τελευταίοι τιμωρούνται ως αυτουργοί και ο δράστης ως συνεργός. : εδώ δεν μπορεί να τιμωρηθεί σαν φυσικός αυτουργός ο υπάλληλος. Εδώ, αν υπάρχουν μόνο στο πρόσωπο των συμμετεχόντων. Κλασική περίπτωση έμμεσης

αυτουργίας που προβλέπει ο νόμος. 49: τιμωρία ως έμμεσος αυτουργός και ο δράστης ως συνεργός.

Ηθικός αυτουργός δεν μπορεί να θεωρηθεί.

Ο συνεργός υπό στενή εννοία, 47ΠΚ, τιμωρείται με ποινή μειωμένη. Δικλείδα ασφαλείας για να αποφευχθεί η άνευ λόγου επιεικής μεταχείριση αυτού που καταστρέφει. Εξάρτηση στην μειωμένη ποινή: *Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει την ποινή του αυτουργού, αν ο υπαίτιος προσφέρει άμεση συνδρομή κατά την τέλεση και στην εκτέλεση της πράξης, θέτοντας το αντικείμενο της προσβολής στη διάθεση του φυσικού αυτουργού.*

2. Πιο δύσκολο είναι το πράγμα στις αρρυθμιστες περιπτώσεις. Εδώ, ο υπό κρίση δράστης παρέχει μια συνδρομή στον πλανώμενο. **Ο Α για να καταστρέψει το αυτοκίνητο του Β, του λέει ότι το αυτοκίνητο του Β είναι του Γ και να το καταστρέψει ή τον πείθει να αυτοκτονήσει [πχ πλανήτης Σείριος – αυτοκτόνησε και θα πας αν πεθάνεις στον πλανήτη Σείριο].** Η βούληση είναι ελαττωματική γιατί πλανάται όσον αφορά τις συνέπειες.

Ή πχ λέει κάποιος σε άλλον, αντέχεις να δεις πώς είναι μια ελαφρά ηλεκτροπληξία; Ακούμπα το ηλεκτροφόρο καλώδιο. Αυτός που προτρέπει, γνωρίζει ότι είναι μεγάλη η δόση και θανατηφόρα → έμμεση αυτουργία. Αυτός που του λέει αντέχεις, έχει τελέσει ανθρωποκτονία γιατί ο Β πλανάται. Άλλο είναι το θέμα αν ο Α δεν γνωρίζει → εδώ τι έχουμε; Εξ αμελείας ανθρωποκτονία.

Ιδιαίτερο έγκλημα - ΠΡΟΣΟΧΗ:

Έγκλημα που το πρόσωπο πρέπει να έχει κάποια συγκεκριμένη ιδιότητα [πχ υπάλληλος, μητέρα] → πάμε στο 49ΠΚ.

Έξτρα περιπτώσεις:

- 1. Θέλει κάποιος να τελέσει ληστεία, το έχει αποφασίσει, και στον δρόμο συναντά τον Β ο οποίος και τον πείθει να τελέσει τελικά κλοπή.** Αν είναι το ίδιο υλικό αντικείμενο. → υπάρχει μια εκδοχή που λέει μπορεί να θεωρηθεί συμμετοχος. Έμμεση δεν μπορεί, αφού ο άλλος είναι ίδιος αποφασισμένος.
- 2. Κάποιος εξαναγκάζει με απειλή όπλου να τελέσει ο Β μια αξιόποινη πράξη** → έχουμε έμμεση αυτουργία ή άμεση? Κατά μια εκδοχή, αν δεν έχω καθόλου δυνατότητα επιλογής για να διαπράξω κάτι έλασσον απειλείται κάτι μείζον → έμμεση αυτουργία // αίρεται η αυτονομία του. Του βάζει το πιστόλι και του λέει πυροβόλησε τον Γ αλλιώς θα σκοτώσω εσένα. Θεωρητικά, υπάρχει η δυνατότητα να πει όχι και άρα δεν χρησιμοποιείται σαν όργανο [σαν την νοσοκόμα]. Είναι όμως τεράστιος ο εξαναγκασμός. **Όσο μειώνεται η αυτονομία, είναι βέβαιο ότι έχω έμμεση αυτουργία.**
- 3. Πχ αν μέχρι σήμερα δεν δολοφονήσεις τον Β, θα δολοφονήσω τα παιδιά σου. Δεν του βάζει το πιστόλι στον κρόταφο.** Επιτρέπεται άμυνα. Όμως, έχω όργανο που δεν έχει δόλο το ίδιο, αφού η αυτονομία του έχει αρθεί. ΠΚ25. ΠΚ32.

4. Αν το όργανο πλανάται για ένα στοιχείο της αντικειμενικής υποστάσεως? **Πχ ο Α παρακινεί τον Β, και λέει σε παρακαλώ θέλω να μου εκδόσεις ένα πτυχίο της νομικής σχολής που να έχει τα πάντα και να λέει έλαβα πτυχίο από την Νομική Σχολή Αθηνών. Λέει, έχω γνωρίσει την Γ και μου λέει μην μου ξαναμιλήσεις αν δεν πάρεις πτυχίο. Όμως ο Α παίρνει το πιστοποιητικό αυτό και το υποβάλλει στον ΑΣΕΠ. Συμπεριφορά τους; → 216ΠΚ. : Όποιος καταρτίζει πλαστό ή νοθεύει έγγραφο με σκοπό να παραπλανήσει με τη χρήση του άλλον σχετικά με γεγονότα που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή. ΣΚΟΠΟΣ. Ο Β πλανάται όσον αφορά τις έννομες συνέπειες που θα παραχθούν. Αν δεν γνωρίζει τις έννομες συνέπειες; Δεν γνωρίζει ο Β , ο οποίος καταρτίζει πλαστό έγγραφο. Εδώ, έχουμε όλα τα στοιχεία της α.υ. εκτός ενός → πλάνη του αυτουργού. Περίπτωση έμμεσης αυτουργίας → απαλλάσσεται επειδή πλανάται.**
- **Άμυνα:** Αναγκαία προσβολή του επιτιθέμενου.
5. **Όταν η κύρια πράξη δεν γίνεται με πρόθεση αλλά τελείται εξ αμελείας, έχουμε έμμεση αυτουργία; Δηλαδή, λέει η Α που είναι νοσοκόμα στον Β, δώσε μου σε παρακαλώ το φάρμακο να χορηγήσω στον Γ και ο Β (συνάδελφός της) που θέλει να θανατωθεί ο Γ, της δίνει ένα άλλο φιαλίδιο με δηλητήριο. Εδώ, η πράξη του δράστη τελείται εξ αμελείας. Ο άλλος όμως είναι ηθικός αυτουργός ή έμμεσος αυτουργός; Μυλωνό// αυτός που αποφασίζει να δώσει το λάθος φάρμακο, τελεί δόλια πράξη εκμεταλλευόμενος την αμέλεια της Α. Αν δεν γνωρίζει → έμμεση αυτουργία. Έχει μια αμέλεια, όφειλε να ερευνήσει η ίδια. Αυτός που δρα, δρα για ανθρωποκτονία εκ προθέσεως. Η διχογνωμία βασίζεται: 46ΠΚ. Ο νόμος αρκείται στο να είναι άδικη η πράξη → τέλεσες άδικη πράξη; Έχω ηθική αυτουργία. Δεν με νοιάζει το αν είναι και καταλογιστή σε σένα [εκδοχή αυστηρή στο 46] – όμως, στρεφόμαστε και στην έμμεση αυτουργία. Τον καταλογισμό θα τον κρίνουμε στο στάδιο του καταλογισμού του.**
6. 32 και 33ΠΚ. Έμμεση αυτουργία ή ηθική αυτουργία; η δογματική θεμελίωση είναι σημαντική.

20/3/2023

Ο Α αφού τέλεσε μια ληστεία πάει στον αδελφό του Β και του λέει «κρύψε με!» . Όμως στην συζήτηση παρεμβαίνει ο Γ, κοινός φίλος των αδελφών και λέει στον Β «αίμα σου είναι!» και τον πείθει. Όμως οι διωκτικές αρχές τον συλλαμβάνουν και συντάσσουν δικογραφία για Α και Β. για τι εγκλήματα;

A→ προφανώς ληστεία . **B→ ?** :Υπόθαλψη. Ο Β είναι αυτουργός [=αυτός που εκπληρώνει όλο ή μέρος της αντικειμενικής υπόστασης] αφού αυτός τελεί την υπόθαλψη. Χρειάζεται πάντα να βρω τον αυτουργό της άδικης πράξης. Πάμε στο 231.2. Εδώ έχουμε άδικη πράξη, απλώς ο αυτουργός δεν τιμωρείται.

- Μπορεί όμως να υπάρξει συμμετοχή χωρίς να ξέρω ποιος είναι ο αυτουργός; Ο αυτουργός μπορεί να είναι άγνωστος και εμείς να έχουμε πχ ηθική αυτουργία κάποιου σε άγνωστο αυτουργό.

Γ→ ?: Γιατί να μην είναι έμμεση αυτουργία; εδώ, δεν γνωρίζει; Δεν έχει στα χέρια του ο φυσικός αυτουργός την αντικειμενική υπόσταση; Δεν βλέπει τα στοιχεία; Δεν το κάνει εκ προθέσεως; Ο Γ πείθει τον Β , δεν έχει τελέσει μέρος της πράξεως. Άρα έχω ηθική αυτουργία εδώ και όχι έμμεση αυτουργία.

Σημειώνεται πως ο δράστης πρέπει να πληροί την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος. Πρέπει να πληροί και την υποκειμενική υπόσταση; Ή αρκεί να έχει πληρώσει μόνο την αντικειμενική; Αν λείπει το υποκειμενικό στοιχείο; Εδώ τελεί εν γνώσει, διαφορετικά: αμέλεια.

Συνέχεια παράδοσης:

Κλοπή. Αλλά αν δεν έχουμε υποκειμενική υπόσταση; Τι γίνεται εκεί; Δεν επιλέξει δλδ τι θα κάνει με το κλοπιμαίο. Μια θεωρία λέει ότι αυτό μου φτάνει, έχω τον άδικο χαρακτήρα. Αν δεχθούμε αυτό, τότε θα είχαμε ηθική αυτουργία και στα εγκλήματα εξ αμελείας, όπου εν μέρει δέχονται ορισμένοι ότι υπάρχει. Το θέμα είναι ότι ο ηθικός αυτουργός τελεί πάντα εκ δόλου μόνο. Αν και ο ηθικός αυτουργός είχε αμέλεια, τότε ο ηθικός αυτουργός θα παρακινούσε κάποιον σε έγκλημα εξ αμελείας. Αν λοιπόν, έχουν και οι δύο αμέλεια [και του φυσικού αυτουργού και του ηθικού αυτουργού] κατηγορούνται και οι δύο για αμέλεια.

ΠΑΝΤΑ βρίσκω πρώτα τον αυτουργό!
Μετά πάω να βρω τους συμμετόχους!
Αυτό θα με βοηθήσει να δω αν ο
αυτουργός είναι τελικά άμεσος ή
έμμεσος.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ

Άλλες περιπτώσεις:

Μπορεί να έχω ηθική αυτουργία και ο δράστης να τελέσει ένα έγκλημα όπου ηθική αυτουργία να μην μπορεί να πληρούται γιατί μπορεί να λέει είναι ιδιόχειρο το έγκλημα. Σύνηθες παράδειγμα/ πρόβλημα: στο Αμβούργο, ένας ναυτικός οδηγήθηκε από μια κυρία σε έναν οίκο ανοχής, και λέει στον ναυτικό πήγαινε σε αυτή. Αυτή γνωρίζει ότι τα δύο παιδιά είναι αδέλφια. Αυτοί μπορούν να τιμωρηθούν; Λείπει το γνωστικό υπόβαθρο. Δεν γνωρίζουν τα αδέλφια ότι τελούν το έγκλημα της αιμομιξίας [345]. 2 ενδεχόμενα: ηθική αυτουργία - θα ήταν ηθικός αυτουργός μιας πράξης που είναι καταρχήν άδικη. Μυλωνό//ΠΚ46: άδικη πράξη = εκπλήρωση αντικειμενικής και υποκειμενικής υπόστασης: εδώ δεν έχουμε υποκειμενική και άρα τα παιδιά δεν τελούν τελείως άδικη πράξη, τα παιδιά δεν γνωρίζουν. Το γερμανικό δικαστήριο υποστήριξε την ηθική αυτουργία, λέγοντας πως αρκεί το ότι έγινε. Εάν δεν έχουμε όμως φυσικό αυτουργό, τότε πάμε στην κατασκευή της έμμεσης αυτουργίας [όπου ο αυτουργός είναι όργανο]. Ιδιόχειρα εγκλήματα και έμμεση αυτουργία; → αυτή είναι η μόνη κατασκευή που μπορεί να υποστηριχθεί, άλλο αν στην ημεδαπή έννομη τάξη αυτό οδηγεί στην

ατιμωρησία. **Δεν μπορεί να θεωρηθεί ηθικός αυτουργός** [δεν νοείται αν δεν έχουμε φυσικό αυτουργό].

Συναυτουργία:

Πρόβλημα: ποιος είναι ο αυτουργός; Α,Β,Γ προκειμένου να είναι αυτοί κληρονόμοι, κάνουν μια πλαστή διαθήκη. Αν πουν ότι δεν την καταρτίσαμε όλοι μαζί, την κατέρτισε αυτός που έκανε τα πιο κοντινά γράμματα. Δέχεται ο ΑΠ πως υπάρχει στην πλαστογραφία συναυτουργία, αφού υπάρχει συναπόφαση. Μόνο που η πράξη της νοθευμένης διαθήκης τελέστηκε μόνο από έναν. Υπάρχει μια άποψη ότι δεν γίνεται να είναι όλοι συναυτουργοί στην πραγματικότητα [αφού πρέπει να πληροί μέρος έστω της α.υ.]. Ο ΑΠ είπε όμως ότι σημασία έχει το πνευματικό διάνοημα που είναι αποτέλεσμα και των τριών. Τώρα, αν δεν έχει κανένα όφελος, εκεί έχουμε συνέργεια αφού η ίδια δεν ωφελείται και δεν τους παρακινεί.

Η συναπόφαση είναι πολύ σημαντική. Μπορεί να έχουμε συνεκτέλεση, που είναι πχ η εξουδετέρωση ενός ανθρώπου, όμως είναι σημαντικό να έχουμε και συνεκτέλεση. Συχνά, δεν γνωρίζουμε ποιος είναι ο πλαστογράφος αφού είναι ένας τρίτος, άγνωστος.

Έχουμε συναυτουργία στα εγκλήματα διαρκείας. Αν ο Α ξεκίνησε από την Θεσ/νίκη με πολλά ναρκωτικά για εμπορία και κάπου στην Λάρισα επιβιβάζεται ο Β και μετά τους πιάνουν → συναυτουργία και Α και Β. Το ίδιο και στην καλλιέργεια των ναρκωτικών ουσιών. Λέει ο Α αντί να καλλιεργώ πεπόνια και ντομάτες στο Άργος θα καλλιεργήσω ναρκωτικές ουσίες. Και λέει ο Β, αυτές είναι δουλειές, έρχομαι και εγώ, θα ποτίζω και εγώ! Αυτός ναι μεν έρχεται μετά, αλλά έχω διαδοχική συναυτουργία, αφού είναι διαρκές έγκλημα. **Προσοχή όμως!** Αν έχει ολοκληρωθεί η πράξη [τετελεσμένη] δεν έχω συμμετοχή!!!

Αυτοκτονία:

Αν κάποιος δίνει οδηγίες σε κάποιον ήδη αποφασισμένο μνα αυτοκτονήσει; Τότε έχουμε συνέργεια.

27/3/2023 ~ βούλγαρης & δημητράτος

Γνήσιο ιδιαίτερο έγκλημα:

Υπαλληλικά αδικήματα 235 επ. Όταν ακούμε ιδιαίτερο έγκλημα, σε ποιο άρθρο πάει το μυαλό μας κατευθείαν; **ΠΚ 49.** 49.1.: γνήσια, 49.2: μη γνήσια. Κρίνει ο νομοθέτης ότι όταν απαιτούνται ορισμένες ιδιότητες, το αξιόποινό σου επηρεάζεται από αυτές τις ιδιότητες. Ο συμμετοχος που δεν έχει αυτές τις ιδιότητες, θα κριθεί ελαφρύτερα. Αν πείσει κπ άλλον να τελέσει την πράξη, τότε θα τιμωρηθεί ο ηθικός αυτουργός. 49.2:ΠΚ303: παιδοκτονία// η μητέρα που σκοτώνει το παιδί της τιμωρείται ελαφρύτερα και αυτό θα ισχύσει μόνο για την μητέρα. Άρα αν κάποιος είναι συμμετοχος πχ την παρακινήσει [συμμέτοχος] σκοτώσει το παιδί, έχουμε συνέργεια σε ανθρωποκτονία και όχι σε παιδοκτονία γιατί η μείωση της ποινής αφορά μόνο εκείνον που αναφέρει ο νόμος.

Εγκλήματα συμπεριφοράς και αποτελέσματος:

Σε όλα τα εγκλήματα προσβάλλεται ένα έννομο αγαθό, άρα υπάρχει ένα αποτέλεσμα προσβολής. Σε όλα τα εγκλήματα με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να βρούμε ένα αποτέλεσμα. Η διάκριση έχει να κάνει με το υλικό αντικείμενο. Στα εγκλήματα συμπεριφοράς δεν υφίσταται υλικό αντικείμενο. Μπορεί να υφίσταται αλλά ταυτίζεται με την εγκληματική συμπεριφορά (ταύτιση συμπεριφοράς με την επενέργεια που επέρχεται στο υλικό αντικείμενο), πχ πλαστογραφία [η κατάρτιση του εγγράφου συντελείται με την συμπεριφορά μου, δεν συμβαίνει άλλη επενέργεια]. Αντίθετα, στην ανθρωποκτονία, επενεργώ στο υλικό αντικείμενο και μετά συντελούνται μεταβολές οι οποίες διακρίνονται από την συμπεριφορά μου και εμπίπτουν στην α.υ.

Προσβολή του εννόμου αγαθού:

Πώς μπορεί να προσβάλλεται ένα έννομο αγαθό, με ποιους τρόπους; **Εγκλήματα βλάβης** [υφίσταται τρώση] και **εγκλήματα διακινδύνευσης** [πιθανολογείται ότι θα επέλθει βλάβη του εννόμου αγαθού]. Μετά έχουμε **συγκεκριμένης και αφηρημένης** διακινδύνευσης. Ο κίνδυνος συγκεκριμένου εννόμου αγαθού τυποποιείται στην α.υ. στην συγκεκριμένης διακινδύνευσης. Για να πληρούται η α.υ. πρέπει να έχουμε κίνδυνο συγκεκριμένου εννόμου αγαθού. Αντίθετα στα άλλα, δεν έχουμε κίνδυνο συγκεκριμένου εννόμου αγαθού, αλλά αυτό αποτελεί απλά το κίνητρο του νομοθέτη. Πρόκειται ουσιαστικά για επικίνδυνες συμπεριφορές, πχ τα εγκλήματα περί όπλων για τον κίνδυνο της ανθρώπινης ζωής και ακεραιότητας. Μερικοί λένε ότι επεκτείνεται υπερβολικά το αξιόποιο. Μια ενδιαμέση κατηγορία είναι τα εγκλήματα αφηρημένης συγκεκριμένης διακινδύνευσης = δεν επήλθε κίνδυνος για ένα συγκεκριμένο αγαθό ούτε είμαστε στην περίπτωση αφηρημένης, αλλά θα μπορούσε να προκύψει κίνδυνος για ένα συγκεκριμένο αγαθό. Δυνητικής διακινδύνευσης είναι μία ακόμα κατηγορία.

Εκ του αποτελέσματος εγκλήματα:

Δόλος ως προς το κύριο έγκλημα και αμέλεια τουλάχιστον ως προς το παρεπόμενο.

Εγκλήματα εξακολούθησης και στιγμιαία:

Το έγκλημα παράνομης κατακράτησης είναι εξακολούθησης. Η α.υ. πληρούται την στιγμή που τον κρατάω και συνεχίζει να πληρούται όσο τον κρατάω.

Ηθικός αυτουργός: [συνέχεια με Δημητράτο]

Αρκεί κάθε μορφή δόλου, λέει η κρατούσα άποψη και νομολογία. Η απόπειρα της ηθικής αυτουργίας αλλά και της συνέργειας δεν τιμωρείται. Όμως στο 186ΠΚ, υπάρχει σοβαρή απαξία της ηθικής αυτουργίας. Η ηθική αυτουργία μπορεί να γίνει και χωρίς υπόσχεση κέρδους, 186ΠΚ: συνιστά μια μορφή απόπειρας ηθικής αυτουργίας η οποία και τιμωρείται αυτοτελώς. Με το μη τιμωρητό της ηθικής αυτουργίας, διευρύνεται το αξιόποιο της πράξης. Δηλαδή, επειδή η απόπειρα είναι τιμωρητή μόνο για τον δράστη και για τον ηθικό αυτουργό της απόπειρας. Θα ήταν διεύρυνση τους αξιοποίνου της συμμετοχής αν τιμωρούνταν στην απόπειρα ο ηθικός αυτουργός. Άλλως, θα έπρεπε να διευρυνθεί το αξιόποιο της συμμετοχής.

Περιοριστολογία:

1. Η υποδαύλιση κάποιων εχθρικών ενστίκτων; Η υποδαύλιση των ροπών ή παθών δεν αρκεί για να θεμελιώσει την συμπεριφορά αυτή και να θεωρηθεί

ηθική αυτουργία. Το ίδιο ισχύει και για την απλή πληροφορία, πχ έχω μάθει ότι αυτή η τράπεζα είναι αφύλακτη. Είναι μια φρονηματική επιλογή συμπεριφοράς. Χρειάζομαι λοιπόν, **το ορισμένο της προτροπής**.

2. Θέλω να είναι **ορισμένος και ο αυτουργός**. Εδώ έχω προτροπή πχ για σωματική βλάβη κάποιου, όμως γενικά. Χρειάζεται ο αυτουργός να είναι τουλάχιστον προσδιορίσιμος. Πχ απευθύνομαι σε αυτή την ομάδα, σε αυτή την τάξη συμμαθητών. Δεν υποχρεούται να είναι ακριβώς ορισμένο αλλά πρέπει να είναι προσδιορίσιμο. Πχ οι οπαδοί και «όποιοι αγαπούν την ομάδα μας, δείξτε του να καταλάβει!».
3. Αν κάποιος δεν έχει ειλημμένη απόφαση, αν αμφιταλαντεύεται, και πάω εγώ πχ και τον ωθήσω στο να λάβει την απόφαση; Αυτοί είναι ηθικοί αυτουργοί. Άρα έχουμε αυτή την ηθική αυτουργία. Αν έχω αποφασίσει αλλά έχω ενδιασμό πχ στο πώς θα γίνει, με ποια μέσα. Αυτό ίσως πάει στην ψυχική ενέργεια.
4. Αν τελέσω διαφορετικό έγκλημα; Αν έχω μεταβολή περιστάσεων, αν είναι επουσιώδης δεν έχω αλλαγή όσον αφορά τον σχεδιασμό του εγκλήματος, αυτές είναι οι μικρές μεταβολές. Αν είναι μικρές αλλαγές δεν αλλάζει την ηθική αυτουργία. Αν έχω μεγάλες μεταβολές, μεταβολή ουσιωδών χαρακτηριστικών αλλά τελείται το έγκλημα; Τότε μεταπίπτει από ηθική αυτουργία σε **συνέργεια**.
 - a. Μεταβολή υλικού αντικειμένου; Εάν υπάρχει ηθική αυτουργία, πώς αντιμετωπίζεται; Αλλάζει κάτι για τον ηθικό αυτουργό; Γιατί για τον αυτουργό δεν αλλάζει. Ο δράστης έχει error in personam. Δεν έχουμε αστόχημα βολής αλλά στο error in personam [που πυροβολώ κάποιον νομίζοντας ότι είναι άλλος αλλά τελικά είναι ο δίδυμος αδελφός του]. Αν είναι προσωποπαγές το αδίκημα, τότε, λέει η θεωρία πως :
 - i. Παραμένει ηθική αυτουργία. εγώ έδωσα εντολή για άλλον. Στο προσωποπαγές έννομο αγαθό, λέει ο ηθικός αυτουργός εγώ δεν έδωσα αυτή την εντολή. Λέει μια άποψη πως ο δράστης θα τιμωρηθεί για error in personam [πλάνη του αυτουργού], ο άλλος που παρακινεί όμως για απόπειρα. Η πλάνη επηρεάζει και τον ηθικό αυτουργό; Γιατί μας προβληματίζει το ορισμένο της προσβολής. Άρα θα έχουμε απόπειρα ανθρωποκτονίας και ανθρωποκτονία εξ αμελείας.
 - ii. Εάν τελεί κλοπή αντί για ληστεία; Έχουμε ηθική αυτουργία στην κλοπή. Το αντίθετο όμως: ληστεία αντί για κλοπή → τελεί κάτι πλέον της παρακινήσεως // ηθική αυτουργία στο όλο έγκλημα μια άποψη. Άλλη θεωρία [αναλυτική άποψη ΣΟΣ που είναι η απολύτως κρατούσα] : ηθική αυτουργία μόνο για το τμήμα της πράξης που προκλήθηκε η απόφαση. **Ηθικός αυτουργός της ληστείας δεν μπορώ να είμαι!**
5. Η ηθική αυτουργία είναι δυνατή με παράλειψη.

6. Πολυπρόσωπη ηθική αυτοουργία // συμμετοχή πολλών ηθικών αυτοουργών. Πχ λέει ο επικεφαλής της τοπικής μαφίας, βρες μου έναν καλό σκοπευτή για να ξεμπερδέψουμε με κάποιον. Ωθεί τον Β λοιπόν να ωθήσει κάποιον άλλον πληρωμένο δολοφόνο να κάνει κπ έγκλημα. **Αλυσιδωτή ηθική αυτοουργία.**
7. **Κατά συναυτουργία.** Ταυτόχρονα ηθική αυτοουργία κατά συναυτουργία πχ και διαιτητής και προπονητής λέει πάνω τους! Αλλά μπορεί να μην είναι συνεννοημένοι και να είναι ηθική αυτοουργία **κατά παραυτουργία.**
8. **Σωρευτική αιτιότητα:** ομοιάζει με την συναυτουργία, απλά δεν υπάρχει εξ υπαρχής κοινή απόφαση.

8/5/2023

Προσταγή

15/5/2023

AMYNA

Ορισμός: ΠΚ22. Παρα 2 και 3 οι εξειδικεύσεις και επεξηγήσεις για το κάτω υπό ποιες συνθήκες θεωρείται ότι υπάρχει άμυνα.

Εισαγωγικά: πού στηρίζεται. Προστασία εννόμων αγαθών αυτού που δέχεται την επίθεση. Υπάρχει και μια ακόμα αρχή κατά την οποία προστατεύεται η αυθεντία της εννόμου τάξεως. Σε αντίθεση με το ΠΚ25 και την κατάσταση ανάγκης όπου πρέπει να είναι εμφανώς μείζον το αγαθό που προστατεύεται, στην άμυνα δεν γίνεται τέτοια στάθμιση. Ο ληστής της τράπεζας που εισέρχεται ενόπλως, δεν τελεί ο αμυνόμενος αστυνομικός δεν τελεί τελειωτικά άδικη ανθρωποκτονία.

Ανισότητα αγαθών : χρειάζεται μια επιπλέον νομιμοποίηση, ότι προστατεύεται ταυτόχρονα και η αυθεντία της εννόμου τάξεως. Η άμυνα δικαιολογείται ακόμα και αν ο αμυνόμενος μπορούσε διά της φυγής να αποφύγει μια επικίνδυνη πράξη. Ακριβώς και αυτό απορρέει από το γεγονός ότι ταυτόχρονα με το προσωπικό και ατομικό έννομο αγαθό του, προστατεύεται και η έννομη τάξη. Και αυτό όμως περιορίζεται από τις συνθήκες, πχ όχι κατά παιδιού.

Υπερατομικά έννομα αγαθά: δκμ άμυνας δεν υπάρχει, ΠΚ21. Αναφέρεται σε προσωπικά έννομα αγαθά. Δεν υπάρχει λοιπόν κατά την απονομή της δικαιοσύνης. Πχ βλέπει κάποιος τον Α να ψευδορκεί και γνωρίζει ότι ο πραγματικός κύριος είναι στην Αυστραλία. Όμως με την ψευδορκία προστατεύεται η εύρυθμη λειτουργία της δικαιοσύνης, άρα δεν επιτρέπεται η άμυνα.

Περιορισμοί: 1^{ος}: δεν νοείται σε υπερατομικά αγαθά. Ίσως θα μπορούσε αυτό να δικαιολογηθεί μέσω της κατάστασης ανάγκης, αλλά πάντα υπό τους όρους της κατάστασης ανάγκης [χρειάζεται πάντως να έχει γίνει στάθμιση των αγαθών πρώτα].

Πότε υπάρχει άμυνα:

Παρούσα και άδικη επίθεση.

Επίθεση:

Πάντα ανθρώπινη συμπεριφορά, εκτός αν προέρχεται από πηγή που κινεί ο άνθρωπος, πχ από σκύλο που κινεί ο άνθρωπος. Αυτό το διαφοροποιεί από το ΠΚ25 όπου πηγή της επιθέσεως μπορεί να είναι και έξω από την ανθρώπινη συμπεριφορά, πχ ακόμα και σεισμός ή πλημμύρα. Ενώ στην άμυνα θέλει ανθρώπινη συμπεριφορά, δεν ισχύει το ίδιο για το ΠΚ25. Άρα όχι από φυσικό φαινόμενο.

Μπορεί η επίθεση να γίνεται **και από αμέλεια**; Καταρχήν ναι. Αυτός που οδηγεί το αυτοκίνητό του κατά τρόπο αμελή και κινδυνεύει να πατήσει έναν πεζό, δεν μπορεί να προβεί σε κάποια πράξη; Μπορεί. Είναι άδικη πράξη η αμελής πράξη.

Τι αγαθό προσβάλλεις. **Η προσβολή του επιτιθέμενου**. : εν αντιθέσει με το ΠΚ25 όπου εγώ μπορώ να παραβιάσω αγαθά ενός τρίτου, αυτό δεν ισχύει εδώ. Πχ βάζω κάποιον άλλον μπροστά μου μια φίλη μου και πυροβολεί την φίλη μου. Αυτό θα μπορούσε να είναι κατάσταση ανάγκης που αίρει τον καταλογισμό. Το άδικο παραμένει άδικο, αλλά ο μόνος τρόπος ήταν να κρυφτείς.

Άμυνα υπέρ τρίτου: τα ίδια έννομα αγαθά μπορούν προστατευτούν. Εκτός εάν το έννομο αγαθό που προσβάλλεται μπορεί να τελεί σε συναίνεση του δράστη η πράξη της επιθέσεως. Ένα ζευγάρι πχ διαπληκτίζεται και ο άντρας την χτυπά και επεμβαίνει κάποιος άλλος. Αν η γυναίκα πει είναι οικογενειακό ζήτημα μην μπλέκεσαι, λόγω συναισθήσεως δεν μπορεί να επέμβει. Αν όμως, έχουμε επικίνδυνη και βαριά σωματική βλάβη τότε η κατάσταση είναι διαφορετική.

Νομιζόμενη άμυνα: πχ βλέπω μια σκιά στον δρόμο όταν περπατάω και εγώ ρίχνω μπουνιά αλλά τελικά είναι ένας άνθρωπος που θέλει να με ρωτήσει μια οδό. Αυτό αντιμετωπίζεται σαν πραγματική και όχι σαν νομική πλάνη. Αίρει τον δόλο η πραγματική πλάνη και άρα πράττω χωρίς δόλο. Αν η πράξη μου τιμωρείται και εξ αμελείας τελούμενη, τότε εγώ είμαι υπαίτιος.

Για μια **επίθεση που επίκειται**: εφόσον δεν μπορεί να αξιωθεί ότι ο οφειλόμενος οφείλει να περιμένει κάτι- που η έννομη τάξη δεν μπορεί να του αξιώσει να περιμένει άλλο. Τα όρια της παρούσης επιθέσεως είναι λίγο πιο διευρυμένη από την αρχή εκτελέσεως στην απόπειρα. Εκεί, θέλουμε βούληση και τουλάχιστον αρχή τελέσεως [απολύτως συνδεδεμένο με την αρχή τελέσεως της πράξης]. Παρούσα επίθεση έχω και λίγο πριν την έναρξη εκτός αν μετά βεβαιότητα μπορούμε να καταλάβουμε ότι πρόκειται να έχουμε μια επίθεση. **Προληπτική άμυνα** δεν επιτρέπεται, αφού ο αμυνθείς εύκολα γίνεται επιτιθέμενος καθότι δεν υπάρχει επίθεση. Αυτός που θα χρησιμοποιήσει ηλεκτροφόρα καλώδια, χρησιμοποιεί προληπτική άμυνα, τελώντας το έγκλημα της ανθρωποκτονίας με ενδεχόμενο δόλο.

Παρούσα

Ολοκλήρωση συμπεριφοράς χωρίς να έχει επέλθει ακόμα αποτέλεσμα. Και όσο το δέμα βρίσκεται καθοδόν, έχει δkm προστασίας και άμυνας. Το δkm της αμύνης φτάνει μέχρι και το σημείο που ολοκληρώνεται. Μέχρι να φτάσει στον παραλήπτη μπορεί να προβεί σε άμυνα.

Άδικη πράξη

Άδικη είναι η πράξη όταν πληρούται η αντικειμενική υπόσταση. Προσβολή της προσωπικότητας όταν σε φωτογραφίζουν σε προσωπική στιγμή. Βέβαια ένα δημόσιο πρόσωπο δεν σταματά να είναι δημόσιο ακόμα και όταν πάει πχ διακοπές. Όμως το 57ΑΚ περιλαμβάνει και τα μη δημόσια πρόσωπα, όπου κάποιος μας φωτογραφίζει και το αναρτά στο διαδίκτυο. Αυτό μπορούσε να αποτελεί και εξύβριση. Ο πολίτης [εκτός αν το κάνει οικειοθελώς και άρα υπάρχει συναίνεση] δεν επιθυμεί την δημοσιοποίηση των στοιχείων του. Επιτρέπεται όμως άμυνα και σε αυτή την περίπτωση λέει ο νομοθέτης, δηλαδή αν τον φωτογραφίζουν παράνομα δικαιούται να σπάσει την φωτογραφική μηχανή πχ. και υπάρχει εν όλω άδικη πράξη [57ΑΚ]. Το ίδιο και αν έχουμε παράβαση κατά το διοικητικό δίκαιο. Πχ το άτομο με ειδικές ανάγκες μπορεί να ασκήσει άμυνα υπέρ του να κινείται στο πεζοδρόμιο. Αν μπορεί να αντιμετωπισθεί με προσφυγή στην αστυνομία τότε δεν είναι άδικη η επίθεση.

Ποιο είναι το αναγκαίο μέτρο της άμυνας; Α) βαθμός επικινδυνότητας της επίθεσης β) από το είδος της προσβολής (ακόμα και η περιουσία μπορεί να προστατευτεί- αν είναι μηδαμινό τότε δεν συμπληρώνει το αναγκαίο μέτρο για άμυνα) γ) από τον τρόπο και την ένταση της επίθεσης (ιδιαίτερη περίπτωση η άμυνα εντός οικίας, όπου θέλουμε απλά μια στοιχειώδη αναλογία) δ) από λοιπές περιστάσεις [21.3].

Υπέρβαση των ορίων της άμυνας: ΠΚ23. Άδικη η συμπεριφορά όταν υπερβαίνει τα όρια. Σε αυτή την περίπτωση τιμωρείται αυτός που υπερβαίνει αν γίνεται με πρόθεση με ποινή ελαττωμένη, ΠΚ83. Εάν έγινε από αμέλεια, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις, όπως ανθρωποκτονία εξ αμελείας. Αν έχουμε βαριά σωματική βλάβη εξ αμελείας, αυτό δεν σε απαλλάσσει. Εάν ενήργησε εξαιτίας *φόβου ή ταραχής*, τότε μένει ατιμώρητος [όχι από θυμό].

Άμυνα κατά ακαταλόγιστων: Κοινωνικο-ηθικοί περιορισμοί. Η πράξη του ακαταλόγιστου είναι άδικη, όμως αίρεται ο καταλογισμός του, δεν τον ψέγουμε. Αυτό, το αναγκαίο μέτρο της άμυνας το λέει και το ΠΚ23.

Κατά συμμετόγων: Πράττει και ο ίδιος άδικα.

ΤΖΑΝΝΕΤΗΣ

3/3/2023 – ειδικό ποινικό

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

ΘΕΩΡΙΑ

Έννοια κατοχής για το σημερινό μάθημα. Η έννοια της κατοχής έχει σημασία στην κλοπή και στην υπεξαίρεση- είναι το κριτήριο διάκρισής τους. Ο υπεξαιρέτης το έχει ήδη στην κατοχή του και το ιδιοποιείται.

Έννοια κατοχής στο ποινικό δίκαιο.

Σημαντικό να έχουμε υπόψη πως είναι διαφορετική η κατοχή του αστικού και του ποινικού δικαίου.

Σχέση φυσικής εξουσίας προς το πράγμα, η οποία συνοδεύεται με μια βούληση. Είναι μια φυσική κατοχή. Δεν συμπίπτει με την έννοια της κατοχής στον ΑΚ. Εκεί πχ μπορούμε να έχουμε πλασματικούς κατόχους ή νομείς [973 ΑΚ, όπου οι κληρονόμοι μπορούν να μην γνωρίζουν καν την νομή τους]. Στο ποινικό όμως δεν ισχύει αυτό. Δεν μας ενδιαφέρει αν ΠΡΑΓΜΑΤΙ έχει φυσική εξουσία στο πράγμα. Έτσι, από την στιγμή που ο κληρονόμος δεν κατέχει φυσιοκρατικά το πράγμα, ΔΕΝ είναι κάτοχος. ➔ τεράστια πρακτική σημασία: πχ αν αφαιρέσω ένα πράγμα από ένα νεκρό τι αδίκημα κάνω; Υπεξαίρεση, αφού εκείνη την στιγμή, ο νεκρός δεν έχει φυσική εξουσία πάνω στο πράγμα και εκείνη την στιγμή κάνω υπεξαίρεση. Μπορεί η ιδιοποίηση λοιπόν, να συμβαίνει την στιγμή της κατοχής ➔ μικρή διορθωτική ερμηνεία του 375.

Σε αντίθεση με αυτή, υπάρχει και μια **μεγάλη διορθωτική ερμηνεία**, που όμως **δεν είναι καν υποστηρίξιμη** με γραμματική ερμηνεία του 375. Ο Α ο υπεκμισθωτής είναι κάτοχος κατά 973 και θεωρείται κάτοχος κατά 973 ΑΚ αν και μόνο ο υπομισθωτής έχει κατοχή. Όμως αυτό δεν ισχύει στο ποινικό δίκαιο. Δεν είναι κάτοχος ο υπεκμισθωτής αφού δεν υπάρχει καθόλου κατοχή.

Σφαίρες εξουσίας: 1^η: ανήκουν τα πράγματα τα οποία βρίσκονται σε **ΑΜΕΣΗ επαφή**, πχ το ρολόι μου ή τα γυαλιά μου, σε αυτά είμαι αναμφίβολα κάτοχος. Κάτοχος όμως είναι **και σε πράγματα που μπορώ ανά πάσα στιγμή** να εξουσιάσω ακόμα και αν δεν βρίσκομαι σε αυτό, πχ τα αντικείμενα στο σπίτι μου. Έτσι αν κάποιος μπει στο σπίτι μου τελεί κλοπή και όχι υπεξαίρεση (με την μικρή διορθωτική ερμηνεία, έχοντας για πρώτη φορά κατοχή). Υπάρχει και ένα τρίτο ζήτημα στο οποίο και ξεκινούν τα προβλήματα: τι γίνεται στην περίπτωση που παρεμβάλλονται στην κατοχή τρίτα πρόσωπα, πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό μου. Αυτά τα πρόσωπα, θεωρούνται ή όχι κάτοχοι; Τι μας θυμίζει ο όρος βοηθός κατοχής; Ένα πρόσωπο που λειτουργεί υπό τις εντολές κάποιου, σε ένα κατάσταση πχ, ο υπάλληλος. Αυτό έχει πρακτική σημασία γιατί αν ο βοηθός κατοχής πάρει το πράγμα τι αδίκημα κάνει; ΚΛΟΠΗ και όχι υπεξαίρεση, καταλύοντας την κατοχή του κυρίου.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Ο Περικλής, πελάτης καταστήματος αλυσίδας μίνι-μάρκετ, παίρνει από το ράφι του καταστήματος και τοποθετεί στο καρότσι ένα περιοδικό πάνω από το οποίο τοποθετεί μια δεσμίδα εμφιαλωμένου νερού, ενώ συγχρόνως τοποθετεί στην τσέπη του και ένα βαζάκι με κρόκο Κοζάνης. Καθ' όλο τον χρόνο παραμονής του στο κατάστημα, ο Περικλής, όπως και όλοι οι πελάτες, παρακολουθείται από κλειστό σύστημα βίντεο-επιτήρησης. Κατά την διέλευση από το ταμείο, ο ταμίας σκανάρει μόνο την δεσμίδα με τα νερά, χωρίς να αντιληφθεί το περιοδικό που βρίσκεται κάτω από αυτή, ούτε ασφαλώς και το βαζάκι. Πριν εξέλθει από το κατάστημα, ο Περικλής, ελέγχεται από υπάλληλο του καταστήματος, οποίος τον παρακολουθούσε μέσω της κάμερας, και του στρέφει την εφημερίδα και το βαζάκι. Ποια είναι η ποινική ευθύνη του Περικλή;

Λύση:

Παίρνω τα πράγματα ένα – ένα. Τι πρέπει να βρούμε εδώ; Αν υπάρχει αφαίρεση, αν είναι κάτοχος ή αν δεν είναι κάτοχος για να πούμε αν έγινε κλοπή ή υπεξαίρεση.

Τετελεσμένη κλοπή = Η αφαίρεση έχει 2 σκέλη: αφενός καταλύει την κατοχή του κυρίου του πράγματος ΑΛΛΑ και θεμελιώνει δική του κατοχή, για να έχω φυσικά τετελεσμένη κλοπή, δηλαδή να στερώ την δυνατότητα του κυρίου να εξουσιάζει το πράγμα και θεμελίωση της κατοχής σημαίνει ότι πλέον εξουσιάζω εγώ το πράγμα και για να το επανακτήσει ο κύριος πρέπει να νικήσει την αντίστασή μου.

- Πχ αν είμαι σε ένα σπίτι και μου αρέσει ένα αρκουδάκι, το πετάω από το παράθυρο για να το πάρω μετά. Όταν το πετάω δεν έχω ακόμα θεμελιώσει δική μου κατοχή, και έχω **απόπειρα**. Για **τετελεσμένη κλοπή**, θέλω και τα 2 σκέλη, και κατάλυση της παλιάς κατοχής και θεμελίωση νέας.

Εδώ για το βαζάκι: το βάζει μέσα στην τσέπη του. Έχει θεμελιώσει δική του κατοχή; Δύο απόψεις- απόπειρα ή τυπικώς αποπερατωμένη κλοπή; Παίζει ρόλο το ότι τον είδε η κάμερα να πραγματοποιεί την κλοπή; Η απάντηση είναι ότι είναι τετελεσμένη η κλοπή. Αυτός ο κύριος θεμελίωσε μέσα στον χώρο του σουπερμάρκετ και παρά το ότι παρακολουθείται; ΝΑΙ, αφού το κρίσιμο είναι αν το για να το πάρει πρέπει να υπερνικήσει την αντίσταση αυτού που το πήρε. Δεν επηρεάζει την απάντηση το ότι παρακολουθείται, αυτό είναι μόνο θέμα απόδειξης ότι αυτός είναι ο δράστης. Η κατοχή θεμελιώθηκε, ακόμα και αν βρίσκεται στον ευρύτερο χώρο του κυρίου. + έχει σημασία και ο όγκος του αντικειμένου → η κατοχή θεμελιώνεται πιο εύκολα, όταν τα βάζω στην τσέπη μου. Δεν ισχύει όμως αυτό πχ για τα ψυγεία. Στα μικρά, αρκεί να μπαίνει το πράγμα στην πρώτη σφαίρα κατοχής για να έχω τετελεσμένη κλοπή.

Για το περιοδικό: εδώ, έχουμε κλοπή; Βαίνει σε απόπειρα; Θεμελίωσε δικιά του κατοχή; Η διαφορά είναι ότι δεν υπάρχει εμπόδιο για να υπερνικήσει. Είναι πάνω στο καρότσι και μπορεί να το πάρει χωρίς να υπερνικήσει την αντίστασή μου. Για αυτό δεν είναι κλοπή αλλά απόπειρα. Αυτό είναι μια άποψη. Άλλη άποψη πως δεν έχουμε ούτε καν **απόπειρα** κλοπής, αφού θέλουμε τουλάχιστον **κατάλυση της ξένης κατοχής**. Το ερώτημα είναι θέλω πάντα στην απόπειρα να έχω κατάλυση της κατοχής; Πότε έχουμε **αρχή εκτέλεσης**; Ποια είναι αρχικώς η διάταξη που μιλάει για την απόπειρα; 42 ΠΚ. : 1. Όποιος, έχοντας αποφασίσει να τελέσει έγκλημα, αρχίζει να εκτελεί την περιγραφόμενη στο νόμο αξιόποινη πράξη, τιμωρείται, αν το έγκλημα δεν

ολοκληρώθηκε, με μειωμένη ποινή (άρθρο 83). Θέλω αρχή εκτέλεσης της αφαίρεσης
→ όταν ξεκινήσει η αλληλουχία των πράξεων που οδηγεί στην αφαίρεση/ αρχή εκτέλεσης της κατάλυσης, έστω και αν δεν έχω θεμελίωση.

Πότε αρχίζει η απόπειρα της κλοπής; Πρέπει να καταλύσω την κατοχή; Σημειώνεται πως οι προπαρασκευαστικές πράξεις είναι ατιμώρητες, και δεν μας ενδιαφέρει. Δύσκολο ζήτημα βέβαια πότε τελειώνει η προπαρασκευή και πότε αρχίζει η εκτέλεση. Αρχή εκτέλεσης και οι πράξεις που είναι άμεσα συμβιβασμένες με αυτές και μπορούν να οδηγήσουν στην τελείωση του εγκλήματος, **να υπάρχει μια τέτοια σχέση συνάφειας ώστε κατά την κοινή αντίληψη να ξεκινά η έναρξη του εγκλήματος**. Εδώ, έχουμε απόπειρα, δεν χρειάζεται κατάλυση της κατοχής, αρκεί το ότι το έχει βάλει στο καρότσι ώστε σε άμεση χρονική συνάφεια [...]. Η σωστή απάντηση είναι πως υπάρχει αρχή εκτέλεσης, όμως και αντίθετη απάντηση αιτιολογημένη [πχ. βάσει 42 ΠΚ θέλω πράξη αντικειμενικής υπόστασης και κατάλυση της κατοχής ή το θεωρώ σαν προπαρασκευαστική πράξη] θα ήταν ορθό. Χρειάζεται να εντοπιστεί το πρόβλημα μεταξύ αρχής εκτέλεσης και προπαρασκευαστικών πράξεων.

Αν άλλος πελάτης αφαιρεί από το δικό μου; Ούτε εγώ έχω θεμελιώσει κατοχή, άρα τελεί κλοπή εις βάρος του καταστηματάρχη.

Όποιος δέχεται πως η κλοπή με τεχνάσματα, δεν είναι καν απόπειρα κλοπής, υπάρχει αν μη τι άλλο απόπειρα απάτης. Πώς θα μπορούσε πχ να κάνει απάτη αυτός εδώ; Πχ περνάω το καρότσι με κρυμμένο το περιοδικό. Συμπερασματικά, συναγόμενη δήλωση ότι θα το πάρω νόμιμα κανονικά, αποκρύπτω αυτό που θέλω να αγοράσω. Υπάρχει η άποψη ότι εδώ έχουμε απόπειρα απάτης.

Η εταιρία που εκμεταλλεύεται το σουπερμάρκετ, έχει συμβληθεί με εταιρία σεκιούριτι, η οποία μεταξύ άλλων, έχει αναλάβει και την καθημερινή μεταφορά των εισπράξεων από τα υποκαταστήματα του μίνι μάρκετ στα κεντρικά γραφεία της εταιρίας. Η μεταφορά των χρημάτων γίνεται με βανάκι, στο οποίο επιβαίνουν ο Μελέτης ως οδηγός και ο Παρασκευάς ως συνοδηγός και υπεύθυνος μεταφοράς. Για λόγους ασφαλείας, κλειδί του αυτοκινήτου, έχουν και οι δύο. Κατά τον ανεφοδιασμό του αυτοκινήτου σε πρατήριο, ο Παρασκευάς εκμεταλλευόμενος την στιγμιαία απουσία του Μελέτη στην τουαλέτα του πρατηρίου, αποφασίζει να απομακρυνθεί με το αυτοκίνητο και να ιδιοποιηθεί το μεταφερόμενο ποσό των 50χιλιάδων ευρώ. ακολούθως ο Παρασκευάς, αποφασίζει να διαφύγει στο εξωτερικό και τοποθετεί το ποσό των 50χ. ευρώ στην βαλίτσα του. Ο οδηγός ταξί Ζαφείρης, όταν φτάνει στο αεροδρόμιο, και πριν προλάβει ο Παρασκευάς να πάρει την βαλίτσα από το πόρτ-μπαγκάζ, απομακρύνεται. Ποινική ευθύνη Παρασκευά και Ζαφείρη;

Ποιος είναι ο κάτοχος; Μπορεί ένα πρόσωπο να θεωρηθεί ότι έχει μεγαλύτερη κατοχή επειδή είναι υπεύθυνος μεταφοράς; Είναι βοηθοί κατοχής; Μήπως υπάρχει υποδιαίστερη συγκατοχή; Μπορεί ο καθένας ατομικά να δρα μεμονωμένα; Πώς έχει εδώ το πράγμα; Η κατοχή μας ενδιαφέρει. Η μεταφορική είναι κάτοχος. Πάντοτε θα έχουμε οδηγό την φυσική αντίληψη των πραγμάτων.

Πράγματι, υπάρχει μια σύμβαση παρακαταθήκης, η οποία δια των νομίμων εκπροσώπων της είναι καταρχήν κάτοχος. Την διατηρεί αυτή την κατοχή, όταν δύο

οδηγοί έχουν πάντα τα κλειδιά και μπορούν να πάνε όπου θέλουν; Ειδικά σε θέματα μεταφορικών γίνεται δεκτό πως ο οδηγός έχει δική του κατοχή όταν ο μεταφορέας (αυτός που έχει συμβληθεί), δεν μπορεί να ελέγξει την διαδρομή του αυτοκινήτου. Η κρατούσα άποψη δέχεται πως αν ο οδηγός αφαιρέσει τα πράγματα, πράττει κλοπή.

Έχουμε λοιπόν αυτούς τους 2 που είναι ουσιαστικά συγκάτοχοι. Μπορεί να θεωρηθεί ο ένας υποδεέστερος κάτοχος του άλλου; αφού και οι 2 έχουν κλειδί, αρκεί το ότι ο ένας είναι υπεύθυνος; Αφού έχουν και οι 2 κλειδί, είναι ισότιμοι συγκάτοχοι και έτσι έχουμε παραβίαση της κατοχής του άλλου κατόχου, συνοδηγού. Το ότι πήγε τουαλέτα αλλάζει κάτι; Όχι, αφού βρίσκεται στην ευρύτερη σφαίρα. Εδώ, γίνεται κλοπή και έχει καταλυθεί η κατοχή του άλλου οδηγού.

Ποιος είναι ο παθών από το αδίκημα της κλοπής; Το μίνι μάρκετ. Αλλά για να δούμε αν έχουμε αφαίρεση, πρέπει να δούμε από ποιον αφαιρείται. **Άλλο ποιος είναι ο παθών.**

Για τον ταξιτζή: η απόφαση του ΑΠ λέει πως ο ταξιτζής έχει κάνει υπεξαίρεση. Εδώ ο ΑΠ θα είχε δίκιο αν ο επιβάτης του ταξί δεν είχε κατοχή στο πράγμα που μεταφέρει (πια όλοι τείνουν αντίθετα στην άποψη της υπεξαίρεσης). Εδώ είναι και ο επιβάτης, δεν υπάρχει μόνο μία βαλίτσα. Αν πει πως είναι υπεξαίρεση, δέχεται πως αποκλειστικός κάτοχος είναι ο ταξιτζής αφού όσο είμαι στο ταξί, εξουσιάζω τα πράγματά μου. Όσο είμαι στο ταξί, φυσικά και διατηρώ την κατοχή. Δεν σημαίνει πως και εγώ δεν είμαι κάτοχος αφού είμαι μέσα στο ταξί. Το κρίσιμο είναι αν την στιγμή που εγώ βγαίνω από το ταξί, σημαίνει αυτό ότι από την στιγμή που βγήκα έγινε αποκλειστικός κάτοχος ο ταξιτζής;

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ (ενσώματα πράγματα ανεξαρτήτως αξίας) VS ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ (νομική και οικονομική έννοια της περιουσίας)

10/3/2023

Εγκλήματα λογιστικού χρήματος. Κατά πόσο το λογιστικό χρήμα είναι πράγμα, κατά πόσο υπάρχει κατοχή και κυριότητα επί των χρημάτων. Μας ενδιαφέρουν όλα αυτά, αφού για να έχουμε έγκλημα κατά της ιδιοκτησίας, θέλουμε παραβίαση της κατοχής. Μόνο στα εγκλήματα ιδιοκτησίας έχει σημασία η κατοχή. Αλλιώς, μας ενδιαφέρει δευτερευόντως.

Ορισμός λογιστικού χρήματος:

Είναι λογιστικές μονάδες, πχ όταν έχουμε λεφτά στην τράπεζα. Έχουμε δκμ να αναλάβουμε το σύνολο ή μέρος σε ενσώματη μορφή, όμως ο τραπεζικός λογαριασμός δεν είναι κάτι ενσώματο, είναι σε άυλη μορφή. Αυτό δημιουργεί ζήτημα για το κατά πόσο είναι πράγμα το λογιστικό χρήμα. Ξένο κινητό πράγμα, λέει ο ΠΚ, και εννοεί ενσώματο αντικείμενο. Το λογιστικό δεν είναι ενσώματο, και αυτό έχει δώσει αφορμή πχ στον Μυλωνό να αμφισβητεί την ιδιότητά του ως πράγμα, αφού αν ήθελε να εξομοιώσει προς τα πράγματα άυλα αντικείμενα, θα το είχε κάνει με ρητές διατάξεις. Θα έπρεπε να υπάρχει ρύθμιση αντίστοιχη πχ με την κλοπή ενέργειας.

Όμως η άποψη αυτή δεν είναι η επικρατούσα στην θεωρία. Αυτή δεν αμφισβητεί την έννοια του πράγματος στο λογιστικό χρήμα. Αυτή μπορεί να είναι άυλη η λογιστική μονάδα αλλά μπορεί ευχερέστερα να δημιουργηθεί σε κάτι ενσώματο, δεν είναι όπως η ενέργεια που ποτέ δεν μπορεί να γίνει κάτι υλικό. Έτσι, ορθότερο είναι να δεχθούμε πως είναι πράγμα.

Πρακτική σημασία: αν δεν είναι πράγμα αυτομάτως αποκλείουμε οποιαδήποτε παράνομη συμπεριφορά να υπαχθεί σε κλοπή ή υπεξαίρεση. Μας ενδιαφέρει μόνο στο πλαίσιο των εγκλημάτων κατά της περιουσίας.

Ζητήματα λογιστικού χρήματος:

1. Πιο δύσκολο είναι το θέμα του ποιος έχει την κατοχή και την κυριότητα επί χρημάτων που είναι κατατεθειμένα σε έναν τραπεζικό λογαριασμό. Στα εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας, έχουμε αρκετό επηρεασμό από το ΑΚ [αφετηρία για ποινικές αξιολογήσεις]. Έχουμε και το ζήτημα της κυριότητας, αν το πράγμα είναι δικό μου δεν υπάρχει έγκλημα κατά της ιδιοκτησίας. Από την στιγμή, που έχουμε ανώμαλη παρακαταθήκη → δάνειο, αυτός στον οποίο παρακατατίθενται περιέρχεται και η κυριότητα (τράπεζα) και εμείς έχουμε ενοχική αξίωση κατά της Τράπεζας. Αυτό όμως δημιουργεί κάποια προβλήματα στην πράξη.

Η νμλγ, έκανε την εξής κατασκευή. Το ζητούμενο είναι να πούμε πως τα χρήματα είναι ξένα για τον δικαιούχο του λογαριασμού. Για τον λόγο αυτό η νμλγ έκανε την κατασκευή της προ-αντιφώνησης νομής. Υπάρχει μια αντιφώνηση νομής, δηλαδή όταν ο Α βάζει χρήματα στον Β για να κάνει αυτός κάτι με αυτά, αυτός γίνεται κάτοχος και η κυριότητα επανακάμπει στον εντολέα. Έτσι, καθίσταται κάτοχος δυνάμει εντολής την στιγμή που τα αναλαμβάνει και η κυριότητα επανέρχεται στον εντολέα. Κατασκευή ώστε να θεμελιωθεί η ευθύνη για υπεξαίρεση, αφού αλλιώς αν αποκτούσε από κύριο θα ήταν κύριος ο Β.

2. Ποιος έχει την κατοχή των λογιστικών μονάδων;
 - a. Διάκριση από τις λογιστικές μονάδες με τα υλικά χρήματα που υπάρχουν σε μία τράπεζα. Επί των χαρτονομισμάτων έχει κατοχή και κυριότητα η τράπεζα. Επί των λογιστικών μονάδων, τι λέμε; Έχω τα λεφτά μου στην τράπεζα. Η φυσική αντίληψη υπαγορεύει πως είναι δικά μου τα λεφτά μου εκεί.
3. Ληστεία σε τράπεζα. Ληστεία κατά της τράπεζας και όχι κατά των καταθετών. Τα χρήματα είναι της τράπεζας. Στην ληστεία προσβάλλεται η ιδιοκτησία. Ποιος είναι ο κύριος; Η τράπεζα.

Πρακτικό:

Ο Σωκράτης καταθέτει στον τραπεζικό λογαριασμό του επιταγή εις διαταγήν του, ποσού 10.000 ευρώ. όμως από λάθος του ταμιά, κατά την πληκτρολόγηση προστίθενται ένα μηδενικό παραπάνω με αποτέλεσμα ο λογαριασμός του Σωκράτη να πιστωθεί με 100.000 ευρώ. όταν ο Σωκράτης

παραλαμβάνει το παραστατικό και διαπιστώνει το λάθος, σπεύδει αμέσως σε άλλο υποκατάστημα της Τράπεζας και αναλαμβάνει το ποσό των 100.000 ευρώ. Ποια η ποινική ευθύνη του Σωκράτη;

Απάντηση:

Χρήματα των οποίων η πίστωση οφείλεται σε λάθος του ταμιά, που δεν τα δικαιούμαι και παρόλα αυτά τα αναλαμβάνω. Αν διαπράττω απάτη (γιατί σίγουρα διαπράττω) ή αν διαπράττω και υπεξαίρεση. Η απ.208/96 δέχθηκε μόνο απάτη, τίποτα άλλο. Η απ. όμως του ΑΠ του 1991, είχε δεχτεί την ύπαρξη και υπεξαίρεσης.

ΑΠΑΤΗ: τι θέλω: 1. ψευδή παράσταση [παράσταση ψευδούς γεγονότος] ή παρασιώπηση αληθούς γεγονότος, 2. πλάνη, 3. περιουσιακή διάθεση και 4. ζημία. Πώς μπορεί εδώ να θεμελιωθεί η απάτη;

1. Καταρχάς, είναι παρασιώπηση [= λέω κάτι που είναι ψέματα] είτε με απόκρυψη, θετική ενέργεια που συγκαλύπτει την αλήθεια. Η παρασιώπηση είναι πάντοτε παράλειψη. Όμως κατά το 386ΠΚ, θέλω να είναι **αθέμιτη**. Τι σημαίνει όμως; Ότι για να εξαπατώ κάποιον με την σιωπή μου, πρέπει να έχω **ιδιαίτερη νομική υποχρέωση** αποκάλυψης της αλήθειας [→ παραπεμπόμαστε στο ΠΚ15- πηγές ιδιαίτερης νομικής υποχρέωσης: νόμος/ σύμβαση/ και προγενέστερη επικίνδυνη ενέργεια]. Υποχρέωση από τον νόμο δεν υπάρχει εδώ. Αλλά δεν προκύπτει ούτε και από την συμβατική σχέση. Δεν έχουμε υποχρέωση διαφώτισης. Άρα, το μόνο που μένει είναι η προγενέστερη επικίνδυνη ενέργεια. = κάνω μια ενέργεια που δημιουργεί κίνδυνο και παραλείπω να αποτρέψω αυτόν τον κίνδυνο.

Η συμπεριφορά αυτή όμως έχει δύο φάσεις. Όταν ο ταμίας πληκτρολογεί λάθος και όταν εγώ πάω και αναλαμβάνω τα χρήματα. Στην πρώτη φάση κάνω κάτι; Κάνω απάτη; Στην πρώτη φάση, δεν έχει ευθύνη, δεν έχω προκαλέσει εγώ το λάθος του ταμιά. Σε αυτή την φάση δεν έχω απολύτως τίποτα. Το θέμα είναι μετά. Έρχομαι και εκμεταλλεύομαι, σηκώνω παραπάνω χρήματα για να τα κάνω δικά μου. **ΑΠ208/96**. Δέχεται ότι υπάρχει απάτη λόγω προγενέστερης επικίνδυνης ενέργειας. = όταν σηκώνω τα χρήματα που αχρεωστήτως έχουν καταβληθεί, παρασιωπώ ότι δεν τα δικαιούμαι αυτά τα χρήματα, έχουμε προγενέστερη επικίνδυνη ενέργεια. Η **προγενέστερη επικίνδυνη ενέργεια**, δεν χρειάζεται να είναι και ποινικώς κολάσιμη πράξη, απλώς να δημιουργείται ένας κίνδυνος. Με την παράληψη του παραστατικού, έχει αντιληφθεί το λάθος.

Άλλη άποψη: για να μιλήσουμε για παρασιώπηση, πρέπει να αποκλείσουμε την παράσταση ψευδών γεγονότων (ρητή ή συναγόμενη/ να συνάγεται από τις περιστάσεις). Πχ έχω φτιάξει μια πλαστή ταυτότητα και κάνω ανάληψη. Έχω απάτη; Ναι αφού ψευδή παράσταση μπορώ να έχω και όταν έχω ενεργήσει με τέτοιο τρόπο για να δημιουργήσω μια αντίληψη. Το σωστό εδώ είναι, στην ανάληψη, πως ουσιαστικά του λέω εμμέσως πως είμαι δικαιούχος αυτών των χρημάτων, έχω συναγόμενη παράσταση (αυτονόητο πως όποιος εμφανίζεται να σηκώνει χρήματα είναι δικαιούχος των χρημάτων). Υπάρχει απάτη με ψευδή παράσταση. Αν ισχύει αυτό, δεν θέλω παρασιώπηση αλλά μπορώ να έχω ψευδή παράσταση με συμπερασματικά συναγόμενη δήλωση.

Η νομολογία είπε πως αποκτώ χρήματα με απάτη, εξαπατώ δηλαδή τον ταμιά. Γίνεται με παρασιώπηση που θεμελιώνεται σε προηγούμενη επικίνδυνη ενέργεια [ορθότερο να πούμε το δεύτερο]. Με βάση αυτή την απόφαση, το ζήτημα αντιμετωπίζεται σε επίπεδο απάτης. Δεν αναφέρεται τίποτα για υπεξαίρεση.

Είναι τριγωνική απάτη; → ναι. Έχει τον δράστη [δράστης], αυτόν που κάνει την περιουσιακή διάθεση [κανονική απάτη είναι και ο ζημιωθείς] [διαθέτων/πλανόμενος], και άλλος είναι ο ζημιούμενος [ζημιωθείς/παθών].

1093/1991 απόφαση Ολομέλειας ΑΠ: δέχεται ότι ο δικαιούχος του τραπεζικού λογαριασμού, έχει πάντοτε κατοχή των χρημάτων που είναι του καταθέτη και όχι της Τράπεζας (λόγω φυσικής αντίληψης, θεωρώ πως είναι δικά μου). Δέχεται και πως αυτός που παίρνει τα χρήματα κάνει και απάτη ΚΑΙ υπεξαίρεση. Την στιγμή που αναλαμβάνει τα χρήματα το πρόσωπο, ο δικαιούχος του λογαριασμού, γίνεται κάτοχος των χρημάτων. Έχουμε έτσι 2 κατοχές. Μία όσο τα χρήματα είναι στην τράπεζα και μία που έχω όταν τα αναλαμβάνω τα χρήματα. Αποκτώ εκ νέου κατοχή και κάνω υπεξαίρεση αν τα ιδιοποιηθώ. Πέρα από την απάτη, δέχτηκε και υπεξαίρεση. **Λάθος απόφαση**, ως προς το σκέλος της υπεξαίρεσης. Για 2 λόγους:

1. Δεν υπάρχει ξένο πράγμα, γιατί κατά τον ΑΚ κυρία των χρημάτων είναι η Τράπεζα και με την ανάληψη αποκτώ κυριότητα. Έχω παραπλανήσει τον υπάλληλο, εμποδίζει αυτό την απόκτηση της κυριότητας; Αποκτάται κυριότητα η οποία όμως είναι **ακυρώσιμη** κατά το ΑΚ147 και όχι άκυρη. Όσο δεν προσβάλλεται, παραμένει νόμιμη. ΑΠΑΤΗ → πάντα αποκτά κυριότητα και την χάνει μόνο αν ακυρωθεί η δικαιοπραξία. Την στιγμή που παίρνει τα χρήματα, είναι δικά του. Άρα το πρόβλημα: επειδή τα χρήματα αποκτήθηκαν έστω και διά απάτης, αυτός που τα απέκτησε, απέκτησε και κυριότητα σε αυτά. Άρα, ενώ ΠΚ vs ΑΚ στην κατοχή, ΠΚ=ΑΚ για κυριότητα. Άρα είναι δικό μου το πράγμα, και δεν έχω τελέσει κλοπή ή **υπεξαίρεση**.
2. Αλληλοαποκλειόμενες αντικειμενικές υποστάσεις. Πράγματι, το ένα αποκλείει το άλλο. Δεν μπορώ να έχω και δικό μου πράγμα και απάτη, τελούν σε σχέση αλληλοαποκλεισμού.
3. Πάμε πλέον σε λύσεις συρροής. Βασικός κανόνας συρροής είναι η μη τιμωρητή πρότερη και ύστερη πράξη [= πράξεις κατά του ιδίου έννομου αγαθού, η μία απορροφά την άλλη]. Πχ σε κάθε απάτη ή εκβίαση, ιδιοποιούμαι το περιουσιακό όφελος. Αυτό είναι ιδιοποίηση των χρημάτων. Αυτή η υπεξαίρεση όμως, θα ήταν **μη τιμωρητή ύστερη πράξη**, αξιοποιώ αυτό που έχω ήδη αποκτήσει. Έχω μια σχέση απορρόφησης δηλαδή, την ουσιαστική αποπεράτωση της απάτης.

Η οικιακή βοηθός του Σωκράτη, Δωροθέα, στην οποία ο Σωκράτης είχε γνωστοποιήσει του κωδικούς του e-banking ώστε αυτή να πληρωμές υποχρεώσεων του νοικοκυριού, χρησιμοποιώντας του κωδικούς του Σωκράτη, μετέφερε χωρίς δικαίωμα ποσό 10.000 ευρώ από τον λογαριασμό του Σωκράτη στον προσωπικό της λογαριασμό. Ποια είναι η ποινική της ευθύνη;

Γενικότερα: αν ξέρετε κωδικούς e-banking μπορείτε να μπειτε και σε ξένο λογαριασμό. Τι αδίκημα λαμβάνει χώρα;

ΑΠ742/12.: η παράνομη διείσδυση στον ηλεκτρονικό υπολογιστή προς αφαίρεση λογιστικών χρηματικών μονάδων, αντιμετωπίζεται ως κλοπή του χρηματικού ποσού που αντιπροσωπεύουν αυτές οι χρηματικές μονάδες. **Τέλεση κλοπής**, σαν να βρίσκω ξένα χρήματα σε ένα χρηματοκιβώτιο και να τα βάζω στην τσέπη μου. Ας υποθέσουμε ότι είναι πράγμα και πως ο δικαιούχος είναι κάτοχος των χρημάτων.

Η θεμελίωση της νέας κατοχής, της δικιάς μου, γίνεται μέσω της πίστωσης στον δικό μου λογαριασμό. Που είναι εδώ το πρόβλημα; → **ποιος είναι κύριος των χρημάτων; Η τράπεζα.** Πρέπει να ΜΗΝ έχω συγκατάθεση του κυρίου. Η τράπεζα, έχει οργανώσει έτσι το e-banking, ώστε να μπαίνει όποιος έχει τους κωδικούς. Από την στιγμή αυτή, η τράπεζα. Έχει δώσει την συγκατάθεσή της να μεταφέρονται χρήματα από τον έναν λογαριασμό στον άλλον. Ο κύριος, η Τράπεζα, συγκατατίθεται λοιπόν. **Αν ισχύει αυτό, αλλάζει το πράγμα**, διότι εδώ η Τράπεζα πράγματι εδώ καταρχίη έχει δώσει την συγκατάθεσή της. Βέβαια, αν έχει κάποιος του κωδικούς παρανόμως, είναι μια συγκατάθεση υπό αίρεση.

Εάν λοιπόν, βάλουμε στην προβληματική και αυτό σχετικά με την συγκατάθεση της τράπεζας, αλλάζει το σκηνικό. **Έχουμε 386Α** απάτη με υπολογιστή και όχι κλοπή. Αν θεωρήσουμε λοιπόν ότι έχουμε συγκατάθεση, δεν μπορεί να είναι κλοπή.

Αν κάθε μέρα του κλέβει από 10χιλιάδες για 15 μέρες [150χιλιάδες] είναι κακούργημα ή πλημμέλημα;

Κατ' εξακολούθηση έγκλημα = ομοειδής πραγματική συρροή, κάνω ομοειδείς πράξεις, με έναν κοινό δόλο. Είναι ευνοϊκό για τον δράστη αφού επιβάλλεται μία ποινή κατά το ΠΚ98 [ενώ στην συρροή μπορεί να είναι και μεγαλύτερη].

Τίθεται το ερώτημα αν έχει ενότητα δόλου, εξαρχής είχε προσχεδιάσει να κάνει περισσότερες πράξεις, τότε το όφελος αθροίζεται, με αποτέλεσμα αν είναι πάνω από το όριο να είναι κακούρηματική. Αλλιώς, θα μπορούσε να κάνει επιμέρους πράξεις και να ευθύνεται για πλημμέλημα και όχι για κακούρημα.

17/03/2023

Η Μαρίνα οικιακή βοηθός της γηραιάς και ασθενούς Δωροθέας αφαιρεί κρυφά από το πορτοφόλι της Δωροθέας την κάρτα αυτόματης ανάληψης (cash – card), που είναι συνδεδεμένη με τον προσωπικό λογαριασμό της Δωροθέας και της οποίας τον μυστικό κωδικό γνωρίζει, τη χρησιμοποιεί στο μηχάνημα αυτόματης ανάληψης (ATM) της Τράπεζας και, αφού αναλαμβάνει το ποσό των 800 Ευρώ, επιστρέφει την κάρτα στη Δωροθέα. Γνωρίζει τον κωδικό, τη χρησιμοποιεί στο μηχάνημα αυτόματης ανάληψης (ATM) της Τράπεζας και, αφού αναλαμβάνει το ποσό των 800 Ευρώ, επιστρέφει την κάρτα στη Δωροθέα. Επίσης η Μαρίνα αφαιρεί την πιστωτική κάρτα της Δωροθέας, της οποίας το PIN γνωρίζει και αγοράζει με αυτήν από κοσμηματοπωλείο σκουλαρίκια αξίας 2000 σε 10 άτοκες δόσεις υπογράφοντας το σχετικό παραστατικό.

Στο ΑΤΜ, από το οποίο η Μαρίνα έκανε ανάληψη των χρημάτων, ο Βρασίδης είχε τοποθετήσει μηχανισμό παγίδευσης καρτών αναλήψεων (skimming), μέσω του οποίου υπέκλεψε τα στοιχεία της μαγνητικής λωρίδας της κάρτας της Δωροθέας και αφού τα αντέγραψε σε μία κάρτα κλώνο έκανε τρεις διαδοχικές αναλήψεις ποσού 800 Ευρώ από τον τραπεζικό λογαριασμό της Δωροθέας.

Η Καλλιόπη, αδελφή της Μαρίνας, η οποία βοηθούσε την αδελφή της στις οικιακές εργασίες, αφαίρεσε αρχικά από το πορτοφόλι της Δωροθέας την cash card και ακολούθως την επόμενη μέρα δήλωσε σε αυτήν ότι τάχα βρήκε την κάρτα πεταμένη έξω από την οικία και ζήτησε για την ανεύρεσή της αμοιβή 500 Ευρώ, ποσό το οποίο η Δωροθέα της έδωσε.

ΑΞΙΟΠΟΙΝΟ ΜΑΡΙΝΑΣ, ΒΡΑΣΙΔΑ, ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ

Απάντηση:

ΑΞΙΟΠΟΙΝΟ ΜΑΡΙΝΑΣ

Έχουμε κλοπή της κάρτας:

Κλοπή της κάρτας όμως; Των χρημάτων; Ή και των δύο; Το γεγονός ότι επεστράφη η κάρτα, αυτό αποκλείει την ιδιοποίησή της; [Η ιδιοποίηση πρέπει να είναι οριστική.] Ποιο είναι, όμως, εδώ το αντικείμενο της ιδιοποίησης; Η κάρτα ή η αξία που ενσωματώνεται στην κάρτα; Αυτό που μας ενδιαφέρει λοιπόν, δεν είναι να επιστραφεί η κάρτα σαν κάρτα αλλά αν ο δράστης έχει ιδιοποιηθεί έστω και μέρος του λογαριασμού [800 ευρώ καθώς μάλλον αυτό θα ήταν το όριο]. Έχουμε μια μερική αποστέρηση της Δωροθέας. Επομένως, η επιστροφή της κάρτας δεν λείει τίποτα.

Έχουμε λοιπόν, κλοπή της κάρτας. Επέστρεψα το αντικείμενο μερικώς απαξιωμένο, αφού έχω στερηθεί ένα μέρος των χρημάτων που ήταν και ενσωματωμένο στην κάρτα. Έχουμε λοιπόν, κλοπή της κάρτας η οποία δεν αποκλείεται από το γεγονός

**ΚΥΡΙΟΣ Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΑΙ Ο ΔΙΚΑΟΥΧΟΣ ΕΧΕΙ ΕΝΟΧΙΚΗ ΑΞΙΩΣΗ
ΑΝΑΛΗΨΗΣ [ΑΥΛΗ ΑΞΙΩΣΗ ΑΛΛΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ
ΜΑΣ]**

ότι επεστράφη η κάρτα σαν ενσώματο αντικείμενο. **Αρα, έχουμε κλοπή της κάρτας.** *
επιστρέφεται εν μέρει απαξιωμένο

Έχουμε κλοπή των χρημάτων:

Ως προς τα 800 ευρώ, τι αδίκημα έχουμε; Το κλειδί για να σηκώσω χρήματα είναι το pin. Έχω απάτη με υπολογιστή [ΠΚ386Α]. **ΑΠ411/2014** : δέχθηκε πως υπάρχει κλοπή των χρημάτων. Γιατί να μην υπάρχει κλοπή; Τι έχουμε να σχολιάσουμε εδώ για την απόφαση αυτή του ΑΠ; Ποιο είναι το βασικό στοιχείο της κλοπής; Αφαιρώ ξένο

πράγμα [καταλύω και θεμελιώνω] με σκοπό να ιδιοποιηθώ χρήματα. Η αφαίρεση αυτή, θα πρέπει να γίνεται χωρίς την συγκατάθεση του κυρίου, γιατί αν συγκατατίθεται στην αφαίρεση της κατοχής τότε έχω παράδοση και όχι αφαίρεση **[ENNOIES AΛΛΗΛΟΑΠΟΚΛΕΙΟΜΕΝΕΣ]**.

- Στην αφαίρεση δεν γνωρίζω και δεν συγκατατίθεται – στην παράδοση, συγκατατίθεται απλά μπορεί η βούλησή μου να είναι ελαττωματική.

Ποιος είναι εδώ ο κύριος του πράγματος; Συγκατατίθεται; **Κύριος έχουμε πει πως είναι η τράπεζα.** Η τράπεζα που είναι κυρία των χρημάτων [ο κύριος του λογαριασμού δεν έχει κυριότητα αλλά απλά ενοχικό αξίωμα ανάληψης] αδυνατεί να γνωρίζει για τις συναλλαγές που γίνονται με μηχανήμα, εάν αυτός που εμφανίζεται είναι πράγματι ο δικαιούχος της κάρτας ή άλλο πρόσωπο. Το μόνο στοιχείο που διασφαλίζει, είναι το pin. **Η τράπεζα, συγκατατίθεται να παραδώσει τα χρήματα σε όποιον κατέχει αυτό το pin.** Έτσι, η τράπεζα έχει ουσιαστικά παραιτηθεί από οποιαδήποτε άλλη διαδικασία ταυτοποίησης, αφού κιόλας λογικά δεν μπορεί να γνωρίζει. **➔ πρέπει να αποκλείσουμε την κλοπή όταν κάποιος κάνει ανάληψη χρημάτων, γνωρίζοντας έστω και παρανόμως το pin.**

Άποψη που υποστηρίζεται για υπεξαίρεση:

Μήπως μπορεί να υπάρχει υπεξαίρεση; Δεν υπάρχει ούτε η ίδια η κατοχή των χρημάτων, αλλά της κάρτας. Είναι μια σκέψη αυτή. Δεν υπάρχει, αλλά είναι χρήσιμο να συζητηθεί. Ναι μεν συγκατάθεση για λήψη κατοχής αλλά όχι και για της κυριότητας [γνώμη που έχει υποστηριχθεί]. Έτσι ο δράστης, αποκτά την κατοχή των χρημάτων και την στιγμή που τα κατέχει επειδή η τράπεζα δεν συναινεί, τα ιδιοποιείται. Τζαννετής// δεν είναι σωστή η άποψη αυτή, αφού δεν γίνεται να θέλει η τράπεζα να αποκτήσεις την κατοχή αλλά όχι την κυριότητα. Με αυτό το σκεπτικό, υπάρχει υπεξαίρεση.

Ξανά, πώς θεμελιώνεται η υπεξαίρεση; Η τράπεζα συγκατατίθεται στο να δοθεί η κατοχή σε όποιον γνωρίζει το pin, όχι όμως την κυριότητα. Αυτό δεν είναι λογικό.

Τελικώς, σωστή άποψη:

Έχουμε απάτη με υπολογιστή.

Τι έχουμε να πούμε για το κοσμηματοπωλείο και τις αγορές από εκεί;

Εμφανίζεται αυτή και κάνει μια αγορά σε ένα κατάστημα. Τι κάνει αυτός; Με μια κάρτα που δεν του ανήκει πάει και κάνει αγορές. Αρχικά, έχουμε ψευδή παράσταση και κάνει μια συναλλαγή που ο καταστηματάρχης δεν θα έκανε αν γνώριζε ότι συναλλάσσεται όχι με τον δικαιούχο. Πια, δεν έχουμε απάτη με υπολογιστή αλλά έχουμε συναλλαγή πρόσωπο με πρόσωπο.

Έχουμε ακόμα και μια πλαστογραφία, αφού θα υπέγραψε ως δικαιούχος της πιστωτικής κάρτας. **ΑΠ2056/2003:** 3 αδικήματα: **κλοπή κάρτας, απάτη και πλαστογραφία.** Τονίζεται το εξής: σημασία έχει το σκοπούμενο όφελος, άρα το όφελος είναι τα 2000 ευρώ.

Και στις 2 περιπτώσεις έχουμε κλοπή της κάρτας και μια επιγενόμενη απάτη: έχουμε συρροή εδώ; Δεν είναι κατ' ιδέαν [περισσότερα εγκλήματα με μία πράξη] – **φαινομενική συρροή** είναι [στοιχειοθετούνται περισσότερα εγκλήματα αλλά για μόνο ένα από αυτά ευθύνεται ο δράστης]. Είναι φαινόμενη συρροή, και έχουμε εδώ μη τιμωρητή πρότερη πράξη- **η πρώτη διευκολύνει την τέλεση της δεύτερης → απορροφάται**. Έτσι, αν εφαρμόσουμε τους κανόνες της φαινομένης συρροής, η κλοπή της κάρτας απορροφάται από την επιγενόμενη απάτη, αφού είναι το μέσο που διευκολύνει την απάτη. Ο ΑΠ δεν το δέχτηκε αυτό-είπε έχουμε και κλοπή και απάτη. Πχ για αυτό ο δράστης όταν μπαίνει στο σπίτι για να το κλέψει ή σπάει την πόρτα για να το κάνει αυτό, τότε θα τιμωρηθεί μόνο για κλοπή και όχι πχ για διατάραξη οικιακής ειρήνης ή για φθορά ξένης ιδιοκτησίας.

Αν την έχει πάρει την κάρτα, και πάει να πληρώσει στο κοσμηματοπωλείο αλλά δεν έχει λεφτά μέσα: από την στιγμή που δεν έκανα συναλλαγή έχω κλοπή; Όχι : δεν έχω προσκτηθεί τίποτα από την αξία του πράγματος [θέλω πρόσκτηση και οριστική αποστέρηση]. ΔΕΝ θέλω μόνο πρόθεση!

ΑΞΙΟΠΟΙΝΟ ΒΡΑΣΙΔΑ

SKIMMING: [ΑΠ1087/2019]

Η παράνομη αναπαραγωγή της κάρτας είναι πλαστογραφία [αντικείμενο επόμενου μαθήματος]. Ισχύει κάτι παρόμοιο με αυτό που είπαμε προηγουμένως για το rip. Δεν υπάρχει ούτε κλοπή ούτε υπεξαίρεση, αλλά πάμε στο 386^A. το να φτιάξω μια κάρτα κλώνο, έχει κάτι παραπάνω;

Ενώ στο rip χρησιμοποιώ μια γνήσια κάρτα και δίνω γνήσια δεδομένα, εδώ δεν χρησιμοποιώ μια γνήσια κάρτα, αλλά δίνω λάθος δεδομένα και με αυτή την ψεύτικη κάρτα παραπλανώ το σύστημα. Δεν αλλάζει κάτι, αφού κατά αποτέλεσμα έχω και εδώ απάτη με υπολογιστή. Αυτή η περίπτωση εδώ, εντάσσεται στο 386^A περίπτωση γ ή δ και όχι πάντως στο ε. είναι το γ κυρίως, αφού έχουν δοθεί μη ορθά δεδομένα.

Εδώ όμως, είπαμε ότι έχουμε μια πλαστογραφία, μια πλαστή κάρτα [διευρυμένη έννοια του εγγράφου, ΠΚ 13 ηλεκτρομαγνητική εγγραφή// κάρτες]. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι και εδώ η πλαστογραφία είναι επίσης μια μη τιμωρητή πρότερη πράξη; Ότι είναι το μέσο; **Είπαμε για να έχω μη τιμωρητή πρότερη πράξη, πρέπει τα 2 εγκλήματα να στρέφονται κατά του ίδιου αγαθού** – έχουμε το ίδιο έννομο αγαθό στην πλαστογραφία και στην απάτη; ΟΧΙ: η πλαστογραφία προστατεύει την έγγραφη απόδειξη, την αποδεικτική αξία του εγγράφου, ενώ η απάτη προσβάλλει την περιουσία. Πλαστογραφία και απάτη συρρέουν.

ΑΞΙΟΠΟΙΝΟ ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ

Έχουμε μια ψευδή παράσταση, η Δωροθέα το πίστεψε και υπήρχε και παράνομο περιουσιακό όφελος. Για κλοπή τι θα λέγαμε; Τι διαφέρει η περίπτωση αυτή από την πρώτη περίπτωση; Στην πρώτη περίπτωση ο δράστης έχει προσκτηθεί μέρος

της αξίας του πράγματος. → ιδιοποίηση της εγγενούς ενυπάρχουσας αξίας [κέρδος από το ίδιο το πράγμα].

Στο τελευταίο σκέλος του πρακτικού, εδώ, δεν ιδιοποιείται την ex re ωφέλεια [ανάληψη χρημάτων] δεν βγάζει χρήματα δηλαδή από το ίδιο το πράγμα. Δεν αρνείται επίσης το δκμ κυριότητας, δίνει την κάρτα. Επιδιώκει να εκμεταλλευτεί μια συναλλαγή από το πράγμα. Έχουμε ουσιαστικά μια ατιμώρητη κλοπή χρήσης της κάρτας.

Σημειώνεται πως δεν την επιστρέφω απαξιωμένη, δεν έχω καμία πρόσκτηση ούτε και οριστική αποστέρηση και έτσι έχω μια ατιμώρητη κλοπή χρήσης. Άρα αυτό που έχει τελικώς τελεστεί είναι απάτη. Χρησιμοποίησα το τέχνασμα για να αποκτήσω περιουσιακό όφελος. Είναι λοιπόν ένα κέρδος που προέρχεται από συναλλαγή με το κλεμμένο πράγμα και όχι για όφελος που προκύπτει από την ίδια την κάρτα με ανάληψη χρημάτων [εξάλλου δεν την επιστρέφω και με μειωμένη αξία].

Η κλοπή χρήσης είναι ατιμώρητη, με μόνη εξαίρεση την κλοπή χρήσης μεταφορικού μέσου του 374. Αλλιώς αν αφαιρώ κάτι μόνο για να το χρησιμοποιήσω [κλοπή χρήσης], δεν τιμωρείται αυτό.

24/3/2023

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Περιπτώσεις που στοιχειοθετούν το αδίκημα της κλοπής:

- Θέλω αρχικά αλλαγή κατόχου. Εάν δεν υπάρχει αλλαγή κατόχου αλλά χρησιμοποιείται κάποιο τέχνασμα για να χαλαρώσει η κατοχή.
- Θέλω να χαλαρώνει η κατοχή στο πράγμα ή να χρησιμοποιώ τον άλλον ως όργανο για να ιδιοποιηθώ το πράγμα τελείως.

***έμμεση αυτουργία** [δεν έχω καν άδικη πράξη. Αν δεν έχω άδικη πράξη, τότε χρησιμοποιώ τον άλλον σαν όργανό του] και **ηθική αυτουργία** [=προκαλώ στον άλλον την απόφαση να κάνει κάτι. Θέλω άδικη πράξη]. Όταν κάποιος αφαιρεί μια βαλίτσα δίνοντάς την σε αυτόν που λέει να του την δώσει, νομίζει ότι δίνει το πράγμα στον κύριο. Αυτό δεν είναι καν άδικη πράξη και για αυτό θα τιμωρηθεί σαν έμμεσος αυτουργός και όχι σαν ηθικός αυτουργός αυτός που του λέει δώσε μου την βαλίτσα.

Απάτη ή κλοπή κατ' έμμεση αυτουργία:

Όταν ο ίδιος είναι ο κάτοχος και το δίνει συνεπεία απάτης. Πχ: ο κύριος του πράγματος έχει εξουσιοδοτήσει τον τρίτο να δώσει το πράγμα σε έναν τρίτο. Πχ φοιτητής Α που έχει σπίτι του σπιτονοικοκυρά. Της λέει όποιος συμφοιτητής μου έρθει και ζητήσει βιβλίο να του το δώσεις. Έρχεται κάποιος και λέει είμαι συμφοιτητής. Εδώ δεν έχουμε κλοπή, έχουμε απάτη γιατί ο κύριος έχει δώσει την γενική εξουσιοδότηση να δίνει το πράγμα σε όποιον τον ζητήσει. Η συγκατάθεση του κυρίου αρκεί για την μεταβίβαση της κατοχής = απάτη. Κλοπή έχουμε αντίθετα, όταν ο τρίτος που μεταβιβάζει είναι είτε συγκάτοχος είτε βοηθός κατοχής και δεν υπάρχει η εξουσιοδότηση του κυρίου να μεταβιβάσει το πράγμα. Η αφαίρεση γίνεται σε βάρος του άλλου συγκατόχου ή κατόχου. Όχι όμως απάτη. Πχ: έχω αφήσει το αυτοκίνητό μου σε ένα πάρκινγκ μαζί με

τα κλειδιά και λέει μια κυρία το αυτοκίνητο αυτό είναι του άντρα μου, να το πάρω; Οκ της λέει. Κλοπή ή απάτη; Επίσης, αυτός που φυλά το αμάξι είναι βοηθός κατοχής [ο υπάλληλος] – αφαιρεί λοιπόν ο υπάλληλος την δική μου κατοχή, θεμελιώνει η κυρία την δική της κατοχή. → κλοπή κατ' έμμεση αυτουργία.

Πρακτική σημασία:

- πχ η κλοπή μεταφορικού μέσου τιμωρείται, ενώ αν το είχαμε υπαγάγει στο έγκλημα της απάτης, αν το πάρει απλά για να το χρησιμοποιήσει είναι εντελώς ατιμώρητη.
- Ληστρική κλοπή: εδώ, έχω αφαιρέσει το πράγμα χωρίς βία και ασκώ βία για να το κρατήσω στην κατοχή μου. Σε όσες περιπτώσεις έχω κλοπή κατά έμμεση αυτουργία και όχι απάτη, αν κάποιος ασκήσει βία για να το κρατήσει έχω ληστρική κλοπή ενώ αν είχα απάτη, τίποτα.

Πρακτικό:

Ο Αλκιβιάδης αγοράζει από το κατάστημα του Παντελή, ένα ποδήλατο για τον αδελφό του Θεμιστοκλή. Καταβάλλει το τίμημα και συνεννοείται με τον καταστηματάρχη να φυλάξει το ποδήλατο για λίγη ώρα μέχρι να έρθει ο Θεμιστοκλής να το παραλάβει. Ο ευρισκόμενος στο κατάστημα πελάτης Περικλής ακούει την συνομιλία του Αλκιβιάδη με τον Παντελή και μετά από μισή ώρα έρχεται στο κατάστημα, συστήνεται ως Περικλής και παραλαμβάνει το ποδήλατο από τον υπάλληλο του καταστήματος Θρασύβουλο.

Α) ποια είναι η ποινική ευθύνη του Περικλή;

Κλοπή κατ' έμμεση αυτουργία.

Ο Περικλής δεν έχει σκοπό να κρατήσει το ποδήλατο αλλά να το δωρίσει στην φίλη του Αναστασία.

Η πρόσκτηση μπορεί να είναι και προσωρινή. Οριστική αποστέρηση εδώ έχω. Ιδιοποίηση υπέρ τρίτου; Παίρνω ένα πράγμα για να το δώσω σε κάποιον τρίτο για να το ιδιοποιηθεί εκείνος. Το γλωσσικό νόημα δεν επιτρέπει ευχερώς να μιλάμε για ιδιοποίηση όταν είναι για κάποιον τρίτο.

[...]

29/3/2023

ΑΠΑΤΗ [πολύ-αποτελεσματικό έγκλημα]

ΑΠ ολομ. 3/2019 υπόθεση καθαρίστριας που αν και με απολυτήριο δημοτικού κατηγορήθηκε πως εξαπάτησε το Δημόσιο για να προσληφθεί και να πληρώνεται σαν όχι απλός απόφοιτος.

Στοιχείο πλάνης

Στο 386ΠΚ δεν αναφέρεται αλλά προκύπτει εμμέσως από την λέξη πείθοντας. Υποδηλώνει πως αυτός που προβαίνει σε περιουσιακή διάθεση βρίσκεται σε πλάνη.

Αυτή προκαλείται με την παράσταση των ψευδών γεγονότων. Πρέπει να συνδέεται αιτιωδώς με την ψευδή παράσταση. Αν θα προέβαινε ούτως ή άλλως στην περιουσιακή διάθεση δεν έχουμε απάτη.

Επίσης, η πλάνη πρέπει να αποτελεί **προϊόν νοητικής επικοινωνίας μεταξύ φυσικών προσώπων**. Υπάρχει ειδικό αδίκημα διαφορετικά για απάτη μέσω υπολογιστή. Αν περιπλανάται μηχανήμα, είναι άλλη περίπτωση αυτό και πάμε στο 386^Α. επίσης, πρέπει να γίνεται μεταξύ **συγκεκριμένων** προσώπων. Δεν μπορεί να είναι αορίστως το κοινό ο αποδέκτης. Αυτό δεν φαίνεται να το δέχεται η νμλγ. Πχ είμαι πωλητής και βάζω ένα ταμπελάκι που λέει χρυσά κοσμήματα, ενώ δεν είναι. Αυτό έχει σημασία για το πότε ξεκινά να εκτελείται το έγκλημα της απάτης. Άρα μέχρι και όταν έχουμε ταμπελάκι, δεν έχουμε ούτε καν απόπειρα. Η απόπειρα ξεκινά όταν συγκεκριμένος πελάτης μπαίνει στο μαγαζί. Πρόσφατη απόφαση μάλιστα προβληματίσε σχετικά την νομολογία. Ο ΑΠ είπε πως έχουμε απάτη, όχι προς συγκεκριμένο πελάτη αλλά σε όλους όσους ενδιαφέρονται να αγοράσουν την μετοχή [υπόθεση με κάτι μετοχές φούσκες].

Η πλάνη δεν σημαίνει άγνοια. Όταν δεν γνωρίζω απολύτως τίποτα, δεν πλανώμαι. Η πλάνη προϋποθέτει να έχω κάτι στο μυαλό μου. Αν είναι κάτι που δεν με έχει απασχολήσει καθόλου, βρίσκομαι απλά σε άγνοια. **Η περιθωριακή γνώση όμως είναι πλάνη**. Δεν χρειάζεται μια εναργή γνώση, αρκεί να το έχω στο πίσω μέρος του μυαλού μου. Πχ, εάν πληρώνω κπ με πλαστά χαρτονομίσματα. Δεν χρειάζεται αυτός που τα παραλαμβάνει να σκεφτεί αν είναι γνήσια ή πλαστά, αλλά έχει στο πίσω μέρος του μυαλού του ότι είναι γνήσια.

Πρακτικό:

Ο Κοσμάς προσκομίζει στις 15/1/2016 στον ΟΑΕΔ εικονική καταγγελία της σύμβασης εργασίας του και με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνει να χορηγηθεί σε αυτόν από τον ΟΑΕΔ επίδομα ανεργίας για τα έτη 2016-2020 συνολικού ύψους 12 χιλιάδων ευρώ [60 μήνες * 200 τον μήνα]. Την 1/2/2021, διαπιστώνεται από τον ΟΑΕΔ η εικονικότητα της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας και διακόπτεται η καταβολή του επιδόματος. Στις 15/02/2021 ο ΟΑΕΔ υποβάλλει έγκληση για απάτη κατ' εξακολούθηση εκ μέρους του Κοσμά. Ποια είναι η ποινική ευθύνη;

Απάντηση:

Πότε τελούνται αυτές οι απάτες; Πώς θα υπολογίσουμε το ύψος του περιουσιακού οφέλους; Πόσες πλάνες έχω; Υπάρχει υποχρέωση να λέει πχ η καθαρίστρια κάθε μήνα ότι το πτυχίο μου δεν είναι πλαστό; Πόσες πλάνες πόσες περιουσιακές διαθέσεις έχουμε;

Ζήτημα πλάνης: έχουμε μία πλάνη ή πολλές; **Απόφ. Ολομ ΑΠ:** ως διατήρηση της πλάνης δεν νοείται η παράλειψη του δράστη να αποτρέψει ή να άρει μια επιγενόμενη πλάνη, η οποία στην πραγματικότητα έχει στο μεταξύ μεταβληθεί. Ο ΑΠ εδώ λέει: ουσιαστικά εδώ έχουμε μία πλάνη, που δημιουργήθηκε αρχικά όταν προσελήφθη η καθαρίστρια. Αυτή η πλάνη διατηρήθηκε από την καθαρίστρια. Αυτή η διατήρηση της πλάνης είναι αδιάφορη, εφόσον δεν έχει εμφολωρήσει μεταβολή της πραγματικότητας. Άρα ανάγεται η απόφαση στον αρχικό χρόνο της πρόσληψης και λέει δεν έχω τόσες πλάνες όσες είναι και οι περιουσιακές διαθέσεις [κάθε φορά που

έμπαινε ο μισθός]. Έχουμε μία πλάνη, η οποία όμως διατηρείται. Αν ζητούσε εκ νέου πχ το πιστοποιητικό, τότε θα είχαμε μια ακόμα, μια δεύτερη ψευδή παράσταση.

Παθών είναι το ελληνικό δημόσιο εδώ και επομένως από την στιγμή αυτή, δεν μας ενδιαφέρει το ποιο είναι το πρόσωπο που προβαίνει στην διάθεση. Μας αρκεί η περιθωριακή γνώση. Δεν αρκεί, ακόμα και αν υπάρχει υπάλληλος, να σκεφτεί αν είναι ή όχι δικαιούχος. Υπάρχει αυτή η περιθωριακή γνώση ότι είναι.

Είσπραξη κάθε μήνα. Τελείται η απάτη κάθε φορά που πέφτει ο μισθός; Έχουμε τέλεση αυτής της μιας απάτης; Έχει σημασία για τον χρόνο της παραγραφής, αφού στα πλημμελήματα έχουμε 5ετή παραγραφή. Πότε τελείται ένα έγκλημα; Μας ενδιαφέρει το ότι το χρήμα πέφτει κάθε μήνα; **Απόφ. Ολομ ΑΠ:** είναι αποτέλεσμα ο μισθός μιας απάτης.

ΠΚ15: έχω παρασιώπηση; Για να έχω χρειάζομαι ιδιαίτερη υποχρέωση να πω την αλήθεια. Έχω υποχρέωση να αποτρέψω την πλάνη που κάθε φορά αναπαράγεται; **Απόφ. Ολομ ΑΠ:** Η παράλειψη άρσης της πλάνης είναι ποινικά αδιάφορη. Απορροφάται και είναι ποινικώς αδιάφορη. Το στιγμιαίο έγκλημα θα γινόταν διαρκές. Αυτή έχει απορροφήσει τις επιγενόμενες παραλείψεις.

Τελικά είπε ο ΑΠ: Έχουμε μία απάτη που τελείται αρχικά με την πρόσληψη, η οποία και ήταν παραγεγραμμένη. Απορροφάται από την αρχική απάτη ο μισθός που μπαίνει κάθε μήνα και έτσι δεν έχουμε την τέλεση πολλαπλών απατών, αλλά μίας αυτής που τελέστηκε τότε στην πρόσληψη. Για αυτό, λοιπόν, είπε ο ΑΠ: το έγκλημα της απάτης έχει παραγραφεί [στην περίπτωση της καθαρίστριας όπου είχε γίνει η πρόσληψη 15 χρόνια πριν].

2 εξαιρέσεις από το ότι η παράλειψη που έπεται από την ενέργεια απορροφάται από την ενέργεια: [η παράλειψη που έπεται από την ενέργεια απορροφάται από την πρώτη – 2 εξαιρέσεις:]

1) Η παράλειψη είναι βαρύτερη από την θετική ενέργεια

πχ τραυματίζω κπ από αμέλεια. Τον παρασέρνω με το αυτοκίνητο και τον βλέπω ότι κινδυνεύει να πεθάνει και σηκώνομαι και φεύγω. Τι άδικη έχω διαπράξει, αποδεχόμενος ότι αυτός ο άνθρωπος μπορεί να πεθάνει [και όντως πεθαίνει]; Αρχικά έχω διαπράξει σωματική βλάβη από αμέλεια. Έχω λοιπόν επικίνδυνη ενέργεια. Είναι βαρύτερη η παράλειψη και για αυτόν τον λόγο θα τιμωρηθεί για αυτή. Όταν η παράλειψη είναι βαρύτερη, απορροφά η παράλειψη την θετική ενέργεια και έτσι ευθύνεται για ανθρωποκτονία δια παραλείψεως. Το 307 ΠΚ έχει καταργηθεί στον νέο ποινικό κώδικα.

2) Όταν το έγκλημα ενεργείας έχει παραγραφεί, η επιγενόμενη παράλειψη που έχει απορροφηθεί μπορεί να αναβιώσει.

Καταρτίζω ένα πλαστό έγγραφο και πάω και το χρησιμοποιώ κάποια στιγμή αργότερα. Εδώ έχουμε πλαστογραφία με χρήση, η οποία και είναι μη τιμωρητή ύστερη πράξη. Εάν για οποιονδήποτε λόγο, έχει παραγραφεί η κατάρτιση [έχει παρέλθει η 5ετία] η χρήση η οποία είχε αρχικά απορροφηθεί, να αναβιώσει και θα τιμωρηθεί μόνο για την χρήση.

Υπάρχει ζημία του δημοσίου; Ή το γεγονός ότι παρείχε την εργασία της εξισώνονταν με τους μισθούς που έπαιρνε; Για να δούμε αν υπάρχει ζημία κάνουμε σύγκριση παροχής και αντιπαροχής στο ποινικό δίκαιο. Έτσι η ζημία του δημοσίου ισοσταθμίζεται από την παροχή της εργασίας του, εκτός αν το Δημόσιο απέβλεπε σε ιδιαίτερες γνώσεις και ικανότητας [πχ γιατρός].

Αν κάποιος είναι από το 2016 έως το 2018 όντως άνεργος, αλλά μετά όταν πιάσει δουλειά παραλείπει να γνωστοποιήσει στον ΟΑΕΔ την πρόσληψή του με συνέπεια να εισπράξει για τα έτη 2018 έως 2020, ποσό ύψους 7.200 ευρώ. Ποια είναι η διαφορά αυτού του παραδείγματος με το προηγούμενο;

Εδώ, δεν έχουμε ψευδή παράσταση. Έχουμε ιδιαίτερη υποχρέωση άρσης της πλάνης; Ναι. Έχουμε μια μεταβολή της κατάστασης και βλέπουμε πως και η ίδια η ολομέλεια τίθεται υπέρ της γνωστοποίησης της αλλαγής αυτής. Υπάρχει υποχρέωση διαφώτισης για την αλλαγή των περιστάσεων. Οφείλω να άρω την πλάνη που εξακολουθεί να υπάρχει από την στιγμή που έχει συμβεί ένα νέο γεγονός.

28/4/2023

ΤΡΙΓΩΝΙΚΗ ΑΠΑΤΗ

Πώς μπορώ να έχω απάτη σε υπολογιστή σε μακροχρόνια απάτη; Παίρνει την αξίωση. Αυτή η αξίωση αξίζει τα λεφτά της;

Η νμλγ δέχεται πως για να έχω απάτη επί δικαστηρίου δεν αρκεί να έχω πει έναν ψευδή ισχυρισμό, αλλά θα πρέπει να συνδέεται με ψεύτικα και πλαστά μέσα. Πρέπει πχ να προσκομίσω ένα πλαστό έγγραφο. Χωρίς αυτήν την προϋπόθεση για τον ψευδή αγωγικό ισχυρισμό, δεν υπάρχει απάτη.

Αν κάποιος μάρτυρας με βοηθήσει και καταθέσει ψευδώς κάνει συνέργεια στην απάτη. Αν ο ίδιος είχε την πρωτοβουλία ευθύνεται μόνο για το αδίκημα που έκανε.

Νμλγ: δεν τελείται με την κατάθεση της αγωγής αλλά με την υποβολή των προτάσεων. Η κατάθεση αγωγής είναι μόνο προπαρασκευαστική πράξη. Το αν η απόπειρα θα μείνει απόπειρα και αν θα έχω τετελεσμένη απάτη εξαρτάται από την έκβαση της δίκης.

Πρακτικό:

Ο Παρασκευάς, έχει κληρονομήσει από τον πατέρα του ένα εγκαταλελειμμένο ακίνητο. ο Περικλής, ο οποίος εποφθαλμιά το ακίνητο, πείθει τον φίλο του Παντελή, να περιφράξει το ακίνητο και να αναρτήσει πινακίδα «ιδιοκτησία Παντελή». Ακολούθως ο Περικλής, επικαλούμενος την μαρτυρία του γείτονα Παναγιώτη ότι ο Περικλής επί μία 20ετία νέμεται το ακίνητο, ασκεί κατά του Παντελή, διεκδικητική αγωγή. Ο εναγόμενος Παντελής, ομολογεί την ιστορική βάση της αγωγής και κατόπιν αυτού, το αστικό δικαστήριο αναγνωρίζει ότι η κυριότητα του ακινήτου ανήκει στον Περικλή.

Έχει τελέσει ο Περικλής το αδίκημα της απάτης υπό την μορφή δικαστηρίου υπό την ανωτέρω εκδοχή ή υπό την εκδοχή ότι το δικαστήριο απορρίπτει την αγωγή ως αόριστη.

Αυτή η μαρτυρία έχει κάποια σημασία στην πολιτική δίκη; Από την στιγμή που στον ΚΠολΔ η ομολογία είναι δεσμευτική ως προς τα πραγματικά περιστατικά, νοείται πλάνη του δικαστή; Δεν μπορεί να τελεστεί ούτε με απόπειρα. Στην πάγια νμλγ: επειδή η ομολογία είναι δεσμευτική και δεν έχει περιθώριο να πλανηθεί ο δικαστής, δεν έχουμε πλάνη, αφού αυτή προϋποθέτει ότι κάποιος μπορεί να αποφασίσει διαφορετικά. Άρα σε τέτοιες περιπτώσεις ομολογίας δεν υπάρχει απάτη του δικαστηρίου, ακόμα και αν χρησιμοποιείται ψευδές αποδεικτικό μέσο.

Αν έχουμε μια αγωγή που ο Α επικαλείται ψευδές αποδεικτικό μέσο όμως αυτή απορρίπτεται ως απαράδεκτη;

Δεν έχουμε ομολογία. Έχουμε απόπειρα; Όταν μια αγωγή είναι αόριστη δεν μπορεί να είναι απρόσφορη αφού δεν μπορεί να ξέρει κπ εκ των προτέρων αν το δικαστήριο θα την απορρίψει ή θα την εξετάσει στην ουσία της. Δεν ανακύπτει θέμα παραπλάνησης και δεν υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος, αφού ο ΑΠ λέει πως όταν η αγωγή απορρίπτεται ως αόριστη και δεν εξετάζεται στην ουσία της, δεν τίθεται θέμα παραπλάνησης. Έστω και αν έχουν υποβληθεί προτάσεις με ψευδές περιεχόμενο. Και για αυτό δεν έχουμε καν απόπειρα. Για να έχουμε ζήτημα παραπλάνησης πρέπει η αγωγή να εξεταστεί στην ουσία της.

Μόλις ο Παρασκευάς πληροφορείται την έκδοση της αστικής απόφασης, υποβάλλει κατά του Περικλή έγκληση για απάτη και κατά του Παντελή (μάρτυρα) για συνέργεια σε απάτη. Κατά την εκδίκαση της υπόθεσης στο 3μελές εφετείο κακουρηγημάτων, ο Περικλής επικαλείται πλαστή διαθήκη με την οποία τάχα ο πατέρας του Παρασκευά τον είχε εγκαταστήσει κληρονόμο στο ακίνητο και έτσι πετυχαίνει την αθώωσή του. Έχει τελέσει ο Περικλής απάτη επί τω δικαστηρίω;

Θέλω σκοπό περιουσιακού οφέλους. Θέλω επιδίωξη. Δεν αρκεί ο αναγκαίος δόλος, δηλαδή να θεωρώ την περιουσιακή μεταβολή αναγκαία συνέπεια της πράξης μου.

12/5/2023

ΑΠΙΣΤΙΑ [390 ΠΚ]

Πρόκειται για ένα έγκλημα η αντικειμενική υπόσταση του οποίου είναι φτώχη. Έχουμε 2 μόνο στοιχεία. Την διαχείριση της ξένης περιουσίας [έχουμε ένα έγκλημα ιδιαίτερο αφού θέλουμε διαχειριστή], να παραβιάζει του κανόνες επιμελούς διαχείρισης και να έχει αποβεί αυτή η διαχείριση ζημιογόνος. Αποκλείεται ο ενδεχόμενος δόλος. Χρειάζεται είτε να επιδιώκει είτε να έχει αναγκαίο δόλο και να την θεωρεί ως αναγκαία συνέπεια της πράξης του.

Είναι συχνό να βρίσκονται διαχειριστές σε απιστία, και συχνά σε τραπεζική απιστία. Είναι η πιο συνηθισμένη περίπτωση απιστίας. Επειδή η α.υ. είναι φτώχη [ιδιότητα διαχειριστή και παραβίαση κανόνων επιμελούς διαχείρισης] είναι και λίγο ίσως ασαφής η περιγραφή της. Τι σημαίνει και πώς μπορεί να συσταλεί;

1^{ος} περιορισμός: θέλουμε εξωτερική δικαιοπρακτική ενέργεια. Η απιστία έχει 2 μορφές. Έχουμε την θεωρία της καταχρήσεως. Δεύτερη και ευρύτερη μορφή είναι η αθέτηση πίστης που περιλαμβάνει οποιαδήποτε ενέργεια ακόμα και υλική/ εσωτερική.

Σε εμάς, στην Ελλάδα, επειδή ισχύει η θεωρία της καταχρήσεως [λόγω της αιτιολογικής εκθέσεως του παλιού ΠΚ], δεν ισχύει η θεωρία της πίστης. Πχ κάνει απιστία ο διαχειριστής μιας ΑΕ που αποσπά πελατεία και την διοχετεύει σε άλλη εταιρεία; Δεν είναι, αφού δεν συμβάλλεται ο διαχειριστή προς τα έξω, δεν είναι εξωτερική δικαιοπρακτική ενέργεια.

2^{ος} περιορισμός: η φύση του καθήκοντος επιμέλειας που παραβιάζεται. Το καθήκοντα αυτό πρέπει να έχει συνάφεια με την περιουσία που διαχειρίζεται ο δράστης, να έχει οικονομική διάθεση. Πχ αν εξαιτίας της παραβίασης επιβληθεί πρόστιμο στην εταιρεία, αυτό δεν είναι παραβίαση. Δεν συνάπτεται ευθέως πχ μια παραβίαση που πλήττει το περιβάλλον και έτσι τρώει πρόστιμο η εταιρεία. Θέλουμε να έχει να κάνει με την διαχείριση της εταιρείας [εσωτερική συνάφεια με την διαχειριζόμενη περιουσία].

Ποια είναι τα όρια δράσης του διαχειριστή;

Συχνά σήμερα άλλος είναι ο φορέας και άλλος διαχειρίζεται μια περιουσία. Πώς καθορίζονται τα όρια δράσης; Από την εσωτερική σχέση που διέπει φορέα και διαχειριστή. Μπορεί να είναι μια σύμβαση ή το καταστατικό της εταιρείας. Αυτή θα μας πει τι περιθώρια δίνει στον διαχειριστή της. Τι επιτρέπει και τι δεν επιτρέπει. Σε ποιον βαθμό ο φορέας της περιουσίας συγκατατίθεται, τίθεται με βάση τις οδηγίες του φορέας της περιουσίας. Πχ αν αυτός μου αγοράζει άλλες μετοχές, πχ τέτοιες που μπορεί να χάσω τα λεφτά μου έχω απιστία.

Είναι ένα αδίκημα που διώκεται αφού βρούμε διατάξεις άλλες που θέτουν τα όρια της δράσης του διαχειριστή. Για αυτό και είναι ένα έγκλημα εξαρτημένο από άλλους κανόνες, για παράδειγμα από διατάξεις οικογενειακού δικαίου για να δούμε αν ο επίτροπος τέλεσε ή όχι απιστία.

Εξάρτηση. → η εξάρτηση είναι περιορισμένη. Εάν με βάση του εξοφλητικούς κανόνες δικαίου, δεν υπάρχει παραβίαση καθήκοντος, τότε αποκλείεται να υπάρξει απιστία. Μια σύμφωνη διαχείριση λοιπόν με τους κανόνες ΑΚ δεν είναι ποινικά διώξιμη. Η παραβίαση του καθήκοντος επιμέλειας γίνεται αυτοτελώς και η ζημία επίσης.

Εύλογη επιχειρηματική απόφαση: Στοιχεία μιας επιχειρηματικής απόφασης: επιλογή μεταξύ εναλλακτικών, αναγωγή στο μέλλον και στοιχείο του κινδύνου. Εάν θέλουμε η περιουσία να αυξηθεί χρειάζεται να παρθεί ρίσκο. Σε αυτό το δίλημμα που αντιμετωπίζει ο διαχειριστής, μεταξύ αδράνειας και κινδύνου του ρίσκου, υπάρχει μία διάταξη αμερικανικής προέλευσης που λύνει τα χέρια του διαχειριστή και του μειώνει το λάθος. αυτή η διάταξη αφορά την αστική ευθύνη και για το πότε αστικώς οφείλουν να αποκαταστήσουν την ζημία. Ισχύει όμως και για το ποινικό μέρος. Αφορά εύλογη απόφαση που πάρθηκε με καλή κρίση και με κριτήριο το συμφέρον. // ασφαλής λιμένας στον οποίο μπορούν να κινηθούν οι διαχειριστές περιουσιών.

Πρέπει να δούμε ποια ήταν η περιουσία πριν την διαχείριση και ποια ήταν μετά. Ειδικά στην απιστία υπάρχουν ιδιαιτερότητες όσον αφορά το μετά. Πρώτον, στην απιστία επειδή σκοπός του διαχειριστή δεν είναι να κρατήσει σταθερή την περιουσία αλλά να την αυξήσει, επειδή αυτός είναι ο σκοπός, θεωρείται ζημία και η παράλειψη αύξησης της περιουσίας, η ματαίωση της αύξησης που μπορεί να γίνει είτε με θετική

ενέργεια είτε με παράλειψη. Πχ ένα ακίνητο το αφήνω και κάθεται αντί να το εκμισθώνω. Νοείται απιστία διά παραλείψεως * ματαίωση του κέρδους. Έτσι αυτό το πριν και μετά εδώ έχει μια ιδιαιτερότητα. Άρα μας ενδιαφέρει εδώ και η ματαίωση του κέρδους. Επίσης, χαρακτηριστικό είναι πως σε μια επένδυση πρέπει να περιμένω την επίδοσή της μετά από κάποιο καιρό. Τέλος, κατά το 390 η περιουσιακή ζημία πρέπει να είναι βέβαιη = η βεβαιότητα έχει να κάνει με την δικανική απόδειξη. Πρέπει η ζημία να μπορεί να αποτιμηθεί και κρίνεται με δικανική βεβαιότητα. Για παράδειγμα, εκμίσθωση για 500 αντί για 700. Το δικαστήριο πρέπει να έχει συγκεκριμένα στοιχεία από τα οποία να προκύπτει πως το συγκριμένο ακίνητο στην περιοχή αυτή, έχει τόση μισθωτική αξία.

Πώς διώκεται;

Σήμερα η απιστία διώκεται αυτεπαγγέλτως και όχι κατ' έγκληση, με την εξαίρεση της πιστωτικής απιστίας. Η τραπεζική κατ' έγκληση λοιπόν.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ:

Η ΠΑΕ Ταλαιπωριακός που αγωνίζεται στην super league και απειλείται άμεσα με υποβιβασμό, στην τελευταία αγωνιστική ο ταλαιπωριακός αγωνίζεται με τον βαθμολογικώς αδιάφορο ραδιοποριακό και θέλει μόνο νίκη για να παραμείνει στην super league. Ο Μιλτιάδης, πρόεδρος του Ταλαιπωριακού, για να αποτρέψει τον υποβιβασμό της ομάδας του, ο οποίος θα προκαλούσε στην ΠΑΕ περιουσιακή ζημία άνω των 5 εκ. από απώλεια εισιτηρίων διάρκειας, συμφωνεί με 6 παίκτες του ραδιοποριακού να τους δώσει από τα ταμιά της εταιρείας 100χιλ. στον καθένα προκειμένου αυτοί να έχουν μειωμένη απόδοση στο μεταξύ τους παιχνίδι. Η συμφωνία τηρείται, ο ταλαιπωριακός νικά εύκολα με 2 0 και παραμένει στην κατηγορία. Όμως, μετά από καταγγελία του προέδρου του ραδιοποριακού, ο οποίος πληροφορήθηκε τον χρηματισμό των παικτών, 2 έτη αργότερα, με απόφαση του αρμοδίου διατακτικού οργάνου της super league επιβάλλεται πρόστιμο στον ταλαιπωριακό και υποβιβασμός στην κατώτερη κατηγορία.

Τέλεσε ο Μιλτιάδης εκτός από δωροδοκία και απιστία σε βάρος της ΠΑΕ ταλαιπωριακός;

Απάντηση:

Το καθήκον επιμέλειας λέει να μην δωροδοκήσουμε. Έχουμε μια εξωτερική ενέργεια. Έχει συνάφεια με την προστασία της περιουσίας; Προκαλεί ζημία; Μόνο αν υπάρχει ζημία θα πάμε να δούμε αν υπάρχει ευθύνη του Μ.

Καταρχάς με το που παίρνει τα 600χ υπάρχει περιουσιακή ζημία στην ομάδα. Όμως και στην απιστία μας ενδιαφέρει το πριν και μετά, έτσι αν αυξήθηκε δεν έχουμε ζημία. Εδώ, με τα 600 ουσιαστικά εξασφάλισε τα 5 εκ που θα έχασε ενδεχομένως αν δεν υπήρχε η δωροδοκία. Κατά αυτόν τον τρόπο έχει ωφεληθεί.

Αν ακολουθήσουμε την οικονομική – νομική έννοια της περιουσίας, τότε αυτό το όφελος σαν παράνομο πρέπει να το αγνοήσουμε και να μην το συμψηφίσουμε. Έτσι έχουμε απιστία και μόνο που δόθηκαν 600χιλ. για ένα παράνομο όφελος [δεν μιλάμε για το πρόστιμο]. Αν ακολουθήσουμε την οικονομική έννοια της περιουσίας, τότε αυτό το όφελος αν και παράνομο θα συμψηφιστεί.

Την στιγμή που δίνει τα 600 χιλ. έχεις ωφεληθεί; Το όφελος θα το έχεις την επόμενη χρονιά και είναι χρονικά απομακρυσμένο. Όμως είναι αλληλένδετα τα οφέλη και για αυτό πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε σαν ενότητα. Πρέπει να αρνηθούμε την ύπαρξη ζημίας λοιπόν. Άρα μπορούμε να πούμε, έτσι, πως δεν υπάρχει.

Αν μέναμε εκεί, θα λέγαμε ότι δεν υπάρχει απιστία. Τι γίνεται μετά; Έχασα και τα 5 εκ και πρόστιμο και έπεσα κατηγορία. Θα λάβουμε υπόψη το πρόστιμο; Βλέπω κάποια διαφορά με αυτά που θα πάρει λόγω της παραμονής του με το πρόστιμο που επιβάλλεται κάποια χρόνια μετά; Τζαννετής // υπάρχει διαφορά. Όταν παραμένω στην κατηγορία συγχρόνως εξασφαλίζω και το ποσό που συνδέεται από την παραμονή μου στην κατηγορία. Ενώ το όφελος από την παραμονή στην κατηγορία είναι εξασφαλισμένο, είναι άγνωστο αν θα επιβληθεί το πρόστιμο. Αυτό εξαρτάται από το αν θα αποκαλυφθεί η πράξη, από το πώς θα επιμετρηθεί το πρόστιμο και ποιο θα είναι.

7/6/2023

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ

Το ψηφιακό έγγραφο είναι έγγραφο. Επέμβαση σε αυτό άνευ δικαιώματος θεωρείται πλαστογραφία. Μπορεί να αναπαραχθεί απεριορίστως αλλά και να μετουσιωθεί σε παραδοσιακό έγγραφο. Δημιουργούνται πολλά ζητήματα ανακύπτοντα από το ψηφιακό έγγραφο.

Χρειάζεται να είναι πρόσφορο. Να αποδείξει ένα γεγονός. Αυτή είναι μία από τις 3 λειτουργίες του εγγράφου. Αυτή είναι η αποδεικτική λειτουργία. Θέλουμε να τελούνται και οι άλλες 2 λειτουργίες του εγγράφου. Αυτές είναι η διαιωνιστική αλλά και η εγγυητική λειτουργία. Και στο ψηφιακό έγγραφο μπορούμε να έχουμε έκδοση από νομικό πρόσωπο και να είναι εκδότης η εταιρεία —> η εταιρεία της οποίας οι συναλλαγές απεικονίζονται. Ισχύει η πνευματική θεωρία και εκδότης είναι αυτός στον οποίο και καταλογίζεται το έγγραφο. Θέλουμε να προκύπτει ποιος είναι ο εκδότης του εγγράφου.

Τα ηλεκτρονικά έγγραφα μπορούν να αναπαραχθούν απεριορίστα. Το αντίγραφο αυτού του εγγράφου είναι και αυτό έγγραφο; Ναι στον βαθμό που εκπληρώνει και τις 3 λειτουργίες του εγγράφου. Βλέπουμε απλά την απεικόνιση της υπογραφής από ένα πρωτότυπο έγγραφο. Νομολογία: ανεπικύρωτο έγγραφο γίνεται δεκτό στις συναλλαγές: είναι έγγραφο και έτσι είναι δεκτικό πλαστογραφίας —> πχ οποιαδήποτε επέμβαση σε μια φωτοτυπία θεωρείται ότι μπορεί να πλαστογραφηθεί εφόσον μπορεί να χρησιμοποιηθεί στις συναλλαγές.

Ένα ζήτημα είναι τι γίνεται με την **χρήση καρτών ανάληψης**. Η χρήση του σε από μη δικαιούχο για να κάνω ανάληψη από ξένο λογαριασμό, αυτό είναι απάτη κατά υπολογιστή και 386^A. Εδώ τίθεται και μια άλλη πτυχή του προβλήματος. Επειδή αυτή η κάρτα είναι έγγραφο και μάλιστα ηλεκτρονικό, τίθεται ζήτημα πλαστογραφίας σε περίπτωση που κάποιος χρησιμοποιήσει μια κάρτα εν αγνοία του δικαιούχου;. Η τράπεζα παραπλανάται και. Νομίζει ότι αυτός είναι νόμιμος κάτοχος της κάρτας. Παραπλανάται ως προς το ποιος χρησιμοποιεί την κάρτα. Σε αυτό το σημείο σχετικά με τις κάρτες μπορούμε να θυμηθούμε το **skimming**, μια μέθοδο υποκλοπής για να φτιαχτούν κάρτες κλώνοι, για να γίνονται με αναλήψεις με νέες κάρτες με τα ίδια δεδομένα. αυτό είναι

πλαστογραφία; Είναι πλαστή αυτή η κάρτα ναι! Υπάρχει διάσταση μεταξύ φερομένου και του εκδότη, αφού εκδότης δεν είναι η τράπεζα που πρέπει να είναι.

Σχετικά με την πλαστογραφία, δεν μας ενδιαφέρει το περιεχόμενο του εγγράφου αλλά μόνο ποιος είναι ο εκδότης!

Το έγγραφο αποκτά δύναμη όταν έχει αποδεικτική λειτουργία πχ όταν ανακοινωθεί στους φοιτητές το γραπτό των εξετάσεων- μέχρι τότε ο εκδότης μπορεί να το επεξεργάζεται.

Πρακτικό 1:

Ο Ευρυπίδης, ο οποίος έχει περιπέσει στην δυσμένεια του αδελφού του Σοφοκλή, για να εξασφαλίσει τα προς το ζην, προσλαμβάνεται ως διανομέας σε εταιρεία ταχυμεταφορών. Η εταιρεία έξι εφοδιάσει τον Ευρυπίδη με ένα ηλεκτρονικό σημειωματάριο επί της οθόνης αφής του οποίου θέτουν την υπογραφή τους οι παραλήπτες των προϊόντων. Ο Ευρυπίδης για να ιδιοποιηθεί κάποια ακριβά παραδοτέα προϊόντα, θέτει στην οθόνη αφής του notepad την υπογραφή των παραληπτών με συνέπεια να φαίνεται στο ηλεκτρονικό αρχείο της εταιρείας ότι τα προϊόντα παραδόθηκαν κανονικά. Έχει τελέσει πλαστογραφία εκτός από υπεξαίρεση;

Έχει τελέσει υπεξαίρεση βασικά; ➔ Διακρίνουμε αν είναι βοηθός κατοχής ή κάτοχος και έτσι κάνει υπεξαίρεση- πχ αν κάνει μεγάλα δρομολόγια είναι κάτοχος.

Η πλαστογραφία πάντοτε συρρέει αληθώς με οποιοδήποτε έγκλημα κατά της ιδιοκτησίας ή περιουσίας και αν συνδυάζεται!

Έχει λοιπόν τελέσει πλαστογραφία; Πρόκειται για έγγραφο;

Εάν δεν υπήρχε αυτή η αποθήκευση, θα υπήρχε κάποιο πρόβλημα αν λέγαμε ότι μόνο στην οθόνη μένει η υπογραφή; ➔ εάν παραβλέπαμε την αποθήκευση, εκεί δεν θα υπήρχε η διαιωνιστική λειτουργία- όμως το σημειωματάριο είναι συνδεδεμένο με τα αρχεία της εταιρίας και πλέον εκεί αποθηκεύεται. Αν η υπογραφή αυτή χρησιμοποιηθεί από κάποιο άλλο πρόσωπο άσχετο, τότε το έγγραφο είναι πλαστό. Σημειώνεται πως ο εκδότης του εγγράφου είναι ο παραλήπτης – *κοιτάμε πάντα τι θέλει να αποδείξει το έγγραφο και αυτό είναι την παραλαβή.*

Πρακτικό 2:

Ο Ευρυπίδης γνωρίζει ότι ο Πολυχρόνης χρωστά στον αδελφό του Σοφοκλή 10 χιλιάδες ευρώ για την σύνταξη αρχιτεκτονικής μελέτης. Ο Ευρυπίδης χρησιμοποιώντας τα στοιχεία του αδελφού του, δημιουργεί μέσω της γκούκλ, διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου sofoklispapadopoulos@gmail.com Και από την διεύθυνση αυτή αποστέλλει στον Πολυχρόνη ηλεκτρονική επιστολή με την οποία και του ζητεί να εξοφλήσει άμεσα την οφειλή του δίνοντας τα στοιχεία του δικού του τραπεζικού λογαριασμού. Έχει τελέσει εκτός από απάτη και πλαστογραφία;

Ένα μείλ είσαι έγγραφο; Πότε; Πάντοτε; Υπό προϋποθέσεις; έχει όλα τα στοιχεία του εγγράφου το μείλ;

Α) εκπληρώνεται η διαιωνιστική λειτουργία το μείλ; Ναι. Και στον υπολογιστή του αποστολές υπάρχει και στου παραλήπτη αλλά και στου σέρβερ. Μας αρκεί το γεγονός ότι υπάρχει στον σέρβερ. Από την στιγμή αυτή και μετά είναι δεδομένο ότι υπάρχει η διαιωνιστική του λειτουργία.

Β) αποδεικτική; Εξαρτάται από το περιεχόμενο. Αν στείλουμε πχ μια ερωτική επιστολή προφανώς και δεν έχει πχ – αν στείλουμε όπως εδώ τα χαρτιά τράπεζας έχει.

Γ) εγγυητική λειτουργία = φαίνεται από ποιο πρόσωπο προκύπτει. Στο μείλ αυτό προκύπτει πάντοτε; Εάν από το ίδιο το έγγραφο και έναν από το σώμα του μείλ προκύπτει ότι εγώ παρουσιάζομαι σαν Σοφοκλή Παπαδόπουλος τότε φυσικά και υπάρχει. Από την διεύθυνση του μείλ και μόνο προκύπτει πάντα; Πολλοί χρησιμοποιούν το ίδιο το όνομά τους στο μείλ- όμως πολλοί χρησιμοποιούν ένα μείλ που δεν ταυτοποιεί το όνομά τους. Εξάλλου κανείς δεν ελέγχει το όνομα που δίνω στο μείλ μου αν δεν υπάρχει σε άλλον.

➔ Εάν φαίνεται ποιος είναι το πρόσωπο που στέλνει το μείλ αλλά αυτό είναι κάποιο άλλο πρόσωπο, τότε φυσικά και έχουμε πλαστογραφία. Φαίνεται ποιος το έστειλε και αν αυτός που το έστειλε είναι άλλος από αυτόν που φαίνεται τότε έχουμε πλαστογραφία.

Πρακτικό 3:

Ο Ευρυπίδης αποστέλλει μαζικά σε διάφορους παραλήπτες ηλεκτρονικές επιστολές, δήθεν προερχόμενες από την εθνική τράπεζα της Ελλάδας, με τις οποίες οι παραλήπτες καλούνται υπό το πρόσχημα της δήθεν επικαιροποίησης των στοιχείων τους του e-banking τους, να τροποποιήσουν το όνομα χρήστη και τον κωδικό τους που χρησιμοποιούν για την είσοδο τους εκεί. Ο Θωμάς ανοίγει το μείλ, εμπιστεύεται το περιεχόμενο του και πατάει τον σύνδεσμο που αναγράφεται στο μείλ. Με τον σύνδεσμο αυτό, ανακατευθύνεται σε πλαστή ιστοσελίδα της εθνικής τράπεζας Ελλάδος την οποία έχει κατασκευάσει και ελέγχει ο Ευρυπίδης και καταχωρεί εκεί το νέο όνομα χρήστη και τον νέο κωδικό. Ο Ευρυπίδης έχοντας λάβει γνώση των κωδικών εισόδου, μπαίνει στο κανονικό e-banking της τράπεζας και μεταφέρει το υπόλοιπο του Θωμά στον προσωπικό του λογαριασμό. έχει τελέσει πλαστογραφίες και αν ναι πόσες; // fishing

1^ο μείλ , που στέλνει μαζικά επιστολές:

Ναι είναι πλαστογραφία αφού φαίνεται σαν το πρόσωπο της Ελλάδος- εκδότης φαίνεται η εθνική τράπεζα. Φαίνεται ότι προέρχεται από εκεί ενώ δεν προέρχεται. Το έγγραφο αυτό είναι πλαστό- αποδεικνύει γεγονός που έχει έννομες συνέπειες; Σαφέστατα είναι γεγονός που έχει έννομη σημασία.

Επηρεάζει καθόλου το γεγονός ότι ο αποδέκτης θα το ανοίξει το μείλ; Μας ενδιαφέρει το αν θα το ανοίξει ο αποδέκτης; Δεν μας ενδιαφέρει αν το ανοίξει ή το αγνοήσει- το γεγονός και μόνο ότι είναι προσιτό στον άλλον αρκεί. Το έγγραφο αυτό είναι το μείλ που αποστέλλεται.

Αν δεν στείλω το μείλ και. Απλώς το ετοιμάζω, τότε ποια είναι η αποδεικτική του λειτουργία; Μήπως δεν έχει; Μήπως είναι απλά ένα σχέδιο εγγράφου; Μάλλον αυτό.

Μήπως υπάρχει και κάποια άλλη πλαστογραφία;

Η πλαστή ιστοσελίδα είναι έγγραφο; Έχει διαιωνιστική, αποδεικτική και εγγυητική λειτουργία;

Αν φτιάξω μια πλαστή ιστοσελίδα είναι, υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύει και συνδέεται με την παραγωγή εννόμων συνεπειών. Πχ μια. Ιστοσελίδα που λέει το ωροσκόπο, δεν σημαίνει ότι τελώ πλαστογραφία. Πρέπει και το περιεχόμενο να αποδεικνύει γεγονός με έννομες συνέπειες.

Αρχικά έχουμε το πλαστό μείλ αλλά και δεύτερη πλαστογραφία είναι η κατάρτιση της ιστοσελίδας, αφού εκεί το θύμα δίνει τα στοιχεία του και τα υποκλέπτει ο άλλος.

Ο παραλήπτης καταλαβαίνει ότι είναι ψεύτικο και δεν δίνει καμία σημασία. Απάτη έχει κάνει;

Είναι απόπειρα απάτης, αφού έχουμε την αρχή εκτελέσεως. Πότε έχουμε απόπειρα; Πότε έχουμε αρχή εκτέλεσης; Θα πρέπει το θύμα να τσιμπήσει και να πατήσει το λινκ. Μπορεί όμως να το πατήσει και να καταλάβει και κατευθείαν να φύγει – θα πρέπει να δώσει τα στοιχεία του; Ούτε αυτό φτάνει. Θα πρέπει ο δράστης να χρησιμοποιήσει τα στοιχεία του και να προσπαθήσει να μπει. Είναι μια προπαρασκευαστική πράξη απάτης. Ο λόγος είναι ότι πρέπει να μεσολαβήσουν άλλες πράξεις ενδιάμεσα- για να είναι αρχή εκτέλεσης θέλουμε να μην χρειάζονται άλλες ενδιάμεσες πράξεις αλλά να οδηγείται άμεσα ο δράστης στην τέλεση του εγκλήματος. Αλλιώς θα θεωρείται μια ατιμώρητη προπαρασκευαστική πράξη.

Σημειώνεται πως δεν πρέπει να μπερδεύουμε την πεπερασμένο απόπειρα με το αποτέλεσμα- στην πρώτη κάνω μια πράξη για να σταματήσω ένα αποτέλεσμα για το οποίο έκανα ό,τι χρειαζόταν για να επέλθει.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

1/3/2023- ποινική δικονομία

Τετάρτες κυρίως **δικονομικό** ποινικό δίκαιο [ένδικα μέσα]

Βασική επιταγή: ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία των δικαστικών αποφάσεων. Το αν μια απόφαση έχει, μπορεί να ελεγχθεί από το αρμόδιο δικαστήριο [το ανώτερο] το οποίο εξετάζει μεταξύ άλλων και το αν η αιτιολογία είναι ειδική και εμπειριστατωμένη κατά ΚΠΔ και Σ. – ΛΟΓΟΣ ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ [αν ο ΑΠ διαπιστώσει έλλειψη].

- Ο έλεγχος αυτός εξετάζει την ύπαρξη η μη αιτιολογίας που μας οδηγεί στο να αναρωτηθούμε τι είναι μια τέτοια αιτιολογία [ειδική και εμπειριστατωμένη]. Τι δέχεται ο νμλγ ότι συνιστά μια τέτοια αιτιολογία; Πότε κρίνεται ότι μια αιτιολογία πάσχει από πλευράς αιτιολογίας;
- Τι σημαίνει επίσης απόλυτη ακυρότητα; Πότε μια ακυρότητα είναι σχετική και πότε απόλυτη και ποιες οι συνέπειες;

ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ

Υπάρχουν περιορισμοί [αποφάσεις που εξαιρούμε] αλλά ως γενική εικόνα, προκύπτει ότι ο θεσμός αυτός είναι γενικώς αναγνωρισμένος [= παρέχεται αυτό το δκμ έναντι των ποινικών αποφάσεων].

Γιατί υπάρχει αυτός ο θεσμός, τι σκοπό εξυπηρετούν: Αυτός που καταδικάζεται έχει το δκμ να επανεξεταστεί η υπόθεσή του [ΕΣΔΑ]. Όμως δεν απαντάμε στο θεμελιώδες ερώτημα- γιατί να υπάρχουν; *Αντίλογος: Ποινική διαδικασία επί ακροατηρίου: προδικασία και ακροαματική διαδικασία. Η προδικασία δεν ολοκληρώνεται σε μία φάση αλλά περιέχει άλλες φάσεις [προκαταρκτική – κυρία ανάκριση – ενδιάμεση διαδικασία ενώπιον δικαστικών συμβουλίων = εισαγγελική πρόταση και βούλευμα: αποφασίζεται από το δικαστικό συμβ. με βούλευμα το αν θα παραπεμφθεί στο ακροατήριο. Το νόημα είναι να υπάρξει ένα φιλτράρισμα των υποθέσεων + ο εισαγγελέας προτείνει έγγραφη πρόταση (εισαγγελική πρόταση). Ακολουθεί προπαρασκευαστική διαδικασία [επίδοση κλήσεως, ορισμός δικασίμου και κλήτευση μαρτύρων] και τέλος ακροαματική διαδικασία [ανάγνωση εγγράφων πχ, εμπειρογνώμονες, απολογία κατηγορουμένου] και έκδοση δικαστικής απόφασης. Παρέχονται σειρά δικαιωμάτων στον κατηγορούμενο αλλά και στον εισαγγελέα/ είναι μια ανεπτυγμένη διαδικασία ώστε το δικαστήριο να βρει την δικανική αλήθεια. Μάλιστα παρέχει ο ΚΠΔ περισσότερες δυνατότητες αλλά και προβλέπεται πως εν αμφιβολία, πρέπει να κηρύσσεται αθώος. → τι τα θέλουμε λοιπόν τα ένδικα μέσα μετά από όλα αυτά τα στάδια που επιδιώκουν να υπάρξει μια σωστή απόφαση; Δεν φτάνουν όλα αυτά ώστε να δεχτούμε πως μια τέτοια απόφαση με όλες αυτές τις διαδικαστικές προϋποθέσεις, αρκούν; Γιατί να παρατείνουμε την ποινική δίκη; Χρονική καθυστέρηση + παράταση της αβεβαιότητας μέχρι να καταστεί αμετάκλητη (πολυτέλεια).*

Αρα τι τον θέλουμε τον 2° βαθμό; Ποια η θέση της Ελλάδας αλλά και διεθνών κειμένων;

1. Η ανθρώπινη κρίση είναι σχετική και επιδέχεται λαθών: Η απόφαση του ποινικού δικαστηρίου εκδίδεται από δικαστές [και ενόρκους]. Όσο και να

περιβάλλονται με εγγυήσεις και όσο προσεκτικά και να είναι στην έκδοση της απόφασης, δεν παύουν τα πρόσωπα αυτά να είναι αυτοί που εκφέρουν μια **κρίση. Πάντα υπάρχει κίνδυνος του λάθους μιας κρίσης**. Ενδέχεται να είναι λανθασμένη → σχετικότητα της ανθρώπινης κρίσης. Συχνά στον 2^ο βαθμό κρίνονται εσφαλμένες, περίπτωση δικαστικής πλάνης. Αδυναμία του συστήματος της ποινικής δικαιοσύνης, αρνητικό δεδομένου ότι μπορεί να αναιρεθεί αργότερα μια απόφαση. Αν οι πραγματογνώμονες κάνουν λάθος; αν δηλαδή η επιστήμη αναθεωρήσει (*shaken baby syndrome, ότι κατέστησες το παιδί σου ανάπηρο επειδή το ταρακουνούσες πολύ για να ηρεμήσει.// ΗΠΑ).

* in dubio pro reo.

Αντικείμενο της ποινικής δίκης δεν είναι ο έπαινος αλλά ο ψόγος.

- a. Σημειώνεται πως **τα ένδικα μέσα για καταδικαστικές αποφάσεις είναι περισσότερες από αυτά για αθωωτικές αποφάσεις**. Αν κάποιος απαλλαγεί στην πρωτοβάθμια δίκη, αυτοί που τον κατηγορούν, γνωρίζουν πλέον όλη την υπερασπιστική γραμμή του να μπορούν να οργανώσουν την τακτική τους σε μια νέα δίκη, κάνοντας αυτόν που αθωώθηκε να περιέλθει σε μειονεκτική θέση.
2. Ναι μεν το δικαστήριο έχει υποχρέωση να την διερευνήσει σε όση έκταση είναι δυνατόν, από την άλλη πλευρά η εργασία του δικαστηρίου υπόκειται σε περιορισμούς και από πλευράς χρόνου και από πλευράς διατιθέμενων στοιχείων. Το δικαστήριο δεν μπορεί να εξαντλήσει τα πάντα για να καταλήξει σε μια κρίση, σε μια υπόθεση. Ο δικαστής πρέπει υπό συγκεκριμένο χρόνο να δώσει μια απάντηση- **αυτή η χρονική πίεση εμπεριέχει και τον κίνδυνο κάποιου λάθους**. - Ενδεχόμενο να ανακύψουν αποδεικτικά στοιχεία που δείχνουν ότι η πρωτοβάθμια απόφαση δεν ήταν ορθή.- βάση των νέων αποδεικτικών στοιχείων.
3. Παρά το γεγονός ότι το Σ επιτάσσει οι διατάξεις των ουσιαστικού δικαίου να είναι όσο το δυνατότερο σαφείς (ανάγκη για σαφή περιγραφή της πράξεως), σε σειρά ζητημάτων ανακύπτουν μεταξύ των δικαστηρίων, της νμλγ με την θεωρία, και γενικά, για το ποια είναι η ορθή ερμηνεία σε μία διάταξη. **Διχογνωμία και πολυγνωμία απόψεων για την ορθή ερμηνεία** κάποιων διατάξεων, τα ένδικα μέσα παρέχουν την δυνατότητα η αμφισβήτηση που υπάρχει **να επιληφθεί υπό τον ΑΠ**, να επιληφθεί χάριν της ασφαλείας δικαίου. Αν λοιπόν, διαφωνούν οι νομικοί μεταξύ τους, πώς μπορεί ο μη νομικός να προσανατολιστεί σε σχέση με την συμπεριφορά του για το τι επιτρέπεται και τι απαγορεύεται.

➔ Για όλους αυτούς τους λόγους, πρέπει η έννομη τάξη να παρέχει ένδικο μέσο, τουλάχιστον εναντίον των καταδικαστικών αποφάσεων.

!ΕΣΔΑ α.2 παρ.1 → δkm η υπόθεσή του να επανεξεταστεί με αίτημα του προσώπου που έχει καταδικαστεί (ελλ. Δίκ.: ένδικο μέσο). [KANONAS: η υποχρεωτική παροχή ενδίκων μέσων]

- Παρέχεται μόνο σε σχέση με την καταδικαστική απόφαση
- Επανεξέταση της καταδίκης είτε την απόφαση με την οποία σου επιβλήθηκε ποινή, η οποία θεωρείς ότι πρέπει να επανεξεταστεί (πχ είναι δυσανάλογα αυστηρή), να μπορείς και αυτοτελώς να την προσβάλλεις.
- **ΟΜΩΣ:** Εξαίρεση στην παράγραφο 2:
 1. για αξιόποινες πράξεις μικρής σημασίας [μικρής σημασίας πράξεις – ζήτημα ερμηνείας – ΕΔΔΑ: όχι ένα αδίκημα που απολήγει σε ποινή στερητική της ελευθερίας → άρα εξαιρούνται οι χρηματικές ποινές και εφόσον η δραστηκότητα αυτών δεν είναι ιδιαίτερα υψηλή] ,
 2. ή που κρίθηκε από ανώτερο δικαστήριο σε πρώτο βαθμό [από κπ δικαστήριο που κρίνει κανονικά σε 2^ο ή 3^ο βαθμό – αφού σε έκρινε απευθείας το ανώτερο δικαστήριο δεν υπάρχει λόγος.
 3. Όταν η καταδίκη έχει χωρήσει από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο.

! η δευτεροβάθμια δίκη ξεκινά με την έφεση. Δεν έχουμε εδώ ανάγκη άδειας, να φαίνεται να έχει βάση η έφεση για να ανοίξει η 2βάθμια διαδικασία.

15/3/2023

- Όταν ο νόμος λέει ένδικα μέσα εννοεί και την έφεση και την αναίρεση, αλλιώς ορίζει ειδικά.
- Διάκριση παραδεκτού και ουσιαστικής βασιμότητας ενδίκων μέσων:

Παραδεκτό ενδίκου μέσου: → Αν μία από αυτές δεν τηρείται → απόρριψη ως **ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ. ΚΠΔ476.**

1. Απόφαση ή βούλευμα που να προσβάλλεται με ένδικο μέσο. **Να προβλέπει ο νόμος ότι μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο.** Το δκμ παρέχεται μόνο σε όσες περιπτώσεις προβλέπεται αυτό από τον νόμο. ΚΠΔ 464. Πχ 498ΚΠΔ.
2. **Να δικαιούται το πρόσωπο να ασκήσει το ένδικο μέσο.** Αν έχει εκδοθεί μια αθωωτική απόφαση ο παριστάμενος προς υποστήριξη δεν μπορεί να ασκήσει έφεση. Μόνο ο εισαγγελέας μπορεί.
3. **Τυπικές προϋποθέσεις:**
 - a. **Προθεσμία.** Μέσα σε ποια μπορεί να ασκηθεί το ένδικο μέσο; Αλλάζει ανάλογα με το είδος της απόφασης ή ανάλογα με το πρόσωπο που ασκεί το ένδικο μέσο. ΚΠΔ473.1: Όπου ειδική διάταξη νόμου δεν ορίζει διαφορετικά, η προθεσμία για την άσκηση ενδίκων μέσων είναι δέκα **(10) ημέρες** από τη δημοσίευση της απόφασης.
 - i. Δημοσίευση= τον χρόνο απαγγελίας της απόφασης. Από εκείνη την ημέρα αρχίζει το 10ήμερο κατά της οποίας μπορεί να ασκηθεί έφεση.
 - ii. Ειδική ρύθμιση στο επόμενο εδάφιο: αν εξαιρέσουμε τους αλλοδαπούς και τους αγνώστου διαμονής, όταν κάποιος δικάζεται ερήμην, η προθεσμία είναι 10ήμερη ΑΛΛΑ από

την **επίδοση** της απόφασης. Ο λόγος είναι σαφής. Συνίσταται στο ότι όταν ο κατηγορούμενος είναι παρών, πληροφορείται άμεσα και μπορεί να ασκήσει το ένδικο μέσο μέσα στην προθεσμία. Αν όμως απουσιάζει και δεν είναι παρών, τότε, επειδή ακριβώς δεν γνωρίζει το περιεχόμενο της απόφασης, πρέπει με κάποιον τρόπο να την πληροφορηθεί. Αυτό γίνεται με την επίδοση της απόφασης.

1. Τι γίνεται αν εκπροσωπείται στο δικαστήριο από συνήγορο; 340ΚΠΔ, αφού δεν είναι υποχρεωμένος να πάει αυτοπροσώπως αλλά μπορεί να διορίσει έναν δικηγόρο πληρεξούσιο. Εδώ, ο κατηγορούμενος δικονομικά θεωρείται παρών αφού υπάρχει ο **συνήγορος που τον εκπροσωπεί**. Άρα, στην περίπτωση αυτή, ποια είναι η προθεσμία για άσκηση έφεσης; **Από την δημοσίευση ή την επίδοση**; Θεωρείται παρών ή απών; → ναι μεν δεν είναι φυσικά παρών αλλά είναι δικονομικά παρών, και επομένως η προθεσμία αρχίζει από την έκδοση και όχι από την επίδοση.
2. Επίδοση: θα πρέπει να είναι έγκυρη. Αν αυτή πάσχει για οποιονδήποτε λόγο, δεν ξεκινάει η 10ήμερη προθεσμία. Το πότε είναι έγκυρη: → ΚΠΔ 155επ.:
 - a. Η επίδοση μπορεί να γίνει είτε στα χέρια του ενδιαφερομένου προσώπου ή στα χέρια κάποιου συνοίκου. Αυτή είναι η επίδοση του 155.
 - b. Επίδοση με θυροκόλληση, 155.2. : *Αν δεν βρεθεί στην κατοικία του ο ενδιαφερόμενος ή ο σύντοκος ή ο οικιακός βοηθός ή θυρωρός, όποιος κάνει την επίδοση επικολλά τον ως άνω φάκελο στην πόρτα της κατοικίας*. Για να είναι έγκυρη πρέπει να επιδοθεί και στον τυχόν διορισμένο αντίκλητο δικηγόρο. Αν δεν επιδοθεί, είναι άκυρη.
 - c. Επίδοση σε πρόσωπο άγνωστης διαμονής: 157 ΚΠΔ. Δεν υπάρχει κάποιος σύζυγος ή συγγενής και γίνεται στην εισαγγελία εκεί που εκκρεμεί η υπόθεση.
3. ΕΓΚΥΡΗ ΕΠΙΔΟΣΗ! Εάν είναι άκυρη, η προθεσμία δεν έχει ΚΑΝ αρχίσει. Δεν έχει αρχίσει το 10ήμερο → όποτε και αν την ασκήσω την έφεση πχ ακόμα και μετά από 3 χρόνια, θα θεωρηθεί ΕΓΚΥΡΗ.
4. Μπορεί να πληροφορηθεί και πριν από την επίδοση, και αυτό είναι δεκτό να ασκηθεί νωρίτερα!

- iii. Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται και για την προθεσμία άσκησης ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων. Έτσι λοιπόν, έφεση κατά 478 κατά **παραπεμπτικού βουλευματος**, η προθεσμία είναι 10 μέρες από την επίδοση. Η προθεσμία αρχίζει από την επίδοση, αφού το δικαστήριο για βουλευματα συνεδριάζει και αποφασίζει μυστικά. Για αυτό είναι προφανώς ερήμην και χρειάζεται επίδοση. Από την επίδοση αυτή, εκκινά και η 10ήμερη προθεσμία.
- iv. **Πώς θα υπολογιστεί το 10ήμερο**;ΚΠΔ168: προκύπτει ότι δεν υπολογίζουμε την μέρα δημοσίευσης ή επίδοσης. Πχ αν εκδοθεί μία καταδικαστική απόφαση από σήμερα, από αύριο θα αρχίσει να τρέχει η προθεσμία. Του νόμου μη διακρίνοντος, υπολογίζονται και σουκού, μόνη εξαίρεση είναι η τελευταία μέρα να είναι εξαιρετέα =μη εργάσιμη, πχ Σάββατο ή Κυριακή ή αργία, εάν η τελευταία μέρα είναι εξαιρετέα, τότε επεκτείνεται στην ακριβώς επόμενη ημέρα. Πχ λήγει Σάββατο, → πάμε Δευτέρα.
1. 473.4ΚΠΔ: Οι παραπάνω προθεσμίες για την άσκηση ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων και αποφάσεων καθώς και για την άσκηση οιονεί ενδίκων μέσων και ενδίκων βοηθημάτων αναστέλλονται κατά το χρονικό διάστημα από 1ης έως 31ης Αυγούστου. Διακόπτεται λοιπόν, και το 10ήμερο συνεχίζεται από την 1^η Σεπτεμβρίου και έπειτα.
- v. **Ειδική προθεσμία πέραν του 10ημέρου**: **προθεσμία άσκησης αναίρεσης**. 473.2ΚΠΔ: Η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον κατηγορούμενο είναι είκοσι (20) ημερών, η οποία αρχίζει σύμφωνα με την παρ. 3. 473.3.ΚΠΔ: Έναρξη η καταχώριση στο ειδικό βιβλίο: Η προθεσμία για την άσκηση της αναίρεσης αρχίζει από τότε που η τελεσίδικη απόφαση θα καταχωριστεί καθαρογραμμένη στο ειδικό βιβλίο που τηρείται από τη γραμματεία του ποινικού δικαστηρίου.
1. **Εδώ πρέπει να σημειωθεί το εξής**: η γραπτή αιτιολογία και το σκεπτικό της απόφασης γίνεται σε ένα μεταγενέστερο χρονικό σημείο από την δημοσίευση. Καταχωρείται στα πρακτικά ό,τι έγινε κατά την διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας. Αυτό θέλει κάποιον χρόνο για να ετοιμαστεί. **Για αυτό, η καθαρογραφή της απόφασης απέχει χρονικά από την δημοσίευση της απόφασης**.
 2. **Ειδικά λοιπόν στην αναίρεση**: 20 ήμερη προθεσμία και αλλαγή του αφετηριακού χρονικού σημείου.
ΛΟΓΟΙ:

- a. Η σύνταξη μιας αναίρεσης είναι δυσκολότερο έργο από την άσκηση μιας έφεσης. Πχ για έφεση μπορεί να έχουμε τον γενικό λόγο της κακής εκτίμησης των αποδείξεων. Αρκεί αυτός ο γενικός λόγος. Αντίθετα, οι λόγοι αναίρεσης είναι πολύ συγκεκριμένοι [510 ΚΠΔ] και πρέπει να είναι και ορισμένοι.
 - b. Η καθαρογραφή είναι το εναρκτήριο σημείο ακόμα και όταν αυτή ασκείται από τον εισαγγελέα [505.2 ΚΠΔ] και στο 507: η προθεσμία αρχίζει από την καταχώριση καθαρογραμμένης της απόφασης στο ειδικό βιβλίο. Ο λόγος είναι ότι και αυτός πρέπει να γνωρίζει σε τι συνίσταται το σκεπτικό μιας απόφασης.
- vi. **Ουδείς υποχρεούται στα αδύνατα:** μπορεί να υπάρχουν λόγοι που δεν του επιτρέπουν – ανωτέρα βία [απρόβλεπτα γεγονότα που δεν μπορούν να αποτραπούν ακόμα ούτε και με μέτρα εξαιρετικής επιμέλειας] και έτσι έχουμε δυνατότητα άσκησης του ενδίκου μέσου και μετά την πάροδο της προβλεπόμενης προθεσμίας. Ο νόμος επιτρέπει να καταθέσουμε το ένδικο μέσο με ειδικό πληρεξούσιο. Έτσι η ανωτέρα βία δεν γίνεται συνήθως δεκτή [πχ λόγω γενικής απεργίας ήταν κλειστά τα δικαστήρια]. Η ανωτέρα βία πρέπει να συντρέχει κατά την καταληκτική ημερομηνία της προθεσμίας. Πρέπει να υφίσταται την τελευταία μέρα ακόμα και αν πχ διαρκούσε καθ' όλο το διάστημα.
- 1. Αν τυχόν δεχθούμε λόγο ανωτέρας βίας, αυτό δεν σημαίνει πως έχω +10 μέρες. Πρέπει να ασκήσω το ένδικο μέσο το συντομότερο δυνατό. Μέσα σε απολύτως εύλογο χρονικό διάστημα.
 - 2. Που έχει σημασία η ανωτέρα βία, που πολύ σπάνια γίνονται αποδεκτά; Πολλές φορές υπάρχουν κατηγορούμενοι που δεν πληροφορούνται ποτέ την έκδοση μιας απόφασης. Πχ έχουν μετοικήσει και χωρίς υπαιτιότητά τους δεν το γνωρίζουν. Κάποια στιγμή συλλαμβάνονται [πχ κατά την διάρκεια ενός τυπικού ελέγχου αυτοκινήτου] και διαπιστώνεται σε χρόνο προφανώς μετά του 10ημέρου. Τότε, αναγκαστικά θα κάνουμε μια εκπρόθεσμη έφεση και για να την σώσουμε θα βάλουμε ως λόγο ανωτέρας βίας, πως τώρα το μάθαμε για πρώτη φορά και έτσι θα επικαλεστούμε την ανωτέρα βία. Αν αυτό γίνει δεκτό, θα κρίνει δεκτή την έφεση.

b. **Τήρηση του τύπου που προβλέπεται στον ΚΠΔ, 474 ΚΠΔ.,** αλλιώς είναι απαράδεκτο. Το ένδικο μέσο ασκείται με δήλωση στον **γραμματέα** του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση (ή το βούλευμα) ή στον γραμματέα του ειρηνοδικείου ή στον προϊστάμενο της προξενικής αρχής που βρίσκεται στο εξωτερικό και στην περιφέρεια των οποίων κατοικεί ή διαμένει προσωρινά ο δικαιούμενος. Πχ στον γραμματέα του εφετείου πχ για πρόσωπα ειδικής δωσιδικίας ή κακουργημάτων, αλλιώς στα πρωτοδικεία [θυμήσου τις εξαιρέσεις που κάποιες υποθέσεις πάνε σε πρώτο βαθμό στο εφετείο!]. Για πχ μονίμους κατοίκους εξωτερικού, μπορεί να γίνει στα προξενεία στο εξωτερικό. Τέλος, γίνεται και για κρατούμενους να ασκήσουν το ένδικο μέσα ενώπιον του διευθυντή της φυλακής, ο οποίος και θα το διαβιβάσει στο αρμόδιο δικαστήριο. Άρα, μπορεί να απευθύνεται σε:

1. Γραμματέας
2. Ειρηνοδίκης
3. Πρόξενος
4. Διευθυντής φυλακής αν πρόκειται για κρατούμενο

ii. Εκτός αυτού, συντάσσεται και **έκθεση** [παρα.1]. Αν δεν υπάρχει έκθεση, το ένδικο μέσο είναι **ανυπόστατο**.

iii. Πάντως, ο εισαγγελέας μπορεί να δηλώσει την άσκηση του ενδίκου μέσου και με τηλεομοιοτυπία ή ηλεκτρονική αλληλογραφία, οπότε το ένδικο μέσο θεωρείται ότι ασκήθηκε με την αποδεδειγμένη αποστολή τους [παρα.1]. Προς το παρόν, αυτό δεν γίνεται για τους κατηγορούμενους.

iv. Το ένδικο μέσο μπορεί να ασκηθεί και με **δικόγραφο**. Αντί να πηγαίνουμε στον γραμματέα και να συμπληρώνουμε το έντυπο, μπορούμε να καταθέσουμε ένα δικόγραφο που δεν θα έχει το στερεότυπο του εντύπου. Το δικόγραφο δεν έχει τυπικά προτυπωμένα στοιχεία, το οποίο όμως απλά το καταθέτουμε στον γραμματέα. **Αυτό έχει πρακτική σημασία μόνο στην αναίρεση**. Μάλιστα, ειδικά για την αναίρεση → 2Α: *Η αναίρεση μπορεί να ασκηθεί από τον κατηγορούμενο και με δήλωση που περιέχει όσα ορίζονται στην παρ. 4 και επιδίδεται στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου*. Διαφορά: το πρόσωπο προς το οποίο ασκείται. Όχι στην γραμματεία λοιπόν, αλλά μπορεί να επιδοθεί στον εισαγγελέα του ΑΠ απευθείας. Έτσι, εκτός από τους 4 που είπαμε πιο πριν, πρόσθετη δυνατότητα να ασκηθεί και στον Εισαγγελέα.

v. Ο δικαιούμενος να ασκήσει το ένδικο μέσο πρέπει να το ασκήσει αυτοπροσώπως ή μπορεί να αναθέσει αυτή την

ενέργεια σε τρίτο πρόσωπο; Ο νόμος δίνει την δυνατότητα στον δικαιούμενο να εξουσιοδοτήσει κπ να καταθέσει το ένδικο μέσο για λογαριασμό του [466ΚΠΔ]: *Ο διάδικος μπορεί να ασκήσει το ένδικο μέσο που του ανήκει είτε αυτοπροσώπως είτε μέσω αντιπροσώπου που έχει εντολή κατά τους όρους του άρθρου 89 παρ. Το πληρεξούσιο ή επικυρωμένο αντίγραφό του προσαρτάται στη σχετική έκθεση.* Ο αντιπρόσωπος αυτός δεν είναι υποχρεωτικό να είναι ο δικηγόρος αλλά μπορεί να είναι οποιοδήποτε τρίτο πρόσωπο. Εξαίρεση στον κανόνα του ότι το πληρεξούσιο πρέπει να προσαρτάται στην έκθεση: *Στις περιπτώσεις άσκησης ενδίκου μέσου κατά βουλεύματος, καθώς και κατά αποφάσεων όταν ο δικαιούμενος δεν είναι παρών κατά την απαγγελία τους, το πληρεξούσιο μπορεί να προσκομισθεί στον γραμματέα ενώπιον του οποίου ασκήθηκε το ένδικο μέσο, μέσα σε είκοσι ημέρες από την άσκησή του. Αν η προθεσμία αυτή παρέλθει άπρακτη, το ένδικο μέσο κηρύσσεται απαράδεκτο κατά τις διατάξεις του άρθρου 476 παρ. 1.*

vi. Περιπτώσεις 466:

1. Παρα.1: Ένδικο μέσο κατά βουλεύματος → δυνατότητα το πληρεξούσιο να μην προσαρτηθεί αλλά να προσκομιστεί εκ των υστέρων μέσα σε 20 μέρες από την άσκησή του.
 - a. Το πληρεξούσιο αυτό μπορεί να συνταχθεί και εκ των υστέρων; Νμλγ → ναι μεν υπάρχει η δυνατότητα μεταγενέστερης προσκόμισης, όμως το πληρεξούσιο αυτό πρέπει να έχει ημερομηνία προγενέστερη, δεν χωρεί εκ των υστέρων έγκριση. Έτσι, το πληρεξούσιο πρέπει αυτό να έχει ημερομηνία προγενέστερη, αλλιώς το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο αφού κατά τον χρόνο κατά τον οποίο ασκήθηκε δεν υπήρχε εντολή.
2. Παρα.2: [αυτοτελώς ένδικο μέσο από τον δικηγόρο] μπορεί να ασκήσει το ένδικο μέσο και ο δικηγόρος που παρέστη κατά την εκδίκαση της απόφασης η οποία προσβάλλεται, χωρίς να χρειάζεται να έχει ειδικό πληρεξούσιο προς αυτό. Ο δικηγόρος αυτός, ο οποίος παρέστη έχει αυτοτελώς ο ίδιος το δκμ να ασκήσει έφεση κατά της απόφασης αυτή. Ο παραστάς δικηγόρος **δεν χρειάζεται πληρεξούσιο. Ουσιαστικά έχουμε 2 δικαιούμενους [συνήθως προφανώς υπάρχει συνεννόηση και 1 ένδικο μέσο ασκείται].**

a. Μπορεί ο δικηγόρος να ασκήσει ένδικο μέσο σε οποιαδήποτε απόφαση; Κατά **ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ** απόφασης. Εάν δεν είναι καταδικαστική, δκμ του συνηγόρου να ασκήσει αυτό το ένδικο μέσο, δεν υπάρχει. Προφανώς όχι κατά αθωωτικής, δεν το θέλει και αυτός. Υπάρχουν όμως και βλαπτικές αποφάσεις για τον κατηγορούμενο που δεν είναι βλαπτικές. Πχ. εκπρόθεσμη έφεση με λόγο ανωτέρας βίας. Το δευτεροβάθμιο δεν δέχεται τον λόγο ανωτέρας βίας και λέει εκπρόθεσμο. Κατά αυτής της απόφασης, υπάρχει δκμ αναίρεσης [576.2: συνήθως περίπτωση εκπροθέσμου]. Εάν παρέστη πρωτοβαθμίως ο δικηγόρος, αν αυτός ο δικηγόρος πάει και ασκήσει αναίρεση, αυτό θα κηρυχθεί απαράδεκτο. **ΔΛΔ, απόφαση που λέει πως το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο, αυτό δεν είναι μια καταδικαστική απόφαση → και έτσι η έφεση είναι απαράδεκτη. Αυτός ο δικηγόρος, αν ήθελε να ασκήσει παραδεκτό ένδικο μέσο, θα έπρεπε να το κάνει με πληρεξουσιότητα για να πάμε στην παρα.1.**

b. **Ουσιαστικά έχουμε 2 δικαιούμενους [συνήθως προφανώς υπάρχει συνεννόηση και 1 ένδικο μέσο ασκείται].** Ας πούμε όμως ότι απογοητεύτηκε ο κατηγορούμενος που καταδικάστηκε και ασκεί και αυτός άλλο ένδικο μέσο και έχουμε ένα του κατηγορουμένου και ένα παραστάτος δικηγόρου. → 467: Όταν και ο κατηγορούμενος και ο συνήγορος ασκήσουν το ένδικο μέσο και υπάρχει αντίθεση μεταξύ των λόγων που προβάλλονται, θα προτιμηθεί το ένδικο μέσο που ωφελεί περισσότερο τον κατηγορούμενο. Σε κάθε άλλη περίπτωση η δήλωση του ενός συμπληρώνει τη δήλωση του άλλου. → πρακτική σημασία μόνο στην αναίρεση, αφού στην έφεση είναι γενικός ο λόγος. Αν, λοιπόν, σε μια αναίρεση ο συνήγορος λέει έλλειψη αιτιολογίας και ο κατηγορούμενος λέει απόλυτη ακυρότητα, αυτοί οι λόγοι αλληλοσυμπληρώνονται και 467.2 → αλληλοσυμπλήρωση. αν όμως

αντιφάσκουν, πχ αναφέρονται και οι δύο σε έλλειψη αιτιολογίας και ο ένας αμφισβητεί την ουσιαστική κρίση του δικαστηρίου και ο άλλος έχει έναν παραδεκτό λόγο αναίρεσης, σε αυτή την περίπτωση προτιμάται εκείνο το ένδικο μέσο που ωφελεί περισσότερο τον κατηγορούμενο.

22/3/2023

Μεταβιβαστικό αποτέλεσμα ενδίκων μέσων – 468 ΚΠΔ

Τόσο μεταβιβάζεται στο δικαστήριο όσο προσβάλλεται. Όταν ασκώ ένδικο μέσο, μπορώ να προσβάλλω το σύνολό της ή μέρος μόνο αυτής. Το σύνηθες είναι όταν προσβάλλεται μια καταδικαστική απόφαση με έφεση, ο εκκαλών να προσβάλλει το σύνολο της απόφασης. Εντούτοις, είναι στην ευχέρειά του να επιλέξει ποια από τις κρίσεις της απόφασης είναι εσφαλμένη.

Πχ: 175 → κλήση και προθεσμία για την κλήση, ΚΠΔ 321.4: η τήρηση των διατάξεων αυτών επιβάλλεται με ποινή ακυρότητας// μη τήρηση: απαράδεκτο της συζήτησης στο ακροατήριο

[ΘΥΜΙΖΟΝΤΑ ΤΑ ΕΞΗΣ/ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ:]

- **2 τρόποι παραπομπής στο ακροατήριο:** κλητήριο θέσπισμα και παραπεμπτικό βούλευμα – το κλητήριο θέσπισμα πρέπει να περιέχει αυτά που ορίζει το 321ΚΠΔ. Πιο συγκεκριμένα, 1. *Το κλητήριο θέσπισμα πρέπει να περιέχει:* α) *το ονοματεπώνυμο και, αν υπάρχει ανάγκη, και άλλα στοιχεία που καθορίζουν την ταυτότητα του κατηγορουμένου,* β) *τον προσδιορισμό του δικαστηρίου στο οποίο καλείται,* γ) *τη χρονολογία, την ημέρα της εβδομάδας και την ώρα που πρέπει να εμφανιστεί,* δ) *τον ακριβή καθορισμό της πράξης για την οποία κατηγορείται και μνεία του άρθρου του ποινικού νόμου που την προβλέπει και ε) τον αριθμό του, την επίσημη σφραγίδα και την υπογραφή του εισαγγελέα που εξέδωσε το θέσπισμα.* Εάν εκ παραδρομής υπάρχουν σφάλματα, τίποτα δεν μπορεί να διασώσει το κύρος του κλητηρίου θεσπίσματος και δεν είναι έγκυρο.
 1. **Διαφορά κλήσης και κλητηρίου θεσπίσματος:** Το παραπεμπτικό βούλευμα παραδίνεται με κλήση στον κατηγορούμενο. Περιέχει όλα τα στοιχεία που περιέχει και το κλητήριο θέσπισμα αλλά δεν αναφέρει για ποια αδίκημα αφού αυτό περιλαμβάνεται και αναφέρεται στο παραπεμπτικό βούλευμα. Αν η συζήτηση μιας υπόθεσης αναβληθεί, η νέα ημερομηνία του ανακοινώνεται από το δικαστήριο. Αν η αναβολή γίνεται με τον κατηγορούμενο να είναι παρών [φυσικώς ή να εκπροσωπείται ~ δικονομικώς παρών], αν είναι απών πρέπει να κλητευθεί εκ νέου, στην οποία και θα αναγράφεται η νέα ημερομηνία.
 - **Προθεσμία στην οποία πρέπει να επιδοθούν αυτά: ΚΠΔ 166:** 1. *Όπου ειδική διάταξη νόμου δεν ορίζει διαφορετικά, η προθεσμία εμφάνισης των διαδίκων, των μαρτύρων και πραγματογνωμόνων στο ακροατήριο ορίζεται σε δεκαπέντε ημέρες. Αν αυτός που*

κλητεύεται διαμένει στην αλλοδαπή ή είναι άγνωστης διαμονής, η προθεσμία αυτή είναι τριάντα ημερών, αν η διαμονή του βρίσκεται σε χώρα της Ευρώπης ή της Μεσογείου και εξήντα ημερών σε κάθε άλλη περίπτωση.² Η προθεσμία αρχίζει την επομένη της επίδοσης και λήγει την προηγούμενη της ημέρας της δικασίμου. → 167: μη τήρηση = ακυρότητα: αρχίζουν οι προθεσμίες από την επομένη και λήγουν την προηγούμενη → πχ σήμερα που θα μου επιδοθεί η κλήση, η προθεσμία αρχίζει να μετράει από αύριο- ούτε η μέρα επίδοσης μετράει ούτε η δικασίμος [το λέμε συχνά αυτό +2 γιατί δεν μετριοούνται αυτές οι 2 μέρες].

- 175.2: → έχω μια ακυρότητα η οποία για να διαπιστωθεί πρέπει να προταθεί από αυτόν τον οποίο και αφορά. Εάν εμφανιστώ στο ακροατήριο και δεν προβάλλω αντιρρήσεις στην πρόοδο της διαδικασίας, η ακυρότητα θεραπεύεται. **Ποιο είναι το αψώτατο χρονικό σημείο προβολής των αντιρρήσεων; Η έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας:** 350ΚΠΔ, **η αποδεικτική διαδικασία αρχίζει με την εξέταση του πρώτου μάρτυρα.**
- Ελαττώματα κλήτευσης → απαράδεκτη και διατάσσει νέα κλήτευση – αλλιώς προχωρεί στην εκδίκαση της υποθέσεως [ακόμα και ωσει παρούσας του κατηγορουμένου].

ΕΠΙΔΟΣΗ:

155ΚΠΔ:

- Επίδοση είναι η παράδοση του παραδοτέου εγγράφου
- Αν αυτός προς τον οποίο απευθύνεται το έγγραφο δεν είναι φυσικώς παρών;
- Που επιδίδεται και σε ποιον το έγγραφο ώστε να είναι έγκυρη η επίδοση;

Μορφές επίδοσης: **1) στα χέρια** του κατηγορουμένου. Η ημερομηνία διασφαλίζεται με: υπογράφει ο αποδέκτης του εγγράφου αλλά και αυτός που παρέδωσε συντάσσει μια έκθεση, ένα δημόσιο έγγραφο που βεβαιώνει ότι επέδωσε. Αν υπάρχει διάσταση μεταξύ της ημερομηνίας του εγγράφου και αυτής στην έκθεση επιδόσεως υπερισχύει η πρώτη. Οι επιδόσεις γίνονται είτε από επιμελητές της εισαγγελίας είτε από τα αστυνομικά όργανα. **Η κλασική μορφή επίδοσης είναι αυτή στα χέρια του κατηγορουμένου.** Αν αυτός δεν είναι στην κατοικία του; Σε αυτές τις περιπτώσεις, αν δεν απαντά κανείς, τότε ακολουθεί η λεγόμενη **2) θυροκόλληση**. Γεννιούνται όμως ζητήματα- αν χαθεί πχ; Αν ο κατηγορούμενος έχει διορίσει αντίκλητο, τότε πρέπει να κοινοποιηθεί και στον αντίκλητο η κλήση. Αν δεν έχει διοριστεί, μένουμε στην θυροκόλληση και μόνο. Σε ποια όμως διεύθυνση επιδίδονται; Εάν κπ καλείται για πρώτη φορά, πρέπει το πρόσωπο αυτό να αναζητηθεί στην γνωστή ή γνωστοποιούμενη από τον εγκαλούντα διεύθυνση κατοικίας του. Μπορεί να αναγράφεται στην έγκληση, αλλιώς οι αρμόδιες αρχές την αναζητούν, μετά την πρώτη κλήτευση, το πρόσωπο είναι υποχρεωμένο να δηλώσει την διεύθυνση της μόνιμης κατοικίας του και εκεί γίνονται όλες οι επιδόσεις εφεξής. Εάν αλλάξει διεύθυνση κατοικίας, έχει υποχρέωση να δηλώσει την αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας, αλλιώς οι επιδόσεις γίνονται στην αρχικώς δηλωθείσα κατοικία. Αν δεν μπορεί να βρεθεί η κατοικία του προσώπου

αυτού; → επίδοση σε πρόσωπο αγνώστου διαμονής. Γίνεται ένα είδος πλασματικής επίδοσης γιατί η κλήση παραμένει στην εισαγγελία. ΚΠΔ157- αν το πρόσωπο δεν είναι πράγματι αγνώστου διαμονής, όχι σαν αγνώστου διαμονής! Ενδιαφέρον έχει και η ρύθμιση για τους κατοίκους της αλλοδαπής: υποχρέωση αυτού να διορίσει κάποιον σαν αντίκλητο στην Ελλάδα- συνήθως αυτός είναι ο συνήγορός του. Πρέπει να αποδεικνύεται κάθε φορά ότι ο κάτοικος αλλοδαπής πράγματι έλαβε γνώση για αυτό που επιδόθηκε στον αντίκλητο.

3/5/2023 - Τζαννετής

Ένδικα μέσα κατά βουλευμάτων

Έφεση στα βουλεύματα. → ΚΠΔ478

Ιδιαιτερότητα: εδώ δεν μπορεί να είναι η προβολή κάθε παραπόνου, αλλά μόνο για 2 λόγους. Είτε για εσφαλμένη ερμηνεία είτε για απόλυτη ακυρότητα. Δεν μπορεί να είναι η κακή εκτίμηση των αποδείξεων λόγος έφεσης των βουλευμάτων. Η έφεση κατά βουλεύματος είναι μια μίνι αναίρεση. → περιστολή των λόγων για τους οποίους μπορεί να εφεθεί το βούλευμα.

479: δεν περιορίζονται οι λόγοι για τους οποίους μπορεί να εκκαλέσει οποιοδήποτε βούλευμα. Αν θεωρεί ότι εσφαλμένα έχει παραπεμφθεί, μπορεί να πάει στον εισαγγελέα εφετών ώστε εκείνος να ασκήσει έφεση κατά του βουλεύματος.

Βουλεύματα: ιδιόμορφη έφεση που είναι αυστηρά περιορισμένη σε νομικούς λόγους.

Έφεση κατά αποφάσεων

Καταδικαστικές αποφάσεις:

Αρκεί η κακή εκτίμηση των αποδείξεων. Το δευτεροβάθμιο εξετάζει την υπόθεση από όλες τις όψεις- έχουμε επανάληψη της εξέτασης της υπόθεσης. Πρόκειται για μια επανάληψη της πρωτοβάθμιας δίκης.

489: όρια του εκκλητού → προκύπτει ότι δεν έχει δkm να ασκήσει έφεση κατά οποιασδήποτε καταδικαστικής απόφασης αλλά βάσει του ορίου που προβλέπεται στο 489. Σε αυτές τις περιπτώσεις ο κατηγορούμενος μπορεί να κάνει μόνο αναίρεση.

Εάν η ποινή μου είναι εκκλητή, οφείλω να διέλθω την οδό του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου και μετά να κάνω αναίρεση. Γίνεται παγίως δεκτό ότι η αναίρεση γίνεται μόνο κατά ανεκκλήτων αποφάσεων.

Αθωωτικές αποφάσεις:

Επί πλημμελημάτων:

Δεν έχει έννομο συμφέρον για να το κάνει. Έννομο συμφέρον σημαίνει ότι πρέπει να μου προξενεί κάποια βλάβη και εγώ να έχω κάποια οφέλη. 2 εξαιρέσεις βάσει των οποίων μπορεί: συνηθέστερη ΚΠΔ 486 → απαλλαγή λόγω έμπρακτης μετάνοιας και για έναν άλλο λόγο που δεν εφαρμόζεται.

Έφεση κατά αθωωτικής μπορεί να ασκήσει ο εισαγγελέας. Ο παριστάμενος προς υποστήριξη δεν έχει δικμ να ασκήσει έφεση [464 // εάν ο νόμο δεν έχει ρητή πρόβλεψη δεν γίνεται]. 486 → μόνο στον εισαγγελέα και έτσι αποκλείεται ο παριστάμενος προς υποστήριξη της κατηγορίας. Βέβαια, συνήθως η έφεση του εισαγγελέα είναι μετά από αίτημα του παρισταμένου προς υποστήριξη. Δεν ασκείται έφεση κάθε φορά που το αιτείται ο παριστάμενος προς υποστήριξη. **Ποιοι εισαγγελείς μπορούν να ασκήσουν έφεση και υπό ποιες προϋποθέσεις;** 486 .β. υπάρχει και η γενική βάση του 465. *Η κρίση εκφέρεται μία μόνο φορά σε κάθε βαθμό δικαιοδοσίας από τον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή εφετών. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και για τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.* Η προθεσμία για την άσκηση έφεσης είναι **10 μέρες από την έκδοση της απόφασης [που θα απαγγελθεί η απόφαση στο ακροατήριο]**. Ο ανώτερος σε βαθμό εισαγγελέας έχει την ίδια δυνατότητα, ακόμη και αν ο κατώτερος αποδέχτηκε την απόφαση // αρχή της ιεραρχικής επιταγής.

Επί κακουρημάτων:

486.2. : επιπρόσθετη προϋπόθεση για την άσκηση έφεσης. Πρέπει να είναι κατά πλειοψηφία αθώος.

Αιτίαση:

Μπορεί να είναι και η κακή εκτίμηση των αποδείξεων. Το ίδιο ισχύει και για τον εισαγγελέα; Μέχρι πιο παλιά, μπορούσε αλλά έφτασε να οδηγεί σε μια κατάχρηση του δικαιώματος. Από τον 4408/96 και μετά τέθηκε ο περιορισμός ότι πρέπει να είναι αιτιολογημένη άλλως απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Δεν αρκεί να πει ο εισαγγελέας κακώς, αλλά πρέπει να αιτιολογήσει. Αυτή η αίτηση ισχύει για όλες τις εισαγγελικές εφέσεις. Τι σημαίνει αιτιολογημένη εισαγγελική έφεση; ΑΠ9/2005: συγκεκριμένες πλημμέλειες και μόνη η παράθεση των αποδεικτικών στοιχείων δεν συνιστά αιτιολογία της έφεσης. Θέλουμε αντίκρουση του σκεπτικού της εκκαλουμένης.

491 ΚΠολΔ για 489 → καταδικαστικές: μπορεί να είναι προς κάθε κατεύθυνση. 491.1.: «υπέρ» σε ποιες περιπτώσεις; // αν είναι κάτω από το όριο του εκκλητού το μόνο που μπορεί να ζητηθεί είναι να γίνει έφεση υπέρ του. Περίπτωση: μεταβολή του νομικού χαρακτηρισμού, πχ ότι δεν έχει κακουρηματικό αλλά πλημμεληματικό χαρακτήρα μια απόφαση ή ότι κακώς αναγνωρίστηκε ένα ελαφρυντικό.

Ανυποστήρικτο και προϋποθέσεις παραδεκτού

Τύπος και προθεσμία άσκησης → η έλλειψή του σημαίνει στην απόρριψη ως απαράδεκτου. 476 ΚΠολΔ. Κανόνας: για να διαπιστωθεί το απαράδεκτο χρειάζεται μια απόφαση από το δικαστήριο που θα ήταν αρμόδιο να δικάσει την απόφαση στην ουσία. Σε επίπεδο βουλευμάτων το απαράδεκτο κηρύσσεται από το αρμόδιο συμβούλιο. Αποφάσεις: από το δικαστήριο που θα δίκασε την ουσία του ενδίκου μέσου [πχ το 3μελες πλημμελειοδικείο].

Εκπρόθεσμα: αν συντρέχουν λόγοι ανωτέρας βίας. Πρέπει να επικαλεστώ κάποια αποδεικτικά στοιχεία. Οι περιπτώσεις παραδεκτού είναι έλλειψη που εμποδίζουν την εξέταση της ουσίας του ενδίκου μέσου. Υπάρχει η περίπτωση που ένας κατηγορούμενος έχει κάνει έφεση και δεν εμφανίζεται να την υποστηρίξει. Τι γίνεται; Σε αντίθεση με τον 1^ο βαθμό όπου όταν ο κατηγορούμενος που δεν εμφανίζεται

δικάζεται ερήμην, θεωρείται ότι έχει σιωπηρά παραιτηθεί. Εάν παραιτηθεί από το ένδικο μέσο, δεν μπορεί να εξεταστεί στην ουσία του το ένδικο μέσο. Μπορεί, ακόμα, να εκφράσει αυτή την παραίτηση και σιωπηρά. Για αυτό αν δεν εμφανίζεται να υποστηρίξει την έφεσή του // ανυποστήρικτη και δεν εξετάζεται στην ουσία της. Αυτό είναι και το κοινό μεταξύ απαραδέκτου και ανυποστήρικτου.

- 501 → 340 // η έφεση απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη εκτός αν έχει προηγηθεί παραίτηση.

Υπάρχει το δκμ να ζητήσει αναβολή ο κατηγορούμενος. Στην νέα δικάσιμο έχει σημασία αν θα παραστεί ή όχι. **Αν απορριφθεί το αίτημα αναβολής; Κώλυμα στο πρόσωπο του δικηγόρου** → πλημμέλημα: χωρίς παρουσία αλλά αν είναι για κακούργημα: είναι υποχρεωτικό να έχει συνήγορο. **Κώλυμα στο πρόσωπο του κατηγορούμενου- εκκαλούντος κατηγορουμένου**: στέλνει τρίτο να το πει και δεν πάει αυτός ούτε ο δικηγόρος. ΚΠΔ 341: δικάζεται κάποιος ερήμην σε πρώτο βαθμό και μπορεί να την εξαφανίσει για να επαναδικαστεί στον πρώτο βαθμό, εφόσον η απόφαση είναι ανέκκλητη. Και όταν η έφεση απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη 341, 501. // αίτηση ακύρωσης.

501.3: εξαίρεση στον κανόνα που όταν δεν εμφανίζεται ο κατηγορούμενος η αίτηση απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη. Δεν προϋποθέτει αποδεικτική διαδικασία. Αν πια έχει γίνει ανέγκλητη η πράξη, εκεί μπορεί κατ' εξαίρεση να μην απορριφθεί η έφεση και να κηρυχθεί απαράδεκτη η έφεση. Μόνο εφόσον παραδεκτά η έφεση.

501.4: 4. *Αν μετά την έναρξη της συζήτησης της έφεσης λάβει χώρα διακοπή ή αναβολή αυτής και κατά τη νέα συζήτηση ο εκκαλών κατηγορούμενος αν και κλητεύθηκε νομίμως, δεν εμφανιστεί όπως ορίζεται στη παρ. 1 δικάζεται σαν να ήταν παρών. Τα άρθρα 341 και 435 εφαρμόζονται ανάλογα και στην περίπτωση αυτήν.* Άπαξ και εμφανίστηκε για να υποστηρίξει την έφεσή του, τότε η εξέταση της υπόθεσης στην ουσία δεν εμποδίζεται. Το ίδιο συμβαίνει και με την αναβολή. ΟΛΑΠ8/2006: διάκριση ανάλογα με τον λόγο αναβολής. Αν υπάρχει στο πρόσωπο του συνηγόρου, ωσεί παρών. Αντίθετα στο πρόσωπο του εκκαλούντος κατηγορουμένου: ανυποστήρικτη.

24/5/2023

Αναίρεση της απόφασης. Ο ΑΠ διαπιστώνοντας την βασιμότητα του λόγου αναιρέσεως θα αναιρέσει την απόφαση και θα αναπέμψει την απόφαση. Το δικαστήριο της παραπομπής δεν μπορεί να συγκροτείται από το ίδιο δικαστήριο που συγκρότησε την αναιρεθεί στα απόφαση.

Παραγραφή —> έχει μια ιδιόρρυθμη ρύθμιση ο ΚΠδ. Συνδυασμός ουσιαστικού και δικονομικού δικαίου. Ο χρόνος αυτός αναστέλλεται μετά την επίδοση του κλητήριου θεσπίσματος ή της επίδοσης της κλήσεως [2 τρόποι να ανασταλεί η παραγραφή]. Την παραγραφή δεν αναστέλλει η έκδοση του βουλεύματος ποτέ. Η αναστολή της παραγραφής επέρχεται μόνο εφόσον έχουν επιδοθεί με τρόπο έγκυρο. Η παραβίασή τους και της κλήσης ή κλητηρίου δεν αναστέλλεται και ο χρόνος της παραγραφής. Έγκυρη επίδοση —> αναστολή του χρόνου της παραγραφής. Χρόνοι παραγραφής: πλημμελήματα: 5 έτη - κακούργηματα:

= ο χρόνος σταματά να τρέχει αλλά η αναστολή αυτή δεν είναι αορίστου χρόνου αλλά για ορισμένο χρονικό διάστημα 3 έτη για πλημμελήματα και 5 για κακουργήματα. Πρακτικά αυτό τι σημαίνει; Τρέξανε 4 χρόνια, επιδίδεται κλητήριο θέσπισμα και σταματά να τρέχει για 3 χρόνια. Ανά περάσουν τα 3 χρόνια, εξακολουθεί η παραγραφή να τρέχει έως και να συμπληρωθούν τα 5 χρόνια.

Η παραγραφή τρέχει και όσο εκκρεμεί η απόφαση στο πρωτοβάθμιο και όχι εκκρεμεί και στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο. Τι γίνεται με την αναιρετική βαθμίδα; Η παραγραφή αναστέλλεται επί 3ετίας και εξακολουθεί να τρέχει ανά είναι εκκρεμής ενώπιον του δευτεροβαθμίου. Με την έκδοση της τελεσίδικης απόφασης, η παραγραφή δεν εξακολουθεί να τρέχει αλλά έχουμε μία αδράνεια του χρόνου παραγραφής. Εάν ο απ κρίνει έναν τουλάχιστον από τους λόγους αναίρεσης βάσιμο, επειδή μπορεί να έχει παρέλθει ο χρόνος παραγραφής, θα σταματήσει την δίωξη. Συναρτάται λοιπόν προς την βασιμότητα του ενδίκου μέσου της αναίρεσεως με το οποίο έχει γίνει αίτηση αναίρεση;

Ακυρότητες:

Η διάκριση είναι σε απόλυτες και σχετικές. Η διάκριση γίνεται με το αν η ακυρότητα θεραπεύεται ή όχι και ακολουθεί στα επόμενα στάδια. 171 και 172 λένε για την ακυρότητα.

ΚΠδ 358: έχω δkm σαν διάδικος να υποβάλλω παρατηρήσεις και. Να σχολιάζω την κατάθεση ενός μάρτυρα.

Εάν έχουμε έλλειψη ακροάσεις αυτό συνιστά λόγο αναίρεσης. Το δkm του κατηγορουμένου να απολογηθεί είναι ένα καθήκον στην συζήτηση. Είναι δkm που πρέπει οίκοθεν το δικαστήριο να δώσει στον κατηγορούμενο αφού αλλιώς θα έχουμε λόγο ακυρότητας. Εάν το δικαστήριο παρέλειψε να δώσει τον λόγο στον υποστηρίζοντας την κατηγορία βάσει του 358, δεν μπορεί ο κατηγορούμενος να επικαλεστεί λόγο αναίρεσης για αυτό αφού ο ίδιος δεν έχει έννομο συμφέρον. Βλέπω ποιος είναι αυτός που του αρνήθηκε ένα δkm. // έτσι ούτε ο εισαγγελέας μπορείς να επικαλεστεί τέτοιο λόγο αν δεν έχει έννομο συμφέρον.

175.2. Έγκυρη και έγκαιρη κλήσης ή κλητηρίου θεσπίσματος καθώς και οι προθεσμίες καλύπτονται αν εμφανιστεί αυτός που κλητεύεται. Εάν διατυπώσω ειδικό λόγο εφέσεως για εκπρόθεσμη κλήτευση στο ακροατήριο μολονότι είχα όντως κλητευθεί εκπρόθεσμα πάει και στο εφετείο αυτό. Αυτό όμως αν πει το δικαστήριο αυτό ότι θα τον απορρίψει, μπορώ να προβάλλω αυτό στον αντίστοιχο λόγο αναίρεσεως. Η προβολή των αντιρρήσεων πράξει να γίνει αφότου ξεκινήσει η αποδεικτική διαδικασία.

- πχ αναβολή για κρείσσονες αποδείξεις: όσον αφορά τις αντιρρήσεις για την έγκυρη κλήτευση αν δεν έχω προβάλλει αυτό το πρόβλημα ήδη από τον πρώτο βαθμό, δεν μπορώ να προβάλλω τότε για πρώτη φορά τις αντιρρήσεις μου < έως ότου άρχισε για πρώτη φορά η διαδικασία το ακροατήριο>.

Πώς μπορεί να παραβιασθεί η αρχή της δημοσιότητας; Ας θυμηθούμε ότι αυτή σημαίνει πρόσβαση από όλους στην αίθουσα δικαστηρίου. Αν όμως ο διευθύνων πει να μπορούν πρώτα οι άνω των 30 πχ ή να μπορούν πρώτα οι δημοσιογράφοι... μια

χωροταξική πάντως τοποθέτηση δεν απαγορεύεται και πχ να εξασφαλιστεί κάπου ένας χώρος για τις κάμερες. Ο τρόπος με τον οποίο μπορεί να παραβιασθεί η αρχή της δημοσιότητας είναι μάλλον η ακόλουθη: αν ένα έγγραφο δεν αναγνώστηκε στο ακροατήριο, παραβιάστηκε η αρχή της δημοσιότητας [αφού αυτό σημαίνει επί της ουσίας μια μυστική λήψη απόφασης] επίσης έχουμε και απόλυτη ακυρότητα των υπερασπιστικών δικαιωμάτων του κατηγορουμένου. Δεν μπόρεσε ο κατηγορούμενος να επηρεάσει την κρίση του δικαστηρίου. Αν λοιπόν δεν προκύπτει ότι αναγνώστηκε στο ακροατήριο. Αν η απόφαση είναι καταδικαστική έχουμε και απόλυτη ακυρότητα βάσει του 171.

Αν υπάρχει ακυρότητα, το 2βάθμιο ακυρώνει την πρωτόδικη απόφαση και δικάζει την απόφαση στην ουσία της ανέκκλητα. Διαπιστώνοντας λοιπόν ακυρότητα την δικάζει και δεν την επιστρέφει στον πρώτο βαθμό. Την δικάζει λοιπόν ανέκκλητα κατά το 502.4.

Παραβίαση δημοσιότητας [3^{ος} λόγος του 510] λοιπόν.

Έλλειψη από την απόφαση ειδικής αιτιολογίας είναι.ο 4^{ος} λόγος αναιρέσεως..

Ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία// ειδική πρέπει δηλαδή το δικαστήριο να εκθέσει με σαφήνεια το ποια είναι τα αποδεικτικά περιστατικά που αποδείχθηκαν αλλά και να εξηγήσει ποια είναι τα αποδεικτικά μέσα επί την βάση των οποίων δέχθηκε κάποια πραγματικά περιστατικά; Άρα ποια ήταν τα πραγματικά περιστατικά και ποια τα αποδεικτικά μέσα; // χρειαζόμαστε τον αποδεικτικό συλλογισμό του δικαστηρίου.

Αν το δικαστήριο πει πως είχε πλήρη ικανότητα επειδή δεν συμφωνούσε με τους πραγματογνώμονες, πρέπει να αιτιολογήσει και να πει πώς κατέληξε και ποιο είναι το σκεπτικό του. Επίσης, δέχεται ο απ πως όταν προβάλλεται ένας ισχυρισμός που δεν είναι αυτοτελής αλλά είναι ουσιώδης ισχυρισμός αρνήσεως της κατηγορίας και λέει είμαι αθώος επειδή έχω άλλοθι πχ. Ενδέχεται η νομολογία δεχόμενη οξεία κριτική να έχει προοδεύσει και να απαιτεί την ειδικότητα της αιτιολογίας.

Το εμπεριστατωμένο της αιτιολογίας έχει να κάνει με την λογική συνοχή. Οι σκέψεις πρέπει να μην είναι αντιφατικές μεταξύ τους.